Bunyan
Pilgrim's Progress
1849

Ci
XIV
268

N12<526909285 021
LS
ubTÜBINGEN
Wilh. Kapp
Buchbinderei & Papierh.
Tübingen Münzg. 3

Wilh. Kapp
Buchbinderei & Papierh.
Tübingen Münzg. 3

ഇഹത്തിൽനിന്നുപരത്തിൽ

പ്രവെശിക്കുന്ന

സഞ്ചാരിയുടെപ്രയാണം

Bunyan, Pilgrim's Progress.

യൊഹൻപുന്നിയൻ

ഇങ്ക്ലിഷിൽഎഴുതിയചരിത്രത്തിന്റെ

മലയാള ഭാഷാന്തരം

(Tellicherry 1849)

തലശ്ശെരിക്കല്ലെഛാപ്പിതം Gedruckt.

൧൮൪൯

UNIV. BIBL. TÜBINGEN

Ci XIV 268

സഞ്ചാരിയുടെ പ്രയാണം

ഭൂമിയാകുന്ന വനാന്തത്തൂടെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഒരെടത്തു ഞാനൊരു
ഗുഹയെ കണ്ടു പ്രവേശിച്ചുറങ്ങി കണ്ട സ്വപ്നമാവിതു- ഒരാൾ കീറ്റുള്ള
വസ്ത്രവും അത്യന്തം ഭാരമുള്ള ചുമടും ധരിച്ചു സ്വഗൃഹം വിട്ടിട്ടു നടന്നു
ഒരു പുസ്തകം വിടൎത്തി വായിച്ചു കുലുങ്ങി കരഞ്ഞു അയ്യോ ഞാൻ എന്തു
ചെയ്യേണ്ടു എന്നു മുറയിട്ടു പറഞ്ഞു—
അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൻ വീട്ടിൽ ചെന്നു ഭാൎയ്യാപുത്രന്മാർ
ഇതു കാണ്കയും ഒന്നും അറിയരുതു എന്നു വിചാരിച്ചു കഴിയുന്നേടത്തോളം
അടങ്ങി പാൎത്തു എങ്കിലും മനഃക്ലേശം സഹിയാതെ ഏറ്റവും വൎദ്ധിക്കയാൽ
മന്ദത വിട്ടു അവരെ വിളിച്ചു അല്ലയോ പ്രിയമാരേ എന്മൽ ഉണ്ണികളേ
ഈ ഭാരം നിമിത്തം ഞാൻ ബഹുദുഃഖിതനായിരിക്കുന്നു നമ്മുടെ പട്ടണം ആ
കാശവഹ്നിയാൽ വെന്തു പോകും എന്നു കേട്ടു ഇവിടെ നിന്നു ഓടി പോ
വാൻ വഴിയെ അന്വേഷിക്കേണം അല്ലായ്കിൽ നാമും സൎവ്വപ്രളയത്തിൽ
അകപ്പെട്ടു മാഞ്ഞു നശിച്ചു പോകും എന്നു പറഞ്ഞാറെ അവർ വിശ്വ
സിച്ചില്ലെങ്കിലും വളരെ പേടിച്ചു വല്ല ഭ്രാന്തും ഇവനെ പിടിച്ചി
ട്ടുണ്ടായിരിക്കും എന്നു വിചാരിച്ചു വൈകുന്നേരമാകകൊണ്ടു ബുദ്ധി
ശമിപ്പാനായി അവനെ വേഗത്തിൽ കട്ടിലിന്മേൽ കിടത്തി രാത്രി
കാലും ഞെരിഞ്ഞു എങ്കിലും സൌഖ്യം വരാതെ പുലരുവോളം ദുഃഖിച്ചു ക
രഞ്ഞു പാൎക്കും ചെയ്തു- രാവിലെ സൌഖ്യമുണ്ടോ എന്നു അവർ ചോ
ദിച്ചപ്പോൾ സൌഖ്യം വന്നില്ല സങ്കടം നാൾതോറും വൎദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നും ഒരിക്കൽ പുരം വിട്ടോടിപ്പോകേണം എന്നു പറഞ്ഞാറെ അവർ
കോപിച്ചും ചിരിച്ചും നിന്ദിച്ചും കൊണ്ടു അവന്നു സുബോധം വരുത്തു
വാൻ നോക്കിയപ്പോൾ അവൻ ഒരു മുറിയിൽ പോയി അവൎക്കും ത
നിക്കും വേണ്ടി പ്രാൎത്ഥിച്ചു പിന്നെ വെളിയിൽ ചെന്നു ഉലാവിപ്പോകും

വായിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടു ചില ദിവസം ദുഃഖേന കഴിച്ചു വന്നു

അനന്തരം അവൻ ഒരു നാൾ കാട്ടിൽ ഉലാവി പുസ്തകം നോക്കി ഏറ്റവും കലങ്ങിക്കൊണ്ടു ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു മുറയിട്ടു ഭയപ്പെട്ടു നാലു ദിക്കിലും നോക്കി ഏതു വഴിയോടു പോകേണ്ടു എന്നറിയാതെ വ്യാകുലനായി നില്ക്കുമ്പോൾ സുവിശേഷി എന്നൊരു പുരുഷൻ അടുക്കെ വന്നു നീ എന്തിന്നു ഇങ്ങിനെ നിലവിളിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചാറെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ പറയും പ്രകാരം എനിക്കു മരണവും അതിന്റെ ശേഷം ന്യായവിസ്താരവും വരുവാനുണ്ടു മരണത്തിന്നു ഇഷ്ടമില്ല വിസ്താരത്തിന്നു പ്രാപ്തിയുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു

അപ്പോൾ സുവിശേഷി എന്തിന്നു മരിപ്പാൻ ഇത്ര ഭയം ഈ ജീവന്ത്ര നല്ലതൊ എന്നു ചോദിച്ചാറെ ഈ ജീവൻ നന്നല്ല എങ്കിലും എന്റെ ചുമലിൽ ഉള്ള ഭാരം എന്നെ കുഴിയിൽ തന്നെ അല്ല എത്രയും അഗാധമുള്ള നരകത്തിലെക്കു ഇറക്കിക്കളകയും എന്നു പേടിച്ചത് കൊണ്ടാകുന്നു ഹാ ഞാൻ തടവിൽ പോകുവാൻ പ്രാപ്തനല്ലെങ്കിൽ വിസ്താരത്തിന്നും ശിക്ഷാവിധിക്കും പ്രാപ്തനുമില്ല എന്നറിഞ്ഞു ഞാൻ നിലവിളിച്ചു കരഞ്ഞു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു-

സുവിശേഷി- നിന്റെ കാര്യം ഇങ്ങിനെ ആകുന്നെങ്കിൽ നീ എന്തിന്നു വെറുതെ താമസിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചാറെ അവൻ അയ്യൊ ഞാൻ ഒരു വഴിയും അറിയുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു-

അപ്പോൾ സുവിശേഷി അവന്നു ഒരു എഴുത്തു കൊടുത്തു ആയതു അവൻ വാങ്ങി വായിച്ചു- വരുവാനുള്ള കോപത്തിൽനിന്നു ഓടിപ്പോകാ മത്താ. ൩. ൭ എന്ന ദൈവവചനം കണ്ടു സുവിശേഷിയെ നോക്കി ഞാൻ എവിടെക്കു പൊകേണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചാറെ സുവിശേഷി വിസ്താരമായ മരുഭൂമിക്കുടനെ നേരെ വിരൽ ചൂണ്ടി അങ്ങെ ഇടുക്കു വാതിലിനെ കാണുന്നുവൊ എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ കണ്ടുകൂടാ എന്നത് കെട്ട ശേഷം സുവിശേഷി അങ്ങു മിന്നുന്ന വെളിച്ചം കാണുന്നുവൊ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ അല്പം കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ സമയം സുവിശേഷി- എന്നാൽ

ളെവിളിച്ചും സ്വക്ഷമിച്ചുനെറ്റിത്തടന്നാൽനിലവിളിപ്പെനെഞ്ചാം
ന്നതിൽ ഖുട്ടിക്കാൽ ചെവിക്കുഞ്ഞൊതാക്കയും കൊട്ടിയും എന്നുവ
ന്നെള്ളു—

അതിന്റെശേഷം ആമനുഷ്യൻ ഓടുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഞാൻ
എന്റെസ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടു— എങ്കിലും അല്പംവഴിനടന്നശേഷം
ഭാര്യാപുത്രന്മാർകാക്കും അറിഞ്ഞു എടോ എവിടെപ്പോകുന്നു
ഞങ്ങളെയിട്ടുവാ വാ എന്നു വിളിച്ചപ്പോൾ അവൻ ചെവിയി
പാത്തിൽ വിരൽ ഇട്ടു ജീവൻ നിത്യജീവൻ എന്നും ഉറക്കെ വിളിച്ചു തിരിഞ്ഞുനോ
ക്കാതെ സമഭൂമിയുടെ നടുവിലെക്കു ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു—

അവന്റെ ഓട്ടം കാണ്മാൻ അയൽവക്കക്കാർ പലരും പുറപ്പെട്ടുവ
ന്നാറെ ചിലർ പരിഹസിച്ചും മറ്റും ചിലർ ദുഷിച്ചും ശേഷം മുള്ളവ
ർ മടങ്ങിവരേണ്ടതിന്നു വിളിച്ചവരെയും വരാക്കുന്നൊണ്ടായി
നന്നും ചപലനും എന്നിരണ്ടു പേർ ബലാൽക്കാരേണ അവനെ മട
ക്കി വരുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു പിന്നാലെ ചെന്നു പിടിച്ചപ്പോൾ
അവൻ നിങ്ങൾ വന്ന സംഗതി എന്ത എന്നു ചോദിച്ചാറെ നിന്നെ
മടക്കുവാൻ തന്നെ എന്നവർ പറഞ്ഞശേഷം അവൻ അതൊ
ത്ഥാൻ ഒക്കുന്നതും നിങ്ങൾ വസിക്കുന്നതു നാശപട്ടണം നാശപു
രം തന്നെ അതിൽ മരിച്ചാൽ നിങ്ങൾ ശവക്കുഴിയിൽ താണന്നും
ള്ള അഗ്നിയും ഗന്ധകവും ചുട്ടു ചുട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു വീഴും എ
ന്നു വിചാരിച്ചാൽ നിങ്ങളും കൂടെ വന്നാൽ കൊള്ളാമായിരു
ന്നു എന്നു പറഞ്ഞു—

കഠിനൻ— എന്ത— കൂട്ടരെയും ധനങ്ങളെയും വിട്ടു പോരാമോ—

ക്രിസ്തിയാൻ— നാശപുരത്തിൽനിന്ന് ഓടിയവന്റെ പേര് ഇതു തന്നെയാ
ന്നിരിക്ക— ഈ നിന്ദ്യ ഭൂമിയിലെ നന്മകൾ എല്ലാം ഒപ്പെട്ടാലും
ഞാൻ തിരയുന്നതിന്റെ ലേശത്തിന്നും ഒത്തുവരികയി
ല്ല നിങ്ങളും കൂടെ വന്നുകൊണ്ടാൽ നമ്മൾ ഒരുപോലെ നന്മകൾ
വരും ഞാൻ പോകുന്ന ദിക്കിൽ ഐശ്വര്യം വേണ്ടുവോളവും അ
ധികവും ഉണ്ടു— പരീക്ഷിച്ചു നോക്കുക—

contempt regard
to disregard

കഠിനൻ- നീ ലോകകാൎയ്യം എല്ലാം ഉപെക്ഷിച്ചുവല്ലൊ ഏതിനെ തിരക്കു
ന്നതേതു വസ്തു-

touch
to take

ക്രിസ്തി- നാശവും വാട്ടവും പറ്റാത്തെ അവസാനത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടുവാൻ
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നതും സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ വെച്ചതുമായൊരു അവകാ
ശം (൧ പെത്രു ൧, ൪) ഞാൻ അന്വെഷിക്കുന്നു ഉത്സാഹത്തൊടെ തി
രഞ്ഞാൽ വിധിച്ച കാലത്ത് ആസാദിക്കും മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ഇക്കാ
ൎയ്യമെല്ലാം എന്റെ പുസ്തകം വായിച്ചറിയാം—

കഠിനൻ- നിന്റെ പുസ്തകം വെണ്ടാ ഞങ്ങളൊടു കൂടി മടങ്ങി പൊരു
മൊ—

ക്രിസ്തി- ഒരുനാളും ചെല്ലുകയില്ല കൈ കലപ്പയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു—

കഠി- ഹെ ചപല വാ നാം ഇവനെ വിട്ടിരിക്ക പൊക ഇങ്ങ
നെയുള്ള ഭ്രാന്തന്മാർ തങ്ങളെപ്പൊലെ മറ്റാൎക്കും ബുദ്ധിയി
ല്ലയെന്നു വിചാരിക്കുന്നു—

ചപലൻ- ദൂഷിക്കരുത് അവൻ പറഞ്ഞ വാക്ക് നെരായിരിക്കുന്നെ
ങ്കിൽ സാരമുള്ളതു അവന്റെ പക്ഷത്തിൽ തന്നെ- എനിക്കു അ
വനൊടു കൂടെ പൊവാൻ തൊന്നുന്നു-

കഠിന- നീയും ഭ്രാന്തനായൊ ഈ മത്തൻ നിന്നെ വഞ്ചിച്ചു എവിടെ
ക്കൊ നടത്തും- ഞാൻ ബുദ്ധി ഉപദെശിക്കുന്നു മടങ്ങിവാ- ഹൊ
മടങ്ങിവാ ബുദ്ധിമാനായിരിക്ക-

ക്രിസ്തി- ചപല നീ വരിക ഞാൻ പറഞ്ഞ നന്മകളും അവയെക്കാൾ അ
ധികവും സാധിക്കും എന്റെ വാക്കിനെ നീ വിശ്വസിക്കുന്നി
ല്ലെങ്കിൽ ഈ പുസ്തകം നൊക്ക അതിലെ ന്യായങ്ങളെ
ഉറപ്പിക്കെണ്ടതിന്നു പുസ്തകകൎത്താവ് തന്റെ രക്തം ചിന്തി
മുദ്രയാക്കി- എന്നതു കെട്ടു ചപലൻ കഠിനനെ നൊക്കി അല്ല
യൊ സഖെ ഞാൻ ഇവനൊടു കൂടെ പൊകുന്നു നിശ്ചയിച്ചു അവനെ
അനുസരിക്കും എന്നു ചൊല്ലി ക്രിസ്തിയാനിയൊട് ഈ ഇഷ്ടസ്ഥലത്തി
ന്നു പൊകുന്ന വഴി അറിയാമൊ എന്നു പറഞ്ഞു-

ക്രിസ്തി- അറിയാം ഇടുക്ക വാതുക്കൽ പൊയാൽ ഉപദെശമുള്ളതൊക്ക

ശ്ശും ഒരു കുട്ടിയെന്നു വിശെഷിപ്പാറുണ്ടല്ലൊ ഉടനെ ഞങ്ങളെ സഹി

ച്ചുകൊണ്ടെണം —

ചപലൻ - എന്നാൽ തിനൊം വെഗം പൊകണമെന്നു പറഞ്ഞു ഇവിടത്തെ ക്ഷ

ത്രിയായ രണ്ടാമൻ എൻെറ ഭവനത്തിലെക്കു നാം എല്ലാവരും

ഇങ്ങനെ കൂട്ടമായി അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എങ്ങനെയൊ ചെന്നുചെർന്നു

എന്നു കാൎയ്യത്തെപറഞ്ഞു കുറയനെരം നിന്നതിൽ പിന്നെ ഇരുന്നു

ള്ളുകയും ചെയ്തു —

അനന്തരം ശ്രീനികിയനും ചപലനും മറ്റുള്ളവരിൽ ഒരുമിച്ചുകൊണ്ട

ചെയ്ക സംഭാഷണം എന്തെന്നാൽ —

ശ്രീനികിയ - അല്ലയൊ സഖെ നിങ്ങളുടെ വരുത്തം വർത്തിക്കുമൊ ഞാൻ എന്നും

ഒരുങ്ങുന്നു — കാൎയ്യത്തിൽ അരുദൃശ്യകാൎയ്യത്തിൻെറ ഭയങ്കരം കൊണ്ടു

ബലമൊ ഭാവും അല്പം പൊലും ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ ഇപ്പൊൾ

ചില ഇടങ്ങളിൽ വരാതെ ഇരിക്കുന്നു —

ചപലൻ - ഞങ്ങൾ ഇപ്പൊൾ ഇത്രയും ഉള്ള ഇക്കാര്യം കൊണ്ടു നാം അനുഭവി

ക്കുന്ന ഭൊഗങ്ങളുടെ വസ്തുതയും അനുഭവിക്കുന്ന വഴിയും പ്രയ

ണാട്ടു കുറെ അധികം തെളിച്ചു പറയെണം —

ശ്രീനി - പലവിധെന അവനിൽ ധ്യാനിച്ചു ഞാൻ ഇപ്പൊൾ സ്ഥിതിയും ചെ

യ്യാൽ താപിയ്ക്കൽ വരുന്നില്ല എൻെറ പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചുകൊണ്ടി

രിക്കണം —

ചപലൻ - ആ പുസ്തകത്തിലെ ന്യായങ്ങൾ എല്ലാം നെരൊ —

ശ്രീനികിയ - ഞാൻ തന്നെ ആ പുസ്തകം എഴുതിയവൻ അസത്യം പറവാ

ൻ കഴിയാത്തവൻ —

ചപലൻ - എന്നാൽ ചൊല്ലി തന്നാലും —

ശ്രീനി - സീമയില്ലാത്ത രാജ്യത്തിൽ കുടിയിരിപ്പും അതിൽ നിരന്തരം

വാഴ്ത്താനായി നിത്യജീവനം സിദ്ധിക്കും —

ചപല - പിന്നെ എന്തു

ശ്രീനി - അവിടെ ദിവ്യമുള്ള കിരീടങ്ങളും സൂൎയ്യപ്രകാശമുള്ള വസ്ത്രങ്ങളും

ഉണ്ടാകും —

ചാപല- ആത്ത ഉത്തമം തന്നെ പിന്നെയൊ

ക്രിസ്തി- എല്ലാദുഃഖവും ക്ലെശവും നീങ്ങി ഇടയവൻ തന്നെ നമ്മുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നു കണ്ണുനീരൊക്കയും തുടെച്ചുകളയും-

ചാപല- എങ്ങിനെയുള്ള കൂട്ടരുണ്ടാകും-

ക്രിസ്തി- തെജസ്സുള്ള ഖെറുബ്ബ സെറാഫിമാരും മുമ്പെ പ്രവെശിച്ചിട്ടുള്ള അനവധി സഞ്ചയങ്ങളും ദൈവസന്നിധാനത്തിങ്കൽ ഇടവിടാതെ നൃത്തിക്കുന്നവരും പൊൻമുടി ചൂടിയ മൂപ്പരും സാരംഗിണി വായിക്കുന്ന പരിശുദ്ധ കന്യകാമാരും- കൎത്താവിനെ സ്നെഹിക്കകൊണ്ട തീ വാൾ വെള്ളം നരസിംഹാദികളാൽ മരിച്ച വിശ്വാസികളും തന്നെ അവൎക്ക അമ്പരസ്നെഹവും ശുദ്ധിയുമുള്ള ഉള്ളകാന്തിയുണ്ടാകുന്നു-

ചപല- ഈവക കെട്ടാൽ ഹൃദയം സന്തൊഷംകൊണ്ട ഉരുകുംപൊലെ തൊന്നുന്നു- അതെല്ലാം കിട്ടെണ്ടതിന്നു നാം എന്ത ചെയ്യെണ്ടത്—

ക്രിസ്തി- ആ ദെശത്തിലെ കൎത്താവും രാജാവുമായവൻ ആ കാൎയ്യമെല്ലാം ഈ പുസ്തകം എഴുതിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ സാരം ചുരുക്കമായി പറകാം- നാം അത അനുഭവിപ്പാൻ പൂൎണ്ണമനസ്സൊടെ ആഗ്രഹിച്ചാൽ അവൻ നമുക്ക അതെല്ലാം സൌജന്യമായി തരും. യശ. ൫൫, ൧- യൊ. ൬, ൩൭- അറിയി. ൨൧, ൬-

ചാപല- ഇതെല്ലാം കെട്ടിട്ട എനിക്ക എത്ര സന്തൊഷം നാം വെഗം നടക്ക-

ക്രിസ്തി- കാൎയ്യം തന്നെ എന്റെ ഭാരംനിമിത്തം എനിക്ക അത്ര വെഗം നടപ്പാൻ വഹിയാ-

അതിന്റെശെഷം അവർ ഇരുവരും നടന്നു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പൊൾ ഒരു വലിയ കുഴിനിലം സമീപിച്ചു കണ്ടു വഴി നല്ലവണ്ണം നൊക്കിക്കൊള്ളായ്കകൊണ്ട അതിൽ വീണുപൊയി- ആ ചളിക്കുഴിനിലത്തിന്ന പെരാകുന്നു- കുറെക്കാനെരം അവർ ഇരുവരും ഉരുണ്ടും നടന്നും സഹായം ലാഭിക്കും ചെറും എറ്റംകൊണ്ടു വന്ന ക്രിസ്ത്യാനൻ ഭാരമെറിയവനാകയാൽ

ശുഭശീലൻ സമയം

ചപല- ഹെ ക്രിസ്തീയപുരുഷ നീ എവിടെ എന്നു വിളിച്ചു-

ക്രിസ്ത്യ- എന്തൊ ഞാൻ അറിയുന്നില്ലപ്പാ

അപ്പോൾ ചപലൻ കോപിച്ചു തന്റെ ഇഷ്ടചങ്ങാതിയോടു ഇതൊ ഏറെയും ഉണ്ടാവു ന്ന ഭാഗ്യാവസ്ഥയും ഉണ്ടാകും എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലൊ ഇപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ ഒരു കാര്യത്തിൽ യാത്രാരംഭത്തിൽ ഇപ്രകാരം ആയാൽ ഇനിമേൽ ക്കം എന്തെല്ലാം വരും ഞാൻ പ്രാണനോടെ തിരിച്ചു വരികിൽ നീ തനി യെ ചെന്നു ആ രാജ്യസുഖം ഇഷ്ടം പോലെ അനുഭവിക്ക എന്നു കോപി ച്ചു പറഞ്ഞു കിതച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ വീട്ടിന്റെ നേരെ ചളിഭാഗത്തു കര പിടിച്ചു കയറി പോയ്ക്കളഞ്ഞു ക്രിസ്ത്യാൻ അവനെ പിന്നെ ഒരു നാ ളും കണ്ടതുമില്ല-

അനന്തരം ക്രിസ്ത്യാൻ തനിയെ ചളിക്കുഴിയിൽ കുഴഞ്ഞു നടന്നു ഇടുക്കവാതി ലിന്നു നേരെ പോവാൻ വഴി കാണ്മാൻ ശ്രമിച്ചു എങ്കിലും തലെക്കുള്ള ചുമ ട് നിമിത്തം ആ ചളിനിലത്തിൽനിന്നു കരെറുവാൻ കഴിവുണ്ടായില്ല- അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ സഹായി എന്നൊരുത്തൻ അടുക്കെ വന്നു നിങ്ങൾ ഇവിടെ എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു-

ക്രിസ്ത്യ- വരുവാനുള്ള കോപത്തിൽനിന്നു തെറ്റി പോവാനായി ഇടുക്ക വാതിൽക്കൽ ചെല്ലേണം എന്നു സുവിശേഷിവാക്യം അനുസ രിച്ചു ഞാൻ ആ പ്രദേശങ്ങളൂടെ നടന്നു പോകുമ്പോൾ ചെളിയിൽ വീണു-

സഹായി- വഴിക്കലെ മെതിക്കല്ലുകളെ നീ നോക്കി ചവിട്ടാഞ്ഞതെന്തു-

ക്രിസ്ത്യ- ഭയം എന്നെ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടു അടുത്ത വഴിയായി ഓടിപോന്നു ന്നു വീണു എന്നു പറഞ്ഞാറെ സഹായി അവന്റെ കൈ പിടി ച്ചു ചെളിയിൽനിന്നു വലിച്ചു കരെറ്റി ഉറച്ച വഴിയിൽ ആക്കി-

അപ്പോൾ ഞാൻ സഹായിക്കടുക്കെ ചെന്നു അല്ലയൊ നാശ പുരത്തിൽനിന്നു ഇടുക്കുവാതിൽക്കൽ പോകുന്ന വഴി ഇതല്ലൊ ആ യതുകൊണ്ടു എല്ലാവർക്കും സാധ്യമായി സഞ്ചരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഈ നിലം നന്നാക്കാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചാറെ അവ ൻ അതിന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞു- പാപബോധം ഉണ്ടായാൽ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു

ന്ത്രിയും മലയവുമാകാശംശയമെല്ലാം കാൽകളെക്കൊണ്ടും ഞാനിലത്തിൽ ചെയ്യുന്നി
ച്ചെരുകാൽകൊണ്ടുണ്ടായിരുന്നനാൾ കൂടെ - ആത്രെ ഞങ്ങളിനിക്കൂടെക്കണ്ട
ന്തരാജാവിന്റെ മനസ്സൊടെ കൂടിയവൻ സൌഖ്യംസഹായത്തിനെൎക്കടു
കമാക്കി അസംഖ്യവന്നിക്കാതെ അശ്ചൎയ്യതയിൻറ കാൎയ്യങ്ങളൊക്കെൽ
ന്നിന്നും എണ്ണമില്ലാതൊരുംസ്വദെശപരദെശങ്ങളിൽ വരുത്തിക്കൊ
ണ്ടു കൊണ്ടുനല്ലതെല്ലാം കൊണ്ടുവരുവാൻ ശ്രദ്ധയതാം ശ്രെഷ്ഠതവന്നിട്ടും ഞാൻ
ഇവിടെ വന്നെച്ചില മാത്രം പ്രദെശം നില്ലുണ്ടിരിക്ക അവർ എന്തെന്നൊരു കാ
ലും ഞാൻ കുഴിതിറക്കുന്നില്ല - അവിടെ നാട്ടിൽ കൂടെ നടപ്പാനെത്തവെള്ളും
ഉറപ്പുള്ള മലമെതിക്കല്ലു കാൽവെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വൎഷകാലത്താങ്ങ
ളെപൊയിവെള്ളം വരുന്നതിനാൽ അവരെ കണ്ടുകൂടാതെ ഒരുപൊലും
സഞ്ചരിക്കപ്പലതും തലതിരിച്ചുനിൽ ഉണ്ടാകകൊണ്ടുകാലും തെററി
ചളിയിൽ വീഴുന്നു ഇട്ടുകൊണ്ടിൽ കടന്നശെഷം വഴിയെല്ലാം നന്നാക്കി
ത്തന്നവനെ പറഞ്ഞുതന്നെപ്പൊഴും വാവൽ വീട്ടിൽ വന്നെ ഞാനൊ
ൽ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടു - കൂട്ടരെല്ലാം വരും അവനെ കാണ്മാൻ വന്നു മട
ങ്ങിവന്നൊ ബുദ്ധിമാൻ തന്നൊ എന്നും ശ്രീനികായനൊടു കൂടെ പൊകുന്ന
മൗഢ്യം എന്നും ശ്രീനികായനെ ചതിച്ചു മടങ്ങി ഭൃത്യന്മാരെ നിൎബന്ധിച്ചും
ആ കൃഷ്ണൻ എന്നും പറഞ്ഞൊരു മുഷ്കൻ എന്നും പരിഹസിച്ചുപറ
ഞ്ഞപ്പൊൾ അവൻ അസാരം നാണിച്ചു മിണ്ടാതെ ഇരുന്നശെഷം ബുദ്ധി
യും എനിക്കതക്കത്തിൽ ശ്രീനികായനെ തിരിച്ചും വിചാരിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു —
വിന്നെ ശ്രീനികായൻ എങ്കിൽ നടന്നെരം ഗൂഢാചാരം എന്നുചൊല്ലി
യും വട്ടംപൊരനായ ലൊകജ്ഞൊനിനു തന്ന വന്നിട്ടുവന്ന അവൻറവത്ത
മാനം കുറയത്തിന്നെത്തും ശ്രീനികായനെയും സ്വഭാവവും മററും കണ്ടതുംകൊ
ണ്ടു അവനെ അന്നൊടി തൊഴുതു അല്ലയൊ ഗുരുകാരണത്തെ എങ്ങെ ഉഴ
ന്നെപൊകുന്നുതു എവിടെക്ക—
ശ്രീനി - ഞാൻ ഇങ്ങെ ഉഴന്നുപൊകുന്നു സത്യം എന്റെ ഭാരം തീൎക്കുവാനാ
ണിട്ടു തനിച്ചുതന്നെ പൊകുന്നു -
ലൊകജ്ഞൊനി - നിന്നെ കൂടെ ഞാൻ കൂട്ടുകൊണ്ടു -
ശ്രീനി - ഉണ്ടെങ്കിലും ഞാൻ ഇവിടെ തന്നെ അവരില്ലുള്ളപരന്മാരെ

ഇങ്ങിനെ അവർ പിരിഞ്ഞപ്രകാരം തോന്നുന്നു—

ലോകജ്ഞ— ഞാൻ ബുദ്ധി ഉപദേശിച്ചാൽ നീ കേൾക്കുമൊ—

ക്രിസ്തി— അത് നന്നാകുന്നെങ്കിൽ കേൾക്കാം ബുദ്ധി ഒന്നാകുന്നതിന്നാ
വശ്യം—

ലോകാ— നിങ്ങളെഴുമട്ടു വേഗം അതിനെ ഒഴിച്ചു കളയേണം അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സി
ലെ സ്ഥിരതയും ദൈവം നല്കിയ അനുഗ്രഹങ്ങളിലെ സന്തോ
ഷവും നിനക്ക് ഒരുനാളും ഉണ്ടാകയില്ല—

ക്രിസ്തി— ഞാൻ അന്വേഷിക്കുന്നതും അത് തന്നെ— എങ്കിലും എന്നാലും എ
ന്റെ നാട്ടുകാരാലും ഈ വലിപ്പമുള്ള ഭാരത്തെ നീക്കുവാൻ കഴിയു
ന്നില്ല അതിന്നു തങ്ങളെ കാണ്മാൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം യാത്ര
യാകുന്നു—

ലോകാ— ഏറ വഴികളെ പോയാൽ ഭാരം നീങ്ങി ഉണ്ടാകും എന്ന
നിന്നോടു പറഞ്ഞതാർ—

ക്രിസ്തി— വലിയവനും മാനവും ഉള്ളൊരുവൻ തന്നെ സുവിശേഷക
നവന്റെ പേർ—

ലോകാ— അവന്റെ ഉപദേശം നശിച്ചുപോകട്ടെ അവൻ നിന്നെ ഘോ
രദുഃഖത്തിലാക്കിയല്ലൊ— ഇത് പോലെ കഷ്ടമുള്ള വഴി ലോകത്തിൽ എ
ങ്ങും ഇല്ല എന്ന് നീ കാണ്മാൻ സംഗതി ഉണ്ടാകും— നിന്റെ വഴിയിലായി
ൽ വിശപ്പും ക്ഷീണവും ഇനി നീ അനുഭവിപ്പാനുള്ള ആപത്തുകളും അത്രെ
ഇനിക്കിനിയും വേദന വൈദാഹം നഗ്നത വാൾ അന്ധകാരം നെ
രസിംഹം പാമ്പുകൾ മരണവും മറ്റും ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടാകും ഇവ എല്ലാം
സംഖ്യയില്ലാതെ സാക്ഷികളാൽ അറിയാമല്ലൊ ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ
അന്യന്റെ വാക്കു കേട്ടു ഈ പ്രകാരം നഷ്ടം വരുത്തിക്കൊള്ളുന്നത് എന്തു

ക്രിസ്തി— എന്റെ മുതുകിന്മേൽ ഉള്ള ഈ ഭാരം നീ പറഞ്ഞ കാര്യ
ങ്ങളെക്കാൾ ഭയങ്കരമുള്ളതാകുന്നു— ഇതിനെ മാത്രം നീക്കുവാൻ
സംഗതിയുണ്ടാകുമെങ്കിൽ എന്തു വന്നാലും സങ്കടമില്ല—

ലോകാ— ആ ഭാരം എങ്ങിനെ വന്നു—

ക്രിസ്തി— കൈയിലുള്ള പുസ്തകം വായിച്ചതിനാൽ തന്നെ—

ലൊ. ജ്ഞാ. - ഞാൻ അതിനെ അങ്ങിനെ ഊഹിച്ചു - പല ബലഹീനന്മാർ വലിയകാ
ര്യത്തിൽ ചെന്നുവന്നാൽ അവർ നശിച്ചു ബുദ്ധികെട്ടു നഷ്ടം
സഹിച്ചു അറിയാത്തതിനെ സമ്പാദിപ്പാൻ നൊക്കി നടക്കു
ന്നപ്രകാരം നീ ചെയ്യുന്നു സത്യം

ക്രി - അറിയാത്തതിനെ അല്ല എന്റെ ഘനമുള്ള ഭാരത്തിന്നി
ക്കം വരുത്തുവാൻ അപെക്ഷിക്കുന്നു -

ലൊ. ജ്ഞാ. - നീ ഈ ദുർഘടവഴിയിൽ നടന്നാൽ കാര്യസാദ്ധ്യം ഉണ്ടാകു
മൊ ഞാൻ നിനക്കു നല്ലൊരു വഴി കാണിച്ചു തരാം ആയതി
ൽ ഇഷ്ടമുള്ളതെല്ലാം ഒരു സങ്കടം കൂടാതെ അവരും സൌഖ്യ
വും ബഹുമാനവും സൽകീർത്തിയും ആവശ്യം പൊലെ ഉണ്ടാകും -

ക്രി - അല്പ്പക്കൊ സങ്കെതത്തെ വിവരിച്ചു പറയെണം -

ലൊ. ജ്ഞാ. - അങ്ങെ ലൊകാചാരം എന്ന ഗ്രാമം കാണുന്നുവൊ അവിടെയ
ന്യശാസ്ത്രി എന്നൊരു ബുദ്ധിയും കീർത്തിയും ഉള്ളൊരു വിദ്വാൻ വാഴു
ന്നു അവൻ അവർക്കുള്ള ഭാരങ്ങളെ ചുമലിൽ നിന്നു ഇറക്കുവാൻ നല്ല
ശീലമുണ്ടു ബുദ്ധിഭ്രമവും തീർപ്പാൻ അവനാൽ കഴിയും ഏറിയ
കാരുണ്യമുള്ളവരെ അവൻ ഇപ്രകാരം സഹായിച്ചു സൌഖ്യ
മാക്കിയിരിക്കും അവന്റെ അടുക്കൽ പൊയാൽ ഗുണം ഉണ്ടാകും
അവന്റെ ഭവനം ദൂരമല്ല സമീപത്തു തന്നെ ഒരു നാഴിക വഴി
ഉള്ളു - താൻ വീട്ടിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ മകനായ മര്യാദിക്കാരനും
വശ്യമുള്ളൊരുത്തനും അപ്പൻ പൊലെ പറഞ്ഞുതരും അ
വിടെ നിന്റെ ഭാരത്തിന്നിളക്കം വരും നാശപുരത്തിലെക്ക
മടങ്ങി ചെല്ലുവാൻ ആവശ്യമില്ല ഭാര്യാപുത്രന്മാരെ ആ ഗ്രാമ
ത്തിലെക്ക വരുത്തി ഒഴിവുള്ള ഭവനം കുറഞ്ഞ കൂലിക്കു വാങ്ങി നി
ത്യം സുഖിച്ചിരിക്കാം ഭക്ഷണദ്രവ്യങ്ങൾ വിലക്കുറവും നല്ലതും സഹവാ
സവും ശ്രെഷ്ഠരെല്ലാവരും മാനമുള്ളവരുമാകുന്നു -

അപ്പൊൾ ക്രിസ്തിയാൻ ഇതു കെട്ടു ഈ വിദ്വാൻ പറഞ്ഞവാക്കു സത്യമെങ്കി
ൽ ഇവന്റെ പ്രമാണിക്കുന്നതു തന്നെ നല്ലതെന്നു നിശ്ചയിച്ചു ആ
ക്രി - യജമാനനെ ആ ഗുണവാന്റെ ഭവനം എവിടെ എന്നു ചൊദിച്ചു -

ലൊകജ്ഞാ- നിങ്ങളൊരു കുന്നു കാണുന്നുവൊ-

ക്രിസ്തി- കാണുന്നു-

ലൊകജ്ഞാ- ആ കുന്നിന്റെ താഴെ തന്നെ അവന്റെ ഭവനം-

അനന്തരം ക്രിസ്തിയാൻ തന്റെ വഴി തെറ്റി ലെഗാലിത്യുടെ ഭവന
ത്തിലെക്കു പൊകുവാൻ പുറപ്പെട്ടു കുന്നിന്റെ സമീപത്തെത്തിയപ്പൊൾ ഉയരം
ഭയങ്കരമാകും വണ്ണം മല വഴിമെൽ വീഴുമാറാകയും പ്രകാരം കാ
ണ്ണപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു വീഴുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു നിന്നു അസമർത്ഥനായി ചുമട്ടു
ഭാരം മുമ്പിലെതിനെക്കാൾ അധികമാകുന്നതുപൊലെ തൊന്നി നിലത്തു നിന്നു മ
റിയുന്നതിനാൽ താൻ വെന്തുപൊകും എന്നു വിചാരിച്ചു ഭ്രമിച്ചു വി
യർത്തു നിന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്തു ചെയ്യെണ്ടു എന്നിട്ടു തെളിയാതെ ഞാ
ൻ ലൊകജ്ഞാനിയുടെ വാക്കു പ്രമാണിച്ചു നെർവഴി വിട്ടതെ
ന്തു എന്നു ദുഃഖിച്ചു നിൽക്കുമ്പൊൾ സുവിശെഷി വരുന്നതു കണ്ടു ലജ്ജി
ച്ചു നിന്നു സുവിശെഷിയും അടുത്തു വന്നു അവനെ ക്രൊധിച്ചു നൊക്കി
നീ ഇവിടെ എന്തു പ്രവൃത്തി എന്നു ചൊദിച്ചു ക്രിസ്തിയാൻ ഉ
ത്തരം പറവാൻ കഴിയാതെ നിന്നു

സുവിശെഷി- നാശപുരസമീപത്തുവെച്ചു കരഞ്ഞുനിന്നതു നീ തന്നെയൊ

ക്രിസ്തി- അതെ ഞാൻ തന്നെ ആകുന്നു-

സുവിശെ- ഇടുക്കവാതുക്കൽ പൊകെണം എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടി
ല്ലയൊ-

ക്രിസ്തി- അതെ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു-

സുവിശെ- നീ നെർവഴി വിട്ടു വിലകിയതു ഇത്ര വെഗത്തിൽ എന്തിനായ
തു എന്തു-

ക്രിസ്തി- അഴിനിലം കടന്ന ശെഷം ഒരുവൻ വന്നു എന്റെ മുമ്പിലുള്ള
ഗ്രാമത്തിലെ ഒരുവൻ എൻ ഭാരം നീക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളൊ
ൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതിനെ ഞാൻ അനുസരിച്ചു
പൊയി-

സുവിശെ- അവൻ ആര്

ക്രിസ്തി- അവൻ ഗൃഹസ്ഥവെഷം ധരിച്ചു വളരെ സംസാരിച്ചതിനാൽ ഞാ

ൻ ഇങ്ങിനെ ചൊദിച്ചു ഇവിടെ എന്തിന നിയ്ക്കുന്നു അതിന്റെ ശേ
ഷം പിന്നെയും കണ്ടവരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ചെ
ന്നു ചൊദിച്ചു-

സുവിശെ- എന്നോടു അവന്റെ വാക്ക എന്തു-

ക്രിസ്തി- നീ എവിടെ പോകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു- ഞാനും അതു പറഞ്ഞു

അതിൽ പിന്നെ-

സുവി- പിന്നെ അവൻ എന്തു പറഞ്ഞു-

ക്രിസ്തി- ഭാര്യാപുത്രന്മാർ ഉണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചാറെ ഞാൻ ഉണ്ടു എ
ങ്കിലും ഈ ഭാരം നിമിത്തം അവരിൽ മുമ്പെത്ത രസം തോന്നു
ന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു-

സുവിശെ- അപ്പോൾ അവൻ എന്തു പറഞ്ഞു-

ക്രിസ്തി- എന്റെ ഭാരം വെഗം ചാടിക്കളയെണം എന്നു പറഞ്ഞാറെ ഞാ
ൻ ഇടുക്കവാതുക്കൽ പൊകുന്നു രക്ഷാസ്ഥലത്തിന്റെ വഴി അറി
യെണ്ടതിന്ന സംശയം ഉണ്ടോ എന്നാരെ ചൊദിച്ചപ്പോൾ അവൻ നി
ന്നു ഇവിടെ പൊകുന്നതിനെക്കാൾ അടുക്കുള്ളതും സൌഖ്യമുള്ളതുമാ
യൊരു വഴി ഞാൻ കാണിക്കാം എന്നാൽ ഭാരം നീക്കുവാൻ ശീല
മുള്ളൊരു സൽപുമാന്റെ വീട്ടിൽ എത്തും എന്നു പറഞ്ഞ വാ
ക്ക ഞാൻ പ്രമാണിച്ചു വഴി തെറ്റി രക്ഷകന്റെ വാക്കിനെ ഇങ്ങോട്ടു പുറ
പ്പെട്ടുവന്നാറെ കാഴ്ച പൊരുൾ കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു നിന്നു ഇനി എന്തു
വെണം എന്നറിയുന്നില്ല-

സുവി- ദൈവവചനം കേൾപ്പാൻ നില്ക്ക എന്നു കല്പിച്ചാറെ അവൻ വിറ
ച്ചുകൊണ്ടു നിന്നപ്പോൾ സുവിശേഷി പറയുന്നവനെ നിങ്ങൾ
ഉപേക്ഷിക്കാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ കാരണം ഭൂമിയിൽ പറക
ന്നവനെ വെടിഞ്ഞവർ തെറ്റി പൊകാതെ ഇരുന്നില്ല എങ്കി
ൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പറയുന്നവനെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞാൽ ന
മ്മൾ തെറ്റി പൊകും വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും എന്നാൽ അവൻ
പിൻവാങ്ങിയാൽ അവനിൽ എന്റെ ആത്മാവി
ന്നു പ്രസാദം ഇല്ല- നീ ഇന്നേരം വാഗ്ദത്തവചനം സമാ

ധാനവഴി കൊണ്ടിട്ടു മഹൊന്നതന്റെ തിരുലൊചനക്കുറപെ-
ട്ടിരിക്കുന്നാശത്തിന്നാണ ഞാവന്നമാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു-
അനന്തരം ക്രിസ്ത്യാനികൾ പിണങ്ങുന്ന എല്ലാ കഷ്ടം ദുഃഖം ഞാൻ ചൊദാ
റെഞ്ഞിട്ടെന്തിനു ലജ്ജിച്ചു എപ്പൊൾ സുവിശെഷത്തിന്റെ ഫലം കൊടിച്ചു
മനുഷ്യരുടെ സകല പാപവും ദൂഷണവും കളഞ്ഞിരിക്കപ്പെട്ടു (റൊമാ-
൧ അ ൧൬) — അവിശ്വാസികളാകുന്ന ജാതിക്കാരും വിശ്വാസികളാകുന്ന ജ-
നങ്ങളും ഒന്നത്രെ കൂട്ടി ക്രിസ്ത്യാനികൾ കറ കയ്യെഴുത്തിട്ടുണ്ടല്ലൊ പിന്നി
റ്റുവിറച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പൊൾ സുവിശെഷത്തിന്റെ വാക്കുകളെന്നുള്ള
വണ്ണം വിചാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരിച്ചവൻ അവരെന്നും അറിഞ്ഞ
ക്കാ അവൻ കാട്ടിത്തന്നതുൾ അവരെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു തരാം - നിന്നെ
ധരിച്ചവൻ നെഹെമിയാം പ്രമാണിച്ചും ജഡത്തെ ജയിച്ചും ക്രൂശിന്റെ
വൈരിയാകുന്നടനും നടത്തിച്ചും കൊണ്ടു നെഹ്രുവി ക്കാളെ വിടാതെ
ഷളാ ക്കുവാൻ നൊക്കുന്ന ലൊകങ്ങൾക്കു തന്നെ ഒക്കുന്നു - അവൻ തന്നെ
ക്കുന്നതു ലൊമനക്കിൽ മൂന്നു വിശുദ്ധന്മാർ ഉണ്ടു - അവൻ തന്നെ നെ
ഹ്രുവിയിൽ നിന്ന തെറിച്ചു കളഞ്ഞു ക്രൂശിന്മെൽ കിരസം ഉണ്ടായി മരണ
ത്തിന്നു ഫലം വിളക്കുന്നവഴി തന്നെ കാച്ചു -
൧൭ അവൻ തന്നെ നെഹ്രുവിയിൽ നിന്ന തെറിച്ചതും കിക്കും അനുസ
രിച്ചതും ദിവെറു ക്കണം - ലൊകങ്ങൾക്കു കൂടെ ഉപദെശം അനുസ
രിപ്പാനാക്കി നിൻ ദൈവവചനം ഉപെക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞു - ഇടക്കവാതിലിൽ
ക്രൂടിയ തക്കത്തു പ്രവെശിപ്പാൻ പൊരുത്തമില്ലാത്ത ജീവകങ്ങളെ ക്കപൊക്കം വാ
തിൽ ഇടുക്കമുള്ളതാകുന്നു എന്നു കണ്ടെത്തുന്നവരും ചുരുക്കം തന്നെ
നൊവന്നു കർത്താവ് പറഞ്ഞുവല്ലൊ (മത്താ. ൭. ൧൩ - ൧൪) നെഹ്രുവിയിൽ നി
ന്നും വഴുതക്കൽ നിന്നും നിന്നെ തെറിച്ചു കളഞ്ഞവന്റെ ഉപദെശത്തെയും
ന്യായക്കത്തിലുണ്ടായ തന്ത്രസരണത്തെയും കിരസിച്ചു -
൧൮ മിസ്രയിലെ നിക്ഷെപങ്ങളെക്കാൾ നിനക്ക അധികം വാഞ്ഛിത
മായിരിക്കെണ്ടുന്ന ക്രൂശിന്റെ അവൻ കിരസമാക്കി കൂടുവാൻ ഭാവിച്ചു ദു
ഷ്ടിരസിക്കണം - തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ അന്വെഷിക്കുന്നവ
ൻ അതിനെ നഷ്ടമാക്കും (മത്താ. ൧൬. ൨൫) എന്ന ഷാന്റെ അടുക്കൽ വന്ന ധാത

ഷ്ടിനാക്കന്മാരെക്കും ഭാൎയ്യാപുത്രന്മാരെക്കും സഹോദരിസഹോദരന്മാ
രെക്കും സ്വാമിയെവനെക്കും പകെക്കാത്തവന്നു എന്റെ ശിഷ്യനാകിയിരിപ്പാ
ൻ കഴികയില്ലാ എന്നു കൎത്താവിന്റെ വചനം ഒത്തിരിത്യെവപ്രദമാക
ത്തിനെ അനാശത്തെ വരുത്താം എന്നു പറയുന്നവനെക്കും അവന്റെ ഉ
പദെശത്തെക്കും നിരസിക്ക-

൧. ചു. അവൻ നിന്നെ മരണഫലം വിളയുന്ന വഴിക്കു കൂട്ടിരസിപ്പാ
ൻ വെച്ചി അവൻ കാട്ടി തന്നതുള്ള കാഴ്ചകളുടെ അവസ്ഥ കണ്ടു- ആകയാൽ
അവന്റെ നയമെൽ വിഴുമാറാകിൽ കണ്ട ഇന്നിനാകിൽ മലത്തിൽ തന്റെ മക്ക
ളൊട് കൂടി രഹസ്യമാകിൽ പാൎത്തുവന്നാൽ അടിമന്ത്രിക്കുടെ മകനായ ഡയ്യ്ശാ
സ്ത്രി തന്നൊടു കൂടെ- അടിമക്കാർ നിന്നെ അന്ധകാരത്തിൽ കൊണ്ടുപൊം- ആ
യാൽ ഒരു സമയമെങ്കിലും ഒരുത്തരുടെ ഭാരം നീ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ ക
ഴിയുന്നതുമില്ല- ന്യായപ്രമാണ പ്രവൃത്തികളാൽ നീ വിശ്വസിക്കുന്നൊരുത്ത
ൻ എങ്കിലും നീതികരിക്കപ്പെടുവാൻ കഴിയുന്നില്ല ഭാരം പൊക്കുന്നതു
മില്ല- ലൊകത്തൊനിത്യ സുഖങ്ങളാൽ- ധൎമ്മശാസ്ത്രി ഒരു വഞ്ചകൻ അ
വന്റെ മകനായ മക്ക്ൾക്കും എത്രയും നല്ലവെഷം പൂണ്ടിരിക്കുന്നു എങ്കി
ലും നീ പടഭക്തിക്കാരൻ അത്രെ ആകുന്നു- നിന്നെ ഒരു സഹായം ചെ
യ്വാൻ കഴിയുന്നില്ല- നിന്റെ ചതിയന്മാരെ കുറിച്ചു കെട്ടിട്ടുള്ള കഥ
കൾ നിന്നെ വഞ്ചിച്ചു രക്ഷാവഴിയിൽനിന്നു തെറ്റിച്ചുകളവാനാകി
ഒരു വാക്യമത്രെ എന്നു പറഞ്ഞു ആകാശത്തെക്കു നൊക്കി തന്റെ വചന
ത്തിന്റെ സാക്ഷിക്കായി പ്രാൎത്ഥിച്ചാറെ മലയിൽനിന്നു വാക്കുകളും അ
ഗ്നിയും പുറപ്പെട്ടതിനാൽ ക്രിസ്തിയാൻ വിറച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു- ആ വാക്കു
കൾ ഇവ തന്നെ- ന്യായപ്രമാണപ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുന്നതിൽ ആശ്രയി
ക്കുന്നവൻ എല്ലാവനും ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ ആകുന്നു- ഗലാത്യർ ൩ൻ-
അപ്പൊൾ ക്രിസ്തിയാൻ പ്രാണനാശം വരും എന്നു വിചാരിച്ചു നിലവിളി
ച്ചും ദുഃഖിച്ചും ലൊകജ്ഞാനിയെ കണ്ട കാലത്തെ തന്നെ ശപിച്ചും
അവന്റെ ദുഷ്ഫലമാകുന്ന ആലൊചനകെട്ടു അനുസരിച്ചതിനാൽ നാ
ണിച്ചും കൊണ്ടു സുവിശെഷിയൊടു ഹാ സഖെ എനിക്കു ഇനിയും ഒരു വഴി
വുണ്ടൊ ലൊകജ്ഞാനിയുടെ ആലൊചന കെട്ടു അനുസരിച്ചതു എനിക്കു അവളുടെ

സങ്കടം ഇനി മടങ്ങി ചെന്നു ഇടുക്കുവാതിൽക്കൽ പോകാമോ ഞാൻ ഈ ബു
ദ്ധി കേട്ടിരിക്കകൊണ്ടു അപമാനത്തോടെ അയക്കപ്പെട്ടു പോമോ എന്നു
ചോദിച്ചാറെ സുവിശേഷി നീ വിരോധ വഴിയിൽ നടപ്പാൻ വേണ്ടി നെ
ല്ലവഴി ഉപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു നിന്റെ പാപം ഏററവും വലിയതാകുന്നു എന്നാ
ലും ഇടുക്കുവാതില്ക്കലെ കാവല്ക്കാരൻ മനസ്സലിവുള്ളവനാകുന്നതി
നാൽ നിന്നെ കൈക്കൊള്ളും--അവന്റെ കോപത്താൽ വഴിയിൽ നിന്നു
നീ നശിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊ
ള്ളു എന്നതിന്റെ ശേഷം ക്രിസ്തിയാൻ സുവിശേഷിയെ ചുംബിച്ചു വന്ദനം ചെ
യ്തു അവന്റെ അനുഗ്രഹവാക്കും വാങ്ങി പുറപ്പെട്ടു വഴിയിൽ ആരോടും ഒന്നും പറ
യാതെയും ഒരുത്തൻ ചോദിച്ചാലും ഉത്തരം പറയാതെയും ഇടവിടാതെ നടന്നു
അവന്റെ ബുദ്ധിയെ അനുസരിച്ചുപോന്ന സ്ഥലത്തു എത്തുവോ
ളം വിലക്കപ്പെട്ട നിലത്തിൽ നടക്കുന്നവനെ പോലെ--അതിന്റെ ശേഷം അവ
ൻ ഇടുക്കുവാതില്ക്കൽ എത്തി മുട്ടുവിൻ എന്നാൽ തുറക്കപ്പെടും (മത്താ.
൭-൭) എന്നൊരു മൊഴി ഉള്ളതിനെ കണ്ടു മുട്ടി--

ഇതാ പാപിയിടെ മുട്ടുന്നവൻ
ഈ മന്ദിരത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ
കനിഞ്ഞുടൻ തുറക്കയാൽ
ഞാൻ എന്നും വാഴ്ത്തും ഉയരത്തിൽ

എന്നു കുറെ നേരം പാടിക്കൊണ്ടും മുട്ടിക്കൊണ്ടും ഇരുന്ന ശേഷം സുമിത്രൻ എ
ന്നൊരു ഗംഭീരൻ വാതില്ക്കൽ വന്നു ആർ അവിടെ എവിടെ നി
ന്നും വന്നു കാരണം എന്തു എന്നും ചോദിച്ചു--
ക്രിസ്തിയാൻ പാപിയായോരം കൊണ്ടു വലഞ്ഞൊരു പാപി ഞാൻ വരുവാനുള്ള
കോപത്തെ ഒഴിപ്പതിനായി ഞാൻ നാശപുരം വിട്ടു സീയോനിലേക്കു യാ
ത്രയാകുന്നു അവിടേക്കുള്ള വഴി ഈ വാതിൽക്കൽ കൂടി ഇരിക്കുന്നു എന്നു കേട്ടതുകൊണ്ടു
അകത്തു ചെല്ലേണ്ടതിന്നു കല്പന ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാറെ സുമിത്ര
ൻ സന്തോഷിച്ചു വാതിൽ തുറന്നാറെ ക്രിസ്തിയാൻ അകത്തു കടക്കുമ്പോൾ--
സുമിത്രൻ--അവന്റെ കൈ പിടിച്ചു വലിച്ചു ഇതിന്റെ സംഗതി എന്തെ
ന്നവൻ ചോദിച്ച ശേഷം സുമിത്രൻ ഈ വാതിലിന്റെ സമീ

പങ്കാളന്നൊരു വഴിയരികൊട്ടൊളുന്നു അവിടെയാത്രവരുന്നത്ര
തപ്രമാണിയാകാ ബെൽഗെബുബും അവന്റെ വംശക്കാരും
വഴിപൊക്കർ ഇതിൽ കടന്നുവരുമ്മുമ്പെ അവരെ കൊല്ലുവാൻ
വെണ്ടി അമ്പുകളെ എയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാറെ
ക്രിസ്ത്യാനിയൻ ഞാൻ സന്തോഷിച്ചും വിറച്ചും ഇരിക്കുന്നു എന്നുരച്ചു
കടന്ന ശെഷം ദ്വാരപാലൻ നിന്നെ ഇവിടെക്കു പറഞ്ഞയച്ചതാ
ർ എന്നു ചൊദിച്ചു

ക്രി സ്തി- ഞാൻ ഇവിടെ വന്നു മുട്ടിയാൽ നിങ്ങൾ വാതിൽ തുറന്നു എവ
ത്രമുള്ളതെല്ലാം പറഞ്ഞു തരും എന്നു സുവിശെഷികൻ കല്പിച്ചത് കൊ
ണ്ടു ഞാൻ വന്നതു-

സു ശീ- ആരാലും തടസ്സം ചെയ്യാത്ത വാതിൽ നിന്റെ മുമ്പാകെ തുറ
ന്നിരിക്കുന്നു-

ക്രി സ്തി- ഹാ ഇപ്പൊൾ എന്റെ അദ്ധ്വാനം സഫലമായി വരുവാൻ തു
ടങ്ങുന്നു—

സു ശീ- എങ്കിലും നീ തനിയെ വന്നത് എന്തു

ക്രി സ്തി- എനിക്ക് ഉണ്ടായത് പൊലെ എന്റെ നാട്ടുകാർക്ക് ഒക്കെയും
പെരുവാനുള്ള നാശത്തെ കുറിച്ചു ബൊധമില്ലാഞ്ഞുകൊണ്ടാകു
ന്നു—

സു ശീ- നീ യാത്രയാകുന്നു എന്നു പലരും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടൊ-

ക്രി സ്തി- അതെ ഞാൻ പുറപ്പെട്ട സമയം തന്നെ ഭാര്യാപുത്രന്മാർ എ
ന്നെ കണ്ടു മടങ്ങി വരെണമെന്നു പുറകെ നിന്നു വിളിച്ചു അയല്ക്കാ
ർ പലരും അങ്ങിനെ തന്നെ ചെയ്തു വന്നു എങ്കിലും ഞാൻ ചെ
വിപൊത്തി വെഗം ഓടി-

സു ശീ- നിന്നെ മടക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞവരിൽ വല്ലവരും പിന്നാലെ വന്നുവൊ-

ക്രി സ്തി- ഹഠശീലനും ചപലനും എന്നു രണ്ടു പെർ വന്നു സാധിക്കയില്ല
എന്നു കണ്ടാറെ ഹഠശീലൻ ദുഷിച്ചുംകൊണ്ടു മടങ്ങിപ്പൊയി ചപലൻ അ
ല്പവഴി എന്റെ കൂട വന്നു-

സു ശീല- അവൻ ഇവിടെ എത്തി ഇല്ലല്ലൊ-

ശിഷ്യ- എനിക്കില്ലാഞ്ഞൽ ഇതുവരെയും ഒരു വിചാരത്തിലല്ലാളും വന്നു
വീണപ്പോൾ ചപലൻ മുഖിഞ്ഞൂറ്റ പൊവാൻ മടിവുണ്ടാകയില്ല
അതിനാലെ ഞാൻ ആ മഹിമരാജ്യം അവകാശമാക്കേണമെന്നുള്ള
ബുദ്ധിവാസനാപ്രഭാവം [illegible] കരവിട്ടു കയറി [illegible]
മെന്ന ആശയം ഞാൻ [illegible] പുറപ്പെട്ടു-

ഗുരു- കാര്യം സിദ്ധിയ മഹത്വം [illegible] പൊകുന്ന [illegible] കളെ സഹി
ച്ചുകൂടെ-

ശിഷ്യ- ഞാൻ ഇപ്പോൾ ചപലന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞുവല്ലൊ എങ്കിലും അ
[illegible] ഞാൻ [illegible] സ്വഗൃഹത്തിലെ [illegible]
[illegible] ഞാൻ [illegible] കൂടെ [illegible]
ഉപദേശം കേട്ടു [illegible] അവൻ [illegible]
[illegible] പുറപ്പെട്ടു-

ഗുരു- [illegible]
ശിഷ്യ- [illegible]
[illegible] എങ്കിലും [illegible] ഉപദേശം [illegible]

ശിഷ്യ- [illegible] ഞാൻ [illegible] എന്നു [illegible]
[illegible] വന്നു [illegible] ഉള്ള [illegible]
[illegible] കളും [illegible] വന്ന സമയം മാത്രം [illegible]
[illegible]-

ഗുരു- [illegible] ഭാഗ്യം [illegible] പക്ഷം [illegible]
[illegible] പലപ്പോഴും [illegible]-

ശിഷ്യ- ഞാൻ [illegible] വന്ന സമയം [illegible]
[illegible] വന്ന [illegible] ദേശങ്ങളെ കഴിഞ്ഞ
[illegible] എന്റെ കാര്യം [illegible] ഇവി
ടെ [illegible] നിശ്ചയം എങ്കിലും മഹാ [illegible]
[illegible] മരിപ്പാൻ [illegible]
[illegible] ഇവിടെ പ്രവേശിക്കുന്നത് [illegible]-

ഗുരു- ഇവിടെ വരുന്നവർ [illegible] എങ്കിലും [illegible]

അവരെ ഒരു പ്രകാരത്തിലും തള്ളികളകയില്ല (യൊഹ. ൬, ൩൭)
ഈ വഴി ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം നിന്റെ മുമ്പാകെ കാണുന്ന ഇടുക്കമുള്ള
വഴി കാണുന്നുവൊ അതിനെ സൂക്ഷിച്ചു നടക്ക ഗോത്രപിതാ
ക്കന്മാർ പ്രവാചകന്മാർ യെശുക്രിസ്തുവും അപൊസ്തലരും മറ്റും
അതിനെ നല്ലനെ വഴിയാക്കി തീർത്തിരിക്കുന്നു -

ക്രിസ്തി - പരദെശിക്കു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുവാൻ മറ്റും വളവഴികൾ ഇതി
ലെ ചെർന്നുവരുന്നുണ്ടൊ -

സുചി - വളരെ ഉണ്ടെങ്കിലും അവറ്റെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു കൊൾവാൻ വഴിയുണ്ടു
വളഞ്ഞുള്ള വഴികൾ എല്ലാറ്റിലും ശുദ്ധിയുള്ള നെരെ ഉള്ളതും
മറ്റെതാകട്ടെ വീതി ഉള്ളതും വളഞ്ഞതുമാകുന്നു എന്നറി
കൊള്ളൂ -

അതിന്റെ ശെഷം ക്രിസ്തിയൻ ചുമലിൽ കെട്ടിയ ഭാരം ഒന്നു
തിരെ സഹായം കൂടാതെ അഴിച്ചു കളവാൻ കഴികയില്ലാഞ്ഞിട്ടു - സു
ചിത്തനൊടു അതു അഴിക്കെണ്ടതിന്നു അപെക്ഷിച്ചാറെ അവൻ ഇതി
ഷ്ടം അല്പം ക്ഷമ വെണം നീ രക്ഷാസ്ഥലത്തു എത്തുമ്പൊൾ ഭാരം താഴെ വീണു
കൊള്ളും എന്നു പറഞ്ഞു -

അനന്തരം ക്രിസ്തിയൻ അരകെട്ടി യാത്രെക്കു പുറപ്പെട്ടപ്പൊൾ സുചിത്തവ
ൻ ഇവിടെനിന്നു വിട്ടു കുറയ വഴി നടന്നാൽ വ്യാഖ്യാനിയുടെ ഭവനം കാ
ണും വാതിൽക്കൽ മുട്ടിയാൽ അവൻ നിനക്കു മഹത്വമുള്ള കാഴ്ചക
ളെ കാണിച്ചുതരും എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവം നിന്റെ യാത്രയെ സഫല
മാക്കി തീർക്കട്ടെ എന്നു ആശീർവ്വദിച്ചു അയക്കുകയും ചെയ്തു -

എന്നാറെ ക്രിസ്തിയൻ വ്യാഖ്യാനിയുടെ ഭവനത്തൊളം നടന്നു വാതി
ല്ക്കൽ നന്നായി മുട്ടിയാറെ ഒരുവൻ വന്നു നിന്റെ അനുഗ്രഹം എന്തു എ
ന്നു ചൊദിച്ചു - ക്രിസ്തിയൻ സഖെ ഞാൻ ഒരു സഞ്ചാരി ആകുന്നു ഈ വീ
ട്ടുകാരന്റെ ഒർ ഇഷ്ടൻ ഇവിടെ കയറിയാൽ ബഹു ഉപകാരം ഉണ്ടാകും എ
ന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു എനിക്കു യജമാനനെ തന്നെ കാണ്മാൻ ആവശ്യ
മാകുന്നു എന്നു കെട്ടാറെ അവൻ വ്യാഖ്യാനിയെ വിളിച്ചു - അവനും താമ
സം കൂടാതെ വന്നു ക്രിസ്തിയനെ കണ്ടാറെ വന്ന സംഗതി എന്തെന്നു

ചോദിച്ചു ക്രിസ്തിയാൻ രാജാവെ. ഞാൻ നാശപുരത്തെ വിട്ടു ചിയൊനിലെ
ക്കയാത്രയാകുന്നു- ഒരു വഴിക്കുടെ ദ്വാരപാലൻ ഒരു ഭവനത്തിൽ ചെന്നാ
ൽ തന്റെ വഴിക്കു പ്രയോജനത്തിന്നായി മഹാ ഉപകാരമുള്ള കാഴ്ചകളെ
കാണിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു—

വ്യാഖ്യാനി അകത്തു വരിക ഉപകാരമുള്ളതെല്ലാം കാട്ടിത്തരാം എന്നു
പറഞ്ഞു വിളക്കു വരുത്തി ക്രിസ്തിയാനെ ഒരു മുറിക്കകത്ത് ഒരു വാതി
ലിനെ തുറന്ന ശെഷം ആകാശത്തെ നൊക്കുന്നതും വെദപുസ്തകം കൈ
യിൽ പിടിച്ചും സത്യപ്രമാണം അധരങ്ങളിൽ ധരിച്ചും ലൊകം പിറകിൽ
ഇട്ടും മനുഷ്യരോടു യാചിക്കുന്നപ്രകാരം നിന്നും മഹത്വത്തിന്റെ കിരീടം
തലമെൽ തൂങ്ങി വെച്ചും ഇരിക്കുന്നൊരുവന്റെ ചിത്രത്തെ കണ്ടു ഇതു എന്തു
എന്നു ചൊദിച്ചു—

വ്യാഖ്യാനി- ഇതു ആയിരങ്ങളിൽ ഒരു പ്രധാനിയുടെ ചിത്രമാകുന്നു ഇ
വൻ ദൈവവചനത്താൽ മക്കളെ ജനിപ്പിച്ചും പ്രസവിച്ചും പൊറ്റി വള
ർത്തുവാനും മതിയായവൻ- ആകാശത്തെ നൊക്കും പ്രധാന പുസ്തകം
കൈക്കിൽ പിടിച്ചും സത്യപ്രമാണം അധരങ്ങളിൽ ധരിച്ചും ഇരിക്കുന്ന
തിനാൽ അവൻ രഹസ്യകാര്യങ്ങളെ അറിഞ്ഞു പാപികളൊടു തെളി
യിക്കുന്നവൻ ആകുന്നതു ബോധിക്കുന്നു— ജനങ്ങളെ പക്ഷിച്ചും ലൊ
കം പുറകോട്ടാക്കി എന്നതിനാൽ ഇട്ടു മഹാ ബലമുള്ള കിരീടം മെല്പട്ടു തൂങ്ങി
യിരിക്കുന്നതെല്ലാം അവൻ തന്റെ കർത്താവിന്റെ ശുശ്രൂഷ നിമിത്തം ഐ
ഹിക കാര്യത്തിൽ രസിക്കാതെ വരുവാനുള്ള ലൊകത്തിലെ മഹാ ബഹു
മാനം എന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു- വഴിയിൽ ആരെങ്കിലും നിന്നെ വഞ്ചി
ക്കാതെയും നാശവഴികളിൽ നടത്താതെയും ഇരിക്കെണ്ടതിന്നു ഈ ചി
ത്രത്തെ എപ്പൊഴും ഓർക്കെണ്ടതിന്നു ഉണ്ടാകുവാനും എല്ലാ ആപത്തുകളിലും
സഹായിപ്പാനും കർത്താവ് ഏല്പിച്ച അധികാരം കൊടുത്തിരിക്കു
ന്നു ഞാൻ ഒരു അവസ്ഥ ഒന്നാമത് കാണിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു—
പിന്നെ വ്യാഖ്യാനി ക്രിസ്തിയാനെ കൈ പിടിച്ചു ഒരു വലിയ വെടിപ്പാക്കാത്ത
പടിപ്പുരയൊരു മുറിക്കകത്തു കൊണ്ടുപോയി അകത്തിൽ അവൻ ചുറ്റും നോ
ക്കിയാറെ വ്യാഖ്യാനി ഒരു ദാസനെ വിളിച്ചു തൂക്കെണ്ടതിന്നു ക

ച്ചിച്ചപ്പോൾ പൊടിയും മുടിയും എല്ലാം ഇളകി പാറിപ്പറന്നുയറി കൊണ്ട ഒരു
ദാക്ഷിണ്യാസം മുട്ടിക്കുകയും ചെയ്തു അങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ വ്യാഖ്യാനി ഒരു
ദാസിയെ വിളിച്ചു വെള്ളം തളിച്ചു കളിപ്പാൻ കല്പിച്ചു ആയവളും അപ്രകാരം
തളിച്ചു മുടി പെടിപ്പോകുകയും ചെയ്തു-

ശ്ലോകം- ഇതിന്റെ അർത്ഥം എന്തു-

വ്യാഖ്യാനി- നരപതിമാരെ കണ്ടു ഭയത്താൽ പരിഭ്രമിച്ചിരുന്നു ഹൃദയം ഇളകി
ദിക്കുകൾ തോറും ഓടിനടന്ന അതിലെ പൊടിയും മുടിയും മനസ്സിനെ
ശത്രുക്കളാകുന്ന പാപങ്ങളെ മാവിച്ചു വെള്ളം കൂടാതെ
ഇളിച്ചവൻ ധർമ്മശാസ്ത്രം വെള്ളം തളിച്ചു ഇരിക്കുന്നവൻ നൃപിശേഷമത്രെ
ആയവൻ അടിച്ചപ്പോൾ ചെറും പൊടിയും ഇളകി പാറിപ്പറന്നു
സംമുട്ടിക്കുകയും ചെയ്തുവല്ലൊ- അപ്രകാരം തിരുവെഴുത്തിന്റെ
കല്പനകൾ ഹൃദയത്തിലെ പാപങ്ങളെ ഇളക്കി വെളിയാക്കി ഇരി
ക്കുന്നെങ്കിലും അവയെ അടക്കി തള്ളാതെ മനസ്സുദ്ധി
യും ഇന്ദ്രിയശുദ്ധിയും വരുത്തുവാൻ കഴിയുന്നില്ല- ദാസി വെള്ളം തളി
ച്ചു മുടി തെളിഞ്ഞപോലെ ഈശോമിശിഹായുടെ ശരണം തന്റെ
ദയാരസത്താൽ പാപത്തെ അമർത്തി അതിവിശ്വാസം ഹൃദ
യം തെളിയുമാറാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു-

അനന്തരം വ്യാഖ്യാനി ക്രിസ്ത്യാനിയെ ഒരു മുറിയിൽ കൊണ്ടുപോ
യി ഭ്രാന്തിയും ക്ഷാന്തിയും എന്ന രണ്ടു പെണ്ണുങ്ങളെ കാണിച്ചു അവരി
ൽ ഭ്രാന്തിയുള്ളവളെ ചൊടിച്ചുള്ളവളോട്ടും ഒന്നും അറിയാതെ ക്ഷാന്തി
സ്വസ്ഥമായിരുന്നു-

ശ്ലോകം- ഭ്രാന്തി എന്തു സംഗതിക്കു

വ്യാഖ്യാനി- ഈ കുട്ടികൾ ഇരുവരുടെയും നല്ലതിന്നായിട്ടു ആഗ്രഹം ഭരണം എല്ലാ
ആണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിലും കാണിക്കുന്നു അവ രണ്ടും വരുന്നതാക
ൽ ഇതാണ് എങ്കിലും അതിന്നു പോൾ നന്നായി വരുന്നത് കൊണ്ടു ഭ്രാന്തിയ
ടിച്ചു വ്യാകുലമാക്കി നില്ക്കുന്ന ക്ഷാന്തി നിശ്ചയിച്ചു കാലത്തോളം
അതിരിപ്പാൻ സമ്മതിച്ചു എന്ന പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവൻ വന്നു ഒരു
കെട്ടു വലഹാരം ഭ്രാന്തിയുടെ മുമ്പിൽ ചൊരിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ സന്തോ

ഷിച്ചുക്ഷാന്തിയെനിന്ദിച്ചവരെല്ലാം ഷിഷ്ടങ്ങൾ ചണ്ടിമാത്രം ശെഷി
ച്ചിരുന്നു-

ശിഷ്യ- ഇതിലെ ഉപദെശം എന്തു-

വ്യാഖ്യാ- ഇരിവരും ഉദ്യാനങ്ങൾ എത്ര ഭ്രാന്തികളെല്ലാം ഇപ്പോൾ തന്നെ
വെണം എന്നു വിചാരിച്ച പ്രകാരം പ്രപഞ്ചസന്തൊഷ സൌഖ്യവും
സന്തൊഷവും മറ്റും ഇഹത്തിങ്കൽ തന്നെ അനുഭവിക്കാം പരലൊ
കകാര്യം എന്നും വിചാരിക്കാതെ ക്ഷാന്തിയില്ലാതെ കൊണ്ടു നമ്മുടെ
ആത്മാവിന്നു ഗുണം വരുത്തുന്ന ദൈവവചനം നിരസിച്ചു നടന്നു എട്ടും വരുത്തു
ന്നവരെല്ലാം ഒടുക്കത്തിൽ ഇന്ദ്രിയ ചണ്ടികളല്ലാതെ ഒന്നും ശെ
ഷിപ്പിക്കയില്ല-

ശിഷ്യ- എന്നാൽ ക്ഷാന്തി കൂടാതെ ഇരിക്കുന്നവരെ പാപികൾ എന്നു
മനുഷ്യർ എന്നാൽ കാന്തിയില്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു
വക ചണ്ടികൾ മാത്രം ഉണ്ടാകുന്നു എന്നു സമ്പാദ്യ ഇവർക്കു മഹത്വം ഉ
ണ്ടാകയില്ലം-

വ്യാഖ്യാ- മറ്റൊന്നും ഇല്ലാ പരലൊകമഹത്വം ഒന്നുമില്ലും ക്ഷമിച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇഹലൊകത്തിലെ ഇമ്പവും സമ്പത്തും ക്ഷണത്തി
ൽ പൊകുന്നു- ഭ്രാന്തിയുടെ ഒന്നാം ഭാഗത്തിന്റെ ക്ഷാന്തിയെ
പരിഹസിച്ചു ഒന്നല്ലാ ക്ഷാന്തി തനിക്കു ഉള്ളതു ഒട്ടും ഇല്ലാ കാൽ
ഇത്രം പരിക്കം- ആദ്യമായത്തിന്റെ പൊരുൾ എന്തെന്നാൽ
ഇരിക്കുന്ന- ആദ്യം തന്റെ നന്മകൾ ലഭിക്കുന്നവൻ ഒടു
വിലെ കാലത്തിൽ അനുഭവിച്ചു തീർന്നു ഒന്നും അവസാനത്തിൽ
ലഭിക്കുന്നവനല്ല ഇത്തരം അനുഭവമുണ്ടാകും- തന്റെ ആയുസ്സുള്ള
കാലത്തിങ്കൽ ഗുണങ്ങളെയും ലാസർ ദുഃഖങ്ങളെയും അനുഭവിച്ചു
ഇപ്പോൾ അവൻ ആശ്വസിക്കപ്പെട്ടു നീയും അതിവെദനപ്പെ
ട്ടു എന്നു അബ്രഹാം ചൊല്ലിയവാക്കുകളെല്ലാം-

ശിഷ്യ- ഇഹലൊക സൌഖ്യമപെക്ഷിക്കാതെ പരലൊകമഹത്വത്തിന്നാ
യി കാത്തിരിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ തന്നെ-

വ്യാഖ്യാ- ശരി കാണാത്ത കാര്യങ്ങൾ കാണാത്തതിനാൽ ഉള്ളതാ

കുന്നു-ദ്രവ്യത്തിലും എങ്കിലും മനുഷ്യൎക്കുള്ളരാക കൊണ്ടും
പ്രപഞ്ചത്തെ ശുഭഫലമാകകൊണ്ടും ബുദ്ധിഹീനരായിട്ട മണ്ണുപര
ലൊകകാൎയ്യം അദൃശ്യമെന്നും ദൂരസ്ഥമെന്നും വിചാരിച്ചു നിരസി
ച്ചു തൽകാലം കാണാക്കിൽ മാത്രം രസിക്കുന്നു-

അതിന്റെ ശെഷം വ്യാഖ്യാനി ക്രിസ്തിയാനെ ഒരു ചുവരുടെ അരികെ
കൊണ്ടുപൊയി കത്തുന്നതും അതിനെ കെടുപ്പാനായി ഒരുവൻ നിത്യം വെള്ളം
പകൎന്നു പൊരുന്നതും കാണിച്ചു അഗ്നി കെട്ടുപൊകാതെ വൎദ്ധിക്കുന്നു എന്നു

ക്രിസ്തി- കണ്ടാറെ അതിന്റെ ഹെതുവും ചൊദിച്ചു

വ്യാഖ്യാ- ഈ തീ ഹൃദയത്തിലെ കാരുണ്യ വെലയാകുന്നു അതിനെ കെടു
പ്പാൻ വെണ്ടി വെള്ളം പകരുന്നവൻ പിശാച് തന്നെ എങ്കിലും അവ
ൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നതൊ ആരൊ എന്നു കാണിച്ചു തരാം എന്നു പറഞ്ഞു അവ
നെ ചുവരിന്റെ പിൻഭാഗത്തെ കൊണ്ടുപൊയാറെ രഹസ്യമാ
യി എണ്ണ പകൎന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരുത്തനെ കണ്ടു-

ക്രിസ്തി- പിശാചിന്റെ പരീക്ഷാ തന്ത്രശലങ്ങൾ ഉള്ളെണ്ണല്ലാതെയായിത്തീ
ഹവിശ്വാസങ്ങളെ വൎദ്ധിപ്പിപ്പാൻ ക്രിസ്തു ശ്രദ്ധമായി നിന്നുതെ
ന്റെ കൃപയാകുന്ന എണ്ണ ഹൃദയത്തിൽ പകരുന്നതിനാൽ വിശ്വാ
സികൾ വളരുന്നു- ക്രിസ്തു ചുവരിന്റെ പിൻഭാഗത്തിങ്കൽ നിന്നത് ക
ണ്ടുവൊ അപ്രകാരം പരീക്ഷകളിൽ വലഞ്ഞിരിക്കുന്നവൎക്കു
വിശ്വാസങ്ങൾ വരുന്നതു ഒരു രഹസ്യം പൊലെ ആകുന്നു-

അനന്തരം വ്യാഖ്യാനി ക്രിസ്തിയാന്റെ കൈ പിടിച്ചു എത്രയും ഭംഗി
യുള്ളൊരു സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപൊയി ഒരു വലിയ കൊട്ടയെ കാട്ടുകയും അതിന്റെ
മുകളിൽ സ്വൎണ്ണവസ്ത്രങ്ങൾ ഉടുത്തു നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുള്ളവരെ
യും കാണിച്ചു അപ്പൊൾ അവൻ വളരെ സന്തോഷിച്ചു നമുക്കു അവിടെ
പൊകാമൊ എന്നു ചൊദിച്ചു- പിന്നെ വ്യാഖ്യാനി അവനെ കൊട്ടവാതിലി
ന്നെരെ എത്തിച്ചാറെ ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം അവിടെനിന്നു അകത്തു
പ്രവെശിപ്പാൻ വിചാരിച്ചു എങ്കിലും ഭയം നിമിത്തം അപ്രകാരം ചെയ്വാ
ൻ കഴിഞ്ഞില്ല- അകത്തു കടപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചവരുടെ പെരുകൾ എഴുതി
വെപ്പാൻ വെണ്ടി ഒരു മെശയും ഒരുവനും മഷിയും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നു-

അതിന്നു കാടപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടവരെല്ലാത്തും ഓടാനും തുടങ്ങാൻ ഭാവിക്കുന്ന
ആയുധവാന്മാരുമുണ്ടെന്ന കണ്ടു ഞെട്ടി ശങ്കിച്ചു. എല്ലാവരും ആ
യുധവാന്മാരുടെ പെടിച്ചു പിൻവാങ്ങി നിന്നാറെ ഒരുത്തൻ മൈനവ
ന്റെ അരികെ ചെന്നു എല്ലാ കാര്യം എന്റെ വെർപുനാകത്തിൽ ഉള്ള
തെ ഉള്ളു എന്ന പറഞ്ഞു തലതാഴ്ത്തി കുഞ്ഞു വള്ളി വയ്യെ കൈയും പൂണ്ടു കൂപ്പുക
എന്നിട്ടു അതിരോഷത്തോടെ പുറപ്പെട്ടു ആയുധപാണികളോടു കൊ
ത്തുത്തിച്ചും തത്തും തൊത്തിക്കും കുത്തിക്കും മുറിപ്പെടുത്തും കൊല്ലിക്കും വഴി
വെടിപ്പാക്കി വാതില്ക്കൽ അടുത്തപ്പോൾ

നിൻ വെഗം വാരണകന്യാ
സദാ ഖശബ്ദ നെരിത്തോ

എന്നുള്ള മധുരശബ്ദം മുകളിൽനിന്നു കെട്ടു പ്രവെശിച്ചു സഖ്യവസ്ത്രങ്ങ
ളെ വാങ്ങി ഉടുത്തു മറ്റെവരൊടു ചെന്നു സന്തൊഷിപ്പാൻ തുടങ്ങു കയും
ചെയ്തു — അപ്പോൾ ത്രിനന്തിയൻ തെളിഞ്ഞു ഇതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാ
ക്കിപലരും അങ്ങും കൂടെ അങ്ങുന്നു പ്രാണവൈരുദ്ധ്യത്താലെ ഭയം കൊ
ള്ളുകയെ ഉള്ളു എന്നാൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ യാത്രയാകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു —

വ്യാഘ്ര — ബന്ധുക്കൾ ഇപ്പോൾ അല്ലതാ — മറ്റും പലത്തും കാണ്മാനുണ്ടു എന്നു ചൊ
ല്ലി അവനെ ഒരിക്കൽ മുറ്റത്തിൽ കടത്തി ഒർഞ്ഞി നമുക്കിട്ടിൽ എന്നെവും
ദുഃഖിച്ചു നിലത്തു നൊന്തു വീഴ്ന്തു കൈ രണ്ടും മലർത്തി കൊണ്ടു
കരഞ്ഞു അവനെ കാട്ടി —

ത്രിന്തി — ഇതെന്തു —

വ്യാഘ്ര — അവനൊടു കൂറെ സംസാരിക്ക

അപ്പോൾ ത്രിന്തിയൻ ആയാളോടു നീ ആരാകുന്നു എന്നു ചൊദിച്ചതിന്നു

ബുദ്ധൻ — ഞാൻ ഒരിക്കൽ ആകുന്നതു ഇനി അറികയില്ല —

ത്രിന്തി — നീ മുമ്പെ എങ്ങിനെ ആയിരുന്നു —

ബുദ്ധൻ — ഞാൻ ഇവിടെനിന്നു ലൊകപൊവാൻ ഭിക്ഷാടനം ഭക്തിയുള്ള

ള്ള ഒരു സഞ്ചാരി ആയിരുന്നു ആ സ്വർഗ്ഗപട്ടണത്തിൽ നിത്യം
പാർപ്പാൻ ഞാൻ ക്ഷീണൻ തന്നെ എന്നെ ഒന്നു മറ്റുള്ളവർക്കും
തോന്നി അവിടെ ഞാൻ എത്തുവാൻ സന്തൊഷിക്കയും

ചെയ്തു—

ക്രിസ്ത്യ- ഇല്ലാതെയാ-

ബൌദ്ധൻ- ഘരറ്റ ഇതിന്മുമ്പിൽ ഇതിന്നുത്തരം കാണുന്നില്ല- അത്പൊലെന്നാൽ ത്രാശക്കിൽ അകപ്പെട്ടിട്ട അതിന്നുപുറത്തു പൊവാൻ വഹിയാ ഞ്ഞി ക്കുഴിക്കുന്നില്ല-

ക്രിസ്ത്യ- നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങിനെ ഇപ്പൊ ആയത്രാ എങ്ങിനെ-

ബൌദ്ധൻ- ഞാൻ ഉണ്ടാക്കുംസ്വബൊധവും പിട്ടെഴ്ത്ത് പാപമൊഹങ്ങ ളുടെ ആരാതെ ദൈവവചനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തെക്കും ദൈവ കൃപയാക്കെക്കും വെറുത്ത് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്നു വിരൊധമാക്കി പാ പം ചെയ്തും പിശാചിന്നുടം കൊടുത്തു വന്നതിനാലും ദൈവത്തെ കൊപിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു കൊണ്ടും എന്റെ ഹൃദയത്തെ കഠി നമാക്കിയതു കൊണ്ടും എനിക്ക് അനുതാപം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ല- എന്നത് കെട്ടു ക്രിസ്ത്യൻ വ്യാഖ്യാനിയൊടു ഇങ്ങിനെയുള്ളവന്നു ഇനി ഉദ്ധാരണം ഇല്ലയൊ എന്നു ചോദിച്ചു—

വ്യാഖ്യാ- അവനൊടു തന്നെ ചോദിക്ക-

ക്രിസ്ത്യ- ഒരു ശരണം ഇല്ലെന്നിട്ടും നിരാശ എന്നു ഇതിന്മുമ്പിൽ തന്നെ പാർക്കണമൊ—

ബൌദ്ധ- ഒരു ശരണം ഇല്ലനിശ്ചയം-

ക്രിസ്ത്യ- എന്തൊ ദൈവപുത്രന്റെ കൃപ അളവില്ലാത്ത താകുന്നു—

ബൌദ്ധൻ- ഞാൻ അവനെ പുനരായി ക്രൂശിന്മെൽ തറച്ചു അവനെയും അവന്റെ നീതിയെയും നിരസിച്ചു അവന്റെ രക്തം മലം പൊലെ വിചാരിച്ചു പരിശുദ്ധാത്മാവിനൊടു ദ്രൊഹിച്ചതിനാൽ ഞാൻ സകല ദൈവവാഗ്ദത്തങ്ങളെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു എന്നെ പൊലെ എന്നെ വിഴുങ്ങുവാൻ വരുന്ന അഗ്നിമയമായതൊ വരും ന്യായവിധിക്കും അല്ലാതെ മറെറാന്നും ശെഷിക്കുന്നില്ല-

ക്രിസ്ത്യ- നിനക്കു എന്തു ലാഭം വിചാരിച്ചു ഈ അവസ്ഥയിൽ അകപ്പെട്ടു

ബൌദ്ധൻ- ലൊകഭൊഗങ്ങളാൽ വളരെ സുഖവും സന്തൊഷവും ഉണ്ടാകും എന്നു വിചാരിച്ചും അവറ്റിൽ ലയിച്ചും കൊണ്ടു അന്നന്നെക്കും

അന്നു എന്നെ രസിപ്പിച്ചതു ഇന്നു ഒരൊരൊ വിഷപ്പുഴുപൊ
ലെ കടിച്ചു വരുന്നു—

ക്രിസ്തി— എന്നാൽ ഇനി അനുതാപം ചെയ്വാൻ കഴികയില്ലയൊ-

ബദ്ധൻ— ദൈവം എനിക്കു അനുതാപത്തിന്നു ഇട വിരൊധിച്ചിരിക്കുന്നു
അവന്റെ വചനം വിശ്വാസത്തിന്നായി ധൈര്യലെശവും
എത്തിക്കാത്തതല്ലാതെ അവൻ തന്നെ എന്നെ ഇരിമ്പുകൂട്ടി
ലാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു വിടുവിപ്പാൻ ലൊകത്തിൽ ആരുമില്ല- അ
യ്യൊ എന്റെ നിത്യ അവസ്ഥ ഒന്നു വിചാരിച്ചാൽ എത്ര ഭയം
വരലൊകത്തിൽ എനിക്കു സംഭവിപ്പാനുള്ള കഷ്ടങ്ങളൊടു ഞാ
ൻ എങ്ങിനെ സഹിക്കും-

അപ്പൊൾ വ്യാഖ്യാനി ക്രിസ്തിയാനൊടു ഇവന്റെ കഷ്ടം എപ്പൊഴും ഓർത്തു
കൊണ്ടു സൂക്ഷ്മത്തൊടെ നടക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

ക്രിസ്തി— അയ്യൊ ഇതെന്തൊരു കഷ്ടം ഞാൻ ഈ സ്വബൊധം പ്രാർത്ഥനയെ
ന്നിവററിൽ ഉത്സാഹിച്ചു നടന്നു ഇവന്റെ കഷ്ടകാരണങ്ങളെ
ഒഴിഞ്ഞിരിപ്പാൻ ദൈവം തുണനിൽക്കട്ടെ എങ്കിലും
ഇപ്പൊൾ യാത്രയാവാൻ സമയമായല്ലൊ-

വ്യാഖ്യാ— ഇനി ഒന്നു മാത്രം കാണിപ്പാൻ ഉണ്ടു പിന്നെ പൊകാം എന്നു ചൊ
ല്ലി ക്രിസ്തിയാനിയെ കൈപിടിച്ചു മറെറാരു മുറിക്കകത്തു കടത്തി അ
വിടെ ഒരുവൻ കിടക്കയിൽനിന്നു എഴുനീററു ഉടുപ്പുകളെ ഉടുക്കുമ്പൊൾ വി
റച്ചും ഭ്രമിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു-

ക്രിസ്തി— ഇവൻ എന്തിനിങ്ങിനെ വിറക്കുന്നു-

അപ്പൊൾ വ്യാഖ്യാനി ഇവനൊടു ക്രിസ്തിയാനൊടു വിറയലിന്റെ
കാരണം പറകെണം എന്നു കല്പിച്ചാറെ അവൻ തൊടങ്ങി ഈ രാത്രിയിൽ
ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു— ആകാശത്തിൽ മെഘങ്ങൾ ഭയങ്കരമാം വണ്ണം കറ
ത്തു മിന്നലുകളും ഇടികളും പുറപ്പെട്ടതു കണ്ടു പെടിച്ചു വിറച്ചു കൊണ്ടിരി
ക്കുമ്പൊൾ മെഘങ്ങൾ വെട്ടി മഹാഗംഭീരമായ കാഹളങ്ങളും ഉണ്ടാകി
സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആയിരങ്ങളൊടു കൂടി ഒരു മെഘത്തിന്മെൽ ഒരുവൻ വരു
ന്നതു കണ്ടു— ആകാശവും അഗ്നിയിൽ ക്ഷുഭിതമായി എല്ലായവും കാണിക്കും

ഷകാൽപൊലെ പ്രകാശിച്ചു-അതിന്റെ ശെഷം അല്ലയൊ മരിച്ചവരെ
എഴുനീറ്റ ന്യായവിധിക്ക വരുവിൻ എന്നു ശബ്ദം കെട്ടാറെ പൊറകാൽമി
ത്രർക്കുഴികൾ തുറന്നു മരിച്ചവർ എല്ലാവരും എഴുനീറ്റവന്നപ്പൊൾ
പലരും സന്തൊഷിച്ചു മെല്പെട്ടു നൊക്കി നമ്മുടെ രക്ഷാസന്നിധിച്ചിരിക്കു
ന്ന എന്നുച്ചത്തു പറഞ്ഞു മറ്റെവർ പെടിച്ചൊടി പർവ്വതഗുഹങ്ങളി
ൽ ഒളിപ്പാൻ നൊക്കി- അങ്ങിനെ ഞാൻ ഇരിക്കുമ്പൊൾ മെഘത്തിൽ വന്നവ
ൻ ഒക്കത്തൊടുക വരെണം എന്നു അരുളിച്ചെയ്യുവാന്തകം വിടത്തി
ന്യായം വിസ്തരിച്ചു പതിരിനെയും കളകളെയും വരിച്ചു തീ പൊക്കി
ൽ മാടെണം എന്നു സ്വർഗ്ഗയക്കൂട്ടരൊട് കല്പിച്ചപ്പൊൾ ഞാൻ ഇരുന്ന
സ്ഥലത്തു തന്നെ നരകം തുറന്നു പുകയും തീക്കനല്ലുകളും ദുർഗ്ഗന്ധവും
ഭയങ്കര ശബ്ദങ്ങളും പുറപ്പെട്ടുവന്നു-ഒരു ഗന്ധം എന്റെ കളപ്പുര
യിൽ കൂട്ടുവിൻ എന്നു കല്പിച്ചപ്പൊൾ അസംഖ്യ ജനങ്ങൾ മെലമാഗ്ഗ
ത്തുടെ സ്വർഗ്ഗാരൊഹണമാകിലും എന്നെ ഒരുത്തരും കൂട്ടിയില്ലമെല
ത്തിന്മെൽ ഇരുന്നവനും ക്രുദ്ധനായി എന്നെ നൊക്കിയതു ഞാൻ ക
ണ്ടവളരെ വിറച്ചു ഒരു പർവ്വതഗുഹയിൽ ഒളിച്ചിരിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു ഒ
രൊ പാപകർമ്മങ്ങളെ ഒത്തു മനസ്സുവിധപ്പിച്ചപ്പൊൾ ഞാൻ ഉണരു
കയും ചെയ്തു-

ശിഷ്യ- എന്നാൽ ഈ ദർശനം നിമിത്തം ഏത്ര പെടിച്ചതെന്തിന്നു-
ഉണർന്നവൻ- ന്യായവിസ്താരദിനം ഇപ്പൊൾ വന്നു എങ്കിലും നില്പാൻ ഞാ
ൻ കഴിയാത്തവൻ എന്നു വിചാരിച്ചതു കൊണ്ടും ദൈവദൂതന്മാ
ർ വലരെയും കൂട്ടി ചെർത്തിട്ടും എന്നെ ഉപെക്ഷിച്ചതു കൊണ്ടും നരകം
ഞാൻ ഇരുന്ന സ്ഥലത്തു തന്നെ തുറന്നു മനസ്സാക്ഷിയും എന്നെ
അസഹ്യപ്പെട്ടു ന്യായാധിപതി ക്രുദ്ധനായി എന്നെ നൊക്കി
യതു കൊണ്ടും ഞാൻ പെടിച്ചു വിറക്കയും ചെയ്തു-

അനന്തരം വ്യാഖ്യാനി ശിഷ്യനൊടു ഇതൊക്കെയും ബൊധിച്ചൊ
വൊ എന്നു ചൊദിച്ചു-

ശിഷ്യ- ബൊധിച്ചു സന്തൊഷിച്ചും പെടിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു-
വ്യാഖ്യാ- നീ ഈ കാഴ്ചകളെ എപ്പൊഴും ഓർത്തുകൊണ്ട് പെടിച്ചു കൊണ്ടാ

ൽ അവനിന്റെ പ്രയാണത്തിൽ തെളിച്ചുനടത്തുവാനായിട്ടു
താഴിൽ കൂടെത്തന്നെ തോട്ടിമുള്ളോനിരിക്കും എന്നു കൊട്ടാരെ ക്രി
സ്തിയാൻ. അരകെട്ടി യാത്രയാവാൻ പുറപ്പെട്ടുമാറാകുമ്പോൾ
വ്യാഖ്യാനി. നെ വഴിക്കൽ നിന്നെ നടത്തേണ്ടതിന്നു ആശ്വാസ
പ്രദൻ തുണനില്ക്കട്ടെ എന്നനുഗ്രഹിച്ചശേഷം ക്രിസ്തിയാൻ നടന്നു —

മനോഹരം ഭയങ്കരവുമായ
അപൂർവ്വദർശനങ്ങൾ കണ്ടതെ
നടക്കവെ വാൾ എനിക്കതിന്റെ ഉരാക
സദാ മനസ്സിൽ ചിന്തിക്കേണമെ
ത്വന്റെ ഉപദേശം എന്നെന്നും പൂർവിക്കണ്ണാനി

ഇങ്ങിനെ ഒക്കെയും വാഴ്ത്തപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനി എന്നു പാട്ടു
കേട്ടും ചെയ്തു— അതിന്റെ ശേഷം ക്രിസ്തിയാൻ വഴിക്കിരുപുറവും ര
ക്ഷ എന്നു പേരായ മതിലുകൾ ഉള്ള കണ്ടത്തിലൂടെ വെഗേന സഞ്ചരിച്ചു ഭാ
രം ചുമന്നുകൊണ്ടു ഓടി ഒരു കുന്നിന്മേൽ കയറി അവിടെ ക്രൂശിനെയും
അരികിൽ ഒരു കുഴിയെയും കണ്ടു അടുക്കെ ചെന്നപ്പോൾ ഉടനെ അ
വന്റെ ചുമടു അഴിഞ്ഞു വീണു ഉരുണ്ടുരുണ്ടു ആ കുഴിയിൽ വീഴുകയും
ചെയ്തു— പിന്നെ ഒരിക്കലും അതിനെ കണ്ടതുമില്ല—
അപ്പോൾ ക്രിസ്തിയാൻ സന്തോഷിച്ചു തന്റെ കഷ്ടങ്ങളാൽ അവൻ എ
നിക്കു വിശ്രാമത്തെയും തൻ മരണത്താൽ ജീവനെയും തന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു ഹൃദയാനന്ദത്തോടെ പറഞ്ഞു ഏറെ ക്രൂശിനെ നോക്കിയ മൂലം എ
ന്റെ ഭാരം അഴിഞ്ഞു വീണുതു എന്തൊരു വിസ്മയം എന്നു വിചാരിച്ചു ക
ണ്ണുനീരൊഴുകി കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തേജസ്സുള്ള മൂന്നു പേർ അടുത്തു
വന്നു സലാം ചൊല്ലി നിണക്കു സമാധാനം ഭവിക്കട്ടെ എന്നനുഗ്രഹിച്ചാറെ
ഒന്നാമൻ നിന്റെ സകല പാപം ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു—
രണ്ടാമൻ അവന്റെ ജീർണ്ണവസ്ത്രം നീക്കി സകല ഉത്തമങ്ങളെയും മറെ
ക്കുന്ന കോടിവസ്ത്രം ഉടുപ്പിച്ചു—
മൂന്നാമൻ ഒരു ദിവ്യകുറിയെ നെറ്റിമേൽ വെച്ചു മുദ്രകുത്തിയോരു ചീട്ടി
നെയും കയ്യിൽ തന്നു നിണക്കു വരുവാനുള്ളതിന്റെ ആധാരം ഇതാവ

ഷ്ടി തൽ നൊക്കി വായിച്ചു വാനപട്ടണവാതില്ക്കൽ എത്തുമ്പൊൾ അത
ത്തു കാണിച്ചു കൊടുക്കെണം എന്നു പറഞ്ഞു മൂവരും പൊകകയും ചെയ്താ
റെ ക്രിസ്തിയാൻ മൂന്നു തുള്ളി—

ഇത്രൊടം ഞാൻ എൻ പാപത്തെ ചുമന്നു
ആശ്വാസം എന്ന്യെ ഉഴന്നു നടന്നു
ഇങ്ങെത്തി എത്ര സൌഖ്യമാക്കുന്നു
എല്ലാ ദുഃഖത്തെ സൌഭാഗ്യമായി തീരുന്നു
കഷ്ടമരത്തിനാൽ വിശുദ്ധസ്ഥാനം
എൻ ചുമടെ വീഴുവിച്ചു ശ്മശാനം
അതല്ലിതിൽ മരിച്ചവൻ മാത്രം
എന്നാലും സർവ്വരാലും സ്തോത്രപാത്രം, എന്നു പാടി നടന്നു
കൊണ്ടിരുന്നു—

അനന്തരം ക്രിസ്തിയാൻ കുന്നിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി താഴെ എത്തിയപ്പൊൾ ബുദ്ധിഹീനൻ മടിയൻ ഗർവ്വി എന്നിങ്ങനെ പെരുള്ളവർ ചങ്ങലയിട്ടു കിടന്നുറങ്ങുന്നതു കണ്ടു പക്ഷെ ഇവരെ എഴുനീല്പിക്കാം എന്നു വിചാരിച്ചു അടുക്കെ ചെന്നു ഹെ വെവ്വരെ പാമരത്തിന്റെ തുഞ്ചത്തിൽ കിടന്നുറങ്ങുന്നവരെപൊലെ നിങ്ങൾ ആകുന്നു മരണകടലായത നിങ്ങടെ കീഴിലുണ്ടു ഉണർന്നു വരുവിൻ ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ ചങ്ങല തെറ്റിപ്പാൻ ഞാൻ സഹായിക്കാം ഒരുത്തൻ അക്കൊണ്ട ചറുന്ന സിംഹം പൊലെ എങ്ങും സഞ്ചരിക്കുന്നവൻ വന്നു നിങ്ങളെ കണ്ടാൽ പിച്ചിക്കീറിക്കളയും എന്നു ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചാറെ അപ്പൊൾ ഉണർന്ന് അവനെ നൊക്കി ഞാൻ ഭയസംഗതി ഒന്നും കാണുന്നില്ല എന്നു ബുദ്ധിഹീനൻ ചൊന്ന ശെഷം മടിയൻ ഇനിയും അല്പനെരം ഉറങ്ങട്ടെ എന്നും ഗർവ്വി താനെന്റെ ഇടത്തു താൻ എന്നും പറഞ്ഞാറെ മൂവരും പിന്നെയും ഉറങ്ങിക്കളഞ്ഞു— അപ്പൊൾ ക്രിസ്തിയാൻ യാത്രയായി ഒരു മഹാ ആപത്തിൽ ആരെ ഞാൻ ഉണർത്തി ബുദ്ധിയും ചൊല്ലി ചങ്ങല പൊട്ടിപ്പാൻ സഹായിക്കാം എന്നു മുതിർന്നു പറഞ്ഞു എന്റെ ദയയെ അവർ നിരസിച്ചുവല്ലൊ എന്നു വിചാരിച്ചു ദുഃഖിച്ചു നടന്നു— പിന്നെ വഴിയുടെ ഇടഭാഗത്തു നൊക്കിയപ്പൊൾ ആചാരവാനും കപടഭക്തനും മതിൽ കയറി ചാടി വരുന്നതു

വെളിച്ചുവരുന്നതു കണ്ടു അവരൊടു അല്ലയൊ സഖിമാരെ നിങ്ങൾ എ
വിടെനിന്നു വരുന്നു എവിടെക്കു യാത്ര-
ആചാരവാൻ— മായാമഹിമരാജ്യത്തിൽ നാം ജനിച്ചു സ്തുതിസ്ഥാനമാകി
ട്ടു ചീയൊൻ മലയിലെക്കു യാത്രയാകുന്നു—
ക്രിസ്തി- നിങ്ങൾ നെരെ വഴിയായി വാതിൽക്കൽകൂടി ഇങ്ങു വന്നവരാണൊ
ഇടുക്കുവാതിൽക്കൽകൂടി പ്രവെശിക്കാതെ വെറൊരു വഴിയാ
യി കയറിവരുന്നവൻ കള്ളനും കവർച്ചക്കാരനും ആകുന്നു എന്ന
നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയൊ- എന്നതു കെട്ടു അവർ ഇടുക്കുവാതിൽ
ക്കലെക്കു പൊവാൻ വളരെ ദൂരം എന്റെ നാട്ടുകാർ എല്ലാവ
രും വിചാരിച്ചു മറുവഴിയായി ഞങ്ങൾ വരുവാറാകകൊ
ണ്ടു ഞങ്ങളും അപ്രകാരം വന്നു എന്നു പറഞ്ഞു—
ക്രിസ്തി- എങ്കിലും നാം കരെറി എത്തുമ്പൊൾ പൊകുന്ന പട്ടണത്തിലെ കർത്താവി
ന്റെ കല്പനയെ തെറ്റിക്കുന്നതു കുറ്റമല്ലൊ-
എന്നതു കെട്ടു അവർ അതൊന്നും നിങ്ങൾ വിചാരിക്കെണ്ട ആയി
രം വർഷം മുമ്പെ നടപ്പായ ആചാരം നമ്മുടെ സാക്ഷികളൊക്കെയും ന്യാ
യശാസ്ത്രം പൊലെ ഇരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു-
ക്രിസ്തി- എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ നടപ്പു ന്യായത്തിന്നു മതിയൊ
അപ്പൊൾ അവർ ആചാരം ആയിരം സംവത്സരം മുമ്പെ ന
ടപ്പായി വന്നതാകകൊണ്ടു നെരുള്ള ന്യായാധിപതി ഞങ്ങളെ നെർപ്പമാക്കി
ടും സംശയമില്ല- ആശ്രയിക്കാതെ ഞങ്ങൾ എങ്ങിനെ എങ്കിലും വഴിയകത്തു
ഉണ്ടല്ലൊ ഇടുക്കുവാതിൽക്കൽകൂടി പ്രവെശിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ കയറി
വന്ന ഞങ്ങളും ഒരുപൊലെ വഴിയിൽ തന്നെ പിന്നെ വ്യത്യാസം എന്താകു
ന്നു എന്നു ചൊദിച്ചു-
ക്രിസ്തി- ഞാൻ രാജകല്പന പൊലെ നടക്കുന്നു- നിങ്ങൾ തന്നിഷ്ടക്കാ
രും രാജാവിന്റെ വിധിയാൽ കള്ളന്മാരും ആകകൊണ്ടു യാ
ത്രാസമാപ്തിയിൽ നെരുള്ളവരായി വരികയില്ല അവന്റെ
കല്പനപൊലെ അല്ലാതവരാക്കു കൊണ്ടു കൃപ കിട്ടാതെ പുറത്തു
പൊകെണ്ടിവരും.—

അപ്പൊൾ അവരിന്റെ അവസ്ഥയെ നല്ലവണ്ണം നൊക്കി കൊൾ നിങ്ങൾ കല്പനാചാരങ്ങളെ ഉള്ളവണ്ണം വണ്ണം സൂക്ഷിക്കകൊണ്ടു നിങ്ങളെ നല്ലവർ എന്നു തൊന്നിയില്ല ഒരു മാതിരി ഒളിപ്പുറമെൽ കാണുന്നു സൂത്രം തിന്റെ നഗരത്തെ കൂട്ടുവാൻ വെണ്ടി വല്ലതും എല്ലാരണം അത് തന്നെട്ടുണ്ടാക്കിയിരിക്കും എന്നു പരുഷം പറഞ്ഞ ശെഷം മമതക്കൂടാതെ ഒരൊരുത്തൻ അവനവന്റെ വഴിക്കൽ നടന്നു കൊണ്ടിരുന്നു—

അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പൊൾ ക്രിസ്തിയാൻ അവരെ നൊക്കി വാതിൽക്കൽ കൂടി അകത്തു പ്രവെശിക്കാക്കകൊണ്ടു കല്പനാചാരങ്ങളാൽ നിങ്ങൾക്കു ഒരു ഉപകാരവുമില്ല പിന്നെ എന്റെ വസ്ത്രം നിങ്ങൾക്കുള്ള നഗ്നതയെ മൊതാൻ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ കർത്താവ് എനിക്കു പറഞ്ഞ പ്രകാരം എന്റെ നഗ്നതയെ മറെക്കെണ്ടതിന്നു ഒരു സ്നെഹലക്ഷണമാകുന്നു തന്നിരിക്കുന്ന വസ്ത്രം മുമ്പെ എനിക്കു ഒന്നുമില്ലാത്തതിന്നു പകരം വസ്ത്രം ഉള്ളതു അവനിൽനിന്നു കിട്ടിയ ദിവസത്തിൽ ഇതിനെ സൌജന്യമായി തന്നു— ഞാൻ ഈ വസ്ത്രം ഉടുത്ത് അവൻ നൊക്കിവട്ടണ വാതിൽക്കൽ എത്തുമ്പൊൾ അവൻ എന്നെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു— എന്റെ നെറ്റിമെൽ ഈ മുദ്ര കണ്ടുവൊ ഭാരം ചുമലിൽനിന്നു വീണനാൾ കർത്താവിന്റെ ഒരു സ്നെഹിതൻ ഇതിനെ വെച്ചിരിക്കുന്നു പ്രയാണത്തിൽ ആശ്വാസത്തിന്നായി വായിപ്പാനും സ്വർഗ്ഗവാതിൽക്കൽ എത്തിയാൽ അകത്തു കടപ്പാനും മുദ്രയിട്ടൊരു ചീട്ടും തന്നു നിങ്ങൾ നെറ്റിമെൽ വാതിൽക്കൽ കൂടി അകത്തു വരായ്കകൊണ്ടു ഇവ ഒന്നും കിട്ടീട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു—

അതിന്നു അവർ ഉത്തരം പറയാതെ പരിഹസിച്ചു ചിരിച്ചുംകൊണ്ടു യാത്രയായാറെ ക്രിസ്തിയാൻ വിഷാദം ഭാവിച്ചും ചിലപ്പൊൾ വായിച്ചു സന്തൊഷിച്ചുംകൊണ്ടു നടന്നു— ആ സ്ഥലത്തു വിഷമഗിരി എന്നൊരു മല അതിന്റെ അടിയിൽ ഒരു നീരുറവും ഇടവലഭാഗങ്ങളിൽ രണ്ടു പിന്നാര വഴികളും പർവ്വതമുകളിൽ കൂടി എത്രയും ദുർഘട വഴിയുമുണ്ടു ആ വഴി കൂടെ വെൽവിഷമം എന്ന തന്നൊരു കുന്നു ക്രിസ്തിയാൻ അവിടെ എത്തിയപ്പൊൾ നീരുറവിന്റെ അരികെ ചെന്നു വെള്ളം കൊണ്ടു ദാഹം തീർത്തു മല കയറുവാൻ പുറപ്പെട്ടു—

ഈ പർവ്വതം കരെറുവാൻ
ഉൾക്കൃഷ്ടമാണെത്രയും
എന്നിട്ടും ഞെരുക്കം [illegible]
[illegible]
വൈഷമ്യം [illegible] എത്തിയാൽ
സുഗമമാർഗ്ഗം [illegible]

[illegible] — അനന്തരം മറ്റു രണ്ടു പെരും [illegible] കുന്നിൻ [illegible] വഴികൾ [illegible] വഴി [illegible] വഴിയിൽ [illegible] പ്രദെശത്തിൽ [illegible] മലപ്രദെശത്തിലാക്കി [illegible] കിടന്നു—

ക്രിസ്തിയാനൊ— മലക്കുടെ [illegible] ആശ്വാസത്തിനായി [illegible] പ്രസാദിച്ചപ്പൊൾ [illegible] ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന ശെഷം [illegible] പ്രവൃത്തികളെ [illegible] മടിയൻ [illegible] ഉണർന്ന [illegible] പർവ്വതമുകളിൽ എത്തിയപ്പൊൾ [illegible] ക്രിസ്തിയാൻ [illegible] ഭയമുള്ളവൻ [illegible] യാത്രയാക്കി [illegible] സ്ഥലത്തു [illegible] പറഞ്ഞാരെ—

നിശ്ചയം-സത്യം തന്നെ അങ്ങു രണ്ടു സിംഹങ്ങളും വഴിയിൽ കിടക്കുന്നു
ണ്ടു അവ ഉറങ്ങുന്നവൊ ഉണർന്നവൊ എന്നറിയുന്നില്ല സമീപം ചെന്നാ
ൽ നാശം ഉണ്ടാകും എന്നുള്ള ഭയത്താൽ ഞങ്ങൾ മടങ്ങി എന്നു
പറഞ്ഞു—

അപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനി നിങ്ങൾ എന്നെ പെടിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിലും എങ്ങൊ
ട്ടു ഓടിപ്പോകേണ്ടു അഗ്നിയും ഗന്ധകവും കൊണ്ടു മൂടിയിരു
പ്പാൻ ഉള്ള എന്റെ ജന്മഭൂമിയിലെക്കു മടങ്ങി പോയാൽ നാശം വരും
ത്ര നിശ്ചയമില്ല വാനപട്ടണത്തിൽ എത്തിയാൽ നിത്യസൌഖ്യം വരും നി
ശ്ചയം-എന്നാൽ മടങ്ങി പോകുന്നതു ശുദ്ധമരണം മുന്നോട്ടു പോകുന്ന
തു മരണഭയമെങ്കിലും മെലാൽ നിത്യജീവനം ഉണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു
ഞാൻ മുന്നോട്ടു ചെല്ലും എന്നു പറഞ്ഞാറെ അവിശ്വാസവും ഭീരുത്വവും മല
യിറങ്ങി പൊയ്ക്കളഞ്ഞു ക്രിസ്ത്യാനി താൻ നടന്നു പിന്നെയും അവ
രിൽനിന്നു കേട്ട വചനം ഓർത്തു ആശ്വാസത്തിന്നായി ചീട്ടു വായി
പ്പാൻ മാർവിടത്തിൽ തപ്പി നൊക്കിയാറെ കാണായ്കകൊണ്ടു ഏറ്റവും
ദുഃഖിച്ചു വഴിയിൽ ആശ്വാസത്തിന്നും വാനപട്ടണത്തിൽ പ്രവേശനത്തിന്നും
ആവശ്യമുള്ള ചീട്ടു പോയല്ലോ ഞാൻ ഇനി എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു
വിചാരിച്ചു ഏറ്റവും വ്യാകുലപ്പെട്ടു ഒടുവിൽ താൻ ഉറങ്ങിയ ആ
ശ്രമസ്ഥലത്തു വെച്ചു കളഞ്ഞു എന്നു ഓർത്തു ഭയപ്പെട്ടു മുട്ടുകുത്തി
ദൈവത്തോടു ക്ഷമ ചോദിച്ചു ചീട്ടു തിരിയവെ എടുപ്പാൻ മടങ്ങി
പോയി ദുഃഖങ്ങൾ എല്ലാം ഉള്ളിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു മടങ്ങി ചെന്നു അവി
ടെ എത്തുംവരെ നെഞ്ചിൽ അടിച്ചു കരഞ്ഞു കൊണ്ടു ഉറങ്ങിയ
ത്ര മൂഢതയുള്ള ഞാൻ പാപി ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ആ സ്ഥല
ത്തിൽ ക്ഷീണം തീർപ്പാൻ മാത്രം ഉണ്ടാക്കിയ ആശ്രമത്തിൽ ഉറങ്ങി
യതു കൊണ്ടു ഞാൻ ഈ കഷ്ടത്തിൽ ആയല്ലോ ഈ ചീട്ടു ഇല്ലാതെ
ഇവിടുന്നു മടങ്ങി മലമുകളിൽ ചെല്ലുവാൻ മൂന്നു പ്രാവശ്യം
നടക്കേണ്ടതു വന്നല്ലോ വെറുതെ പാഴിൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഈ
ദുഃഖം ഉണ്ടാക്കി എന്നും പിന്നെയും തന്റെ പാപം നിമിത്തം ഇത്ര
മടങ്ങി നടക്കേണ്ടി വന്നതു കണ്ടു ദുഃഖിച്ചു ഒടുവിൽ മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ

ന്മൂരന്ദ്രമൃഗങ്ങളെക്കൊണ്ടാക്കി അവരു രണ്ടു കൂടെ തിരിഞ്ഞോടിപ്പോയതിനാൽ ഞാൻ ഗോപുരവ
പരദേശനാക്കി വട്ടിഷ്ണു വട്ടം നടക്കുന്നു വന്നു ഇരുട്ടും ഉണ്ടായിപ്പൊഴൊ
ന്നുരാത്രിയാകയാൽ വഴിയിൽ ഉറക്കത്താൽ കഷ്ടപ്പെട്ടവരെന്നു ദ്രവിച്ചതിനാൽ ഉണ്ടായ
ദുഃഖം എല്ലാം ഞാൻ ഒർത്തു പൊയതിനാൽ വിചാരിച്ചു വിട്ട ചാലുകൾ കണ്ടപ്പൊൾ വിര
ച്ചുകൊണ്ടു വെഗം എഴുന്നെറ്റു മടിയിൽ വെച്ചിരുന്ന ചുരുൾ തപ്പിയാറെയും ഇല്ലാഞ്ഞു
ദുഃഖിച്ചു വന്ന വഴിക്കു തന്നെ പൊയി ചുരുൾ വെച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തു ചെന്നു കണ്ടെടുത്തു ദൈ
വത്തോടു സ്തുതിച്ചു കൊണ്ടും സന്തോഷത്തോടും കൂടി വെഗം നടന്നു ആയതിൽ ഇല്ലാ
ഞ്ഞതു കൊണ്ടുള്ള ദുഃഖം എല്ലാം ഇല്ലാതാക്കിയതു - അപ്പൊൾ തന്റെ പാവം പി
ഴകളും ഒർത്തു പറഞ്ഞു ഈ ഉറക്കം ഒഴികെ ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസത്തിന്നു ഇ
ല്ലായ്കകൊണ്ടു ഇപ്രകാരം ഉണ്ടാകുന്നതിൽ നിന്നു നടന്നു ഒരു കൊട്ടാരം
കണ്ടതിന്റെ വഴിയെ ചെന്നു കൊട്ടാരത്തിന്നു അടുക്കൽ മൃഗങ്ങളുടെ ശബ്ദം കെട്ടു ഭയ
പ്പെട്ടിരിക്കുമ്പൊൾ കെട്ടുന്നവൻ പറഞ്ഞു തിരിയുമ്പൊൾ ഭയപ്പെടുന്നവർ പറഞ്ഞ
വാക്കുകൾ ഓർത്തു എന്നെ ഭയം ഉള്ള അവരുടെ ഭയവും ഉത്തരങ്ങൾ ഒ
ന്നും മൃഗങ്ങൾ പിടിച്ചു തിന്നുമെന്നുള്ള ഭയത്തോടു കൂടെ അടുത്തു ചെന്നപ്പോൾ ഒരു
ഭയങ്കരമായി ഗർജ്ജിക്കുന്നതു കെട്ടു ഭയപ്പെട്ടു അവിടെ നിന്നു ഞാൻ
നിന്നെ ഞാൻ ഇനി എന്തു ചെയ്യുമെന്നു വിചാരിച്ചു വ്യാകുലനായി
തിരിച്ചു പൊകുന്നതു നല്ലതെന്നു വിചാരിച്ചു ഒരിക്കൽ നോക്കുമ്പൊൾ കൊട്ടാ
രക്കാരുടെ പടിവാതിലിന്റെ പെരിന്റെ സുന്ദരമെന്നുള്ള കൊട്ടാരത്തിന്നു —
വാതിൽക്കൽ ഒരു കാവൽക്കാരൻ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു അവൻ വിളി
ച്ചു പറഞ്ഞു വെഗം നടക്ക എന്നു കാവൽക്കാരന്റെ വാക്കു കെട്ടു
ഇരുപുറവും ഉള്ള വഴിയിൽ രണ്ടു സിംഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു
അവൻ പെടിച്ചു മടിച്ചു നിൽക്കുമ്പൊൾ കാവൽക്കാരൻ വിചാരിച്ചു ഭയ
പ്പെട്ട സിംഹങ്ങൾ ചങ്ങലകൊണ്ടു കെട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയാതെ ഭയ
ന്നു വിറച്ചു പരീക്ഷിക്കു വഴിയിൽ ഇല്ലാ എന്നു നിനച്ചു പറഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പൊകുവാൻ തുനിയു
മ്പൊൾ ജാഗ്രതക്കാരൻ എന്ന കാവൽക്കാരൻ അവന്റെ ചഞ്ചലഭാവം
കണ്ടു ഉറക്കെ വിളിച്ചു പുരുഷന്റെ ധൈര്യം കുറഞ്ഞു പൊയൊ സിംഹങ്ങ
ൾ എല്ലാം വെണ്ടാ അവ വിശ്വാസ പരീക്ഷക്കായിട്ടു ഇരിക്കുന്നു ചങ്ങല
കൊണ്ടു ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു വഴി നടുവെ നടന്നു കൊണ്ടാൽ ഒരു ആപ

ഉണ്ടും വരിക്കാതിരുന്നെങ്കിലും [illegible] —
അതിന്റെ ശേഷം അവൻ പിന്നെ പാദുകങ്ങൾ [illegible] കൊണ്ടുവന്നു
എങ്കിലും കാവല്ക്കാരന്റെ ഉപദേശം [illegible]
പാദങ്ങളെ [illegible]
അപ്പോൾ അവൻ കൈകളെയും കൂട്ടി കാവല്ക്കാരന്റെ [illegible]
തിൽ കാൽ [illegible]
ഇവിടെ പാർക്കുമോ എന്നു ചോദിച്ചാറെ കാവല്ക്കാരൻ [illegible]
[illegible]
[illegible] എന്നു ചോദിച്ചു —
സ്ത്രീ — [illegible]
[illegible] ഇവിടെ പാർക്ക
വന്നിരിക്കുന്നു —
കാവല്ക്കാരൻ — നിന്റെ പേർ എന്തു —
സ്ത്രീ — [illegible] ഞാൻ [illegible]
[illegible] എന്റെ പേർ [illegible]
[illegible]
[illegible] —
കാവല്ക്കാ — [illegible] —
സ്ത്രീ — [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ദൈവാനുഗ്രഹം [illegible]
[illegible] —
കാവല്ക്കാരൻ — [illegible]
[illegible]
[illegible]

ട്ടത്തിൽ ചെന്നൊരു കാൎയ്യവും എന്ന പറഞ്ഞു. പണിമുട്ടിയാറെ ഗൌരവ
സുന്ദരി കാൎയ്യസ്ഥ വിവെകി എന്നവൾ അകത്തുവന്നവളെ വിളി
ച്ചതിന്ന അവനൊട ചൊദിച്ചു-

അപ്പൊൾ വിവെകി ക്രിസ്തിയാനിയൊട നീ എവിടെനിന്നു യാത്ര
പുറപ്പെട്ടു എന്നും എവിടെക്ക പൊകുന്നു- രാത്രിയാകയാൽ ഇവിടെ
താമസിപ്പാൻ വെണ്ടി ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നും
മെപ്പറഞ്ഞ വഴിയിൽ കണ്ട ഭയങ്കരങ്ങളായ കാൎയ്യങ്ങളും മറ്റും വിസ്തരി
ച്ചുപറഞ്ഞു പ്രകാരം ചൊല്ലാം എന്ന പറഞ്ഞു-
അപ്പൊൾ വിവെകി നിന്റെ നാമം എന്തെന്ന ചൊദിച്ചാറെ അവൻ
ക്രിസ്തിയാനി എന്നവൻ പറഞ്ഞു ഭവനത്തിൽ പ്രവെശിപ്പാൻ
ഞാൻ എങ്ങിനെ ആകുന്നു എന്ന ചൊദിച്ചാറെ- അവൾ അവനെ
നൊക്കി കണ്ണുനീർ വാൎത്തു കരഞ്ഞുകൊണ്ട അവൻ
ക്രിസ്തിയാനി എന്നതിനാൽ കുടുംബത്തിൽ നിന്നു ചിലരെ വിളിക്കാം
ഞാൻ ഈ വഴിയായി ചില സഹൊദരിമാരെ ഭവനത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ട വരാം
എന്നു പറഞ്ഞു അവൾ പ്രസാദിച്ചുകൊണ്ട വാതിൽക്കൽ ചെന്നു മറ്റും
ചിലരെ ഉറക്കെ വിളിച്ചു അകത്തുനിന്നു- ബുദ്ധി- ഭക്തി- സ്നെഹം എന്നു
പെരായവരെ വിളിച്ചു അവരും പുറത്തു വന്നു
ക്രിസ്തിയാനിയെ കണ്ടു സന്തൊഷിച്ചാറെ അവനെ അകത്തു കടത്തി
അപ്പൊൾ ഗൃഹവാസികൾ പലരും വന്നു എല്ലാവരും ഉള്ളവ
രൊട അകത്തുവരിക വരിക എന്ന പറഞ്ഞു കൎത്താവിന്റെ
ആലയത്തിൽ ഭവനത്തിൽ ഉള്ളൊരു അനുഗ്രഹങ്ങളെ കൊടുത്താറെ
അവൻ കുനിഞ്ഞു അകത്തു പ്രവെശിച്ചു ഇരുന്നപ്പൊൾ അവർ അവ
ന്നു ദാഹത്തിന്ന കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു ഭക്ഷണം മതിവരുവൊളം സംസാരി
പ്പാൻ തുടങ്ങി ഭക്തി- ബുദ്ധി- സ്നെഹം എന്ന മൂവർ സംഭാ
ഷണം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു-
അപ്പൊൾ ഭക്തി ക്രിസ്തിയാനിയൊട ഇവിടെ നിന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവ
ന്നു വെന്നു വെറുതെ നിന്റെ കാൎയ്യം വിചാരിച്ചു നിന്നൊട ചൊദിച്ചു വരെല്ലാം

അപ്പോൾ ഞങ്ങളും ഉപകാരത്തിനായി നിന്റെ സഞ്ചാര വിശേഷങ്ങളെ
ഒക്കെയും കേട്ടാൽ കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു—

ക്രിസ്തി- പറയാം മനുഷ്യർ തങ്ങൾക്കു കേൾപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടായാൽ എനിക്കു
സന്തോഷം തന്നെ—

ഭക്തി- നീ സഞ്ചാരിയായി വരുവാൻ സംഗതി എന്തുണ്ടായിരുന്നു—

ക്രിസ്തി- പാർക്കുന്ന സ്ഥലത്തു താമസിച്ചാൽ എല്ലാവർക്കും നാശം വരും നിശ്ച
യം എന്നു ചെവിയിൽ ഒരു ഭയങ്കര ശബ്ദം കേട്ടതിനാൽ ഞാ
ൻ വൈഭവമുള്ള ജന്മഭൂമിയെ വിട്ടു ഓടിപ്പോന്നു—

ഭക്തി- അപ്പോൾ ഈ വഴിക്കായി തന്നെ വരുവാൻ എന്തു കാരണം—

ക്രിസ്തി- അതു ദൈവകല്പനയാൽ തന്നെ ആയി ഞാൻ നാശഭയത്തിൽ വല
ഞ്ഞു എവിടെ പോകേണ്ടു എന്നറിയാതെ ദുഃഖിച്ചും വിറച്ചും
കരഞ്ഞപ്പോൾ സുവിശേഷി വന്നു എന്റെ കണ്ണുനീർ മറച്ചു
ഇടുക്കുവാതിലിനെ കാണിച്ചു എന്നെ ഈ ഭവനത്തി
ലെക്കയച്ചു—

ഭക്തി- വ്യാഖ്യാനിയുടെ വീടു കണ്ടുവൊ—

ക്രിസ്തി- ഞാൻ അവിടെ കണ്ട കാഴ്ചകളെ ജീവനോളം ഓർക്കും - വിശേ
ഷം എന്നെല്ലാം ചെകുത്താനും ക്രിസ്തു കാരുണ്യപ്രവൃത്തി മനസ്സിൽ
നടത്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതും ദൈവകരുണയെ കെടുപ്പാൻ പോ
ലും കഴിയാത്ത വണ്ണം പാപം ചെയ്യുന്നവന്റെ അരിഷ്ടനിലയും ന്യാ
യവിസ്താരദിവസവും വന്നു എന്നു ഉറക്കത്തിൽ വിചാരിച്ചവന്റെ
സ്വപ്നവും എന്നീ മൂന്നു കാഴ്ചകൾ എപ്പോഴും മനസ്സിൽ പതി
കായി തന്നെ ഇരിക്കും—

ഭക്തി- ഓ ആയാൾ തന്റെ സ്വപ്നാവസ്ഥ പറഞ്ഞതു കേട്ടുവൊ—

ക്രിസ്തി- കേട്ടു അതൊ ഒരു സ്വപ്നം അവൻ ഒരൊന്നായി വിവരമാക്കി
പറഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്കു വളരെ വ്യസനം ഉണ്ടായി എങ്കിലും കേട്ടതു
നന്നു—

ഭക്തി- ഇത്രമാത്രമെ മറ്റു വല്ലതും കണ്ടുവൊ—

ക്രിസ്തി- കണ്ടു സ്വർണ്ണവസ്ത്രങ്ങൾ ഉടുത്തിരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ പാർത്തുവരു

ന്നൊരു വലിയ കൊട്ടകയെയും കണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഒരു വീരൻ പ
ടിയിൽ അവനെ തടുപ്പാൻ വെച്ചിട്ട് വാതിൽക്കൽ നിന്ന ആയുധപാ
ണികളെ വെട്ടി വഴി ഉണ്ടാക്കിയതും ആയവൻ അകം പ്രവേശിച്ചു നി
ത്യമഹത്വം പ്രാപിക്കേണം എന്നു മുകളിൽ നിന്നൊരു കല്പനയും
കേട്ടു- ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിനെ ആനന്ദിപ്പിച്ചു
മാർഗ്ഗയാത്ര ശേഷിച്ചില്ല എങ്കിൽ പന്ത്രണ്ടു മാസം ആ സജ്ജന
ത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽ പാർക്കാമായിരുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു—

ഭക്തി— പിന്നെ വഴിയിൽ മറ്റെന്തെല്ലാം കണ്ടു—

ക്രിസ്തി— ഞാൻ അല്പം നടന്നശേഷം മരത്തിന്മേൽ തൂങ്ങി ചോര ചൊ
രിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരുവനെ കണ്ടു നിന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അതോടും
ചുമലിൽ വ്യാകുലമായുള്ള ഭാരം കെട്ടി നടന്നത് അഴിഞ്ഞു വീ
ണു ഇതെന്തൊരു ആശ്ചര്യം എന്നു വിചാരിച്ചു നോക്കി നോക്കി
കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തേജസ്സുള്ള മൂന്നു പേർ വന്നു ഒരുത്തൻ
നിന്റെ സകല പാപവും ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു മ
റ്റവൻ എന്റെ ജീർണ്ണവസ്ത്രം നീക്കി ഈ പുതിയ അങ്കിയെ ഉ
ടുപ്പിച്ചു മൂന്നാമൻ എന്റെ നെറ്റിമേൽ ഈ അടയാളം ഇട്ടിട്ടു
ഓലയും തന്നു—

ഭക്തി— ഇതുകൂടാതെ വേറെ എന്തെങ്കിലും കണ്ടുവോ—

ക്രിസ്തി— പ്രധാന കാര്യങ്ങളെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എങ്കിലും മറ്റും ചിലതു കണ്ടു
ഭ്രഷ്ടം- പാദങ്ങളിൽ ചങ്ങല കെട്ടി വഴിയരികെ ഉറങ്ങി കിടക്കു
ന്ന ബുദ്ധിഹീനൻ- മടിയൻ- ഗർവ്വി- എന്നീ മൂവരെ കണ്ടു ഉണർത്തു
വാൻ വിചാരിച്ചു എങ്കിലും സാധിച്ചില്ല പിന്നെ ആചാരവാനും ക
പടഭക്തനും മതിൽ വഴി ചാടി വന്നു സീയോനിലേക്ക പോവാൻ
ഭാവം കാട്ടി വഴി തെറ്റിച്ചു പോയി— ഞാനും അത് അവരോടു
പറഞ്ഞു എങ്കിലും അവർ എന്റെ വാക്ക വിശ്വസിച്ചില്ല— ഈ മ
ലമേൽ കയറുവാൻ എന്തൊരു പ്രയാസം സിംഹമുഖം കടന്നു
പോരുവാൻ എന്തൊരു കഷ്ടം വാതിൽക്കലെ കാവൽക്കാരൻ സ
ഹായിച്ചില്ല എങ്കിൽ ഞാൻ മടങ്ങി പോകാതെ ഇങ്ങു എത്തുകയില്ല

ന്നറിയുന്നില്ല-ഞാൻ എത്രയും കൊണ്ടു ദൈവത്തിനു നന്ദി

യും എന്നൊരു കാര്യമൊർത്തിരിക്കുന്നു സ്വാരം-

അപ്പൊൾ സുബുദ്ധി എന്നവൻ ഇപ്പൊൾ ഒന്നു പറയുന്നതു

ന്താരം പറഞ്ഞാലും എന്നു പറഞ്ഞു-

നിന്റെ രക്ഷയുടെ ദേശം പലപ്പൊഴും ഓർക്കുന്നുവൊ-

സ്ത്രീ-വരാതിരിക്കയില്ല എങ്കിലും ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ദേശം ഓർക്കുമ്പൊ

ൾ ഒക്കയും വളരെ നാണവും നിരസവും തോന്നുന്നതിനാൽ ഇ

ല്ലം താല്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ എനിക്കൊരു പ്രാവശ്യം മടങ്ങിപ്പൊ

കുവാൻ ഇടവരുമായിരുന്നു എങ്കിലും ഞാൻ ഇപ്പൊൾ വരുന്നതു രാജ്യം

തേടുന്ന സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്നെ-

സുബുദ്ധി-ആ ദേശത്തിന്റെ സാമാനങ്ങൾ വല്ലതും കൂടെ വന്നുവൊ-

സ്ത്രീ-അതും ഉണ്ടു എന്റെ നാട്ടുകാർക്കും എനിക്കും സന്തോഷകര

മായിരുന്ന രാഗദോഷങ്ങൾ ഇനിയും പലവിധേന എന്നിൽ

അതിക്രമിച്ചു വരുന്നു അവ ഒന്നിലും രസമില്ലാതെ ദുഃഖം തന്നെ

അനു എനിക്കുള്ളൊഷ്ടമായതിനെ മാത്രം ചിന്തിപ്പാൻ സംഗതി ഉണ്ടാ

യിരുന്നെങ്കിൽ അവകൾ ഒന്നും തന്നെ ചെയ്യുന്നില്ലായിരുന്നു എന്നി

ട്ടും നല്ലതിനെ ചെയ്വാൻ വിചാരിച്ചാൽ അതു ദോഷത്തോടു എന്റെ കൂട

പൊരുന്നു-

സുബുദ്ധി-നിന്റെ മനസ്സിൽ അതിക്രമിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ പെട്ടെന്നു പൊ

യി എന്നു പലപ്പൊഴും തോന്നുന്നില്ലയൊ-

സ്ത്രീ-തോന്നും അങ്ങിനെയുള്ള സമയം എനിക്കൊരു മഹോത്സ

വം പോലെ ആകുന്നു-

സുബുദ്ധി-നിന്നെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചില സമയങ്ങളിൽ മാ

ത്രം ആകുന്നു എന്നതു എന്തു ഹേതുവാൽ എന്നു ഓർക്കുന്നുണ്ടൊ-

സ്ത്രീ-ഉണ്ടു ഞാൻ ക്രൂശിന്മേൽ കണ്ടതു ഓർക്കുമ്പൊൾ എന്റെ വസ്ത്രം അങ്ങി

യെ നോക്കുമ്പോഴും മടിയിലുള്ള ചീട്ടിനെ വായിക്കുമ്പൊഴും

ഞാൻ തേടുന്ന രാജ്യത്തെ കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചു നടക്കുമ്പൊ

ഴും അങ്ങിനെ വരും-

സുബുദ്ധി - നീ ചിയൊൻ മലത്തിലെക്ക പൊവാൻ എന്തിന്നു ഇത്ര താല്പൎയ്യം-
ക്രിസ്തി- ക്രൂശിന്മെൽ തൂങ്ങി മരിച്ചവനെ ഞാൻ അവിടെ ജീവനൊടെ കാ-
ണും. എന്നിൽ വസിച്ചു എന്നെ ഇന്നൊളം അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്ന പഴമകൾ
അവിടെ ഇല്ലാതെ ആകും. അവിടെ മരണവും ഇല്ല. എനിക്ക ഇഷ്ടമുള്ള
കൂട്ടരൊടു കൂട വാഴ്കയും ചെയ്യും. എന്റെ ഭാരം നീക്കിയവനെ ഞാ-
ൻ സ്നെഹിക്കുന്നു. എന്റെ ഉള്ളിലുള്ള രൊഗം നിമിത്തം അസഹ്യം-
മരണം ഇനി ഇല്ലാത്ത സ്ഥലത്തു എത്തിയാൽ കൊള്ളാം. പരിശുദ്ധൻ പ-
രിശുദ്ധൻ എന്നു എപ്പൊഴും സ്തുതിക്കുന്നവരൊടു കൂട പാൎപ്പാൻ ഞാ-
ൻ വളരെ വാഞ്ഛിക്കുന്നു സത്യം-

അപ്പൊൾ സ്നെ. ക്രിസ്തിയൊടു നിനക്ക ഭാൎയ്യാപുത്രന്മാർ ഉണ്ടൊ എ-
ന്നു ചൊദിച്ചു-
ക്രിസ്തി- ഭാൎയ്യയും നാലു ശിശുക്കളും ഉണ്ടു-
സ്നെ- അവരെ കൊണ്ടുവരാഞ്ഞത എന്തു-
ക്രിസ്തി- ഹാ- അവരെ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ എത്ര പ്രയാസം ചെ-
യ്തു. അവർ എന്റെ യാത്രയെ ഒഴിക്കയും പലവണ്ണം വിരൊധിച്ചുക-
ളഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു കരഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു-
സ്നെ- താമസിച്ചാൽ നാശം വരും എന്ന അവൎക്ക നല്ലവണ്ണം പറഞ്ഞു
ബൊധിപ്പിപ്പാൻ ആവശ്യമായിരുന്നു-
ക്രിസ്തി- ഞാൻ അങ്ങിനെ ചെയ്തു ദൈവം നമ്മുടെ പട്ടണം നാശമാക്കു-
ന്നത കാണിച്ചതെല്ലാം അവരൊടു അറിയിച്ചു എങ്കിലും അവ-
ൎക്ക എന്റെ വാക്കുകൾ പൊലെ പരിഹസിച്ചു വിശ്വസിക്കാതെ ഇരു-
ന്നു-
സ്നെ- ദൈവം നിന്റെ ഉപദെശം അവൎക്ക സഫലമാക്കുവാനായിട്ടു
നീ പ്രാൎത്ഥിച്ചുവൊ
ക്രിസ്തി- ഞാൻ വളരെ താല്പൎയ്യമായി പ്രാൎത്ഥിച്ചു- ഭാൎയ്യാപുത്രന്മാർ എ-
നിക്ക എത്രയും സ്നെഹമുണ്ടു സത്യം-
സ്നെ- നിന്റെ മനൊവ്യസനവും നാശത്തെ കുറിച്ചുള്ള ഭയവും നീ അ-
വരൊടു അറിയിച്ചുവൊ- ആ നാശം നിനക്ക കാണായ്വന്നു-

ന്നാഘെരിക്കാതൊന്നും-

ശ്രീന്മ- ആരൊക്കെയും അറിയിച്ചു നമ്മുടെ തലമേൽ വീഴുവാൻ തുടങ്ങിനില്ക്കുന്ന ശിക്ഷാവിധി നിശ്ചയിത്തം എന്നിട്ടുണ്ടാകയാവും കരച്ചിലും ഭ്രമവും മഹാ[illegible]ശ്രുണം കണ്ടാൽ തന്നെ അറിയെക്കണ്ടിന്ന സംഗതിയു ണ്ടാകിരുന്നാകിലും അവർക്കൊന്നും ബോധിച്ചില്ല-

ശ്രീത്തി- അവർ വരാഞ്ഞതിന്ന എന്തൊഴികഴിവു പറഞ്ഞു-

ശ്രീന്മ- ലൌകികം വിട്ടുനില്ലുന്ന ഭാഗ്യ കൂടെ വാഴ- പുത്രന്മാർ ഐശ്വര്യമുള്ള ബാല്യഭോഗങ്ങളെ മാറ്റിച്ചു എന്നെന്നൊക്കിലും അവർ എങ്ങനെ അതാക്കി വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്തു-

ശ്രീത്തി- പറഞ്ഞ ഉപദേശത്തിന്ന നടപ്പിൽ വല്ല ദോഷവും കാണികയോ—

ശ്രീന്മ- ഉണ്ടാകിരിക്കും എന്നിത്ത പാപവും കുറവുകളും വളരെ ശേഷിച്ചു ഉള്ള മററ ജനങ്ങളുടെ നന്മക്കായിട്ടു പറഞ്ഞ വാക്കുകളും ഉപദേശങ്ങളും ദോഷമുള്ള നടപ്പുകൊണ്ടു നിഷ്ഫലമാക്കി തീർപ്പാൻ ഒക്കുമുള്ള കാര്യം എന്നതൊൻ നല്ലവാക്കും അറിക്കുന്നെങ്കിലും അവർ വല്ലന്തൊക്കെയും കണ്ടു [illegible] സന്തോരാവസ്ഥ എയവെറുത്താ [illegible] കണ്ടിന്ന തൊൻ വളരെ [illegible] നടന്ന- ദൈവത്തിന്നും അക്ഷ്യുരം വിരൊധമാക്കി പാപം ചെയ്യുന്നത് എന്നതൊൻ പാപിനാലും പ്രവൃത്തിയാലും [illegible] അവർ ഗുണം [illegible] നവ തൊൻ ദോഷമായി [illegible] ഉപൈക്ഷിച്ചതു നഞ്ഞ അവർക്ക വെറുപ്പാക്കി വന്നു സത്യം—

ശ്രീത്തി- സന്തതിയകാൽ ദോഷവും സഹോദരർ [illegible] യകൾ സത്യമു മാക്കി ഇരുന്നത് കൊണ്ടു കമ്മിൻ തന്റെ സഹോദരനെ ചെയ്തു നിഷെക്കസ്സ് [illegible] നിശ്ചിത്തം ഭാഗ്യാപുത്രന്മാർ വെറുത്തു വെച്ചു ൽ അവരുടെ നാശം നിഞ്ഞ [illegible] കുറവു മാക്കി വന്നതല്ല-

ഇങ്ങിനെ അവർ ഭക്ഷണ മാത്രവും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന- [illegible] ന്നവിളിച്ചു വെച്ച ശേഷം അവർ പന്തിക്കിരുന്നു അങ്ങു വിശേഷാവാരങ്ങ [illegible] ക്കൊണ്ടും [illegible] ഉണ്ടായിത്തിന്നെയും കുഭിച്ചു [illegible] കാൻ കാത്തായ് രൊഭ

വസ്തുക്കൾക്കു കാരണം എന്നതെന്നും അവൻ വലിയ കൊറവാവാതിരുന്നു
ക്കുമരണത്തെ നടത്തിക്കുന്നവനൊട്ടു പൊരുതു ജയിച്ചു തന്റെ രക്ഷം
ചിന്തിച്ചു പ്രകാരങ്ങൾ എന്നതെന്നും മറ്റും അവൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടിന്നാ
ൽ ഞാനും അവന്റെ എടകാലരാത്ത ജ്ഞാനം ചിന്തിച്ചു പ്രതിജ്ഞാനം
മുട്ടുത്തുടങ്ങി- ഗൃഹവാസികൾ ചിലരും മരണവശഗം അവനെക്കണ്ടു
സംസാരിച്ചു അവനെപോലെ സഞ്ചാരികളെ ഒന്നു പിടിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ലോ
കത്തിൽ ഒന്നും കാര്യമില്ല എന്നു അവനിൽ നിന്നു തന്നെ കേട്ടു പ്രകാ
രം പറഞ്ഞു ഒരു ഉദ്യാനവും കാണിച്ചു അതായത്- സൌഖ്യങ്ങൾ ഒക്കെയും സഞ്ചാ
രികളെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ വേണ്ടി അവൻ സ്വതന്ത്രനായി നടന്നു വെച്ചു അന്നും
ഇപ്പോഴും ഒരു ദിക്കിൽ തനിച്ചു പാർപ്പാൻ മനസ്സില്ലെന്നും എങ്കിലും ഒരു സ
ഞ്ചാരികളെ അവിടെ അവരുടെ ഇരുപ്പിടങ്ങളിൽ ചെന്നിച്ചു വരെ രാജ്യ
ങ്ങൾ ഒക്കെ വെച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു-

ഇങ്ങനെ അവർ അവിടത്തെ കൊള്ളം സംസാരിച്ചു പിന്നെ പ്രഭാതമായാൻ
അങ്ങുള്ള കാട്ടിൽ ഭരമെല്പിച്ചു സഞ്ചാരിയെ ഒരു വഴിയിൽ കിഴക്കോ
ട്ടുള്ള സമാധാനം എന്ന മാളികമുറിയിൽ പാർപ്പിച്ചു അവിടെ അവൻ പുല
ർവെള്ളം ഇറങ്ങി ഉണർന്നാറെ-

ഞാൻ എവിടെ ഹാ ക്ഷേത്രദാനം
സഞ്ചാരികൾ ആഗ്രഹമാനം
ഇങ്ങിട്ടു ഒളുതനെതെ
പിഴെ ക്ഷമിച്ചു പരിശാന്തി
എന്നെ നടത്തി ദിവ്യകടാക്ഷം
സങ്ക്രമിച്ചിടം പാർപ്പിച്ചുതെ   എന്നു പാട്ടു ശിക്ഷും ചെയ്തു-

രാവിലെ അവൻ ഒന്നെഴുന്നേറ്റു ക്ഷേത്രത്തിൽ സംസാരിച്ചു ഗൃഹവാ
സികൾ സ്ത്രീയെനോട്ടു ഇപ്പോൾ വൊ കണ്ടു ഈ സ്ഥലങ്ങൾ വിശേഷ
ങ്ങളെ പലതും കാണിപ്പാൻ എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ പുസ്തകശാലയി
ൽ കടത്തി അനാദികാലപുത്രം ദൈവജാതന്മാരാകുമായി കൊണ്ടാ
വിന്റെ വംശവഴിയും അവന്റെ പ്രവൃത്തി വിവരവും അവൻ അന്
സെ വൊക്കാരി അനേകമാകുഭവനങ്ങളിൽ പാർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന

ക്ലേശങ്ങളുടെ നാമങ്ങളും മററും കാണിച്ചു- അവന്റെ ഭൃത്യന്മാർ പല
രും വിശ്വാസത്താൽ രാജ്യങ്ങളെ ജയിച്ചു നീതിയെ നടത്തി വാഗ്ദത്ത
ങ്ങളെ പ്രാപിച്ചു സിംഹങ്ങളുടെ വായടച്ചു അഗ്നി ബലം കെടുത്തു വാളി
ന്റെ മൂർച്ചയിൽ നിന്നു തെറ്റി ബലഹീനതയിൽ ശക്തിമാന്മാരായി യു
ദ്ധത്തിൽ ബലം ഏറി അന്യസേനകളെ ഓടിക്കയും ചെയ്ത വൃത്താന്ത
ങ്ങളെ വായിച്ചു (എബ്രാ. ൧൧. ൩൩) പിന്നെ കർത്താവ് തനിക്കും ത
ന്റെ പ്രവൃത്തിക്കും വിരോധം ചെയ്യുന്നവരെ തന്നെ കൈക
ക്കൊണ്ടു രക്ഷിപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്നവനെന്നും മററും ഉദാഹരണങ്ങളെ
വായിച്ചു ക്രിസ്തിയാനെ കേൾപ്പിച്ചു തെറ്റാതെ പഴയതും പുതിയതുമാ
യ കാര്യങ്ങളെയും ശത്രുക്കളുടെ ഭയഭ്രമത്തിനാലും സഞ്ചാരികളുടെ ആ
ശ്വാസസന്തോഷത്തിനായും നിവൃത്തി വരേണ്ടുന്ന ഗംഭീര പ്രവാ
ചകങ്ങളെയും ക്രിസ്തിയാൻ കണ്ടു അതിശയിച്ചു-
പിറെറ ദിവസം അവർ അവനെ ആയുധശാലയിലേക്കു കൊണ്ടു
പോയി കർത്താവ് സഞ്ചാരികൾക്കു വേണ്ടി വെച്ച വാൾ പരിച തലക്കോരി
ക മാർക്കവചം സർവ്വ പ്രാർത്ഥന ഒരിക്കലും പഴതാകാത്ത ചെരിപ്പും എ
ന്നിങ്ങനെയുള്ള ആയുധങ്ങളെ കാണിച്ചു നക്ഷത്രങ്ങളോളം പോലെ ഉള്ള ജനസം
ഘത്തിന് കർത്താവിന്റെ സേവക്കായിട്ടു ആയുധങ്ങൾ വേണ്ടുവോ
ളം ഉണ്ടെന്നു പറകയും ചെയ്തു-
അതിന്റെ ശേഷം കർത്താവിന്റെ വല്ല ഭൃത്യന്മാർ വന്ന അത്ഭുതങ്ങ
ളെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിൽ പ്രയോഗിച്ച ശസ്ത്രായുധങ്ങളെ കാണിച്ചു എ
ന്തെന്നാൽ- മോശയുടെ ദണ്ഡും യയേലിന്റെ മുട്ടിയും ആണിയും ഗിദ്യോ
ന്റെ വാൾ കാഹളം ദീപട്ടികളും സംഗാരിന്റെ മുടിക്കോലും ശിംശോന്റെ
അസ്ഥിഭാഗങ്ങളും ദാവീദിന്റെ കവിണയും കർത്താവ് പ്രത്യക്ഷദിവ
സത്തിൽ പാപമനുഷ്യനെ ഹനിപ്പാൻ വേണ്ടി നിശ്ചയിച്ച വാളും മററും
അതിശയസന്തോഷകരമാകുന്ന സാധനങ്ങളെ ക്രിസ്തിയാനിക്കു കാണിച്ചു-
പിറെറ ദിവസം ക്രിസ്തിയാൻ യാത്ര യാവാൻ വിചാരിച്ചു എങ്കിലും ഗൃഹ
വാസികൾ നാളെ ആകാശം തെളിഞ്ഞിരുന്നാൽ ഈ സ്ഥലത്തിൽ നിന്ന് എ
ത്രയും സമീപമായ വാഞ്ഛിതമലകളെ കാണിക്കുന്നതിനാൽ നിന്റെ

ഞൊഷ്ംവസ്തിക്കും എന്നവർ പറഞ്ഞാറെ അവൻ സമ്മതിച്ചു ൧ ദി
വസം പാർത്തു - പുലർന്നപ്പോൾ അവർ അവനെ വീട്ടിന്മേൽ കരെറ്റി വ
ടക്കോട്ടു നൊക്കുവാൻ കല്പിച്ച ശെഷം അവൻ നൊക്കി നല്ല പറമ്പും പുന
വും ദ്രത്തുഞ്ഞും കായ്ചുമിരിക്കുന്ന വൃക്ഷം മുന്തിരിങ്ങാത്തോട്ടം കിണറുകളും നീ
റുപുഴ എന്നിവ നിറഞ്ഞ എത്രയും മനോഹരമുള്ള മലപ്രദേശം കണ്ടെ
ത്തി അസ്ഥലത്തിന്റെ പെർ എന്തെന്ന ചൊദിച്ചാറെ ഇമല
അപ്പൊലെ സകല സഞ്ചാരികൾക്കും ഉപകാരത്തിനായിരിക്കുന്ന ഇമ്മാനു
വെലിന്റെ രാജ്യം തന്നെ അവിടെ എത്തുമ്പോൾ ഇടയന്മാർ നിന്നെ
വാനപട്ടണത്തിന്റെ വാതിൽ ഇനി കാണിക്കും എന്ന അവർ പറഞ്ഞു -
അനന്തരം ക്രിസ്തിയാൻ താൻ ഇപ്പോൾ യാത്രയാകട്ടെ എന്ന ചൊദിച്ചാ
റെ അവർ സമ്മതിച്ചു അവനെ ആയുധശാലയിൽ കടത്തി കർത്താവിന്റെ
സർവ്വായുധവർഗ്ഗത്തെ ധരിപ്പിച്ചു വഴിക്കലെ വല്ല ശത്രുവും വന്നാൽ ഇത്
കൊണ്ടു ജയിക്കാം എന്ന പറഞ്ഞു - അതിന്റെ ശെഷം അവൻ ആയുധ
പാണിയായി സ്നേഹിതന്മാരോടു കൂടെ വാതിൽക്കൽ ചെന്നു കാവല്ക്കാര
നെ കണ്ടു വല്ല സഞ്ചാരികളും കടന്നു പൊയൊ എന്ന ചൊദിച്ചാറെ
കാവല്ക്കാരൻ - ഒരുത്തനെ ഞാൻ കണ്ടു -
ക്രിസ്തി - അവന്റെ പെർ എന്തെന്ന ചൊദിച്ചുവൊ -
കാവല്ക്കാരൻ - ചൊദിച്ചു വിശ്വസ്തൻ എന്നവൻ പറഞ്ഞു -
ക്രിസ്തി - ഹൊ എനിക്കറിയാം അവൻ എന്റെ നാട്ടുകാരനും അയല്ക്കാ
രനും തന്നെ ആകുന്നു ഞാൻ ജനിച്ച രാജ്യത്തിൽനിന്നവൻ വരുന്നു
അവൻ ദൂരെ എത്തുമാറായൊ -
കാവല്ക്ക - കുന്നിന്റെ താഴെ എത്തീട്ടുണ്ടായിരിക്കും
ക്രിസ്തി - നല്ല സ്നെഹിതാ സലാം നീ എനിക്കു ചെയ്ത ഉപകാരം നി
മിത്തം കർത്താവ് നിന്നോടു കൂടെ ഇരുന്നു നിനക്കു വന്ന ദൈവാ
നുഗ്രഹങ്ങൾ ഏറ്റവും വർദ്ധിപ്പിക്കട്ടെ എന്ന പറഞ്ഞു -
പിന്നെ അവൻ യാത്രയായപ്പോൾ വിവേകി - ഭക്തി - സുബുദ്ധി - സ്നെ
ഹി എന്നീ നാലു പെർ കുന്നിന്റെ താഴ്വരയോളം അവനോടു കൂടെ പൊ
വാൻ നിശ്ചയിച്ചു ഒരുമിച്ചു നടന്ന സംസാരിച്ചു കുന്നിന്റെ ഇറക്കത്തി

ൾ ഗ ക്രിസ്തിയാനി ക്രിസ്തിയൻ ഞെരുങ്ങുന്ന കയറുവാൻ വിഷമമായിരുന്നു
ഇറങ്ങുവാനും കാഷ്ടം തന്നെ എന്ന പറഞ്ഞത സത്യം തന്നെ
എന്നാൽ കാൽ തെറ്റി വഴുതിപ്പൊകാതെ വിനയതാഴ്വരയിലെക്ക ഇറങ്ങി
പൊകുവാൻ മഹാ പ്രയാസം ആകയാൽ കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ കൂടെ വന്നതാ
ഴ്‌വാക്കും എന്നൊടു കൂടവരുന്നു എന്ന പറഞ്ഞാറെ അവൻ വളരെ സൂ
ക്ഷിച്ചു ഇറങ്ങി എങ്കിലും രണ്ടു മൂന്ന വട്ടം കാൽ തെറ്റി വീഴുവാൻ ഭാവി
ച്ചു മലയുടെ അടിയിൽ എത്തിയശെഷം അവർ ക്രിസ്തിയാനിക്ക ഒരപ്പ
വും ഒരു കുപ്പി വീഞ്ഞും മുന്തിരിങ്ങാ കുലയും കൊടുത്തു അവനെ പറ
ഞ്ഞയച്ചു—

വിനയതാഴ്വരയിൽ ക്രിസ്തിയാനിക്ക വന്ന സങ്കടം എത്രയും വലിയതായിരു
ന്നു- അവൻ അല്പം വഴി നടന്നശെഷം രാക്ഷസനായ അപ്പൊല്ല്യ
ൻ വയലിൽ കൂടി വരുന്നത കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു തിരിച്ചു ഇരിപ്പാനൊ തന്റെ
ഷൊ നില്ക്കയൊ ഏതു വെണ്ടു എന്ന വിചാരിച്ചു വ്യാകുലനായപ്പൊൾ പു
റത്ത ആയുധങ്ങൾ ഇല്ലായ്കകൊണ്ട തിരിഞ്ഞു ഓടിപ്പൊകയാൽ ശത്രു വന്ന
അസ്ത്രം എയ്തു മുറിവെല്പിപ്പാൻ അധിക പ്രയാസമില്ല എന്നൊർത്തിട്ടു
പൊരുതുവാൻ തന്നെ നിശ്ചയിച്ചു പ്രാണരക്ഷ മാത്രം വെണ്ടിയിരുന്നാലും
നില നില്ക്കുന്നത എത്ര നല്ലത എന്ന നിശ്ചയിച്ചു നടക്കും സമയം അപ്പൊല്ല്യ
ൻ എതിരെ വന്നു—

ആ രാക്ഷസന്റെ വെഷം അതി ഭയങ്കരമായിരുന്നു ചെതുമ്പൽ എന്ന
പായലെ കാണുന്ന അവന്റെ പുതപ്പും കടവാതിലിന്റെ എന്ന പൊലെ ചി
റകും കരടിയുടെ പൊലെ കാലുകളും സിംഹവായും ഉണ്ടായിരുന്നു
അവന്റെ വയറ്റിൽനിന്ന തീയും പുകയും പുറപ്പെട്ടു വന്നു ക്രിസ്തിയാനി
ന്റെ അടുക്കൽ എത്തിയപ്പൊൾ അവനെ നിന്ദിച്ചു നൊക്കി ഇവിടെ നി
ന്ന എങ്ങൊട്ടു യാത്ര എവിടെ നിന്ന എന്ന ചൊദിച്ചു—

ക്രിസ്തി- നാനാ ദൊഷവും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നാശപുരം വിട്ട ഞാൻ
ചിയൊൻ നഗരത്തിലെക്ക പൊകുന്നു

അപ്പൊല്ല്യൻ- ആ രാജ്യമെല്ലാം എനിക്കുള്ളതത്രെ അതിലെ നാഥനും
ദൈവവും ഞാൻ തന്നെ ആകുന്നു നീയും എന്റെ പ്രജ ആയിട്ടും പൊ

വാൻ എന്തു സംഗതി? നിന്നെകൊണ്ടു ഇനിക്കും പണിയെടുപ്പിച്ചു
ലാഭം വരുത്തുവാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ ക്ഷണത്തിൽ
അടിച്ചു കൊന്നുകളയും—

ക്രി— ഞാൻ നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ജനിച്ചു എങ്കിലും നിന്റെ വേലകഠി
നവും ക്ലിഷ്ടവും ആയിരുന്നു നീ തരുന്ന ശമ്പളം മനുഷ്യർക്കു പ്രാപ്ത
മല്ല പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമല്ലൊ— രോമ. ൬,൨൩ അതുകൊണ്ടു പ്രായം
വന്ന ശേഷം എല്ലാ ബുദ്ധിമാന്മാർ ചെയ്യുന്നതു പോലെ ഞാ
ൻ എന്റെ നല്ലതു എന്തെന്നു തിരഞ്ഞതെയുള്ളു—

അപ്പൊല്ല്യൻ— പ്രജകളെ വെറുതെ പൊക്കിക്കളവാൻ വിടുന്ന രാജാവ്
ലൊകത്തിൽ ഇല്ലല്ലൊ— ഞാനും നിന്നെ വിട്ടുകളകയില്ല വെലയും കൂലി
യും കൊണ്ടു ഒരു സങ്കടം വെണ്ട മടങ്ങി വന്നാൽ നമ്മുടെ രാജ്യ
ത്തിലെ സകല സമ്പത്തും ഞാൻ നിനക്കു തരും നിശ്ചയം—

ക്രി— ഞാൻ രാജാധിരാജാവിനെ ഇപ്പോൾ സെവിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കു
ന്നതിനാൽ നിന്നോടു കൂട മടങ്ങി വരുവാൻ കഴിയുമൊ—

അപ്പൊ— അക്കാര്യം [illegible] കൊഴി [illegible] ശൈലി
ല്ലൊ അവന്റെ രാജാവിനെ സെവിപ്പാൻ തുടങ്ങിയവർ പലരും
അവനെ കൈവിട്ടു എന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങി വരുന്നുണ്ടു
മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ അപ്രകാരം നീയും ചെയ്താൽ ഗുണം ആകും—

ക്രി— ഞാൻ കൈ കൊടുത്തു നിത്യം സെവിപ്പാൻ സത്യം ചെയ്തിരിക്കെ
അവനെ വിട്ടു മടങ്ങി പൊന്നാൽ ദ്രോഹിയായി തൂക്കിക്കൊല്ലപ്പെ
ണ്ടതല്ലൊ—

അപ്പൊ— നീ എന്നോടും ദ്രോഹം ചെയ്തു എങ്കിലും മടങ്ങി വന്നാൽ ഞാ
ൻ സകല അപരാധങ്ങളെ ക്ഷമിച്ചുകളയും—

ക്രി— നിന്നെ സെവിപ്പാൻ സത്യം ചെയ്തതു ചെറുപ്പത്തിൽ അത്രെ
ഞാൻ ഇപ്പോൾ സെവിച്ചു വരുന്ന രാജാവ് എന്നെ ക്ഷമിപ്പാ
നും നിന്റെ സെവകനായി വന്ന പാപം ക്ഷമിപ്പാനും പ്രാപ്തൻ
എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു— ഹാ സംഹാരകനായ അപ്പൊ
ല്ല്യനെ— നിന്റെ അല്ല അവന്റെ വേല— കൂലി— ഭൃത്യന്മാർ—

ഷികാരം- സംസർഗ്ഗം-രാജ്യം എന്നിവറ്റെ അത്രെ ഞാൻ സ്നെ
ഹിച്ചുവരുന്നു-ഇനി കരുവാരും വെണ്ട ഞാൻ അവന്റെ ആടി
യാനായി അവനെ തന്നെ സെവിക്കും നിശ്ചയം-

അപ്പൊ-ഇത്ര ഉഷ്ണിച്ചു പറയുന്നത് എന്തിന് നിങ്ങൾക്കുറയന്യബുദ്ധിവര
ട്ടെ എന്നാൽ ഈ വഴിക്കിൽ വരുന്ന കഷ്ടങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരി
യണ്ടതിന്ന സംഗതി ഉണ്ടാകും-ആ രാജാവിന്റെ പ്രജകൾ എ
ന്നാകും എന്റെ വഴിക്കാരെക്കും വിരൊധികളെ കൊണ്ട അവസ്തി
കളൊരും അപമൃത്യു ഉണ്ടല്ലൊ എത്രയൊ അപമാനത്തൊടെ
കുലനിലത്തു വെച്ചു മരിച്ചു-പിന്നെ അവന്റെ സെവയെക്കാൾ അ
ധികമായിട്ടുള്ള പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലൊ- ഹാ നിങ്ങൾ
എന്തു ബുദ്ധി തനിക്കുള്ളവരെ ശത്രുക്കളുടെ കൈയ്യിൽ നിന്ന ര
ക്ഷിപ്പാൻ വെണ്ടി അവൻ ഒരുനാളും തന്റെ സ്ഥലത്തുനിന്ന വ
ന്നില്ലെങ്കിലും എന്റെ വിശ്വസ്തന്മാരെ ഞാൻ എറിയൊരു ഉപാ
യ പരാക്രമങ്ങളെ കൊണ്ട അവന്റെ സെവക്കാരുടെ കൈ
യിൽനിന്ന രക്ഷിച്ചുവരുന്ന എന്ന് ലൊകത്തിൽ എങ്ങും പ്ര
സിദ്ധമാകുന്നു നിന്നെയും രക്ഷിക്കും-

ക്രിസ്തി- അവരുടെ സ്നെഹത്തെയും അവസാനത്തൊളമുള്ള വിശ്വാ
സത്തെയും പരീക്ഷിപ്പാനായി അവൻ അവരെ ചിലപ്പൊൾ
വെഗം രക്ഷിക്കാത്തതു സത്യം അവർക്ക അതിനാൽ ഒരു സങ്കടവും
ഇല്ല കാരണം ക്ഷണത്തിൽ കിട്ടുന്നതിനെക്കാൾ നിത്യജീവനായിട്ടത്രെ അവർ
കാത്തിരിക്കുന്നു- നീ പറഞ്ഞപ്രകാരം അപമൃത്യു വന്നാലും അപ
മാനം അല്ല സന്തൊഷം തന്നെ ഉന്നു രാജാവ് ദൈവദൂതന്മാരൊ
ടു കൂടി മഹത്വത്തിൽ വന്നാൽ അവർക്കും മഹത്വം സിദ്ധിക്കും നി
ശ്ചയം-

അപ്പൊ- അവൻ മറ്റവർക്ക മഹത്വം കൊടുത്താലും നിന്റെ സെവത്ത
ിന്നു മാത്രം എന്നു എങ്ങിനെ നിരൂപിക്കുന്നു-

ക്രിസ്തി- എന്റെ സെവയിൽ കുറവു തങ്ങുവെവൊ-

അപ്പൊ- തുടങ്ങിയപ്പൊഴെ നിരാശക്കുഴിയിൽ വീണു വലഞ്ഞു പൊകാറായപ്പൊഴു

മറ്റു ചുമതിയിൽനിന്നു നിങ്ങളെ വൊക്കത്തിനുംവാങ്ങിക്കപ്പാൻ മനസ്സില്ലാ
ഞ്ഞിട്ടു തൃക്കയിന്നെ നിങ്ങളം വരുത്തുവാൻ വഴി തെറ്റി നടന്നെനി
ദൊഷമാക്കി ഉറങ്ങിയിട്ടും കുളങ്ങളിൽ ഭയത്താൽ മടങ്ങിക്കു
വാൻ എകാദെശം ഭാവിച്ചു വല്ലൊ യാത്രയിൽ കണ്ടും കെട്ടും ഉള്ള
കാൎയ്യങ്ങളെ കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നൊറും എല്ലാവരിനാലും
പ്രവൃത്തിയാലും മാനംവരണം എന്നിന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരുദ്ദിഷ്ടി
മാനം ഉണ്ടു എന്ന നെരൊന്നു കണ്ടു

ത്രിന്ദ - നിവറഞ്ഞതിനെ അവൾ അധികം പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നാൽ
ഇല്ലും ഞാൻ സെവിച്ചും ബഹുമാനിച്ചും വരുന്ന രാജൊവ് കാരുണ്യ
ഷുള്ളവനും ക്ഷമിപ്പാൻ കാത്തിരിക്കുന്നവനും ആകുന്നു - പിന്നെ
ഒന്നു പറയാം നിന്റെ രാജ്യത്തിൽനിന്നു തന്നെ ഞാൻ ദുഷ്ട
സ്വഭാവങ്ങളെ എല്ലാം ഉൾക്കൊണ്ടു ഇവരെക്കും ഞെരുങ്ങി വന്നി
ട്ടുണ്ടു താൻ നിമിത്തം എന്റെ രാജ്യത്തിൽനിന്നു ക്ഷമയും
ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു

അപ്പൊൾ രാക്ഷസൻ അതി ക്രുദ്ധനായി ഞാൻ ഇരുമ്പൊറിന്റെ
ശത്രു അവന്റെ കല്പനകളെയും സെനകളെയും ഒപ്പിക്കുന്നതിനെ
മടക്കുവാൻ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു -

ത്രിന്ദ - ഹാ അപ്പൊൾ നിന്നെ സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളുക ഞാൻ വിശുദ്ധിക്കുള്ള രാ
ജമാൎഗ്ഗത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചു വരുന്നു എന്നറിക -

അപ്പൊൾ രാക്ഷസൻ വഴി മുഴുവ്യാപിച്ചു കാൽ പൊത്തി എനിക്കു ഈ കാ
ൎയ്യത്തിൽ ഒരു ഭയമില്ല വാളുത്താണെ ഞാൻ നിന്നെ മുന്നൊട്ടും ചെല്ലു
വാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ ഒരു കിരിക്കുഴിയിലെ തന്നെ ഞാ
ൻ നിന്നെ കിഴിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു ഒരു ജ്വാലാ ശസ്ത്രം ത്രിന്ദയുടെ
മാറിൽ പ്രയൊഗിച്ചു എങ്കിലും ത്രിന്ദ തന്റെ കൈക്കലുള്ള പരിചകൊ
ണ്ടു തടുത്തു ധൈൎയ്യം പൂണ്ടു വാളെടുത്തു യുദ്ധം തുടങ്ങി അപ്പൊൾ രാ
ക്ഷസൻ വെള്ളംപൊലെ ശരങ്ങളെ പെയ്യിച്ചു തലയിലും കൈകളിലും മുറിവുണ്ടാക്കിയ
തിനാൽ ത്രിന്ദ പിൻവലിഞ്ഞു അല്പം പിൻവാങ്ങിയാറെ രാക്ഷസൻ അതി
രൊഷത്തൊടെ ത്രിന്ദയും ഏകദെശം അര നാഴിക ഭയങ്കരമായി യുദ്ധം ചെയ്തു

ശെഷം മുറിവുകളും ചൊരയൊഴുക്കും അതിക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു തന്നെ അപ്പൊല്യൊൻ ക
ന്നടുത്തു ഘൊരമായി അടിച്ചുകുത്തി മല്ലുകെട്ടിയപ്പൊൾ ക്രിസ്തിയാൻ വീണു
വാളും കൈ വിട്ടു പ്രാണഖെദം വരും എന്നു വിചാരിച്ചു അങ്ങിനെ ഇരി
ക്കുമ്പൊൾ രാക്ഷസൻ സന്തൊഷിച്ചു ഇപ്പൊൾ അവനെ തച്ചു കൊല്ലുവാ
ൻ കുന്തം ഓങ്ങിയപ്പൊൾ ക്രിസ്തിയാൻ ക്ഷണത്തിൽ കൈ നീട്ടി വാളും പിടി
ച്ചു ഹാ വൈരിയെ സന്തൊഷിക്കരുതെ ഞാൻ വീണു എങ്കിലും എഴുനീല്ക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു രണ്ടാമത്തും കലഹം അതിഘൊരമായി തുടങ്ങി രാക്ഷസ
നെ ഒന്നു വെട്ടി മുറിവെല്പിച്ചു കൊണ്ടു പൊരുതു ഇവറ്റിൽ ഒക്കെയും നമ്മെ
സ്നെഹിച്ചവനാലെ നാം ഏറ്റവും ജയം കൊള്ളുന്നു (രൊമ. ൮, ൩൭) എ
ന്നൊർത്തു പിടിച്ചപ്പൊൾ അപ്പൊല്യൊൻ പറന്നു ഒടിപൊകയും ചെയ്തു—
ഈ പൊരിൽ ഒക്കെയും അപ്പൊല്യൊന്റെ ഭയങ്കര ശബ്ദങ്ങളും ഒച്ചപ്പി
ട്ടും ഹാറവും കെട്ടവർക്കെ അറിഞ്ഞുകൂടും അപ്രകാരവും ക്രിസ്തിയാന്റെ
ഞരക്കവും കരച്ചലും വല്ലാതായിരുന്നു ഇരുമുനയുള്ള വാൾ കൊണ്ടു
രാക്ഷസനെ മുറിച്ച ശെഷം അത്രെ കുറയ പ്രസാദിച്ചു മെല്പെട്ടു നൊക്കു
വാൻ സംഗതി വന്നു ഇങ്ങിനെയുള്ള യുദ്ധം ഞാൻ ഒരുനാളും കണ്ടില്ല
നിശ്ചയം—

അതിന്റെ ശെഷം ക്രിസ്തിയാൻ സിംഹവായിൽനിന്നു എന്നെ രക്ഷിച്ച
വന്നും അപ്പൊല്യൊനെ ജയിപ്പാൻ സഹായിച്ചവന്നും സ്തൊത്രം ഭവി
ക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു—

ബെൽജെബുൽ പിശാചുസ്വാമി
ഇത്ര എൻ സംഹാരകാമി
ഇന്നൊരു സന്നദ്ധനെ
എന്റെ നെരെ വിട്ടതെ
കഷ്ടം കഷ്ടം ഘൊരയുദ്ധം
ഉൾപുറം എത്ര ക്രുദ്ധം
സ൪വ്വം ഒടുക്കിൽ വിശുദ്ധം
എന്നാൽ നാരകാഭിപ്രായം
സാധിച്ചില്ല എൻ സഹായം

വന്യനായ്ഖിക്കയെൻ
താൻ മുറിച്ചു അവൻറമെൽ
എന്തണെങ്കസമർഎവൻ
എന്നും വാഴ്ത്ത സ്തുത്യദെവൻ- എന്നു പാടുകയും ചെയ്തു-

അതിൻറ ശെഷം ഒരുത്തൻ വന്നു ജീവവൃക്ഷത്തിൻറ ഇലകൾ കൊടുത്തു അവയെ ക്രിസ്തിയാൻ വാങ്ങി പൊരിൽ എറ്റ മുറിവുകളിൽ തെച്ചു സൌഖ്യമായ ശെഷം അസാരം അപ്പവും തിന്നു വീഞ്ഞും അല്പം കുടിച്ചു ഇനിയും വല്ല ശത്രു വരുവാൻ സംഗതി ഉണ്ട എന്നു വിചാരിച്ചു വാളും കൈയിൽ പിടിച്ചു ആ താഴ്വര കടന്നു പൊവൊളത്തിന്നും അപ്പൊല്യനാൽ വെറൊരു ഉപദ്രവം ഉണ്ടായില്ല-

മരണനിഴലിൻറ താഴ്വര എന്ന താഴ്വരയൊടു ചെർന്നിരിക്കകൊണ്ടും വാതിൽ വഴി അതിൻറ നടുവിൽ കൂടി ആകകൊണ്ടും ക്രിസ്തിയാൻ അതിലും കൂടി പൊവാൻ ആവശ്യമായിരുന്നു ആ താഴ്വര ഒരു വനവും കാട്ടുവള്ളിയും കുഴിയും മുട്ടകളും മരണമായയുള്ള ദെശവും ക്രിസ്തിയാനിയല്ലാതെ ഒരുത്തനും നടക്കാതെയും ഒരു മനുഷ്യൻ പാർക്കാതെയും ഉള്ള സ്ഥലമാകുന്നു എന്നു യറമിയ ദീർഘദർശി പറഞ്ഞു- ഇവിടെ അപ്പൊല്യനൊടുള്ള പടയിൽ ഉണ്ടായതിനെക്കാൾ ഉള്ള അധികം വലിയ ക്ലെശം ക്രിസ്തിയാന് അവിടെ വന്നു എന്നു നടന്നൊരു സംഗതി ഉണ്ടായതും-

ക്രിസ്തിയാൻ മരണനിഴലിൻറ താഴ്വരയുടെ അതിരിലെത്തിയപ്പൊൾ നല്ലൊൻ രാജ്യത്തെ ദുഷിച്ചു പറഞ്ഞവർ ഉണ്ടായിരുന്നു അവരുടെ പുത്രന്മാരായ രണ്ടാൾ എതിരെ പാഞ്ഞു വന്നു-

ക്രിസ്തി- അവരെ കണ്ടപ്പൊൾ നിങ്ങൾ എവിടെ പൊകുന്നു ആവൽ എന്നു ചൊദിച്ചു-

അവർ- മടങ്ങിപൊ നിൻറെ ജീവനെയും സുഖത്തെയും അല്പം പൊലും വിചാരിച്ചാൽ മടങ്ങി വരിക-

ക്രിസ്തി- എന്തിനു കാര്യം എന്ത-

അവർ- കാര്യമൊ കഴിയുന്നെടത്തൊളം ഈ വഴിയിൽ നടന്നു ഞങ്ങൾ ഇനിയും അല്പം മാത്രം അങ്ങൊട്ടു പൊയെങ്കിൽ മടങ്ങിവന്നു

വൎത്തമാനം അറിയിപ്പാൻ സംഗതിവരികയില്ലായ്കയാകുന്നു-

ക്രിസ്തി- എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടതെന്തു-

അവർ- ഞങ്ങൾ മരണനിഴലിന്റെ താഴ്വരയിൽ ഘോരമായി കഷ്ട-
ങ്ങളിലകപ്പെട്ടും ഉവ്വെ അവരെ കണ്ടതു ഞങ്ങടെ ഭാഗ്യം

ക്രിസ്തി- എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടുപദേശമെന്തൊ-

അവർ- പറയാം ഒരോ താഴ്വരകളിൽ പൊകയെകാറു ഞങ്ങളും ദുൎഭൂതപിശാചു-
ക്കൾ വെരിമ്പാമ്പുകൾ എന്നിവ നിറഞ്ഞതും ചങ്ങലയിട്ടു പ്രാണസ-
ങ്കടമായ ജനങ്ങളുടെ കരച്ചലും നിലവിളിയും കേട്ടതല്ലാതെ
ഭയങ്കരമായ കാഴ്ചകളെയും കാലാപത്തിന്റെ ഉറവുകളും
ണ്ടിതെ കാണ്മാൻ ഉണ്ടു മുക്കി പറഞ്ഞാൽ അവിടെ എല്ലാം
ഘോരവും ക്രമക്കേടുമായിരിക്കുന്നു സത്യം-

ക്രിസ്തി- എന്നാലും വാഞ്ഛിതസ്ഥലത്തെക്കു പൊവാൻ എന്റെ വഴി ഇ-
ത് തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞാറെ അവർ അതിന്റെ ഇഷ്ടം ഞങ്ങ-
ൾ മറ്റൊരു വഴിയെ അന്വെഷിക്കം എന്നു ചൊല്ലി പൊയശെ-
ഷം ക്രിസ്തിയാൻ വാളൂരി പിടിച്ചു മുമ്പൊട്ടു തന്നെ നടന്നുകൊ-
ണ്ടിരുന്നു അനന്തരം ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ ക്രിസ്തിയാന്റെ വഴിയെ
നൊക്കിയതാ വലത്തുഭാഗത്തു എത്രയും വിസ്താരമുള്ള ഒരു കുഴി
അതിലെക്കു പണ്ടുവണ്ടെ കണ്ണുകാണാത്തവർക്കു കുരുടന്മാരെ ന-
ടത്തിയവരും ഇരുവരും നശിക്കയും ചെയ്ത ഇടഭാഗത്തു ഒരു ചെളി
ഉണ്ടു അതിൽ ഒരു തിരുമേനി അകപ്പെട്ടാലും ഉറച്ചു നില്പാനായി
ത്തലം കിട്ടുന്നില്ല ദാവിദ്രാജാവ് ഒരു കാലത്തിൽ അതിൽ വീണു ശ-
ക്തിമാനായവൻ അവനെ കരെറ്റില്ലെങ്കിൽ സംശയം കൂടാ-
തെ മുങ്ങിപ്പോകുമായിരുന്നു- സങ്കീൎത്തനം ൬൯-൧൪

വഴിയും മഹാദുൎഘടമാകകൊണ്ടു ക്രിസ്തിയാൻ വളരെ ദുഃഖിച്ചു ഇരുളിൽ
അവൻ തപ്പിത്തപ്പി നടന്നു കുഴിയെ ഒഴിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു പൊകുമ്പോൾ അകപ്പെട്ടാ-
തിരിപ്പാൻ നൊക്കിയപ്പൊൾ കുഴിയിൽ വീഴുമാറായി- ഇങ്ങിനെ അവൻ
നടന്നു ഇവിടെ വഴി ഇരുട്ടുവണ്ണം കാണാഴ്ക കൊണ്ടു ഒരു കാൽ ഇങ്ങൊട്ടു വെ-
ച്ചു നെരം അത്രെ വെച്ചിടെയൊ എന്നു മേലൊ വെക്കേണ്ടു എന്നു വലപ്പൊഴും

അറിയാതെ ഇരുന്നു-

താഴ്വരയുടെ നടുവില്ലും പിശാസ്സ്വത്താം ഞെരിയുന്ന നരകവാതില്ലൊളം ഒ
ത്തിക്കാരെ മഹാശബ്ദത്തൊടെ അഗ്നിജ്വാലകളും പുകയും തീപ്പൊരികളും അ
സംഖ്യമായിട്ടുറെറും പൊങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നതുകൊണ്ടും ക്രിസ്തിയാൻ ഞാൻ ഇനി എന്തു
ചെയ്യെണ്ടു എന്നു മുമ്പെ അപ്പൊല്യനെ വാളാൽ ജയിച്ചു എങ്കിലും അതിനാൽ ഇവി
ടെ ഒന്നും പ്രകാരം വരാ എന്നു വിചാരിച്ചു വാൾ ഉറയിൽ ഇട്ടു സൎവ്വപ്രാൎത്ഥന എ
ന്നുള്ള ആയുധം ധരിച്ചു കൎത്താവെ എന്റെ ആത്മാവിനെ രക്ഷിക്കെണമെ-
എന്നു വിളിച്ചു നടന്നു എന്നിട്ടും ജ്വാലകൾ അവന്റെ നെരെ എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കു
കൊണ്ടിരുന്നതുമല്ലാതെ ഭയങ്കരശബ്ദങ്ങളും പാച്ചലും കെട്ടു ഞാൻ ചവി
ട്ടിയും തകൎന്നും പൊകും എന്നു പലപ്പൊഴും വിചാരിച്ചു ദുഃഖിച്ചു- ഇങ്ങിനെ
അവൻ പിലനാഴിക മഹാസങ്കടത്തൊടെ നടന്ന ശെഷം ആൎപ്പും വിളിയും
കെട്ടു പിശാചുകൾ എന്റെ നെരെ വരുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു നിന്നു ദുഃഖിച്ചു ഇനി എന്തു
വെണ്ടു മടങ്ങിപൊകയൊ മുമ്പൊട്ടു നടക്കയൊ ഏതു നല്ലു എന്നു നിനച്ചു-
ഒരു സമയം മടങ്ങിപ്പൊവാൻ ഭാവിച്ചു എങ്കിലും ഉടനെ അൎദ്ധമാൎഗ്ഗമല്ലൊ
പിന്നിട്ടു നടന്നു സങ്കടങ്ങളെല്ലാം വളരെ സഹിച്ചു തല്ലാതെ ജയിച്ചു പൊ
യാൽ മുമ്പിലൊ പൊക്കിലൊ പൊവാൻ സംഗതി ഉണ്ടാകും എന്നൊ
ൎത്തു ഇനിയും തന്നെ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പൊൾ പൈശാചിക്കൂട്ടം അടുത്തുവന്ന
സമയത്തു ഞാൻ കൎത്താവിന്റെ ശക്തിയിൽ നടക്കും എന്നവൻ മഹാശ
ബ്ദത്തൊടെ നിലവിളിച്ചാറെ അവർ ഭ്രമിച്ചു മണ്ടിപ്പൊയി-
ഇങ്ങിനെയുള്ള കഷ്ടങ്ങളാൽ ക്രിസ്തിയാൻ വളരെ കലങ്ങി വലഞ്ഞു സ്വശ
ബ്ദം പൊലും തിരിച്ചറിയാതിരിപ്പാനായി വിഷമിച്ചു നരകത്തിന്റെ വാ
തിൽ കടന്നപ്പൊൾ തന്നെ ഒരു ദുഷ്ടഭൂതം പതുക്കെ അവന്റെ പിറകിൽ
വന്നു വലു ദൂഷണവാക്കുകളെ ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചു തന്റെ മനസ്സിൽ നി
ന്നു തന്നെ ഉൾപ്പെട്ടു വരുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു മഹാസങ്കടത്തിലാകി എ
ന്റെ കൎത്താവിനെ ഞാൻ ദുഷിച്ചുവൊ എന്നു ചൊല്ലി ദുഃഖിച്ചു
കൊണ്ടിരുന്നു ദൂഷണങ്ങളുടെ കാരണം അവൻ അന്നു അറിഞ്ഞി
ല്ല- അവയെ കെൾക്കാതിരിക്കെണ്ടതിന്നു ചെവി പൊത്തുവാൻ ആ
ലൊചന എന്നൊത്തതുമില്ല-

ക്രിസ്തിയാൻ വളരെ സമയം ഇങ്ങിനെ ദുഃഖിച്ചു നടന്നശേഷം താൻ മരണ
ത്തിൻ നിഴലിൻ താഴ്വരയിൽ സഞ്ചരിച്ചാലും നീ എന്റെ കൂടെ ഇരിക്കകൊണ്ട ഞാ
ൻ ഒരു ദോഷത്തെയും ഭയപ്പെടുന്നില്ല (സങ്കീ ൨൩, ൪) എന്ന മുമ്പിൽ നടക്കുന്നൊരു മനുഷ്യ
ന്റെ വാക്കകേട്ടു സന്തോഷിച്ചു ഞാൻ തന്നെ അല്ല ദൈവത്തെ ഭയപ്പെ
ടുന്ന മറ്റും വലജനങ്ങളും ഈ താഴ്വരയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടു - പിന്നെ
ഇരുട്ടും സങ്കടവും ഉള്ള ഈ സ്ഥലത്തു തന്നെ ദൈവം അവരോടു കൂടെ ഉണ്ടാ
കകൊണ്ടു ഇതിൽ എന്റെ ഒപ്പം നിൽക്കും അത അറിവാൻ പാടില്ലെങ്കി
ലും അവൻ എന്റെ കൂടെയും ഇരിക്കും നിശ്ചയം അവരുടെ കൂടെ വേഗം നട
ന്നു മുമ്പിലുള്ളവരോടു ചെന്നെത്താം എന്ന വിചാരിച്ചു ആശ്വാസമായി
വന്നു മുമ്പിൽ നടന്നവനെ വിളിച്ചു എങ്കിലും അവനും താൻ ഏകനായി
രിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു സഞ്ചരിക്കുന്നു എന്ന വിചാരിച്ചു ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല. അ
ങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ നേരം പുലർന്നു അവൻ മരണനിഴലിനെ പ്രഭാത
കാലമാക്കി മാറ്റി (ആമൊ. ൫, ൮) എന്ന ക്രിസ്തിയാനും പറഞ്ഞു - വെളിച്ച
മായശേഷം താൻ രാത്രിയിൽ കടന്നുവന്ന കഷ്ടങ്ങളെ പ്രകാശത്തിൽ കാ
ണ്മാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ ഇരുപുറവും കുഴി ചൊള്ളക്കുണ്ടും ഇടവഴിയു
ം പിശാചുകൾ എന്നിവയൊക്കെയും സ്പഷ്ടമാക്കി കണ്ടു - അവ പകൽസമയ
ത്തടുക്കെ വരുന്നില്ല ദൂരെ പാർക്കുന്നു എങ്കിലും അവൻ അന്ധകാരത്തിൽനി
ന്നു അഗാധകാര്യങ്ങളെ വെളിച്ചത്താക്കുന്നു മരണനിഴലിനെ പ്രകാശത്തി
ലെ പുറപ്പെടുവിക്കയും ചെയ്യുന്നു (യൊബ ൧൨, ൨൨) എന്ന വചനപ്ര
കാരം അവ വെളിവായി വന്നു -

അപ്പോൾ ക്രിസ്തിയാൻ സന്തോഷിച്ചു താൻ ഇപ്പോൾ വെളിച്ചത്തു കണ്ടു
സകലസങ്കടങ്ങളിൽനിന്നും ഭയവും രാത്രിസമയം നടന്നു എങ്കിലും നശിക്കാതെ ജീവ
നോടെ തന്നെ ഇരുന്നത എത്രയും വിസ്മയം എന്ന വിചാരിച്ചപ്പോൾ സൂര്യ
ൻ ഉദിച്ചു - അവൻ ഇനി നടക്കുന്ന വഴി മുമ്പിലത്തെക്കാൾ അതിസങ്ക
ടമാകകൊണ്ടു സൂര്യപ്രകാശത്താൽ വന്ന ദൈവാനുഗ്രഹം എത്രയും വലി
യതായിരുന്നു - അവൻ നിന്ന സ്ഥലം തുടങ്ങി താഴ്വരയുടെ അതിരോളം വഴി
എല്ലാം കണിവല കുഴി മുതലായ വിഘ്നങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു രാത്രി എങ്കിൽ
ആയിരം പ്രാണങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും നശിക്കുമായിരുന്നു - നിശ്ചയം - പകലാ

കാക്കൊണ്ടു ക്രിസ്തിയാൻ വളരെ സന്തൊഷിച്ചു ഹാ ദൈവം തന്റെ വിളക്കിനെ
എന്റെ തലമെൽ പ്രകാശിക്കമാറാക്കി അവന്റെ വെളിച്ചത്താൽ ഞാൻ ഇരുട്ടി
ൽക്കൂട സുഖെന നടക്കയും ചെയ്യും (യൊബ ൨൯,൩) എന്നു പറഞ്ഞു-
ഈ പ്രകാശത്തിൽ ക്രിസ്തിയാൻ നടന്നു താഴ്വരയുടെ അററത്തിൽ എത്തിയപ്പൊ
ൾ വഴിക്കുടെ വലഭാഗത്തു രാക്ഷസശ്രെഷ്ഠനായ വിഗ്രഹാസുരൻ കൂടവള
ത്തിയും സർവാംഗം ഭസ്മം തെച്ചും വാക്കിൽ തുറന്നും നാവു നീട്ടിയും തലയൊടുകൾ ലിംഗ
ത്തിന്മെൽ വെച്ചും കൊണ്ടു ഒരു ഗുഹയിൽ നഗ്നനായി കിടന്നു രാമൻ-കൃ
ഷ്ണൻ നാരായണൻ മൊഹിനി എന്നും മററും അവന്റെ ഭക്തന്മാർ ചുററും
നിന്നു നൊക്കി കൊണ്ടിരുന്നു- ഗുഹയുടെ പുറത്തു ഒരു വലിയ തെരുരുളി
ൻകീഴെ ഞെരിച്ചു നാറുന്ന ശവങ്ങളും എണ്ണമില്ലാതൊളം അസ്ഥികളും കിടന്ന
രഥത്തിന്റെ വടക്കെ ഭാഗത്തു ഉടന്തടി ഏറി മരിച്ചു വിധവമാരുടെ ഭസ്മങ്ങളും
തെക്കെ ഭാഗത്തു കൊന്നിട്ടുള്ള ഏറിയ പെൺകുഞ്ഞങ്ങളുടെ അസ്ഥികളും
ചിതറികിടക്കുന്നതു കണ്ടു-
അല്പം നടന്ന ശെഷം വഴിയുടെ വലത്തു ഭാഗത്തു തന്നെ മറെറാരു ഗുഹയിൽ
ശൂലം ധരിച്ചും ചുകന്ന അങ്കിയിട്ടും അരെക്കെട്ടിൽ താക്കൊലും വാളും കെട്ടി
യും വലക്കൈയിൽ ജപമാലയും ഇടക്കൈയിൽ ക്രൂശും പിടിച്ചും കൊണ്ടു പാ
പ്പാരാക്ഷസൻ ഒരു സിംഹാസനത്തിന്മെൽ ഇരിക്കുന്നതും പുറത്തു സാമ്പ്രാണി
പുക കയറിയും അകത്തു വളരെ മെഴുകുതിരികൾ കത്തിയും ഗുഹയുടെ സമീ
പത്തു ശവാസ്ഥികളും മാംസഖണ്ഡങ്ങളും ഭസ്മവും കിടക്കുന്നതു കണ്ടു കടന്നു
എന്നപ്പൊൾ രാക്ഷസൻ വളരെ ക്രുദ്ധിച്ചു ഹാ വികൃതി നിന്റെ ശ്രെഷ്ഠന്മാ
രെ വലരെയും ഞാൻ കൊന്ന പ്രകാരം നിന്നെയും കൊല്ലും എന്നു പറഞ്ഞു
പിരളിനെ കടിച്ചു എങ്കിലും ഒന്നും ചെയ്വാൻ പാടില്ലാതെ വന്നു-
അവൻ പിന്നെയും അല്പം നടന്ന ശെഷം വഴിയുടെ ഇടഭാഗത്തു ഒരു വലി
യ കൂടാരത്തിൽ ജൊനകന്മാരായ വിഗ്രഹാസുരപാപ്പാമാരുടെ വൈരിയാ
യ മുഹമ്മദരാക്ഷസൻ പച്ച തലപ്പാവു് കെട്ടി തലയിൽ അർദ്ധചന്ദ്രാകാരം
ധരിച്ചും വലിയ അങ്കിയിട്ടും വലക്കൈയിൽ വാളും ഇടക്കൈയിൽ കുറാ
നും പിടിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ചുററും ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാ മുഹമ്മദറസൂല
ള്ളാ എന്നു വിളിക്കുന്നവരെയും അസംഖ്യമായി കണ്ടു അപ്പൊൾ ക്രിസ്തിയ

ൻ വളരെ പരിഹാസവും ആട്ടും മററും കെട്ടു സഹിക്കും ചരലും അല്പം കൊണ്ടു എങ്കിലും വെറെ യാതൊരു ദൊഷവും വന്നില്ല—

ക്രിസ്തിയാനു പ്രദെശത്തിൽ നാശം വരാക്കകൊണ്ടു ഞാൻ വളരെ അതിശയിച്ചു രാക്ഷസസ്സാരുടെ പൂർവ്വാവസ്ഥയെ അന്വെഷിച്ചുകൊണ്ടതാഴിൻ വിഗ്രഹാസുരൻ പണ്ടു ഭൂലൊകം ഒക്കയും അടക്കി തന്റെ കൊട്ടയിൽ എണ്ണമില്ലാതൊളം വിദ്വാന്മാർ കവികൾ ജ്യൊതിഷക്കാർ പൊൻ വെള്ളി മുതലായ ലൊകസമ്പത്തും മററും ശ്രെഷ്ഠ വകിയ മഹത്വത്തൊടെ വാണുകൊണ്ടിരുന്നു എങ്കിലും ടിപ്പൊൻ കാത്താവ് വിഗ്രഹാസുരന്റെ രാജ്യത്തു ടെഷിയൊനിലെ ക്കെ ദുർവഴിയുണ്ടാക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പൊൾ ഘൊരയുദ്ധമുണ്ടാകി രാജ്യാന്തം അവന്റെ ഐശ്വര്യത്തിൽ ഏറിയൊരു വിശ്വസ്ഥാനം പടകിൽ നിന്നു വിദ്യാസ്ഥാനം പ്രാപിച്ചു ശെഷം രാക്ഷസന്മാരും തങ്ങൾ മുറിയെററു വീണു വകാൽ കാലത്തു വ്യാപ്രാണനാശം കിടക്കുന്നു രാത്രിയിൽ മാത്രം സഞ്ചാരികളെ ഉപദ്രവിപ്പാൻ ശെഷിയുണ്ടാകകൊണ്ടു പ്രകാശത്തിൽ നടക്കുന്ന ക്രിസ്തിയാനിയെ ഉപദ്രവിക്കാതെ ഇരുന്നു—

വിഗ്രഹാസുരന്റെ അനന്തരനായ പാപ്പാ എന്നവൻ സമയം ജ്യെഷ്ഠന്റെ കൊട്ടയിൽ തന്നെ പാർത്തു വിദ്യ എല്ലാം ശീലിച്ചു മഹാ കൌശലക്കാരനായി തിരിച്ചു ജ്യെഷ്ഠൻ തൊററു പൊയി എന്നു കണ്ടപ്പൊൾ ടിപ്പൊൻ രാജാസിംഹാസനങ്ങളെക്കൊണ്ടു വന്നു കിഴടങ്ങി വന്ദിച്ചു അവന്റെ നാമത്തിൽ വാഴുവാൻ തുടങ്ങി ലൊക മഹത്വത്തെയും ഏറിയ ഐശ്വര്യങ്ങളെയും തന്റെ കൊട്ടയിൽ ചെർത്തു ഇപ്പൊ മാത്രം പീഡകളെ നല്ലവണ്ണം രാജ്യൊത്തമാരെ ജ്യെഷ്ഠന്റെ ശാസ്ത്രങ്ങളൊട്ടു കൂട്ടി വച്ചു ഞാനാ അവൻ വളരെ മാനുഷകല്പനകളുളുണ്ടാക്കി രാജ്യനീതികളെ മാററി ടിപ്പൊൻ വഴിയെ ഒരുച്ചുവർ കെട്ടി അതിന്റെ നടുവിൽ ഒരു ചെറുവാതിൽ തുറന്നു വെച്ചു എന്നെ വന്ദിച്ചു എന്റെ കല്പന ആചരിച്ചു കെൾക്കും തൊട്ടുകൂടുവരുന്നവരെങ്കിൽ മാത്രം എന്റെ വാതിൽക്കൽ കൂടെ കടന്നു ടിപ്പൊൻ പട്ടണത്തിലെക്കു പൊകാം ശെഷമുള്ളവർ കടന്നു നരകത്തിലെക്കു വീഴും എന്നു ലൊകത്തിൽ എങ്ങും ഒരു പരസ്യം ശ്രുതിവരുത്തി തന്റെ കല്പന ലംഘിച്ചു പണം തരാതെ വെറെ ഒരു വഴിയായി ടിപ്പൊനിലെക്കു പൊകുവാൻ നൊക്കി സഞ്ചാരിത

ഹിംസിച്ചു കൊല്ലുകയും ചെയ്തു- അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ സഞ്ചാര
സ്ഥിരനായ ഒരുവൻ സുന്ദരപുരിയിലെ ഗൃഹവൃത്താന്തങ്ങളെ കണ്ടും രാപ്പ
കൽ വായിച്ചും ധ്യാനിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചുംകൊണ്ടു സീയോൻ വഴിക്കുടെ ന്യായങ്ങ
ളെയും ദിവ്യവിശേഷങ്ങളെയും ഗ്രഹിച്ചു യാത്രയിൽ എല്ലാടവും അറിയിച്ചു
പ്പോൾ അനേക സഞ്ചാരികൾക്കു കൂടെ വന്ന രാക്ഷസന്റെ ചുവരിന്നെ ഇടി
ച്ചതിനാൽ അവന്റെ ദുഷ്ടതകളെല്ലാം വെളിപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു പലരും
അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചു മഹാത്മാവും ദിവസേന കുറഞ്ഞു പോരുന്നു അ
തുകൊണ്ടു അവന്റെ ദുഃഖവും കോപവും വർദ്ധിച്ചു സഞ്ചാരികളെ കണ്ടാൽ
അവരെ ഹിംസിപ്പാൻ മനസ്സായിരുന്നെങ്കിലും പാടില്ലായ്ക കൊണ്ടു വിരലി
നെ കടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു-

മൂഢരാക്ഷസൻ ൨൦൦ വർഷം മുമ്പെ ജനിച്ചു ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരായിരി
പ്രവാസുര പാപ്പാമാരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു രാജ്യവും അതിക്രമിച്ചു ഒരു വലിയ
അംശം നശിപ്പിച്ചു സായിനമത്തിൽ പള്ളിയെ മംഗലത്തോടു വാനേറി വിശ്വാസിക
ൾക്കെല്ലാ വിധമുള്ള ഭേദമോഹാദ്രവ്യങ്ങളും നല്കി മേലും പ്രപഞ്ചസുഖാദി
ഭോഗങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞ സുഖം അവർക്കാശയമാക്കി വരും പെരുമ്പുള്ളവർ
ഇതുനരകാഗ്നിയിൽ ചെന്നിരിക്കേണ്ടിവരും എന്നു അവരെ ദ്വേഷിച്ചു അവനെ സേവി
ക്കാത്തവരെയും പല സഞ്ചാരികളെയും ഉപദ്രവിച്ചു കൊന്നതിനാൽ അവൻ
ലോകത്തിൽ ഭയങ്കരനായിരിക്കുന്നു ഇങ്ങിവ്യസംവത്സരക്കും അവന്റെ കോപം
വലിയതും വാഴ്ചകുമ്മികുമുള്ളതായിരുന്ന പൊരുത്തക്കേട് പാപ്പാൻ ഗുഹയിൽ
ങ്കിലും ഇപ്പോൾ വൃദ്ധതയും അവന്റെ സവർത്തിഭോഗം മുതലായവയാൽ ഗുഹയു
തന്നിൽ പാർത്തു നേരം പോക്കേണ്ടിയിരുന്ന വെള്ളത്താടിയെ തടവിക്കൊണ്ടി
രിക്കുന്ന അവനെ കാത്തുകൊൾവാൻ ആരുമില്ലാ മുറ്റത്തു ദുരസ്ഥലമുള്ളാ എന്നു നിന്ദി
ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ കടന്നു വരുന്ന സഞ്ചാരികളെ പരിഹസിച്ചും നിന്ദി
ച്ചും പല്ലു കടിച്ചും ഭയപ്പെടുത്തിയും കൊണ്ടു കുറയ സ്രൂഷ്യ കൂട്ടിവരു
ന്നു-

ക്രിസ്തിയാൻ രാക്ഷസന്മാരുടെ ഗുഹയെ കടന്ന ശേഷം വളരെ സന്തോഷിച്ചു മരണനിഴലിന്റെ താഴ്വരയിൽ സഹി
ച്ച കഷ്ടങ്ങളെയും കർത്താവിനാൽ തനിക്കുണ്ടായ രക്ഷ ചെയ്യും എന്നു-

ഹാ അത്ഭുതം പെരുത്ത ലോകം
ഇന്ന സങ്കടത്തിലുള്ള ശോകം
അകന്നിങ്ങു വന്നുണ്ടല്ലൊ
നമ്മൊന്നുതെത്തുണ്ണെച്ചുഹന്തം
തമ്മൊ ബലംനിന്നാലെ പ്രന്തം
നിന്റെ ഉറക്കം ഞങ്ങൾക്കും വിശ്വസ്താ

എന്നെക്കും വാഴ്ക എൻ വിഭൊ — എന്നു പൊട്ടുകയും ചെയ്തു — അനന്തരം ക്രിസ്തിയാൻ യാത്രയായി വഴിസമീപത്തു സഞ്ചാരികൾക്കു വെണ്ടി കുന്നിച്ചുണ്ടാക്കിയൊരു തറയെ കണ്ടു കയറി നോക്കിയപ്പൊൾ മുമ്പിൽ നടുന്ന വിശ്വസ്തൻ എന്നവനെ കണ്ടു എടൊ ഞാനും കൂട വരുന്നു എന്നുറച്ചും വിളിച്ചാറെ അവൻ മറിഞ്ഞു നോക്കിയതു ക്രിസ്തിയാൻ കണ്ടു ഞാൻ വരുവോളം നില്ക്ക എന്നു ചൊന്ന ശെഷം വിശ്വസ്തൻ ഞാൻ പ്രാണരക്ഷക്കായി ഓടുന്നു കുലപാതകി വഴിയെ വരുന്നുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞപ്പൊൾ ക്രിസ്തിയാൻ പെടിച്ചു പാഞ്ഞു ചെന്നു വിശ്വസ്തന്റെ മുമ്പിൽ എത്തി പിമ്പൻ മുമ്പനായി വന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അല്പം മാനം വിചാരിച്ചു ചിരിച്ചു സൂക്ഷിക്കായ്കയാൽ കാൽ തടഞ്ഞു വീണു വിശ്വസ്തന്റെ സഹായത്താൽ മാത്രം എഴുനീല്ക്കാൻ കഴിവുണ്ടായി — എന്നാറെ ഇരുവരും ബഹുവാത്സല്യത്തോടെ നടന്നു പ്രയാണത്തിൽ കണ്ടുകെട്ട കാൎയ്യങ്ങളെ കുറിച്ചു സംസാരിപ്പാൻ തുടങ്ങി —

ക്രിസ്തി — അല്ലയൊ പ്രിയസഹോദര ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ നമ്മിൽ കണ്ടു നിന്റെ കൂട ഇന്നല്ലാ വഴിക്കിൽ എനിക്കു നടപ്പാൻ സംഗതി വന്നതു കൊണ്ടു വളരെ സന്തൊഷം —

വിശ്വസ്തൻ — ഞാൻ പട്ടണത്തിൽ നിന്നു തന്നെ നിന്റെ കൂട പൊരുവാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും നീ ക്ഷണത്തിൽ പൊന്നതിനാൽ ഞാൻ ഇത്ര വരെയും ഏകനായി നടക്കേണ്ടി വന്നു —

ക്രിസ്തി — ഞാൻ പൊന്നാറെ നീ എത്ര ദിവസം നാശപുരത്തിൽ വാണു —

വിശ്വസ്തൻ — സഹിപ്പാൻ കഴിവൊളം വാണു — നീ പൊന്ന ശെഷം നമ്മുടെ പട്ടണം ഉടനെ അഗ്നിവൎഷത്താൽ മുടിഞ്ഞു പൊകും എന്നൊരു വൎത്തമാനം എല്ലാടവും പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു —

ക്രിസ്തി- അങ്ങിനെയുള്ള ശ്രുതിയുണ്ടായൊ-

വിശ്വാ- ഉണ്ടായി പലരും അങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകെട്ടു-

ക്രിസ്തി- എന്നാൽ നീ അല്ലാതെ മററാരും നാശപുരത്തിൽനിന്ന ഒടി പൊരാഞ്ഞത ആശ്ചൎയ്യം തന്നെ-

വിശ്വാ- അവർ അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും അത്ര വിശ്വസിച്ചില്ല എന്ന തൊന്നുന്നു- പലരും നിന്നെയും നിന്റെ യാത്രയെയും കുറിച്ചു പരിഹസിക്കുന്നത കെട്ടു എങ്കിലും നമ്മുടെ പട്ടണം ഉടനെ ഗന്ധകാഗ്നിവൎഷത്താൽ നശിച്ചുപൊകും എന്നു വിശ്വസിക്കകൊണ്ടത്രെ ഞാൻ ഒടിപൊന്നത-

ക്രിസ്തി- ചപലന്റെ വൎത്തമാനം വല്ലതും കെട്ടുവൊ

വിശ്വാ- അവൻ അഴുനിലയൊളം നിന്റെ കൂടെ പൊന്നത എല്ലാടവും പ്രസിദ്ധമാകുന്നു ചളിക്കുഴിയിൽ വീണു എന്നും ചിലർ പറഞ്ഞു വീണില്ല എന്ന ഒത്രെ അവന്റെ വാക്ക വീണു എന്ന എന്റെ പക്ഷം-

ക്രിസ്തി- പട്ടണത്തൊർ അവനെ ചെൎക്കുന്നുവൊ-

വിശ്വാ- അവൻ മടങ്ങിവന്ന ശെഷം മഹാനിന്ദ്യനായിതീൎന്നു എല്ലാവരും അവനെ പരിഹസിച്ചു നിന്ദിച്ചുവരുന്നു ആരും അവന ഒരു വെല കൊടുക്കുന്നില്ല ഒട്ടും പുറപ്പെടാതിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു പുറപ്പെട്ടു മടങ്ങി ചെന്നതിനാൽ എഴുമടങ്ങു വഷളനായിരിക്കുന്നു-

ക്രിസ്തി- അവൻ ഉപെക്ഷിച്ചവഴി അവൎക്കെല്ലാവൎക്കും നിന്ദ്യമായിരുന്നുവല്ലൊ പിന്നെ അവനെ നിരസിപ്പാൻ എന്തു സംഗതി-

വിശ്വാ- അവൻ ചപലനും അസത്യവാനുമാകകൊണ്ടു കഴുവിലിടണം എന്നവർ പറയുന്നു- ഒരുവഴിയെ വിട്ടതുകൊണ്ടു അവനെ നിന്ദിച്ചു പഴഞ്ചൊല്ലാക്കുവാൻ ദൈവം ശത്രുക്കൾക്കു കല്പനയുണ്ടു എന്ന എനിക്ക തൊന്നുന്നു-

ക്രിസ്തി- നീ ഒരു സമയമെങ്കിലും അവനൊടു സംസാരിച്ചുവൊ-

വിശ്വാ- ഞാൻ ഒരു സമയം അങ്ങാടിയിൽ വെച്ചു കണ്ടപ്പൊൾ അവൻ സ്വപ്രവൃത്തിയാൽ നിന്ദ്യനെന്നപൊലെ മുഖം തിരിച്ചു പൊയിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവനൊടു സംസാരിപ്പാൻ ഇടവന്നില്ല-

ക്രിസ്തി - യാത്രാരംഭത്തിങ്കൽ ആ മനുഷ്യൻ വിശ്വാസിയായിരിക്കും എന്ന
ഞാൻ വിചാരിച്ചു എങ്കിലും ശാപുചളിക്കുഴിയിനെ ഭക്ഷിപ്പാനും
ക്കിളച്ചുപനിച്ചുഴിയിൽ വീണു ശുദ്ധവാനാം ഇരിക്കുന്നവനുള്ള വെ
ദവാക്യപ്രകാരം അവൻ ചെയ്തവണ്ണം നാശത്തിൽ അവനും നശി
ക്കും എന്ന വിചാരിച്ചു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു—

വിശ്വ - ഞാനും അങ്ങിനെ തന്നെ വിചാരിച്ചു ഭയപ്പെടുന്നു എങ്കിലും വ
ന്നെടുത്തൂർ ആട്ടുക്കും

ക്രിസ്തി - സത്യം നമുക്ക് ഇനി അവനെ കൊണ്ടല്ല നമ്മുടെ കാര്യം കൊണ്ടത്രെ
സംസാരിക്ക. വഴിയിൽ വെച്ചു നിന്നെ ഏതവസ്ഥാപത്തും വന്നുവൊ

വിശ്വ - നിർവിണോരഞ്ചനിയരുകിൽ ഞാൻ അകപ്പെട്ടില്ല അടുകോടാളെ ഇടു
ട്ടുക്കവാതിൽക്കൽ എത്തി എങ്കിലും കാമുകി എന്നൊരുത്തി വന്നു
ളൊരുത്തി എന്നെ അസഹ്യപ്പെടുത്തി

ക്രിസ്തി - നീ അവളുടെ വലയിൽ കുടുങ്ങാതെ തെറ്റിയത് നന്നായി അവൾ യോസെഫി
നെക്കും വളരെ ഞെരുക്കിയിരുന്നു നിന്നെപ്പോലെ അവനും ഒഴിഞ്ഞുപോയി
നാൽ പ്രാണച്ഛേദം വരുവാറാക്കിയവൾ - അവൾ നിന്നോടു പറ
ഞ്ഞതെന്ത് -

വിശ്വ - മനുഷ്യനെ മോഹിപ്പിച്ചു വഞ്ചിപ്പാൻ അവൾക്ക എത്രയും വൈഭവ
മുണ്ടു - നീ എന്റെ കൂടെ വന്നു ശയിച്ചാൽ ബഹുസുഖം വരും എന്നും
മറ്റും പറഞ്ഞു -

ക്രിസ്തി - ആത്മസുഖം ഉണ്ടാകും എന്ന പറഞ്ഞുവൊ

വിശ്വ - ആ വകക്കാർ ആത്മസുഖത്തെ കുറിച്ചു പറകയൊ പലവിധമുള്ള പ്ര
പഞ്ചസുഖങ്ങൾ ഉണ്ടാകും എന്ന പറഞ്ഞു -

ക്രിസ്തി - നീ അനുസരിക്കാഞ്ഞതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം. കർത്താവിന്നു
വെറുപ്പുള്ളവർ അവളുടെ കുഴിയിൽ വീഴും

വിശ്വ - ഞാൻ മുറ്റും അനുസരിയാതെ വെച്ചിട്ടു വന്നുവൊ ഇല്ലയൊ എ
ന്ന ഞാൻ അറിയുന്നില്ല -

ക്രിസ്തി - അതെന്തു നീ അവളുടെ മോഹപ്രകാരം ഒന്നും ചെയ്തില്ലല്ലൊ -

വിശ്വസ്തൻ - ചെയ്തില്ല അവളുടെ കാലടികൾ നരകത്തിലെക്ക അവലംബിച്ചുകൊള്ളും

എന്നൊരുവചനംഒത്തിന്റെവളുടെഹാസഭാവവിലാസങ്ങളാൽമെ
മാനിതനാക്കിപൊകാതെന്റെതണ്ടിന്നുകണ്ണുടച്ചുനടന്നപ്പൊ
ൾഅവൾപ്രളരെദൂഷിച്ചു-

ക്രിസ്തി- മറ്റുംവല്ലഉപദ്രവംഉണ്ടായൊ-

വിശ്വ- ഉണ്ടായിരുന്നുഞാൻവൈഷമ്യത്തിരിയുടെഅടിയിൽഎത്തിയ
പ്പൊൾഒരുവൃദ്ധൻവന്നുനീആരെന്നുംഎവിടെക്കയാത്രഎന്നുംചൊ
ദിച്ചതിന്നുവാനുതിലെക്കപൊകുന്നൊരുസഞ്ചാരിയാകുന്നുഎന്ന
പറഞ്ഞപ്പൊൾനീപ്രാപ്തൻതന്നെശമ്പളംതന്നാൽഎന്റെകൂട
പാർക്കുമൊഎന്നുചൊദിച്ചുശെഷംഊരുംപെരുംപ്രവൃത്തിയുംശ
മ്പളമെത്രതരുംഎന്നുംചൊദിച്ചു-അനന്തരംഅവൻകൈത
വപുരിദെശവുംപഴയആദാമെന്നുപെരുംപ്രപഞ്ചസുഖാനുഭവം
(പ്രവൃത്തിയുമാകുന്നുനീവാർത്താൽനിനൊസൎവ്വാവകാശിയാകും
നിശ്ചയംഎന്നുകെട്ടപ്പൊൾഞാൻഭവനത്തെയുംവെലക്കാരെ
യുംകുറിച്ചുചൊദിച്ചാറെഎന്റെവീട്ടുനാനാലൊകമഹത്വസന്തൊ
ഷങ്ങൾകൊണ്ടുനിറഞ്ഞിരിക്കുന്നുഎന്റെമക്കൾഎല്ലാതെവെല
ക്കാരില്ലഎന്നുപറഞ്ഞു-അപ്പൊൾമക്കൾഎത്രഎന്നുചൊദിച്ച
തിന്റെശെഷംജഡമൊഹംകണ്ണൊതിജീവനപ്രശംസഎന്ന
മൂന്നുപുത്രിമാരെഉള്ളു(൧യൊഹ.൨൧൬)നിനക്കുമനസ്സുണ്ടെങ്കി
ൽഒരുത്തിയെകെട്ടാംഎന്നുപറഞ്ഞു-എത്രകാലംനിന്റെകൂട
പാർക്കെണമെന്നുചൊദിച്ചപ്പൊൾഞാൻജീവിക്കുന്നവരെയുംഎ
ന്നവൻപറഞ്ഞു-

ക്രിസ്തി- പിന്നെനീവൃദ്ധനൊടുതമ്മതാക്ക്യംഎങ്ങിനെതീർന്നു

വിശ്വ- അവന്റെവാക്കുഎത്രയുംനല്ലതെന്നുആദിയിൽഞാൻവിചാരിച്ചു
മനസ്സുമിളകിയെങ്കിലുംമുഖംനൊക്കുമ്പൊൾപഴയമനുഷ്യനെ
(പ്രവൃത്തിയൊടുകൂടഉരിഞ്ഞുകളകഎന്നൊരുഎഴുത്തുനെറ്റിമെ
ലുള്ളത്കണ്ടു

ക്രിസ്തി- അപ്പൊൾനിന്റെഭാവംഎങ്ങിനെആയി

വിശ്വ- അവൻഇപ്പൊൾഎന്തുതന്നെപറഞ്ഞാലുംഎത്രമാനിച്ചാലുംഞാ

ൻ അവന്റെ കൂടപ്പിറപ്പിലെക്കപൊകയില്ല പൊകാൽ എന്നൊ
ടി മയക്കിപ്പിറവുകളും എന്ന ബൊധിച്ചു ഇതിഎന്നൊടൊന്നും
സംസാരിക്കണ്ടാ ഞാൻ തന്റെ വാക്കിനുൽ വരികയില്ല
നിശ്ചയം എന്ന പറഞ്ഞ ശെഷം അവൻ പുറപ്പെട്ടുപിച്ചുതിന്റെ
യാത്രയിൽ വിഘ്നം വരുത്തുവാൻ ഞാൻ ഒരുസമത്ഥനെ അയ
ക്കും എന്നു കൃപിച്ചു പറഞ്ഞു ഞാൻ യാത്രയായ അവൻ എ
ന്നപിടിച്ചു പൊരിമാക്കി വധിച്ചു ശരീരത്തിൽ ഒരംശം പറ്റിപ്പൊട്ടു
ഞ്ഞു എന്ന തൊന്നി അക്കാലത്തിങ്കൽ മനസ്സിനായ ഞാൻ ക്രൊധമൃ
ത്യു എന്ന പറഞ്ഞു മലമെൽ കയറി നടന്നു-പിന്നെ പാതിവഴിക്ക
യിലാ ശെഷം പിന്തിരിഞ്ഞു നൊക്കിയപ്പൊൾ പാരപ്പയൊഗവരു
ന്നൊരുത്തനെ കണ്ടു വള്ളിക്കൊട്ടിന്റെ സമീപത്തങ്ങ് എന്നെ
ടിച്ചു-

ശ്രീമ- അവിടെത്തന്നെ ഞാൻ അല്പം ആശ്വസിപ്പാൻ ഇരുന്നെടത്തും കണ്ടു
വന്നു അങ്ങുനൊക്കിയപ്പൊൾ മടിയിലുള്ള എന്റെ കുട്ടിയെ കാണാതെ
ആയി-

ഭിക്ഷു- അക്കാ സഹൊദര എന്റെ വാത്മാനപ്പൂവൻ കൊൾക-ആമന
സ്സിൽവന്ന എന്നെ പിടിച്ചു പിടിച്ചു തള്ളിയിട്ട ശെഷം ഞാൻ ഒരു ശവം
പൊലെ കിടന്നു സുബൊധം വന്നപ്പൊൾ എന്നെ ഇപ്രകാരം ചെയ്യാ
ൻ സംഗതി എന്തെന്ന ചൊദിച്ചാറെ ഹെതുപൂവഴക്കാർ ഞങ്ങൾ ചിലർ ആ
കിശുദ്ധമാക്കൊരു ചെയ്യുന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു മാറിൽ ഒന്നിടിച്ചു
അതിനാൽ ഞാൻ പിന്നെയും വീണ്ടും മൊഹാലസ്യമാക്കി കിടന്നു ബൊധത്തെ
ട്ടതിന്റെ ശെഷം കുറെ കഴിഞ്ഞു വെള്ളിച്ചു നിലവിളിച്ചപ്പൊൾ അവ
ൻ കൃപ എന്ന വാക്ക് എനിക്ക് അറിഞ്ഞു കൂടാ എന്ന് പറഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടി
ച്ചു പ്രാണനാശം വരുമാറായ സമയം ഒരുവൻ വന്നു അവനെ
തടുത്തു എന്നെ രക്ഷിക്കയും ചെയ്തു-

ശ്രീമ- നിന്നെ രക്ഷിച്ചവൻ ആരെന്നറിയുമൊ-

ഭിക്ഷു- ഞാൻ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല എങ്കിലും അവൻ പൊരുമ്പൊൾ കൈ
യും പിലാപ്പുറവും നെഞ്ചിൽ മുറിവുകളെ കണ്ടു അവനെ അത്രയാകുന്ന

എന്നു നിശ്ചയിച്ചു മലമെൽ കയറി

ക്രിസ്തി- നിന്നെ അടിച്ചവൻ മൊശ തന്നെ ആകുന്നു തന്റെ കല്പനകളെ ലംഘിക്കുന്നവരെ അവൻ കനിവുകൂടാതെ വളരെ ശിക്ഷിക്കും—

വിശ്വ- സത്യം ഞാൻ അവനെ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നു അന്നു തന്നെ അല്ല എന്റെ വീട്ടിൽ പാർത്ത സമയത്തും അവൻ കൂടെക്കൂടെ വന്നു നീ ഇവിടെനിന്നു പുറപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ ഭവനം ചുട്ടുകളയും എന്നു ക്രൊധിച്ചു പറഞ്ഞു—

ക്രിസ്തി- മൊശ നിന്നൊടു എതിർത്ത ദിക്കിൽ ഒരു വീട്ടു കണ്ടുവൊ—

വിശ്വ- വീടിനെയും വഴിസമീപത്തു രണ്ടു സിംഹങ്ങളെയും കണ്ടു ഉച്ചസമയമാകകൊണ്ടു സിംഹങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നതു എന്നു തൊന്നുന്നു നെരം ഇനിയും അധികം ഉണ്ടാകയാൽ വളരെ നടക്കാം എന്നു വിചാരിച്ചു വീട്ടിൽ കയറാതെ കാവല്ക്കാരനെ കണ്ടു മലമെൽ നിന്നു ഇറങ്ങി വന്നു—

ക്രിസ്തി- നിന്നെ കണ്ട പ്രകാരം കാവല്ക്കാരൻ പറഞ്ഞു നീ വീട്ടിൽ കയറാഞ്ഞതു കുറവു തന്നെ കയറിയെങ്കിൽ മരിപ്പൊളം മറക്കാത്ത അതിശയങ്ങളെ കാണ്മാൻ സംഗതി ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു- പിന്നെ നീ ആ താഴ്വരത്തിൽ വല്ലവരെയും കണ്ടുവൊ

വിശ്വ- കണ്ടു ഞാൻ ഛകൻ എന്നൊരുവൻ വന്നു ഈ താഴ്വരത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതു എന്തൊരു കഷ്ടം ഇവിടെ ഒരു ബഹുമാനം സിദ്ധിക്കുന്നില്ലല്ലൊ നിർഭാഗ്യന്മാരായി ഈ കഷ്ടസ്ഥലത്തുകൂടെ ഉഴന്നു നടക്കുന്നതു കൊണ്ടു ഡംഭം- ഗർവ്വം- ആത്മവഞ്ചന- പ്രപഞ്ചമഹത്വം മുതലായ ബന്ധുജനങ്ങൾ വളരെ കയർത്തു കൊപിക്കും എന്നും മറ്റും അധികമായി പറഞ്ഞു എന്നെ മടക്കുവാൻ നൊക്കി

ക്രിസ്തി- അപ്പൊൾ നീ എന്തു പറഞ്ഞു—

വിശ്വ- ഡംഭം മുതലായവർ ജഡപ്രകാരം എന്റെ ബന്ധുക്കൾ തന്നെ എങ്കിലും ഞാൻ സഞ്ചാരിയായ ശെഷം സംബന്ധം എല്ലാം അറ്റുപൊയി തങ്ങളിൽ ഇനി ഒരു ചെർച്ചയുമില്ല- അതല്ലാതെ മഹത്വത്തിനു മുമ്പെ താഴ്മയും വീഴ്ചക്കു മുമ്പെ അഹംഭാവവും ഉണ്ടാകകൊണ്ടു എനിക്കു ഇവരൊടു അവമാനം തൊന്നിയതിൽ സമയത്തു ബഹുമാനം ഉണ്ടാകും എന്നു

പറഞ്ഞു-

ശാസ്ത്രി- ഈശാസ്ത്രത്തിൽ മറ്റും വല്ലതും കണ്ടുവൊ-

ശിഷ്യ- യജ്ഞാമയൻ വന്നവരെ എത്ര സൌഖ്യം ഉണ്ടാക്കി- അങ്ങിനെയുള്ളൊരു ശരണനെ ഞാൻ ഒരുനാളും കണ്ടില്ല നിശ്ചയം ശെഷമുള്ളവരൊ രതിക്കു നല്ലബുദ്ധി പറഞ്ഞാൽ കെൾക്കും യജ്ഞാമയൻ ഒന്നും കൂട്ടാക്കിയില്ല-

ശാസ്ത്രി- അവൻ എന്തു പറഞ്ഞു-

ശിഷ്യ- പറഞ്ഞതൊ ദൈവികം വിചാരിച്ചു പ്രമാണിക്കുന്നതു എത്രയും സങ്കടവും ദുഃഖവും അപമാനവുമുള്ള കാൎയ്യമാകുന്നു മൃദുമനസ്സാകയാലും അഷണ്ണ യൊഗ്യമുള്ളതു- മഹാലൊകർ ആചരിച്ചുവരുന്ന പ്രവൃത്തികളുമെല്ലാതെ വാക്കും പ്രവൃത്തിയും നടക്കുന്നവൻ സൂക്ഷിച്ചു എല്ലാവരുടെയും നാശമഹാനിന്ദ്യനായി വരും- മഹത്തുക്കളും ധനവാന്മാരും വിദ്വാന്മാരും ഒരുസമയമെങ്കിലും ദൈവകാൎയ്യം വിചാരിച്ചുവരുന്നവൊ- എന്നിരിക്കിലും വിചാരിച്ചാലും ഭ്രാന്തന്മാരാകതൊണ്ടാകിയിരിക്കും വല്ലെപണ്ടു മൂഢന്മാരും കുലഹീനന്മാരും ഭ്രഷ്ടന്മാരും ഒരുവിദ്യയും അറിയാത്തവരും മാത്രം സഞ്ചാരിച്ചു ഉള്ളാകിയൊരുന്നു- അക്കാലത്തു ധനിപ്രസംഗം കൊട്ടു വിത്തം കാരണ്യം അനുതപിക്കുന്നതും ആയല്ലാതൊട്ടു പിഴച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു ക്ഷമ ചൊദിക്കുന്നതും വല്ലതും അന്യായമായി കൈക്കലാക്കീട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മടക്കി കൊടുക്കുന്നതും മഹാനാണമല്ലെ- ഒരുത്തൻ ദൈവികം വിചാരിച്ചു പ്രമാണിച്ചാൽ മഹാജനങ്ങൾക്കു വെറുപ്പാകിത്തീരുന്നു എല്ലാ പ്രതാപസ്ഥാനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലാകി പൊകും എന്നും മറ്റും അനെകൊന്നു പറഞ്ഞു എന്നെ ലജ്ജിപ്പിപ്പാൻ നൊക്കി

ശാസ്ത്രി- നീ അപ്പോൾ എന്തു പറഞ്ഞു-

ശിഷ്യ- എന്തു പറയെണ്ടു എന്നറിയാതെ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി മുഖവും ചുവന്നു എങ്കിലും മനുഷ്യരിൽ എത്രയും സമ്മതമായതു ദൈവത്തിന്നു വെറുപ്പാകുന്നു- യജ്ഞാമയൻ ദൈവത്തെയും അവന്റെ വചനത്തെയും കുറിച്ചു ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല എല്ലാവരൊടും പറഞ്ഞതെയുള്ളു-

വിധിദിവസത്തിൽ പ്രപഞ്ചൊപമന്മാരുടെ വിചാരപ്രകാരമല്ല
അത്യുന്നതനായവന്റെ മനസ്സും കല്പനയും ആകുന്ന പ്രകാരം മനു
ഷ്യന്നു നാശമെങ്കിലും നിത്യസ്ഥിതിയെങ്കിലും വരും ഇതുകൊണ്ടു സ
കലലൊകരും വിരൊധിച്ചാലും ദൈവവചനമത്രെ പ്രമാണം-
ഒടുവിൽ വിശ്വാസവും ശുദ്ധമനസ്സാക്ഷിയും ദൈവത്തിന്നു ഇഷ്ട
മുള്ളതാകുന്നതു കൂടാതെ ഐശ്വര്യം നിത്യം ഇന്ദ്രിയാദിവരു
സങ്ങങ്ങളും ബുദ്ധിമാന്മാർ എന്നും ക്രിസ്തുവിനെ സ്നെഹിക്കുന്ന ദരി
ദ്രൻ ക്രിസ്തനെ വെടിയുന്ന ലൊകമഹത്തുക്കളെക്കാൾ ശ്രെഷ്ഠനായവ
ൻ എന്നും ഇതുകളും ഒരൊന്നു വിചാരിച്ചു ധൈര്യം പൂണ്ടു ലത്തീമ
യർ എന്നൊരുത്തൻ എന്റെ രക്ഷയുടെ വിരൊധികൾ എത്ര പൊരാടിയാലും
രാജാവായവന്റെ വെളിയായതിനെ ഞാൻ പാർത്തു
ൽ അവന്റെ മുഖത്തെ ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു അവന്റെ മാ
ർഗ്ഗത്തിലും ഭൃത്യന്മാരിലും എനിക്ക ലജ്ജ തൊന്നിയാൽ അവൻ എ
ന്നെ അനുഗ്രഹിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞാറെയും അവൻ എന്നെ
വിടാതെ ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു വലതുകാര്യങ്ങളുടെ ഫലത്തിൽ മ
രിച്ചു കൊണ്ടു വളരെ അനെകം സൌഖ്യം വരുത്തിയപ്പൊൾ നിന്റെ പ്ര
വൃത്തികളെല്ലാം നിശ്ചലം ഇരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഞാൻ സാനി
ദ്ധ്യം അറിയാം കാണുന്നു എന്നു ഞാൻ തീർച്ച പറഞ്ഞു ശെഷം ലത്തി
മയർ പൊപ്പാരെ ഞാൻ

സ്വർഗ്ഗമാം ശിക്ഷകനിരാം
വർഗ്ഗയത്തിട്ട കള്ളുകാൾ എല്ലാം
നാനാവിധം ഭയത്തിന്നുചിതം
അനാരതം അവറ്റിൽ ആക്രമം
ഇന്നൊരു ചിന്നെലൊനാം തൊറ്റുടൻ
മനൊരഥം കാണാഞ്ഞാൽ എന്നവൻ
തിനെക്കയാൽ സഞ്ചാരികൾ അഹൊ
മുന്നെക്കുവന്നെത്തിയാൻ വൊ - എന്നൊപാട്ടുകാര്യം

ചെങ്ക—

ക്രിസ്തി- അല്പവിശ്വാസവൈരാഗ്യത്തിന്റെ ശത്രുവിനൊടു അത്ര ധൈര്യത്തൊടെ എതിർത്തുകൊണ്ടും ഇനി ശുദ്ധവചനസന്തൊഷം- എല്ലാ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെയും സത്യത്തി ക്കൾ ഒട്ടും സാക്ഷികളായിരിപ്പാൻ വെണ്ടി തെരുവീഥികളിലും ക്രൂ ശെ ചിലപ്പൊഴും നടക്കുന്നതിന്റെ ഐശ്വര്യം വലിയതെന്നു കാണിപ്പാൻ അ വനൊടു ഏതും ഇല്ലായ്കിലും അവൻ നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉന്നതന്മാരുടെ പക്ഷം- അ വൻ ഒത്തുചെയ്യുന്നവൻ ആണെങ്കിലും മൂഢന്മാരെ മാത്രം ഉയർത്തും- ജ്ഞാ നികൾ മഹത്വത്തെ അവകാശമാക്കും എന്നാൽ ഭൊഷന്മാർക്കൊ ലജ്ജ ഉ യർച്ച എന്ന ശലൊമൊൻ പറഞ്ഞുവല്ലൊ ബുദ്ധി ഹീനം-

വിശ്വ- നാം സത്യത്തിനായി ധൈര്യമുള്ളവരായിരിക്കെണം എന്ന ആഗ്രഹിക്കു ന്നവനെ ലജ്ജക്കു വിരൊധമായി വിളിച്ചപെക്ഷിപ്പാൻ നമുക്കു ആവശ്യ മാത്രം തന്നെ—

ക്രിസ്തി- സത്യം എന്നാൽ നീ ആ താഴ്വരയിൽ മറ്റു വല്ലവരെയും എതിരെ റ്റു കണ്ടില്ലയൊ-

വിശ്വ- കണ്ടില്ല ഞാൻ വിനയതാഴ്വരയിലും മരണനിഴൽ താഴ്വരയിലും കൂ ടി നടക്കുന്നൊൾ സമസ്തം സൂര്യശൊഭ തന്നെ ഉണ്ടു-

ക്രിസ്തി- അതു നന്നായി എന്റെ ഭാഗ്യം വെറെ ഞാൻ വിനയതാഴ്വരയിൽ എ ത്തിയ ഉടനെ ഏറിയ നെരമായി അപ്പൊല്യൊൻ രാക്ഷസനൊടു യു ദ്ധം ഉണ്ടായി പടവെട്ടി വലഞ്ഞതു ഒട്ടും മറക്കയില്ല- അവൻ എന്നെ നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു ഞെരുക്കിയപ്പൊൾ എന്റെ വാൾ കൈയിൽ നിന്നു തെറിച്ചുപൊകയും നിന്നെ ഞാൻ വിഴുങ്ങിക്കളയും എന്ന അവൻ ദുഷിച്ചുപറകയും ചെയ്കയാൽ ഞാൻ ചാവാറായി എന്നു നിശ്ചയിച്ചു എങ്കിലും ദൈവം എന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ കെട്ടു എന്നെ എല്ലാ സങ്കടങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു- മരണനിഴൽ താഴ്വരയിൽ ഞാൻ എത്തിയശെഷം അന്ധകാരത്തിലും കൊണ്ടു പാതിവഴിയൊളത്തിൽ കൂടി നടക്കെണ്ടിവന്നു മരണം അടുത്തു എന്നു നിനെയാതെ നിശ്ചയി ച്ചുവരുമ്പൊൾ ഒടുക്കം ദൈവകരുണയാൽ നെരം പുലർന്നു സൂര്യൻ ഉ ദിച്ചപ്പൊൾ മാത്രം അല്ലും ആശ്വാസത്തൊടെ നടക്കയും ചെയ്തു—

സഞ്ചാരികൾ ഇങ്ങിനെ ഒരൊ വിശെഷം പറഞ്ഞു നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പൊ
ൾ വിശ്വസ്തൻ ഒരു ഭാഗത്തു നൊക്കി ഒട്ടു മനിഷ്യരെ കണ്ടാൽ വെഷഭം
ഗിയുമുള്ള വാഗീശൻ എന്നവൻ ഒട്ടു ദൂരെ നടക്കുന്നതു കണ്ടു അദ്ദിക്കിൽ അ
വരൊക്കെ ഒരുമിച്ചു നടപ്പാൻ സ്ഥലമുണ്ടായി എന്നറിഞ്ഞ അവനൊടു
വിശ്വസ്തൻ - അല്ലയൊ സഖെ യാത്ര എവിടെക്ക സ്വൎഗ്ഗീയ ദെശത്തിന്നാ
ണൊ സഞ്ചാരമാ-

വാഗീശൻ - ഞാൻ അവിടെക്ക തന്നെ പൊകുന്നു

വിശ്വ - നല്ലതു നമുക്ക ഒരുമിച്ചു നടക്കാമല്ലൊ-

വാഗീശൻ - പൊരുന്നതിന്നു എന്തു വിരൊധം

വിശ്വസ്തൻ - എന്നാൽ വരിക നാം ഉപകാരമുള്ളവറ്റെ കുറിച്ചു സംസാരി
ച്ചു കാലം കഴിക്ക

വാഗീശൻ - നല്ലതു ന്യായം പറവാൻ വിചാരിക്കുന്ന നിങ്ങളുമായിട്ട് ഇന്നു
കണ്ടെത്തു എനിക്കു വളരെ സന്തൊഷം - നിങ്ങളൊടെങ്കിലും മറ്റാരൊ
ടെങ്കിലും നല്ലതിനെ മാത്രം പറവാൻ എന്റെ ഇഷ്ടം - പ്രയാ
ണങ്ങളിൽ നല്ല ന്യായം പറയുന്നവർ മഹാ ദുല്ലഭം - ഒന്നിനും കൊള്ളാ
ത്ത വെണ്ടാത്ത കാൎയ്യം പറവാൻ അധികം ആളുകൾ സന്തൊ
ഷിക്കകൊണ്ടു എനിക്ക വളരെ ദുഃഖമുണ്ടായി എന്നതിനാൽ വാ
ക്കുന്നത് വ്യാജമല്ല-

വിശ്വ - വെണ്ടാത്ത കാൎയ്യം പറയുന്നതു മഹാ സങ്കടമുള്ള കാൎയ്യം - സ്വ
ൎഗ്ഗീയവും ദൈവീകവുമായതു പറകയല്ലാതെ മനുഷ്യന്റെ നാവി
നും വായിക്കും ഭൂമിയിൽ യൊഗ്യമായിട്ട് വെറെ ഒന്നുണ്ടൊ-

വാഗീശൻ - നിങ്ങളുടെ വാക്ക മഹാ സാരമുള്ളതാകകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളു
വളരെ സ്നെഹിച്ചു വരുന്നു - പിന്നെ ഞാൻ മറ്റൊന്നു പറയാം ദൈ
വകാൎയ്യത്തെ കുറിച്ചു പറയുന്നതു പൊലെ ഇത്ര സന്തൊഷവും ഉപകാരവും
ഉള്ളതൊന്നുമില്ല നിശ്ചയം - ഒരു മനുഷ്യന്നു പഴയ ചരിത്രവും കാൎയ്യങ്ങ
ളുടെ രഹസ്യവും കെട്ടാൽ അത്ഭുതം അതിശയം അടയാളങ്ങളെ
ന്നിവ കൊണ്ടൊ സംസാരിപ്പാൻ രസം തൊന്നിയാൽ അതെ
ല്ലാം വെദപുസ്തകത്തിൽ മനൊഹരവും മധുരവുമായി എഴുതിയിരി

ടക്കുന്ന പ്രകാരം മറെറവിടെ കാണും-

ശിഷ്യ- നെർ തന്നെ എങ്കിലും ആ കാഴ്ചകളെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുമ്പൊ ൾ ഉപകാരം വരെണ്ടും എന്നു ഞാൻ വിശെഷാൽ നൊക്കെണ്ടതാകു ന്നു—

വാഗീശൻ- അതു തന്നെ ഞാൻ പറഞ്ഞുവല്ലൊ- ആ കാഴ്ചകളെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നതു മഹാ ഉപകാരമുള്ളതാകുന്നു- ലൊകകാഴ്ചകൾ എ ല്ലാം മായ എന്നും സ്വർഗ്ഗകാഴ്ച മാത്രസാരം എന്നും പുനർജ്ജന്മത്തി ന്റെ ആവശ്യവും നമ്മുടെ ക്രിയകളുടെ ബൊധശൂന്യതയും ക്രിസ്തുവിൻറ ബലിയുടെ ആത്മാവശ്യവും മററും അതിനാൽ തന്നെ അറിയെണ്ട തിന്നു സംഗതി ഉണ്ടാകുന്നതെല്ലാതെ അതു തന്നിക്കുന്നതും വിശ്വസിക്കു ന്നതും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും ഉപദ്രവം സഹിക്കുന്നതും എന്നെന്നും സുവി ശെഷവാദങ്ങളും ആശ്വാസവും ക്രൈസ്തവരീതിയെന്നും വ്യാ ഖ്യാവദെശം വിരൊധിക്കുന്നവർക്കു ഉപദെശിപ്പാനും പരിതാപവ രെ ആശ്രയിച്ചിരിപ്പാനും വഴി ഇനസ്കുന്നതും മററും അതിനെക്കൊ ണ്ടു ശീലിക്കാം-

ശിഷ്യ- ഇതെല്ലാം സത്യം തന്നെ ഒരു വേളയിങ്കൽ നിന്നു കട്ടിട്ടു ഞാൻ വളരെ സന്തൊഷിക്കുന്നു—

വാഗീശ- അതെല്ലാം നിത്യജീവനത്തിന്നായി വിശ്വാസവും ഹൃദയത്തിങ്കൽ ദുഃഖാരുണ്യവെയവും ആവശ്യം എന്നറിഞ്ഞാവാറും മനുഷ്യൻ അറി യാതെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം പ്രാപിപ്പതിന്നായി പൊരാത്ത ധർമ്മപ്രവൃത്തി കളെ ചെയ്യുന്നതിൽ ബുദ്ധി കെട്ടു ആശ്രയിക്കുന്നതു ഒരു അറിവ് ഇല്ലാക്കയാൽ ആകുന്നു കഷ്ടം-

ശിഷ്യ- കാഴ്ച തന്നെ എങ്കിലും ഈ വക സ്വർഗ്ഗീയ ജ്ഞാനം ദൈവത്തിന്റെ ദാനമത്രെ മനുഷ്യന്റെ പ്രയത്നത്താലും ബുദ്ധിബലവും ലഭിക്ക യില്ല നിശ്ചയം-

വാഗീശ- അതെ വാനിങ്കൽ നിന്നു കാണിക്കായ്കൊ- സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ദത്ത മല്ലാതെ ഒന്നും മനുഷ്യന്നു ഒന്നും ലഭിപ്പാൻ കഴികയില്ല പ്രവൃത്തി ചാരം എല്ലാ കാരണത്താൽ അത്രെ സകലവും വരുന്നു ...

ഇതിന്റെ പ്രമാണം ഉറപ്പിപ്പാൻ എനിക്കൊരു വെദവാക്യം പ
റവാൻ തൊന്നുന്നു-

വിശ്വ- നല്ലത എന്നാൽ നാം ഇപ്പൊൾ എന്തു കാൎയ്യം കൊണ്ടു സംസാരി
ക്കെണ്ടു—

വാഗീശൻ- വെണ്ടുന്നത ഞാൻ പറയാം- സ്വൎഗ്ഗീയം ഭൌമം ശാസ്ത്രീയം വൈദി
കം വിശുദ്ധം ബാഹ്യം ഭൂതം ഭാവി അന്യം സ്വകീയം മൂലസാരം
ശാഖാദിവിവരം എന്നീവകയിൽ എന്തൊന്നു കൊണ്ടു സംസാരി
ക്കുന്നതിനാൽ ഉപകാരം വരുമെങ്കിൽ ഞാൻ പറയാം

അപ്പൊൾ വിശ്വസ്തൻ ഏറ്റം ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു തനിയെ നടക്കുന്ന ക്രിസ്തിയാന്റെ
അരികെ ചെന്നു ഇതെന്തൊരു മനുഷ്യൻ ഇവൻ എത്രയും നല്ല സഞ്ചാരി
യാകും സത്യം എന്നു പറഞ്ഞാറെ ക്രിസ്തിയാൻ അല്പം ചിരിച്ചു ഇത്ര വിശ്വസി
ച്ചു വരുന്ന ഈ മനുഷ്യൻ തന്നെ അറിയാത്തവരിൽ ഇരുപതാളുകളെ തന്റെ
നാവു കൊണ്ടു ചതിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു-

വിശ്വ- നീ അവനെ അറിയുമൊ-

ക്രിസ്തി- അറിയുന്നു അവൻ തന്നെ താൻ അത്ര നന്നായി അറിയുന്നു
ണ്ടെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു-

വിശ്വ- എന്നാൽ അവൻ ആര്-

ക്രിസ്തി- അവൻ നമ്മുടെ നാട്ടുകാരനായ വാഗീശൻ തന്നെ നീ അവനെ അ
റിയാത്തത ആശ്ചൎയ്യം- പട്ടണത്തിന്റെ വലിപ്പം കൊണ്ടാകും—

വിശ്വ- അവൻ ആരുടെ മകൻ പാൎപ്പും എവിടെ-

ക്രിസ്തി- അവൻ ജല്പവീഥിയിൽ പാൎത്ത മധുരവാണിയുടെ മകനാകുന്നു
ജല്പവീഥിയിലെ വാഗീശൻ എന്ന പെർ അവന്നു നടപ്പായി അവ
ന്നു നല്ല വാക്ക പറവാൻ ശീലമുണ്ടായിട്ടും ഇരപ്പൻ തന്നെ-

വിശ്വ- അവൻ വെണ്ടതില്ല എന്നു തൊന്നുന്നു-

ക്രിസ്തി- അവനെ അറിയാത്തവൎക്ക അങ്ങിനെ തൊന്നും ചിത്രക്കാരന്റെ
പണിയെല്ലാം ദൂരത്തിൽ നിന്നു കണ്ടാൽ അത്ര നല്ല ഭംഗിയുള്ളതാകുന്നു
അടുക്കെ ചെന്നു നൊക്കിയാൽ ഒരൊ കുറവുകളെ കാണാം അതുകൊണ്ടും
എല്ലാം അപ്രകാരം ഇവൻ അന്യസ്ഥലത്തിൽ [illegible]

ദെശത്തിൽ കൂട്ടുവന്നെത്രെയുമുണ്ട-

വിശ്വാ- നിന്നിച്ചുവല്ലൊ ഞാൻ്റെ വാക്കു കളിത്തന്നെ എന്ന എനിക്കു തൊ-
ന്നുന്നു—

ക്രിസ്തി- ഇങ്ങിനെ ഉള്ള കാൎയ്യത്തിൽ ഞാൻ കളിക്കമൊഴി ചൊല്ലുവെങ്കി-
ലും ഞാൻ കളിക്കാരനല്ല ഒരുത്തനെയും അന്യായമായിട്ടു കുറ്റപ്പെ-
ടുത്തുന്നവനുമല്ല എങ്കിലും ഞാൻ ഇവൻ്റെ കാൎയ്യം നിന്നൊടു തി-
ന്നിച്ചു പറയാം — ഇവൻ ഞങ്ങളൊടും ചെരുമെങ്കിലും പറയും
നിന്നൊടു സംസാരിച്ചതു പൊലെ ചാരായക്കടയിലും സംസാ-
രിക്കും ചെരിച്ചൽ ഏറും തൊറും മെടുമെഴി അവനു ഉണ്ടാകും അ-
വൻ്റെ ഹൃദയത്തിലും ഭവനത്തിലും നടപ്പിലും ദൈവഭാൎയ്യം ഒ-
ന്നു ഒരു സ്ഥലമില്ലാതെ വിലയുള്ളു-

വിശ്വാ- അങ്ങിനെ എന്നാൽ അവൻ എന്നെ വളരെ ചതിച്ചു-

ക്രിസ്തി- ചതിച്ചു സത്യം അവർ പറയുന്നു ചെയ്യുന്നില്ല താനും എന്നൊരു
വാക്കുണ്ടല്ലൊ - ദൈവരാജ്യം വാക്കിലല്ലു ശക്തിയിൽ അത്രെ
ആകുന്നു - പ്രാൎത്ഥന അനുതാപം വിശ്വാസം പുനൎജ്ജന്മം എന്നി
വയെ കുറിച്ചു അവൻ സംസാരിക്ക തന്നെ ചെയ്യുന്നുള്ളു ഞാൻ കൂ-
ടക്കൂട അവൻ്റെ ഭവനത്തിൽ പൊയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു പുറമെ മാ-
ത്രമല്ല അകത്തെയും അവൻ്റെ നടപ്പിനെ കണ്ടറിയെണ്ടതിന്നു സം-
ഗതി വന്നിരിക്കുന്നു - അവൻ്റെ വീട്ടിൽ ദൈവഭയം അല്ലവുമി-
ല്ല പ്രാൎത്ഥനയും അനുതാപത്തിൻ്റെ ഒരു ഛായയുമില്ല അവനെ
ക്കാൾ കാട്ടുമൃഗവും അധികമായി ദൈവത്തെ സെവിക്കുന്നു അവ-
ൻ സത്യമാൎഗ്ഗത്തിന്നു കറയും ദൂഷ്യവും നിന്ദയുമായിരിക്കുന്നു - അ-
ന്യസ്ഥലത്തു അവൻ മഹാഭക്തൻ സ്വഗൃഹത്തിൽ ഒരു പിശാചു
തന്നെ എന്നു ജനങ്ങളുടെ വാക്കു അവൻ്റെ വീട്ടുകാൎക്കല്ലാം സങ്കടം-
അവൻ മഹാകൊപിയും ശാഠ്യക്കാരനുമായി വെലക്കാരെ കൊണ്ടു
കഠിനപ്രവൃത്തി എടുപ്പിക്കുന്നതു കൊണ്ടു അവൎക്കു പലപ്പൊഴും
എന്തു ചെയ്യെണ്ടു അവനൊടു എങ്ങിനെ സംസാരിക്കെണ്ടു എന്നറി-
വാൻ പാടില്ല - അവനൊടു വ്യാപാരം ചെയ്യുന്നവൎമാരില്ലൊട്ടു

ള്ളകഷ്ടവടം തന്നെ എറ നല്ലത്ര എന്ന പറയുന്ന മക്കളെ അവൻ
സ്വപ്രവൃത്തികളെ തന്നെ ശിക്ഷിക്കുന്നു ഒരുത്തൻ്റെ മനസ്സാക്ഷി
യിൽനിന്ന ഞെരിക്കുന്ന ശങ്കകൾ എപ്പെട്ടാൽ ഹൃദയ പിടിച്ച എന്നപൊ
ർ പിളിച്ചും മാനമുള്ളവെല ഒന്നും എടുക്കാതെയും കൊണ്ടു എ
ല്ലാമനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ നിസ്സാരന്മാരായി കാണുകയും ചെയ്യും — ഒരു
മനുഷ്യൻ തൻ്റെ ദുൎന്നടപ്പുകൊണ്ടു എറിയ പേരെ ഞെരുക്കി ഇടൎച്ചയും
വിഷയും വരുത്തി ദൈവം വിരൊധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇനിയും വലിയ
നാശം വരുത്തും നിശ്ചയം—

വിശ്വാ- എല്ലായൊ സഹോദര നീ അ ൟ ഉപമകൊണ്ടല്ലാ ക്രിസ്തുവിശ്വാസികളെയൊ
ഗ്രപ്രകാരം ഈ മനുഷ്യൻ്റെ കാൎയ്യമെല്ലാം എന്നൊടു ഉരെപ്പൊൾ
അറിയിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അവനൊടു പരിചയമുണ്ടു എന്ന പറഞ്ഞ
തുകൊണ്ടും ഞാൻ നിൻ്റെ വാക്ക വിശ്വസിക്കുന്നു താകുന്നു—

ക്രിസ്തി- അവനെ അറിയാതെ ഒരുത്തനെങ്കിൽ അവൻ വെണ്ടില്ലെ എന്ന ഓ
അം വിചാരിപ്പാൻ സംഗതിയുണ്ടാകുന്നതു കൂടാതെ ദൈവ
ശത്രുക്കൾ മാത്രം അവനു അപവാദം പറഞ്ഞാൽ അത മറ്റെ
ല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കും വരുന്ന ലൊകരീതി തന്നെ എന്ന വിചാരിച്ചു പ്ര
മാണിക്കാതെ തള്ളുന്നു എങ്കിലും ഞാൻ പറഞ്ഞതിനെക്കാൾ അധി
കം ദുഷ്ടുമ്മങ്ങൾ അവനിൽ ഉണ്ടു എന്ന ഞാൻ കണ്ണാലെ കണ്ടതി
ളിയിപ്പാനും കഴിയും- പിന്നെ നല്ല ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവൻ്റെ പെ
ർ കെട്ടാൽ ലജ്ജിച്ചു പൊകുന്ന അവനെ ഒരുത്തരും സഹോദരനാ
യും സ്നെഹിതനായും വിചാരിക്കയുമില്ല-

വിശ്വാ- പറയുന്നതും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതും രണ്ടുകാൎയ്യം എന്ന അറിഞ്ഞപ്പൊൾ
ബൊധിച്ചിരിക്കുന്നു ഇനിമെലാൽ ഞാൻ ൟ വ്യത്യാസം ഉത്തമി
ചരിക്കും-

ക്രിസ്തി- അവ രണ്ടുകാൎയ്യം സത്യം- ആത്മാവ് വിട്ട ശരീരം ശവമാകുന്നതു
പ്രകാരം പ്രവൃത്തികൂടാത്ത വാക്കും ശവം തന്നെ- ഹിതാവില്ലാത്ത
വരെയും പ്രിയവന്മാരെയും അവരുടെ ദുഃഖത്തിൽ [illegible]
സത്യം തന്നെ ഞാൻ ലൊകത്തിൽ [illegible] അവനാകി

കാത്തിരിക്കുന്നതും ദൈവമായ പിതാവിന്റെ മുമ്പാകെ ശുദ്ധവും
നിഷ്കളതയും ഉള്ള ആരാധനയാകുന്നു (യാ. ൧, ൨൭) എന്ന ദൈവ
വചനം വാഗീശൻ അറിയാതെ കേൾക്കും സംസാരിക്കയും തന്നെ
ചെയ്കയാൽ നല്ല ക്രിസ്തിയാനിയാകും എന്നു വിചാരിച്ചു സ്വന്ത ഹൃ
ദയത്തിനെ വഞ്ചിക്കുന്നു - കേൾക്കുന്നതു നട്ട വിത്തു പോലെ ആകുന്ന
സത്യം എങ്കിലും ഹൃദയത്തിലും നടപ്പിലും ഫലമുണ്ടാകുന്നു വാക്കാകി
ട്ടു പറഞ്ഞാൽ പോരാ - വിധിദിവസത്തിൽ നീ വിശ്വസിച്ചുവോ നീ
നല്ലവണ്ണം സംസാരിച്ചുവോ എന്നല്ല നീ നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്കിട്ടു
ണ്ടോ എന്നേ ചോദ്യവും വിധിയും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഓരോരുത്തൻ അ
വനവന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കും കൊയ്ത്തുകാലത്തിൽ ജനങ്ങൾ ഫ
ലമല്ലാതെ മറെറാന്നും വിചാരിക്കാത്ത പ്രകാരം ലോകാവസാന
ത്തിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഫലം മാത്രം അന്വേഷിക്കപ്പെടും - ആ
ദിവസത്തിൽ വാഗീശന്റെ അതിഭാഷണം എല്ലാം സാരമില്ലാ
തെ ആയി പോകും നിശ്ചയം

വിശ്വ- കുളമ്പു പിളർന്നു രണ്ടായി പിരിഞ്ഞു തേകിയരക്കുമൃഗമെ
ല്ലാം ശുദ്ധമുള്ളതാകുന്നതെങ്കിലും അയക്കുന്നെങ്കിലും കുളമ്പു പിള
രാതെ ഇരുന്നാൽ ശുദ്ധമല്ല എന്ന മോശ എഴുതിയതു എനിക്ക
ഓർമ്മ വരുന്നുണ്ടു മുയൽ തേകി അയക്കുന്നെങ്കിലും കുളമ്പു
പിളരാതെ നായ്ക്കുടെയും കരടിയുടെയും ചെവിൽ കാലുള്ളതായി
അശുദ്ധമാകുന്ന പ്രകാരം വാഗീശൻ ജ്ഞാനം അന്വേഷിച്ചു വച
നത്തെ അരച്ചു വല്ലതെ സംസാരിക്കുന്നു എങ്കിലും പാപവഴിയിൽ വി
ട്ടു തെറ്റി നടക്കകൊണ്ടു അശുദ്ധൻ തന്നെ

ക്രിസ്തി- നീ പറഞ്ഞതു കാര്യം തന്നെ ആ വാക്കുകളുടെ സുവിശേഷാർത്ഥം
നിനക്കു തോന്നി വന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കും പിന്നെ ഞാൻ മറെറാന്നു
പറയാം - പൌൽ ചില സമർത്ഥരായുള്ള ലൊകരെ ശബ്ദിക്കുന്ന
ട്ടും കിന്നരങ്ങളും കൈത്താളവും എന്ന പേർ വിളിച്ചുവല്ലൊ - ഒട്ടും ജീ
വനില്ലാതെ ശബ്ദിച്ചാലും ജീവൻ കൂടാതെ ഇരിക്കുന്ന പ്രകാരം ആ ജ
ല്ലകന്മാർ ഒരു ദൈവദൂതന്റെ നാവും ഒച്ചയും കൊണ്ടു പറവാൻ

കഴിയുമെങ്കിൽ അവർ സത്യവിശ്വാസവും സ്വർഗ്ഗപ്രവേശനവും രക്ഷാകാരനു
ഞ്ഞുമുള്ളവർ കൂടാതെ ഇതിനെക്കൊണ്ടു ദൈവദൂതന്മാരിലും
ദൈവത്തിന്റെ മക്കളുടെ സമൂഹത്തിലും ചേർപ്പാൻ അയോഗ്യന്മാരാക്കി
തീരുന്നു-

വിശ്വാ- എനിക്കു ഈ കാര്യം അവനിൽ ഉണ്ടാകയാൽ മനസ്സിലാകുന്നില്ല എങ്കിലും
ഉണ്ടെന്ന വണ്ണം എനിക്കു തോന്നുന്നു എന്നാൽ എന്തു ചെയ്യേണം

ക്രിസ്തി- ഞാൻ പറയും പ്രകാരം നീ ചെയ്താൽ ദൈവം അവന്റെ ഹൃദയം
തൊട്ടു തിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നീ അവനെ വിട്ടുപോകേണം എന്നു
ഞാൻ കാണും—

വിശ്വാ- എന്നാൽ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു-

ക്രിസ്തി- നീ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു ദൈവകാര്യങ്ങളെ കുറിച്ചു അവനോടു സംസാരിക്കേണം - പിന്നെ അവൻ എല്ലാം സ
മ്മതിച്ചു ശേഷം ഈ കാര്യങ്ങൾ അവന്റെ ഹൃദയത്തിലും ജീവനത്തി
ലും നടക്കുന്നില്ലയോ എന്നു ചോദിക്ക.

അതിന്റെ ശേഷം വിശ്വാസി വാദീശന്റെ അരികെ ചെന്നു
എങ്ങനെ സുഖമുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു-

വാദീശൻ- സുഖം തന്നെ എനിക്കു ഇത്ര നേരം നാം സംസാരിക്കാത്തതു
എന്തുകൊണ്ടു

വിശ്വാ- ഇപ്പോൾ സംസാരിക്കാമല്ലോ- എനിക്കു ഒന്നു ചോദിപ്പാനുണ്ടു—
രക്ഷാകരമായ ദൈവകാര്യങ്ങൾ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
ഉണ്ടായാൽ അതു വെളിവായി വരുന്നതെങ്ങിനെ

വാദീശ- എന്നാൽ നാം കാര്യങ്ങളുടെ ശക്തിയെ കുറിച്ചു സംസാരിക്കേണ്ടതാ
കുന്നു- ഇതിന്റെ ചോദ്യം എത്രയും സാരം ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ
ഉത്തരം പറയാം- ദൈവകാര്യങ്ങൾ ഹൃദയത്തിലുണ്ടായാൽ അതു
ദോഷത്തിന്റെ നേരെ മഹാ വിരോധം ഉണ്ടാക്കുന്നതു കൊണ്ടു വെളിവാകും
എന്നത്രെ-

വിശ്വാ- നില്ലുക ഒന്നാമതു കൊണ്ടു നല്ലവണ്ണം വിചാരിക്ക- അതു മനസ്സിനെ
പാപകർമ്മങ്ങൾ വെറുപ്പാൻ തിരിക്കയാൽ വെളിവാകുന്നു

എന്നിവ പറയെണ്ടതായിരുന്നു-

വാഗീശൻ- പാപത്തിന്നു വിരൊധമാക്കി നിലവിളിക്ക പാപത്തെ വെറുക്കുന്നു ഈ
രണ്ടിന്നും തമ്മിൽ എന്തു വ്യത്യാസം

വിശ്വ- വളരെ ഉണ്ടു- ഞാൻ ഒന്നു പറയട്ടെ ഒരു സമയം ഒരു കള്ളൻ രാത്രി
യിൽ ഒരു ഭവനത്തിന്റെ ചുവരു തുരന്നു അകത്തു കടന്നു കിട്ടിയ വസ്തു
എല്ലാം കൊണ്ടു പുറത്തു ചാടി വെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പൊൾ വെറെ ഒരു
കള്ളൻ വന്നു ആ സാമാനങ്ങളെ എല്ലാം എടുത്തു കൊണ്ടു പൊയിക്ക
ളഞ്ഞു- അവൻ പുറത്തു വന്നു എല്ലാം പൊയി എന്നു കണ്ടാറെ എ
ന്തൊരു ദുഃഖം ഉണ്ടായി എന്നു ഒരു വസ്തുവെ പൊലും സൂക്ഷിച്ചു വെപ്പാ
ൻ മനുഷ്യർ സമ്മതിക്കുന്നില്ലല്ലൊ എന്നു വൈരം കൊണ്ടു അത്യധികം വി
രൊധമാക്കി നിലവിളിച്ചു എന്നിട്ടും അവൻ ആ പാപത്തെ വെ
റുത്തു എന്നു നിനക്കു തൊന്നുന്നുവൊ- ദൈവകാരുണ്യത്താൽ പാപദൊ
ഷം മനസ്സിൽ ഉള്ളെങ്കിൽ അതിന്നു വിരൊധമാക്കി എത്രയും നില
വിളിച്ചാലും ആ ഹൃദയത്തിലും ഭവനത്തിലും നടപ്പിലും ഉണ്ടാകും-
യൊസെഫിന്റെ യജമാനത്തി താൻ മഹാ ശുദ്ധമുള്ളവൾ എന്നു ഭാ
വം കാട്ടി വളരെ നിലവിളിച്ചു എങ്കിലും അവനൊടു അശുദ്ധി പ്രവൃത്തി
പ്പാൻ മൊഹിച്ചു വല്ലൊ ഒരമ്മ മടിയിൽ ഉള്ള മകനു ... വിരൊധമാ
ക്കി നിലവിളിച്ചു എല്ലാ വിധമുള്ള ഉമ്മ വെക്കനെയാക്കുകൾ പറഞ്ഞാലും പി
ന്നെയും ചുംബിച്ചു ലാളിക്കും- ആ പ്രകാരം പലരും പാപത്തിന്നു വിരൊ
ധമാക്കി നിലവിളിച്ചാലും അകത്തു നെഞ്ചിൽ അതു തന്നെ ചെയ്യും-

വാഗീശ- നീ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു എനിക്കു തൊന്നുന്നു-

വിശ്വ- ഒരുനാളും ഇല്ല സകലവും നെരെ വിചാരിച്ചു പറവാൻ മാത്രം എനി
ക്കു ആവശ്യം- ഹൃദയത്തിൽ കാരുണ്യവെല ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തെല്ലാമത്
ഒരു കാഴ്ചയാൽ ഉളവായി വരും എന്നു നീ ചൊദിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു
വല്ലൊ അതെന്തു-

വാഗീശ- സുവിശെഷ രഹസ്യങ്ങളിൽ വാസിയായ ജ്ഞാനം-

വിശ്വ- ഇതു അത്രെ പറയെണ്ടതായിരുന്നു എങ്കിലും ആദ്യമൊ അവസാ
നമൊ ഇതുവും കാഴ്ചമല്ല- ഹൃദയത്തിലെ കാരുണ്യവെല കൂടാതെ

സൃഷ്ടിശേഷരഹസ്യങ്ങളിൽ ജ്ഞാനം വരുത്തുവാൻ വൈഷമ്യം
ഒന്നുമില്ല- ഒരു മനുഷ്യൻ സർവ്വജ്ഞാനിയായിരുന്നിട്ടും നിസ്സാര
നും ദൈവപുത്രസ്വീകാരം കൂടാതെയുള്ളവനുമാകുവാൻ സംഗതി
ഉണ്ട്- ക്രിസ്തുമതസമയം ശിഷ്യന്മാരൊട്ടിനിടയിൽ ഇവരെല്ലാം നേ
രിക്കുന്നവൊരുക്കൊന്നു മൊട്ടിലുമെപ്പോൾ അവർ അതെ കണ്ടാവെ
രിക്കുന്നവർ നേരവരഞ്ഞാൽ അവരുടെ മൊക്ഷത്തിന്റെ ഭാഗ്യ
വാശ്വാസം നേരന്നെവൻ പറഞ്ഞുവല്ലൊ അതുകൊണ്ടു അറിയുന്നി
ല്ലെ ചെയ്യുന്നതിന്നു അനുഗ്രഹം ചെയ്യിക്കുന്നു- ഒരുവൈ
ദ്യക്കാരൻ ഒരു ഞെരുക്കം അറിഞ്ഞിട്ടു ചെയ്യാതിരുന്നാൽ
വളരെ അടിക്കുമുള്ളും ബോധങ്ങളെല്ലാ- ദൈവക്കൃതനെന്റെ ജ്ഞാ
നമുണ്ടെങ്കിലും സത്യക്രിസ്ത്യാനിയായിരിപ്പാൻ സംഗതി ഉണ്ടാകയൊ
ന്നുമില്ല പറഞ്ഞതും സാരമില്ല- ഇല്ലാത്തതും പ്രശംസിച്ചതും ജ്ഞാ
നം മനസ്സിൽ ദൈവത്തിന്നല്ല പ്രവൃത്തികളിൽ അത്യന്തം ജ്ഞാനം-
ജ്ഞാനം കൂടാതെ ഹൃദയം നന്നാകയില്ല സത്യം പറഞ്ഞു രണ്ടുവക
ജ്ഞാനം ഉണ്ടു ഒന്നു നിത്യാഭ്യാസത്താൽ വരുന്നതല്ലയിലെ ജ്ഞാ
നം ചെല്ലുകിന്നതന്നെ പൊരും രണ്ടാമത് വിശ്വാസത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ
കുറഞ്ഞിനിറഞ്ഞു വൃദ്ധിമനസ്സാലെ ദൈവേഷ്ടം ചെയ്യാൻ ശക്തി
കൊടുക്കുന്ന ഹൃദയത്തിലെ ജ്ഞാനം ഇതു ഇല്ലെങ്കിൽ സത്യക്രിസ്ത്യാനി
ക്കൊരു സൌഖ്യവുമില്ല- ഞാനിതിനിവിനെ നേരെ തന്നെ മനസ്സാൽ
ഞാൻ എന്റെ വേദപ്രമാണം പ്രമാണിക്കും അതെ നൊവാൻ അതി
നെ എന്റെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ പ്രമാണിക്കും (സങ്കീ. ൧൧൯ സൂ)
വാഗീശ- ഇതു ഉപകാരത്തിന്നായിട്ടല്ലാതെ ശിഷ്യനെയും പഠിപ്പിക്കുന്നു
സത്യം-
ശിഷ്യ- എന്നാൽ കാരുണ്യവെല വെളിപ്പെടുത്തുന്ന മറെറാരു പ്രകാരം
നീ പറഞ്ഞാലും-
വാഗീശ- ഞാൻ പറയുന്നതിനെ ബോധിക്കുന്നില്ലല്ലൊ അതുകൊണ്ടു
ഇനിയും പറവാൻ ആവശ്യമുള്ളതല്ല-
ശിഷ്യ- നിന്നെ പറവാൻ ഇഷ്ടമില്ലെങ്കിൽ നിന്നെ പറവാ

നിസ്സംഗത്വം തന്നെ മൊ-

വാദിവ: ത്രിന്റെ മനസ്സുപൊലെ ഒക്ക

വിശ്വ- ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ശാന്ത്യങ്ങളെ വല്ലതിങ്ങോക്കാൽ ത
ന്റെ ക്രിയകളിലും ന്യായമാക്കീട്ടും വെറുപ്പാകും തിക്ക വെളിവ
ന്നതനായി അത്തനവന്ന പ്രകൃതിദോഷം അവിശ്വാസം സംശയ
ദുഷ്പാപങ്ങളുടെ ഭയം ചെയ്തതിന്റെ സ്തുതിയും വിശ്വാസത്താലൊ
വരിൽ തന്നെ ക്ഷമ ലഭിക്കാത്തതിനാൽ സ്ത്രീത്വനായത്തിൽ തന്റെ
ട്ടും തന്നെ തോന്നിച്ചു പാപത്തിന്നിമിത്തം സ്തുതി പൊഴുക്കങ്ങളെപ്പൊഴും ത
ന്റെ കർത്താവിനെ മാർവന്നു ക്രിയകൾ താൻ പോട്ടിട്ടുവരെ
ളും ദൈവത്തിങ്കൽ വിശ്വാസം ചിന്തിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ സ്തുതിയോടെ
കൂടും. മൊ. ഗുരു- ഇങ്ങനെ പാപങ്ങൾ വാദത്താൽ ഉണ്ടു- ഇങ്ങനെ യാൽ
ദൈവത്തിന്റെ ക്രിയകൾ വിശ്വാസത്തിൽ വന്നുവരുന്ന പ്രവൃത്തികളെ
അംഗീകരിച്ചാൽ സ്വസ്ഥതയുള്ളതായി ചിന്തിക്കും തന്നിൽ വന്ന
തികഞ്ഞ് ഉണ്ടെന്ന ലൊകത്തിൽ വിശ്വാസത്തിൽ അനുഗ്രഹം തെ
ന്നിവരിൽ നിന്ന് ഒരു പുതിയ ജ്ഞാനം പാപവും അശുദ്ധവിശ്വാ
സങ്ങളും ഇരിക്കും ഹൃദയത്തിൽ തന്റെ ക്രിസ്തു കൊണ്ടു ശാന്ത്യങ്ങളെ
വല്ലതന്നെ തുടങ്ങി എന്നതിനാലും പലപ്പൊഴും ശാന്തി ഇല്ലാതെ
വരുന്നു. ഒന്നാമതു വിശ്വാസം മാത്രം ഒരു കാലത്തിലും
ഉണ്ടാകും-

ആദ്യത്തേതു വെളിവായി വരുന്നതായിതു-

ഒന്നാമത് ക്രിസ്തു വിശ്വാസം ഉണ്ടെങ്കിൽ താൻ അനുഭവിച്ചത് ദൈവ
വചനത്താലും രണ്ടാമത് ആത്മസാക്ഷിയോഗ്യമാകുന്നതിനാലും
അത്രെ- ആയതു ഹൃദയത്തിലും കുടുംബം ഉണ്ടെങ്കിൽ കുടുംബത്തിലും
ലൊകത്തോടുള്ള സംബന്ധത്തിലും ഇരിക്കുന്നതു അതിനാൽ പാപത്തെയും
പാപത്തിൽ നിന്നും തന്നെയും വെറുത്തു ഇല്ലാതാക്കുന്ന കപടഭക്തനും പ്രയൊ
ഗിക്കുന്ന വാക്കിനാൽ മാത്രമല്ല വിശ്വാസസ്നേഹങ്ങളാൽ ദൈവത്തിന്നു
മഹത്വമായി തന്റെ ഭവനത്തിൽ സകല ജനങ്ങൾക്കും ലൊക
ത്തിൽ പുത്രൻ ദൈവമഹിമയും കൊണ്ടുവരും- ഹൃദയത്തിൽ ശാന്ത്യങ്ങ

വെല്ലുണ്ടെന്നെന്നുമാൎഗ്ഗം ചെയ്തുവാനിവരുന്നതിവൎക്കും ഞാൻ പറഞ്ഞ
തിന്നവല്ലാതെ മറ്റും ഒന്നായാൽ പറവാനെല്ലാതിൽ എന്തിനൊക്കമെ വെറുന്ന
ചൊദിപ്പാൻ സമ്മതം തരെണം -

വാഗീശൻ - നെറുപൊലുള്ളവൎക്കെല്ലാതെ കണ്ടു തനിക്കു ഉണ്ടൊ ചൊല്ലുന്നതിന്നു
ഒന്നും ബൊദ്ധ്യം ഉണ്ട -

വിശ്വാ - ഞാൻ നിങ്ങളെ വേലക്കാരനായി ഇപ്രകാരം അനുഭവിച്ചിട്ടു
ഉള്ള വിശ്വാസിയായിരിക്കുന്നു മാത്രമല്ല നടപ്പു പ്രവൃത്തികളാലും അ
ത്രയൊ തിരിച്ചുവരുന്നവരെ - വെറെ ദൈവത്തിന്റെ തിരുവുള്ളം പറ
വാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ ദൈവത്തിന്നും നിന്റെ മനസ്സാക്ഷി
ക്കും സമ്മതമുള്ളതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയരുതെ - തന്നെത്താൻ
പ്രശംസിക്കുന്നവനല്ല ദൈവത്താൽ പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടവനത്രെ സാര
ൻ - ഹിതൊപദെശത്തിനാലും അയല്ക്കാരുടെ സാക്ഷിയാലും തന്റെ വാ
ക്കു നെരല്ലാ എന്നു സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുമ്പൊൾ താൻ നല്ലവൻ എന്നു പറ
യുന്നതു മറ്റുള്ളവൎക്കു ഇല്ലയൊ

അപ്പൊൾ വാഗീശൻ അല്പനെരം ബുദ്ധിമുട്ടി നിന്ന ശെഷം ഇപ്പൊൾ
അനുഭവം മനസ്സാക്ഷി ദൈവം എന്നിവ കൊണ്ടും പറഞ്ഞുവല്ലൊ. ഇവ
അവനെ തന്നെ സാക്ഷിയാക്കുന്നതു കൊണ്ടും വാദം തുടരുകയാൽ എനിക്കു
മറുത്തു പറവാൻ ആവശ്യമില്ലെന്നു നല്ല പ്രശ്നക്കാരൻ എങ്കിലും വിധികൎത്താ
വ് അല്ലല്ലൊ - ഇപ്രകാരമുള്ളതു എന്നൊടു ചൊദിപ്പാൻ സംഗതി എന്തു -

വിശ്വാ - നീ വളരെ വാചാലനാകുന്നു എന്നു ഞാൻ കണ്ടു നിശ്ചയമില്ലാത്ത
നവുകൾ അല്ലാതെ മറ്റും വല്ലതും നിന്നെക്കുറിച്ചുണ്ടൊ എന്നറിവാൻ എ
നിക്കു ആവശ്യം ചൊദിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നെല്ലാം വാക്കിനാ
ൽ നല്ല ഭക്തിയെക്കാൾ നിഷ്ഫലമായ നടപ്പു ദൊഷമുള്ളതാകുന്നു എന്ന
ഞാൻ കെട്ടിരിക്കുന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു നിന്ദയും നെഷ്ടവും വ
രുന്നു എന്നും നിന്റെ നടപ്പു ദൊഷങ്ങൾ കൊണ്ടു പലൎക്കും ഇടൎച്ച
വരുത്തിയിരിക്കുന്നു പലൎക്കും നാശം വരുത്തുവാൻ സംഗതിയുണ്ടെ
ന്നും കുടിപ്രിയം അശുദ്ധി ലൊഭം മുതലായവയും ദുൎമ്മാൎഗ്ഗം
മുതലായതൊക്കെയും നിന്റെ ദൈവഭക്തിയിൽ കലൎന്നിരി

ഗങ്ങളെയും വെടിയുന്നവൻ എന്നപോലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെമാ
ത്തിരിക്കുന്നവനെന്നും ഞങ്ങളുടെ വാക്ക-

വാഗീശ- കേട്ടുകേൾവിപ്രമാണിച്ചുകൊണ്ട് ഈ വിധം പറയുന്ന കാര്യത്തിനും
വിമർശിച്ചു മായത്തെയൊട്ടു തെളിയുന്ന സംസാരിപ്പാൻ ആവശ്യമി
ല്ല സലാം എന്നു പറഞ്ഞു പോകുന്നു ഞാൻ-

അപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനി വിശ്വാസിയോടു ... പ്രകാരം എന്നു ഞാ
ൻ പറയേണ്ടതല്ലോ നിന്റെ വചനത്തിനും അവന്റെ മനസ്സിനും തമ്മിൽ
ഒരു ഭേദവും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് നടപ്പിനെ മാറ്റുന്നതിനെക്കാൾ സംസർഗ്ഗം വി
ട്ടുപോകുന്നതു അധികം നല്ലതു എന്നു അവന്റെ വാക്കം- പോകട്ടെ അവൻ
പോകട്ടെ മറ്റും എല്ലാം അവനെ തന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നമ്മെ
ദുഷ്ടരാക്കുവാൻ സംഗതിയാക്കിയിരുന്ന പ്രകാരമുള്ളവരെ വിട്ടുകള
ഞ്ഞതല്ലാതെ നാം പലവാക്കും-

വിശ്വ- എങ്കിലും നാം അവനോടു സംസാരിച്ചതിനാൽ ഇവൻ
ഒരു സമയം കേട്ടതു ഉത്തരം വിചാരിക്കും അതല്ലാതെ അവൻ നി
ശ്ചയിച്ചാൽ ഞാൻ കുറ്റക്കാരനല്ല എന്നു വച്ചു ഞാൻ അവനോടു സം
സാരിച്ചുവല്ലോ

ക്രിസ്ത- അങ്ങിനെ തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനിസത്യം നടപ്പിൽ ഭോഷ്കന്മാരും അഹങ്കാരി
കളും പുറത്തുള്ളവർക്കു നിർമ്മലന്മാരായി വാക്കിൽ മാത്രം ഭ
ക്തിയെ കാട്ടുന്ന വ്യർത്ഥസംസാരികളുമായവരോടു ഇത്ര സ്പഷ്ടമായി
പറയുന്നതു നന്നല്ല ഭേദമാക കൊണ്ടല്ലോ കാക്കുവെടുക്കും ക്രിസ്ത്യാ
നികളുടെ ദൂഷണവും വിശ്വാസികൾക്കു വ്യസനങ്ങളും വരുന്നതു
നീ വാഗീശനോടു സംസാരിച്ച പ്രകാരം മറ്റു വിശ്വാസികളും അവ
രോടു സംസാരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവവചനത്തോടു ചേ
രുന്ന പ്രകാരം നടക്കാത്ത അവർ എല്ലാം ക്രിസ്തുസഭക്കു അസഹ്യമാ
യി വരുമെന്നതായിരുന്നു-

അപ്പോൾ വിശ്വാസി-

വാഗീശൻ എത്രയും കയർത്താൻ
വാക്കുടയോളെ സമ്മതിച്ചുവാൻ

മതിയന്നൊങ്ങിങ്ങു ക്രമിച്ചുടൻ
ചതിയൊഴിച്ചു നല്ലൊന്നാം ഭടൻ
ഇതത്രെ കെൾ വിശ്വാസത്തിൻ മതി
അകമ്പുറവും ഒക്കും ഉൾപ്പതി— എന്നവാട്ടു കാക്കും ഭക്ത—

അവർ ഇങ്ങിനെ വനപ്രദെശത്തിൽ കൂടി നടന്നു സഞ്ചാരദുഃഖങ്ങളെ മ-
റപ്പതിനായി വഴിയിൽ വെച്ചു കണ്ടും കെട്ടും ഉള്ള കാൎയ്യങ്ങളെ കുറിച്ചു സം-
സാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പൊൾ വിശ്വസ്തൻ തിരിഞ്ഞു നൊക്കിയപ്പൊൾ അവ-
ർ വന്നൊരുത്തനെ കണ്ടു അവനെ അറിഞ്ഞു സഹോദരനൊടു വഴിയെ വ-
രുന്നവനെ കണ്ടുവൊ എന്നു ചൊദിച്ചാറെ ക്രിസ്തിയാനും നൊക്കി പ്രസാദിച്ചു
എന്റെ സ്നെഹിതനായ സുവിശെഷി തന്നെ വരുന്നുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞ
ശെഷം വിശ്വസ്തൻ അവൻ എന്റെ സ്നെഹിതനും വാതുക്കലെക്ക ചെ-
ല്ലുവാൻ വഴിയെ കാണിച്ചവനുമാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ഇരുവരും സന്തൊ-
ഷിച്ചപ്പൊൾ സുവിശെഷി അടുത്തു ചെന്നു പ്രിയമുള്ളവരെ നിങ്ങൾക്കും നി-
ങ്ങളുടെ സഹായക്കാൎക്കും സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു അനുഗ്രഹിച്ചു—

ക്രിസ്തി— അല്ലയൊ സുവിശെഷിയെ സലാം സലാം നിന്റെ മുഖത്തെ കാ-
ണുകയിനാൽ വന്ന ഉള്ള സ്നെഹവും എന്റെ നിത്യസുഖത്തിനായി പ്രയ-
ത്നം അദ്ധ്വാനവും ഓൎമ്മയിൽ വരുന്നുണ്ട്—

വിശ്വ— ഹാ മധുര സുവിശെഷിയൊടു കൂടി വരുന്ന സലാം വലഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ-
ഞ്ചാരികളായ ഞങ്ങൾക്കു നിന്റെ വരവു ബഹു വാഞ്ഛിതം തന്നെ—

സുവിശെഷി— അല്ലയൊ സഖിമാരെ നാം തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞ നാൾ മുതൽ
ഇന്നുവരെക്കും നിങ്ങൾക്ക എന്തെല്ലാം ഉണ്ടായി—

അപ്പൊൾ സഞ്ചാരികൾ വഴിയിൽ വെച്ചുണ്ടായത് ഒക്കയും ഈ സ്ഥലത്തെക്കും
വരെ തങ്ങൾ സഹിച്ച ദുഃഖങ്ങളും എല്ലാം അറിയിച്ചു—

സുവിശെ— നിങ്ങൾക്ക സങ്കടങ്ങൾ വന്നതുകൊണ്ടല്ല നിങ്ങൾ ജയവും ജയിച്ചു
ബലഹീനന്മാരെങ്കിലും ഇന്നു ദിവസം വരെക്കും നെൎവ്വഴിയിൽ നടന്ന-
തുകൊണ്ടും എനിക്ക വളരെ സന്തൊഷം ഞാൻ വിതെച്ചു നിങ്ങൾ കൊ-
യ്യാൻ തുടങ്ങി വിതെച്ചവനും കൊയ്യുന്നവനും ഒന്നിച്ചു സന്തൊഷി-
പ്പാനുള്ള സമയം വരുവൊളം തളരാതെ നടന്നാൽ നിങ്ങൾ അധികം

കൊള്ളും വാടാത്ത കിരീടം നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നതു എ
കാതലൊക്കും വണ്ണം ഒടുവിൻ - പലരും ആ കിരീടം വാങ്ങുവാനായി പുറ
പ്പെട്ടു ദൂരം നടന്ന ശെഷം മറെറാരുത്തൻ വന്ന അതിനെ എടുത്തുകള
ഞ്ഞെ അതു നിങ്ങൾക്കുള്ളതു മുറുകപ്പിടിച്ചുകൊൾവിൻ എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ
കിരീടം കവരുവാൻ സമ്മതിക്കരുതു - പിശാചിൻറെ അസ്ത്രങ്ങൾക്കെ
ത്താത സ്ഥലത്തിൽ നിങ്ങൾ ചെന്നുവന്നില്ല പാപത്തെ വിരൊധിപ്പാനാ
യി രക്തം വരെക്കും എതിർത്തുനിന്നിട്ടുമില്ല ദൈവരാജ്യം എപ്പൊഴും
നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കട്ടെ അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെ ഉറപ്പായി വിശ്വ
സിച്ചു ലൊകകാര്യത്തിൽ ഒന്നും മനസ്സുവെക്കാതെ വഞ്ചനയും ദൊഷ
വുമുള്ള നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും ദുർമ്മൊഹങ്ങളെയും നല്ലവ
ണ്ണം സൂക്ഷിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ള സകലത്തിൽ അധികാരശ
ക്തി നിങ്ങളുടെ പക്ഷത്തിൽ ഇരിക്കകൊണ്ടു ധൈര്യമായിരിപ്പിൻ

അപ്പൊൾ ക്രിസ്തിയാൻ സുവിശെഷിയെ തൊഴുതു നിങ്ങളുടെ ഉപകാരത്തിന്
പറഞ്ഞ വാക്കിനു നിത്യം നിനക്കു വന്ദനം എങ്കിലും നീ പ്രവാചകനാകകൊ
ണ്ടു വഴി ശെഷത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു സംഭവിപ്പാനുള്ള കാര്യങ്ങളെയും അവറെറ
സഹിച്ചു ജയിക്കുവാനായി പ്രയൊഗിക്കെണ്ടുന്ന ഉപായങ്ങളെയും പറഞ്ഞു
തരുന്നതിനാൽ ഞങ്ങളെ ഇനിയും സഹായിക്കെണം എന്നു പറഞ്ഞതു സുവി
ശെഷകനും സമ്മതിച്ചാറെ

സുവിശെ അല്ലയൊ ആത്മജന്മാരെ നിങ്ങൾ ബഹുസങ്കടങ്ങളാൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യ
ത്തിലെക്കു പ്രവെശിക്കെണ്ടതാകുന്നു നഗരം തൊറും ബന്ധനങ്ങളും ദുഃഖ
ങ്ങളും ഉണ്ടാകും എന്നു സുവിശെഷത്തിൻറെ സത്യവചനത്താൽ നി
ങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലൊ അതുകൊണ്ടു പ്രയാണം സങ്കടം കൂടാതെ
തീരും എന്നു വിചാരിക്കരുതു എൻറെ വാക്കുകളുടെ പരമാർത്ഥം ഇത
വരെക്കും തന്നെ അറിയെണ്ടുന്ന സംഗതി വന്നു മറ്റും വളരെ വെ
ഗം ഉണ്ടാകും ഇനിയും അല്പം വഴി നടന്നാൽ നിങ്ങൾ ഈ വനം വിട്ടു
ഒരു നഗരത്തെ കാണും അവിടെ ശത്രുക്കൾ നിങ്ങളെ വളഞ്ഞു ഉ
പദ്രവിച്ചപ്പൊൾ ഒരുവൻ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിൻറെ സാക്ഷി
ക്കായി തൻറെ രക്തം മുദ്രയായി മരിക്കെണ്ടിവരും എന്നാൽ മര

ണത്തോളം വിശ്വസ്തരായിരിപ്പിൻ ഞാൻ ജീവകിരീടം തരും-
ഇങ്ങിനെ ശത്രുവൈരത്താൽ മരിക്കുന്നവൻ ബഹുകഷ്ടങ്ങളുള്ളസ
ഹിക്കേണ്ടി വന്നാലും യാത്രപ്രയാണത്തിൽ വേണ്ടുന്ന ഉഴച്ചിൽ ഒട്ടു
അവശിഷ്ടമാക്കി ക്ഷണം സ്വർഗ്ഗപട്ടണത്തിൽ എത്തുന്നതുകൊ
ണ്ടു ഭാഗ്യവാൻ തന്നെ നിശ്ചയം- എന്റെ വാക്കിൻ പ്രകാരം ഉ
ണ്ടാകുന്ന സമയത്തു സ്നേഹിതനായ എന്നെ ഓർത്തു പുരുഷന്മാർക്കു
യോഗ്യമാകും വണ്ണം ചെറുത്തു നിന്നു നന്മ ചെയ്യുന്നതിനാൽ നിങ്ങ
ളുടെ ആത്മാക്കളെ വിശ്വാസമുള്ള സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിങ്കൽ
ഭരമേല്പിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു പോകയും ചെയ്തു-

അനന്തരം ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടതെന്തെന്നാൽ- സഞ്ചാരികൾ വന
പ്രദേശം വിട്ടു നടന്ന ഉടനെ മായാപുരത്തെ കണ്ടു- അവിടെ മായക്കൊവല
ന്ദിവസം തോറും നടക്കുന്നു- ആ പട്ടണം മായയെക്കാളും ലഘുത്വം നിറ
ഞ്ഞതാക കൊണ്ടും ചന്തയിൽ ക്രയവിക്രയങ്ങൾക്കായി വെച്ച സാധനങ്ങൾ
ഒക്കെ മായാമയങ്ങൾ തന്നെ ആക കൊണ്ടും അതിന്നു മായാചന്ത എന്നു
പേർ നടപ്പായി വന്നു- ആ ചന്ത പുതിയതു അല്ലാത്തതുകൊണ്ടും പുരാണം തന്നെ ആകു
ന്നു- ഏകദേശം അയ്യായിരം സംവത്സരം മുമ്പെ സജ്ജനങ്ങൾ വാനപട്ടണ
ത്തിലേക്കു യാത്രയാകുവാൻ തുടങ്ങിയ നേരം ബെയൽജെബൂൽ അപ്പൊല്ല്യോ
ൻ ലെഗ്യോൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള അസുരന്മാർ അവരെ തടുപ്പാൻ വേണ്ടി ഒരുപായം
വിചാരിച്ചു തങ്ങളുടെ സേവകന്മാരായ ശിവൻ- വിഷ്ണു- ഗണപതി- ദുർഗ്ഗ എന്നും
മറ്റും എറിയ മായാപ്രവൃത്തിക്കാരെ ചേർത്തു വഴിക്കു ഇരുപുറവും ചന്ത
യെ സ്ഥാപിച്ചു ഭവനരാജ്യങ്ങളും നിലം പറമ്പുകളും പൊൻവെള്ളിയാഭര
ണരത്നാദികൾ ലോകമഹത്വങ്ങൾ അന്നപാനവസ്ത്രാസംഗങ്ങൾ ഭാര്യാഭ
ർത്താക്കന്മാരും പുത്രിപുത്രന്മാരും ദാസിദാസന്മാരും ശരീരരക്തങ്ങളും ജീവാ
ത്മാക്കളും മറ്റും പലപ്രകാരമുള്ള മോഹനദ്രവ്യങ്ങളെ ക്രയവിക്രയങ്ങൾക്കാ
യിട്ടു വെച്ചു- അവിടെ കിട്ടാത്തതൊന്നുമില്ല ക്രീഡകളും മോടിക്കളികളും ചൂ
തും നൃത്തങ്ങളും വഞ്ചനയും പരിഹാസവും മൈഥുനവും ചതിയും കളവും കൂടി ദിവ
സേന കാണാം- ദിനം തോറും മോഷണം അഭിചാര വേശ്യാദോഷം കൊല
കള്ളപ്രമാണം മുതലായ തമാശകൾ പണം കൊടുക്കാതെ നന്നായി കാ

//.

൩൭൦—

മറെറ പട്ടണങ്ങളിൽ കാണുന്ന പ്രകാരം ഒരൊ നാട്ടുചരക്കാ കച്ചവടത്തിൽ
തിരിവാനായി വെണ്ടി ചന്തവഴികളിൽ പലരാജ്യനാമങ്ങൾ എഴുതിവെച്ചി
രിക്കുന്നു— മുസല്മാനർ ബ്രാഹ്മണർ ചെട്ടികൾ നായർ തീയർ എല്ലാപ്രവൃത്തി
ക്കാരും മുതലായ സകലജാതിക്കാരുടെ വിശെഷചരക്കുകളെ വെവ്വെറെ
തെരുക്കളിൽ വകതിരിച്ചു കാണാം— അവിടെ പൊൻകച്ചവടവും വെള്ളി
കച്ചവടവും കള്ളു— പൊൻ വെള്ളി ലൊഹം മരം കല്ലു മുതലായ രൂപങ്ങളുടെ
ടകച്ചവടവും മുഖ്യമായി നടക്കുന്നു അവിടെ ദരിദ്രക്കാർ പിലെ കവാങ്ങു
വാനായി വെപ്പുകൂടെ രൂപങ്ങളും രാജാക്കന്മാർ കാഴ്ചകൊടുപ്പാനായി
ലക്ഷം ദ്രവ്യവിലയുള്ള രൂപങ്ങളും വസ്ത്രം പൊലെ കിട്ടും ഞാൻ പ
റഞ്ഞ പ്രകാരം വാനപട്ടണവഴി ഈ ചന്തയിൽ കൂടി തന്നെ ആകകൊണ്ടു
ഒരുത്തൻ ഇതിൽ കൂടി കടക്കാതെ വാനപട്ടണത്തിലെക്കു ചെല്ലുവാൻ
നൊക്കിയാൽ ഇഹലൊകം വിട്ടുപൊകെണ്ടി വരും— പ്രഭൊ രാജാ
ധിരാജാവ് ഈ ലൊകത്തിൽ പാർത്ത സമയത്ത് ഒരു പെരുന്നാൾ ദിവസ
ത്തിൽ തന്റെ രാജ്യത്തിലെക്കു പൊകുവാൻ വെണ്ടി മായാപുരത്തിൽ കൂടി
നടന്നപ്പൊൾ ചന്തക്കാരുടെ നായകനായ ബെൾസെബൂൽ അവനെ കണ്ടു ഈ മായാ
ചരക്കുകളെ വല്ലതും വാങ്ങി കൊൾവാനായി വളരെ നിർബന്ധിച്ചു എന്നെ നമ
സ്കരിച്ചാൽ ഈ ചന്തക്കു നാഥനാക്കും എന്നു പറഞ്ഞു എങ്ങിനെ എങ്കിലും
തന്റെ കച്ചവടം കൊണ്ടു ഈ വന്ദ്യനെ താമസിപ്പിച്ചു എല്ലാം വാങ്ങുമാറാ
ക്കെണ്ടതിന്നു വിരകൊരും കടത്തി ക്ഷണനെരത്തിൽ സകലരാജ്യങ്ങ
ളെയും അവറ്റിലുള്ള വിഭൂതികളെയും കാട്ടി കൊണ്ടു വളരെ പ്രയത്നം കഴി
ച്ചു— എങ്കിലും അവൻ ഈ ചരക്കുകളിൽ നിരസം തൊന്നി ഒരു ലെശത്തിന്നും
വാങ്ങാതെ മായാപുരത്തെ വിട്ടുപൊകയും ചെയ്തു—

സഞ്ചാരികളായ ക്രിസ്ത്യാനും വിശ്വസ്തനും മായാപുരത്തിലെ ചന്തസ്ഥല
ത്തെത്തിയ ഉടനെ കച്ചവടക്കാരും പട്ടണവാസികൾ എല്ലാവരും ഇളകി
നിന്നു ഒരു മഹാകലഹം തുടങ്ങി— അതിന്റെ കാരണം പറയാം— ചന്തയി
ൽ കച്ചവടം ചെയ്യുവരുന്നവരുടെ വസ്ത്രത്തിന്നും സഞ്ചാരികളുടെ വസ്ത്ര
ത്തിന്നും തമ്മിൽ വളരെ ഭെദം കണ്ടതല്ലാതെ ഭസ്മക്കുറിയും കുടുമയും ഇല്ലാ

//.

കൊണ്ടു ചന്തക്കാർ അവരെ നൊക്കി ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു ചിലർ ഇവർ ഭ്രാന്ത ന്മാർ ചിലർ ഇവർ മൂഢന്മാർ മറ്റു ചിലർ ഇവർ ജ്യൊതിഷ്ഠർ തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു-

അവരുടെ വെഷം നിമിത്തം ആശ്ചര്യം തൊന്നിയ പ്രകാരം വാക്കിന്നിമിത്തവും വിസ്മയിച്ചു അവർ കനാൻ ഭാഷ പറക കൊണ്ടു ചന്തക്കാരുടെ വാക്കു മറ്റൊരു ഐഹിക ഭാഷയാക കൊണ്ടും അവരുടെ വാക്കു ചിലർ മാത്രം തിരിക്കും-

ചന്തയിൽ ക്രയവിക്രയങ്ങൾക്കായി വെച്ച മായാസാധനങ്ങളെ ഒട്ടും നൊക്കുകയും പൊലും വിചാരിക്കാതെ എടൊ നല്ല ചരക്കുണ്ടു പൂത്തു മയക്കി വല്ലതും വാങ്ങുന്നൊ എന്നു ചന്തക്കാർ വിളിച്ചപ്പൊൾ വിരൽ ചെവിയിൽ ഇട്ടു മായയെ നൊക്കാതെ അവണ്ണം എൻ കണ്ണുകളെ തിരിക്കെണമെ എന്നു പറഞ്ഞു മെല്പട്ടു നൊക്കി ഞങ്ങളുടെ വ്യാപാരവും ചരക്കും ആകാശത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്ന പൊലെ കാട്ടുക കൊണ്ടും എല്ലാവർക്കും നിരസം തൊന്നി അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പൊൾ ഒരുത്തൻ നിങ്ങൾ എന്തു വാങ്ങും എന്നു പരിഹാസത്തിനായി ചൊദിച്ചാറെ അവർ അവനെ ഉറ്റു നൊക്കി ഞങ്ങൾ സത്യത്തെ വാങ്ങിക്കൊള്ളും എന്നു പറഞ്ഞതിനാൽ ചന്തക്കാരുടെ നിരസം വർദ്ധിച്ചു ചിലർ നിന്ദിച്ചു ചിലർ വാക്കിനാൽ അപമാനം ചെയ്തു മറ്റു ചിലർ ഇവരെ അടിക്കെണം എന്നു നിലവിളിച്ചപ്പൊൾ ചന്തയിൽ ഒരു മഹാ കലഹവും ഘൊഷവും പരിഹാസവും തുടങ്ങിയാറെ ഒരാൾ ഒടി ചെന്നു അവസ്ഥ ഒക്കെയും പ്രമാണിക്കാരിയായ വെഷയക്കാരൻ്റെ അടുക്കൽ ബൊധിപ്പിച്ചു ഉടനെ വന്നു കാഴ്ച എല്ലാം കണ്ടു ചന്തയെ കലക്കിയവരെ നല്ലവണ്ണം അന്വെഷണം ചെയ്‌വാൻ വെണ്ടി ചില കാര്യസ്ഥന്മാരെ ഏല്പിച്ചു- ആയവരും സഞ്ചാരികളെ വരുത്തി നിങ്ങൾ എവിടെ നിന്നു വരുന്നു എവിടെക്ക് ഇങ്ങിനെ ഉള്ള വെഷത്തൊടു കൂടെ വന്നതു എന്നും മറ്റും ചൊദിച്ചാറെ അവർ ഞങ്ങൾ ഇഹലൊകത്തിൽ സഞ്ചാരികളും പരദെശികളും ആകുന്നു ഞങ്ങളുടെ ജന്മഭൂമിയാകുന്ന സ്വർഗ്ഗയരുശലെമിലെക്കു യാത്രയാകുന്നു ഞങ്ങളെ നിന്ദിപ്പാനും ദുഷിപ്പാനും പ്രയാണത്തിന്നു മുടക്കം വരുത്തുവാനും ഇവിടെ പാർക്കുന്ന ചന്തക്കാർക്കു ഒട്ടും ന്യായം ഇല്ല

ല്ലാരെ വശ്ശ ഞങ്ങൾ ഒരു ദൊഷം ചെയ്തിട്ടില്ല സത്യത്തെ ഞങ്ങൾ വാങ്ങി
ൻ കാരുണ്യം എന്ന വരത്തെ തെയ്യുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞവാറെ കൊഷ്ഠസ്ഥന്മാർക്കു
ട്ടാക്കൊന്നിങ്ങൾ ഭ്രാന്തന്മാരാകിയ ഞങ്ങളെ മുടക്കം വരുത്തുവാൻ വിചാ
രിക്കുന്നു എന്നു ക്രുദ്ധിച്ചു അവരെ അടിപ്പിച്ചു മുഖത്ത തുപ്പി തെച്ചു ചന്തക്കാ
രുടെ ഇടയിനൊടത്തിനാക്കി ഒരു പഞ്ജരത്തിൽ പാർപ്പിച്ചു പിന്നെ ചന്തക്കാ
ർ വളരെ സംഖ്യമാക്കി വന്നു കൂടി അവരെ കണ്ടു പരിഹസിച്ചു ദൂഷിച്ചും ഹിംസി
ച്ചും ചെയ്കതന്നെല്ലാം പൊറുമയൊടു സഹിച്ചു എങ്കിലും സഞ്ചാരി
കൾ എല്ലാം താഴ്മയൊടെ സഹിച്ചു നിന്ദിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു വാക്കിനു ഗുണം
ചെയ്കവരൊട്ടു പ്രിയമാക്കി സംസാരിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു ദൊഷം വരുത്തിയവർക്കു ഗു
ണം കാണിച്ചു എത്ര ചന്തയിൽ പാർക്കുന്ന ചില മര്യാദക്കാർ കണ്ടപ്പൊൾ
ഉപദ്രവത്തെ ശമിപ്പിച്ചു ബുദ്ധി പറവാൻ നൊക്കിയാറെ ശത്രുക്കൾ കൊ
പിച്ചു അവരൊടു ഞങ്ങൾ എതിർത്തിരിക്കുന്നവരെ പൊലെ തന്നെ അവ
ർക്കും ഞങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ ചെർച്ച ഉണ്ടാകും എന്നത്രെ തൊന്നുന്നു അവരെ പൊലെ
നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെക്കും ശിക്ഷിക്കും നിശ്ചയം എന്നു ക്രുദ്ധിച്ചു പറഞ്ഞപ്പൊൾ
മറെറയവർ അവർ രണ്ടാൾ ശാന്തരും സുബൊധമുള്ളവരും ആകുന്നു എങ്കിലും
ഒരു ദൊഷം ചെയ്വാൻ വിചാരിക്കാത്ത മനുഷ്യരുമാകുന്നു എന്നു കാണ്മാ
ൻ എത്ര പ്രയാസം അതല്ലാതെ ഈ ചന്തയിൽ കച്ചവടം ചെയ്യുന്നവരുടെ
പലരും ഈ തടവിനെക്കും കഷ്ടങ്ങളെക്കും സഹിപ്പാൻ യൊഗ്യന്മാരാകുന്നു
എന്നും മറ്റും പലവിധമുള്ള വാക്കുകൾ ഉണ്ടായശെഷം രണ്ടു പക്ഷക്കാ
രിൽ അടി പിടിയുണ്ടായി ചിലർ മുറിപ്പെട്ടു ആകകൊണ്ടു കാഷ്ഠസ്ഥന്മാർ സ
ഞ്ചാരികളെ പിന്നെയും വിളിപ്പിച്ചു ചന്തയിൽ ഉണ്ടായ കലഹത്തിന്റെ
കാരണം നിങ്ങൾ തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു അവരെ ഘൊരമായി അടിപ്പിച്ചു
ചങ്ങല ഇട്ടു ചന്തയിൽ എല്ലാടവും അവരുടെ പക്ഷം എടുത്താരെങ്കിലും അവരൊ
ടു ചെരാതെക്കും ഇനി ഇതിന്നു ജനങ്ങളെ പെടിപ്പിപ്പാനായി വഴി
അടിച്ചു വരുവാൻ തെരുവീഥികളിൽ കൂടി നടത്തിയാക്കും എങ്കിലും-എ
ന്നിട്ടും ക്രിസ്തിയാനും വിശ്വസ്തനും വളരെ ശാന്തതയൊടു കൂടി നിന്ദകളെ
യും പരിഹാസവും സന്തൊഷത്തൊടെ സഹിച്ചു പ്രകാരം ചന്തയിൽ പ
ലരും കണ്ടു അവരുടെ പക്ഷത്തിൽ ചെർന്നു വന്നു എന്നു ശത്രുക്കൾ ക

ണ്ടു മററുള്ള ഉപദ്രവാക്കിഞ്ഞവരെ കൊല്ലുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു പണ്ടാരവും പാശ
ഷയും പൊരാനിങ്ങൾ ചെയ്ത ദ്രോഹം നിമിത്തവും പത്തിൽ പിലരെ പ
ണിച്ചു പഷ ഉടക്കിയ നിമിത്തവും നിങ്ങളെ ഉത്തരം കാണ്മാൻ നഗരത്തിൽ ന
യക്കും എന്നു പറഞ്ഞു അവരെ തടവിലാക്കി കാല്ലുകളെ തുമത്തിൽ ഇ
ട്ടുകയും ചെയ്തു—

അപ്പൊൾ അവർ വിശ്വാസമുള്ള സ്നെഹിതനായ സുവിശെഷിയുടെ
വചനം ഓർത്ത് അവൻ മുന്നറിയിച്ചത് സംഭവിച്ചുവല്ലൊ എന്നു വിചാരി
ച്ചു ധൈര്യം പൂണ്ടു ഇവിടെ മരിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു പറഞ്ഞു ഇരു
ൽ വിശ്വസിച്ചു ഓരോരുത്തൻ നിരെ അതതന്നെ മരണംവരെ ദൃഢമായി
ദൃഢമായി ഗ്രഹിച്ചു എങ്കിലും സകല കാര്യങ്ങളെയും വരമ്മെതൊനത്തെ
ൽ നടത്തിക്കുന്നവനിൽ തങ്ങളെ ഭരമെല്പിച്ചു സ്വസ്ഥരായിരുന്നു
പിറെറ ദിവസം പൊലിസ്സധികാരിയും കച്ചെരിക്കാരും ഹാജരായപ്പൊൾ ഉദാശ
ഷം മായാപുരത്താർ ന്യായം ചെയ്യാനായി ഒരു സങ്കടമെഴുതി കൊടു
ത്തതെന്തെന്നാൽ—

[illegible]

പൊലിസ്സധികാരിയാകുന്ന ചെളിയാൾ കച്ചെരിയിൽ ഒലക്കാ-
മായാപുരത്താരും വ്യാപാരികളും എല്ലത്തിക്കാ
യിപ്പിക്കുന്ന സങ്കടങ്ങൾ എന്തെന്നാൽ—

കേറയനാൾ മുമ്പെ ക്രിസ്തിയാനും വിശ്വസ്തനും എന്നീരണ്ടു പര
ദെശികൾ നമ്മുടെ പട്ടണത്തിൽ എത്തി ചന്തസ്ഥലത്തു കണ്ട വ്യാ
പാരത്തെയും ചരക്കുകളെയും മര്യാദകളെയും ഒട്ടെറെ കാ
ത്തെറിച്ചു മഹാരാജാവായ ബെൽജെബൂബിനെയും സക
ലരാജവംശത്തെയും ദുഷിച്ചു കലഹമുണ്ടാക്കി ഒരു പുതിയ
വെദം ഉപദെശിച്ചു ജനങ്ങൾക്ക ബൊധം വരുത്തി ചിലരെയും
മഹാദ്രോഹം ചെയ്ക പ്രകാരം ഞങ്ങൾ കണ്ടും കെട്ടും ഇരിക്കു
ന്നു— മുമ്പെ തന്നെ സ്വാമി അവർകൾ ഞങ്ങളുടെ ന്യായത്തി
നായി ചില കാര്യസ്ഥന്മാരെ അയച്ചു എങ്കിലും സങ്കടം തീ
ല്ലനായുടങ്ങു വർദ്ധിച്ചത് കൊണ്ടു കച്ചെരിമുമ്പാകെ ബോധി

ടെകാൎയ്യംവിസ്തരിച്ചുകണ്ടകുററത്തിന്നുതക്കവിധംശിക്ഷകല്പിച്ചുഞ
ങ്ങളുടെസങ്കടംതീൎക്കെണ്ടത്തിന്നുവളരെഅപെക്ഷിക്കുന്നു-

ഒന്നാംസാക്ഷിക്കാരൻഅസ്സുകാഹസ്സൻഖാൻബഹാദർ

രണ്ടാംസാക്ഷിക്കാരൻവ്യാഘ്രഭക്തികൃഷ്ണനായർ

മൂന്നാംസാക്ഷിക്കാരൻഅനാവശ്യകാരിരാമൻ

എഴുത്തുകാരൻകൈതവശാസ്ത്രി

മായക്കൊല്ലം ൧൨൧൭ മത്സരമാസം ൨൯ എഴുതിയത-
ഇങ്ങിനെകുള്ളഹജ്ജ്ബെഷിയാൾസ്വാമിഅവർകൾവാങ്ങിഉഗ്രലെക്ഷൻ
പ്രകാരംവിസ്തരിച്ചുചൊദ്യംചെയ്തപ്പോൾവിശ്വാസൻഞങ്ങൾഒരുവരെയുംനി
ന്ദിച്ചിട്ടില്ലശാന്തരാകകൊണ്ടുകലഹംഉണ്ടാക്കീട്ടുമില്ലദൈവത്തിന്നുംഅവ
ന്റെവചനത്തിന്നുംവിരൊധമായിരിക്കുന്നതിനെമാത്രംവിരൊധിക്കുന്നുള്ളു
ഈപട്ടണക്കാർചിലർഞങ്ങളുടെസത്യത്തെയുംശുദ്ധനടപ്പിനെയുംകണ്ടു
ഞങ്ങളൊടുചെൎന്നുവന്നുഎന്നതന്നെപിന്നെനിങ്ങളുടെരാജാവായബെ
ൽസെബൂൽഞങ്ങളുടെകൎത്താവിന്റെവൈരിയാകകൊണ്ടുഅവനെയും
അവന്റെരാജ്യനീതികളെയുംഭൃത്യന്മാരെയുംമരണംവരെയുംവിരൊധി
ക്കെണ്ടതാകുന്നുനിശ്ചയംഎന്നുത്തരംപറഞ്ഞു-
അനന്തരംബെഷിയാൾസ്വാമിഅവർകൾകക്ഷിയാത്തകളെയുംന്യാ
യപ്രതികളെയുംസാക്ഷിക്കാരെയുംക്രിമിനാൽകൊടതിക്കാലെത്തക്കൂട്ടി
അകച്ചുശെഷംലാഡ്ഗ്രണവൈരിഎന്നെക്രിമിനാൽജഡ്ജിഅവർകൾക്കു
ഹജ്ജൂർതലാക്കാവിസ്താരകടലാസ്സുകൾവായിച്ചുകെട്ടതാമസംകൂടാതെരണ്ടാം
പ്രതിയായവിശ്വാസനെയുംന്യായസാക്ഷിക്കാരെയുംബിൽവിസ്താരം
തുടങ്ങിഒന്നാംസാക്ഷിയൊടു-നീഈരണ്ടന്യായപ്രതികളെയുംഒരുമിച്ച
ണ്ടാക്കിവല്ലകലശലുംഅറിയുമൊഎന്നുചൊദ്യംചെയ്താറെ-
അസ്സുകാഹസ്സൻഖാൻബഹാദർവണക്കത്തൊടെസലാംചെയ്തുസ്വാമി
വിശ്വാസൻഎന്നവനെഞാൻനല്ലവണ്ണംഅറിയുംഅവൻചെയ്തദ്രോഹം
എല്ലാംകണ്ടുഅത്എപ്പെരുംഅറിയിക്കാംഎന്നുപറഞ്ഞപ്പോൾജഡ്ജിഅ
വർകൾകഷ്ടമിക്കഖുറാനെകൊട്ടുക്കഎന്നുകല്പിച്ചു-
അതിന്മെൽസത്യംചെയ്കശെഷംഅവൻസ്വാമിഈമനുഷ്യന്നുനല്ല

പെരുണ്ടെങ്കിലും മഹാദൊഷവാൻതന്നെ- ഇവൻ ഇസ്ലാം ക്രുകാട്ടെറിഞ്ഞൊ
ദംശ്രുകാട്ടെ ഒന്നിനെയും ബഹുമാനിക്കാതെ വെറുതെ വിരൊധിച്ചു വിശ്വാസവും
നിഗ്രഹിക്കും എന്നെ വ്യര്ത്ഥവാക്കുകളെകൊണ്ടു സജ്ജനങ്ങളെയും ബൊധി
ക്കുവാൻ നൊക്കി ഈ മായാപുരമഷ്ടാദശക്ഷെത്രം ക്രമക്കെടാകും സത്യമാസ്തി
ന്നവിരൊധമാകും ഇതിക്കന്ന എന്നുപറഞ്ഞു മഹാരാജാവാക്കെ ബെൽ ജെയ്യു
ന്നിനെ ദൂഷിച്ചു മുഹമ്മദ് നബിയെയും നിന്ദിച്ചു ഞാൻ കൈക്കൊൻ വിരൊധിച്ചു
രാണെ വഞ്ചനാവുന്നകാം എന്നുപറഞ്ഞ പ്രകാരം ഞാൻ കെട്ടു- ലാഇലാഹ
ഇല്ലല്ലാ മുഹമ്മദറസൂലല്ലാ- വണ്ടുപണ്ടെ ഈ പട്ടണത്തിൽ മുസല്മാനരു
ടെ വെദവും ഹിന്തു വെദവും പ്രമാണം ആ വരണ്ടും ഇതിനെ ഭിന്നം അല്ലെങ്കിൽ
ശാന്തിധർമ്മങ്ങളും രാജ്യവും നശിക്കും എന്നുപറഞ്ഞു-

ജഡ്ജി അവർകൾ ഇനിയും എന്തുണ്ടാ-

അസ്സയഹസ്സൻഖാൻ ബഹാദർ സ്വാമി ഇനിയും വളരെ ഉണ്ടു പറഞ്ഞാൽ
കൊടതിക്ക അസഹ്യം ഉണ്ടാകും എന്നു ശങ്കിക്കുന്നു ശെഷം സാക്ഷിക്കാരു
ടെ വാക്മൂലികളാൽ ഇവന്റെ കുറ്റം തെളിവില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പിന്നെയും
ബൊധിപ്പിക്കാം എന്നുപറഞ്ഞാറെ അസ്സുറ സ്വാൻ കല്പനയുണ്ടാക്കി-

രണ്ടാം സാക്ഷിക്കാരനെ വിളിപ്പിച്ചാറെ അവൻ സാലഗ്രാമം തൊട്ടു സത്യം
ചെയ്തു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ-

വ്യാഘ്രഭക്തി കൃഷ്ണനായർ- സ്വാമി വിശ്വനാഥൻ ഞാനുമായിട്ടു ഇതിൽ പരി
ചയമില്ല അവനെ അറികം ഇവിടെയുണ്ടതിന്ന എനിക്കൊന്നു വശ്യവുമില്ല
എങ്കിലും ഒരു ദിവസം മുമ്പെ ചന്തസ്ഥലത്തു വെച്ചു ഇവന്റെ ദൂഷണങ്ങളെ
കെട്ടു ഭ്രമിച്ചു ഇവൻ രാജ്യത്തിന്ന ഒരു മഹാവ്യാധി തന്നെ എന്നു കണ്ടു
നമ്മുടെ മതം കളവും സ്വാമിദ്രൊഹവും മായാപുരപട്ടണത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരി
ക്കുന്ന ക്ഷെത്രങ്ങളും ദെവരൂപങ്ങളും ഒക്കവ്യാജവും ബിംബാരാധന നരകപ്രാ
പ്തിക്കായി ഒരുവഴിയും നാം സെവിച്ചു വരുന്ന ശിവ നാരായണ ദുർഗ്ഗാ ഗണപ
തി വീരഭദ്രർ മുതലായവരെല്ലാം പിശാചുകൾ തന്നെ ആകുന്നു എന്നും
മറ്റും ഒരൊ സന്നിധാനത്തിൽ വെച്ചിട്ടുവാൻ അയൊഗ്യവാക്കുകളെ കെട്ടിരി
ക്കുന്നു- ഇങ്ങിനെ ഉള്ള ഉപദെശം സത്യമായാൽ നമ്മുടെ ഭക്തി വെറുതെ നമ്മു
ക്കു പാപപരിഹാരവുമില്ല നാശം തന്നെ ആകുള്ളു എന്നു ജഡ്ജി അവർകൾക്കു അറി

യാമല്ലൊ എന്നു പറഞ്ഞു മറിതുള്ളക്കും ചെയ്തു—

മൂന്നാം സാക്ഷിക്കാരനെ വിളിച്ചു സത്യം ചെയ്യിച്ചാറെ അവൻ ബൊ
ധിപ്പിച്ചതെന്തെന്നാൽ—

വ്യാജവാതില്ലലെ രാമൻ— സ്വാമി ഞാൻ വിശ്വാസകനെ ഏറെക്കാലം മുമ്പെ
അറിഞ്ഞിരിക്കും അവൻ ൟ പട്ടണത്തിൽ പ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ള ദുഷ്ടാക്കളെപ്പി
ഛിദ്ര പറവാൻ പ്രയാസം തന്നെയാകകൊണ്ടു ഞാൻ മുഖ്യമായുള്ളമാത്രം
പറയട്ടെ— മഹാരാജാവായ ബെൽജ്ജബൂൽ പാവത്തിന്റെ ജനകനും അ
സത്യവാദികളും ശ്രെഷ്ഠക്കാർക്കും ശ്രെഷ്ഠനെന്നും രാജവംശക്കാരായ കാ
മന്ത്രിരാജൻമായ കബെരനിദ്ദൻ സുബ്രഹ്മണ്യൻ മുതലായവർ എന്നിവരു
ള്ള സകലജനങ്ങളും എന്നെയൊക്കെ ചൊല്ലയന്നാൽ ൟ ദെവരുടെ ഒക്കെ തന്നെ
മുടിഞ്ഞു പൊകും എന്നു പറഞ്ഞതല്ലാതെയും ൟ കൊടതിയെയും ജഡ്ജി
അവർകളെയും വല്ലരെതുമ്പിച്ചു വിക്ത്തിയും കള്ളവെറിയും എന്ന പെരിട്ടു
ൟ രാജസംസ്ഥാനത്തിലുള്ള സകല പ്രമാണികളെയും ദുഷ്ടിസെവകന്മാർ
എന്നും മറ്റും അവൻ പറഞ്ഞത് അറിയിപ്പാൻ നെരം പൊരാ എന്നു
പറഞ്ഞു—

ഇങ്ങനെ സാക്ഷിവിസ്താരം കഴിഞ്ഞ ശെഷം ബാഡ്ജ്ജി നാശനൻ വി
ശ്വാസകനെ നൊക്കി ദ്രൊഹി ഭ്രഷ്ടാ ൟ കള്ളെ ൟ സജ്ജനങ്ങൾ ബൊ
ധിപ്പിച്ച വാമൊഴികളെ കെട്ടുവൊ എന്നു ചൊദിച്ചു

വിശ്വാസകൻ കെട്ടു എനിക്കും വല്ലതും ബൊധിപ്പിപ്പാൻ കല്പനയുണ്ടൊ—
ജഡ്ജി അവർകൾ ദുഷ്ടശിക്ഷണത്തിൽ മരിപ്പാൻ യൊഗ്യൻ എങ്കിലും നമ്മു
ടെ ദയാശീലം പ്രസിദ്ധമാക്കെണ്ടതിന്നു നിന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ തക്ക ന്യായവും
സാക്ഷികളും ഉണ്ടെങ്കിൽ ബൊധിപ്പിക്കാം എന്നു കല്പിച്ചു—

വിശ്വാസകൻ— അസൂയഹാസ്യൻ പൊൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട സാക്ഷി അസൂയ കൊണ്ടു
പറഞ്ഞതിന്നു ദൈവവചനത്തിന്നു വിരൊധമായ ആചാരങ്ങളും പ്രമാണ
ങ്ങളും മര്യാദകളും ഒക്കെ കളവു തന്നെ എന്നും ദൈവത്തെ ഭയ
പ്പെടാതെ ലൊകത്തെ സ്നെഹിച്ചു തന്നിഷ്ടക്കാരായി നടക്കുന്ന മനുഷ്യർ എ
ല്ലാവരും നശിക്കും എന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞതെയുള്ളൂ— ൟ വാക്കിൽ സത്യക്കെ
ടുണ്ടെങ്കിൽ എനിക്കു കാണിച്ചു തരെണം എന്നാൽ ഞാൻ എന്റെ തെറ്റ

ന്തിന്നായി ക്ഷമ ചൊദിക്കാം--

വ്യത്ഥഭക്തിവൃദ്ധനായർ പറഞ്ഞതെല്ലാം വ്യത്ഥവാക്കുതന്നെ- ദൈവത്തെ സെവിക്കുന്നവർ സ്വഇഷ്ടംപൊലെ അല്ല അവന്റെ ഇഷ്ടംതന്നെ സെവിക്കെണം അതിന്നായിട്ടു നതൊപ്രവും വിശ്വാസവും വിശുദ്ധിയും വൃദ്ധിക്കുമാറു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനം ദൈവത്തിൽനിന്നു തന്നെ വാങ്ങെണം എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതെ ഉള്ളു-

പ്രാഞ്ചെവാത്തിൽക്കലൊതാമൻ പറഞ്ഞ മഹാവാക്യം തന്നെ- ഞങ്ങളുടെ രാജ്യവാഴ്ച ബൽക്കെണ്ട്ര്യലും കാമാദിദെവന്മാരും നരകാഗ്നികൾ എന്നൊ ഞാൻ പറഞ്ഞു സത്യം അതിന്നു ദൈവമല്ലാതെ ഞങ്ങളിടെവെറെ ന്യായക്കിളില്ല അവൻ തന്നെ എന്നെ രക്ഷിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു- അനന്തരം ഞെസ്സിൽ അവർ കല്പനക്കാരെ നൊക്കി ഈ പട്ടണത്തിൽ വലിയകലഹം ഉണ്ടാക്കിയ മനുഷ്യനെ കണ്ടു അവനൊടു ഉള്ള വിസ്താരവും സാക്ഷിക്കാരുടെ വാമൊഴികളും മറ്റും ഒക്കെ നിങ്ങൾ കെട്ടുവല്ലൊ- അവനെ രക്ഷിപ്പാനെങ്കിലും കൊല്ലിപ്പാനെങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു അധികാരം ഉണ്ടു- അവൻ മരിപ്പാൻ യൊഗ്യൻ എന്നു എന്റെ പക്ഷം- എങ്ങിനെ എന്നാൽ-- നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സെവകനായ മഹാ പരവൊരന്നവന്റെ കാലത്തിൽ അന്യവെദക്കാർ പ്രബലപ്പെടാതെ ഇരിക്കെണ്ടതിന്നു അവരുടെ ആണ്കുഞ്ഞങ്ങളെ ഒക്കെ പുഴയിൽ ഇട്ടു മുക്കെണം എന്നൊരു ആചാരം പ്രമാണമാക്കി വന്നു- രാജ്യത്തിന്റെ സെവകനായ മഹാനബുഖദ്നെസരിന്റെ കാലത്തിൽ താൻ വെച്ച പൊൻവിഗ്രഹത്തെ കുമ്പാകെ കുമ്പിടാത്തവനൊ തീച്ചൂളയിൽ ഇട്ടു മരിക്കെണം എന്നൊരാചാരം പ്രമാണമാക്കി വന്നു- പിന്നെ മഹാ ദാരിയൂസ്സിന്റെ കാലത്തിൽ രാജാവൊടല്ലാതെ വെറെ ഒരു ദൈവത്തോടു എങ്കിലും മനുഷ്യനൊടെങ്കിലും വല്ലതും അപെക്ഷിക്കുന്നവൻ എല്ലാം സിംഹങ്ങളുടെ ഗുഹയിൽ തള്ളപ്പെടെണം എന്നൊരു ആചാരം പ്രമാണമാക്കി വന്നു- ഈ കല്പനകളുടെ അത്ഥം വിശ്വാസികൾ വിചാരത്തിൽ മാത്രം ഒഴിച്ചു എങ്കിൽ നാശിച്ചുകൂടാ വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും തന്നെ അതിക്രമിച്ചു എന്നൊരു കാഴ്ചം- മെലാൽ അതിക്രമം നടപ്പെട്ടു എന്നൊരു ഭയത്താൽ അത്രെ പറവെ

ഫാഷാണ്ഡിയിൻറെ കല്പന വന്നതെങ്കിലും ററ കാര്യത്തിൽ അക്രമം മുഴുത്ത
വണ്ണം മററ രണ്ടു ആചാരങ്ങളിലും കണ്ട ന്യായപ്രകാരം അവന്ന മരണ
ശിക്ഷ തന്നെ വരെണം എന്ന സ്പഷ്ടമായി തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലൊ എന്ന പ
റഞ്ഞു—

അനന്തരം കുരുടദാസനസ്സൂരി. അധർമ്മനായകൻ- കാണദ്വാക്ക
രാമൻ- കാമാചാക്ഷൻ- സുഖാനുഭോഗിഹസ്സൻ കട്ടികാത്തിയാർ- പക
ശ്ശപ്പൻ- ഡാംഭശാസ്ത്രി- ക്രൂരമുഖ്യൻ- പ്രകാശദ്വെഷകപട്ടർ- തീക്ഷ്ണാശു
ണ്ണപ്രമാണി- കൈതവപ്രധാനി- അക്ഷമാവാൻ ശ്രെഷ്ഠി- എന്നി പഞ്ചാ
യക്കാർ വെറിട്ടൊരു സ്ഥലത്തിലൊക്കെ ചെന്ന ആലൊചിച്ചപ്പൊൾ—

കുരുടദാസനസ്സൂരി— അവൻ പാഷണ്ഡി എന്ന ഞാൻ സ്പഷ്ട
മായി കാണുന്നു—

അധർമ്മനായകൻ— ഇപ്രകാരമുള്ളവനെ ഭൂമിയിൽ വെക്കരുത്.

കാണദ്വാക്കരാമൻ— അക്കൊ എനിക്ക് അവൻറെ മുഖത്തെ
കണ്ടുകൂടാ—

കാമാചാക്ഷൻ— എനിക്ക ഒരു നാളും അവനെ സഹിച്ചുകൂടാ—

സുഖാനുഭോഗിഹസ്സൻ കട്ടികാത്തിയാർ— എൻറെ മാർഗ്ഗം അവന്ന
നിരസമാകകൊണ്ട എനിക്കും വെണ്ടാ—

പകശ്ശപ്പൻ— തൂക്കിക്കളക തൂക്കിക്കളക—

ഡാംഭശാസ്ത്രി— ഛീ അവൻ ഒരു ഭ്രഷ്ടൻ

ക്രൂരമുഖ്യൻ— എൻറെ ശരീരം ഒക്കെ ജ്വലിക്കുന്നു

പ്രകാശദ്വെഷകപട്ടർ— അവൻ ചതിയൻ നിശ്ചയം

തീക്ഷ്ണാശുണ്ണപ്രമാണി— അവനെ തൂക്കിയാൽ പൊരാ

കൈതവപ്രധാനി— അവനെ നിർമ്മൂലമാക്കുക—

അക്ഷമാവാൻ ശ്രെഷ്ഠി— എനിക്ക സർവ്വലൊകം കിട്ടിയാലും
പൊറുത്തുകൂടാ എന്ന പറഞ്ഞാറെ അവന്ന മരണശിക്ഷ തന്നെ വെ
ണം എന്നവർ എല്ലാവരും ഒരു മനസ്സായി ബൊധിച്ചപ്രകാരം വിധി
ച്ചായശെഷം അവർ അവനെ കൊടതിയിൽനിന്ന കുലനിലത്തി
ലെക്ക കൊണ്ടുപൊകയും ചെയ്തു—

മെല്പടി കല്പന നടത്തുന്നതു കാണ്മാനായി മായാപുരവാസികളും
ചന്തക്കാരും അസംഖ്യമായി വന്നു കൂടി അശെഷം അവർ വിശ്വസ്തനെ
ചമ്മട്ടി കൊണ്ടു അടിച്ചു കൊത്തിയും കുത്തിയും കല്ലെറിഞ്ഞും കൊണ്ടു പൊ
ന്നാറെ അവന്റെ ശരീരവും ചുട്ടു ഭസ്മമാക്കികളഞ്ഞു — ഇങ്ങിനെ വിശ്വസ്ത
ന്റെ അവസാനം —

എങ്കിലും ആ ശത്രുസമൂഹത്തിന്നു കാണ്മാൻ വഹിയാത്ത രഥാശ്വ
ങ്ങളൊന്നു വിശ്വസ്തനായി കാത്തു അവരുടെ ക്രൂരപ്രവൃത്തിയിന്നശെ
ഷം അവനെ കരെറി കാഹളം മുതലായ വാദ്യഘൊഷങ്ങളാൽ മെഘ
മാൎഗ്ഗത്തൂടെ വാനപട്ടണദ്വാരത്തിലെക്കു കൊണ്ടുപൊയി ക്രിസ്തിയന്റെ
കാൎയ്യത്തിന്നു അന്നു തിരിച്ചുവന്നില്ല തടവിൽ തന്നെ പാൎത്തുവന്നു ദൈവം
ശത്രുക്കളുടെ ക്രൊധം ശമിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു അവരുടെ കൈയിൽനിന്നു
രക്ഷ ഉണ്ടായി തടവും വിട്ടു പൊകയും ചെയ്തു —

ഹഹൊ വാസ്തവിക്കാം വിശ്വാസബൊധ
മഹൊത്സവം സഭക്കിന്റെ ശ്രദ്ധ
വിശ്വസ്തനും പ്രഭുവിനെത്തന്നെ കൂടും
വിശ്വാസദ്രൊഹി അഗ്നിയിൽ വിരെക്കും
കൃപാസഞ്ചാരൎ ഹൃത്തറെ ശത്രും
മത്താരെയും നിപാദിരെ ചൊല്ലിക്കും

അനന്തരം ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടത് എന്തെന്നാൽ ക്രിസ്തിയൻ മായാപു
രത്തെ വിട്ടു യാത്രയാകയെപ്പൊൾ തനിച്ചല്ല പുറപ്പെട്ടത് — ചന്തസ്ഥലത്തുവെ
ച്ചു അവന്റെയും വിശ്വസ്തന്റെയും വാക്കുകളെ കെട്ടു കഷ്ടതയിൽ കാട്ടി
യ ക്ഷമയെയും സൽക്രിയകളെയും കണ്ടു വിചാരിച്ചതിനാൽ നല്ല ആശ
യപ്രാപിച്ചു ആശാമയൻ അവനൊടു ചെൎന്നു ഞാൻ നിന്റെ കൂടെപൊരും
എന്നു പറഞ്ഞു സഹൊദരസഖ്യത ചെയ്തു — ഇങ്ങിനെ സത്യത്തിന്റെ സാക്ഷിയാ
യി മരിച്ച വിശ്വസ്തന്റെ ഭസ്മത്തിൽ നിന്ന ഒരു മറ്റൊരുത്തൻ എഴുനീറ്റ്
ക്രിസ്തിയനൊടു കൂടെ യാത്രയായി ചന്തയിൽ പാൎക്കുന്നവരിൽ വളരും കാലത്ത
മെന്നെ നമ്മുടെ വഴിയെ വരും എന്നു പറകയും ചെയ്തു —
പിന്നെ അവർ അല്പം വഴി നടന്ന ശെഷം ഒഴികാസക്തനമ്പ്യാൎ എ

അവനൊടു എത്തി നീ ഏതു ദെശക്കാരൻ ഈ വഴിയിൽ കൂടെ എത്രൊടം
പൊകാം എന്നു ചൊദിച്ചാറെ അവൻ ഞാൻ സ്വഷ്ഠവാക്യപുരത്തിൽനി
ന്നു വരുന്നു വാനപട്ടണത്തെക്ക തന്നെ യാത്ര എന്നു പറഞ്ഞു-
ക്രിസ്തി- സ്വഷ്ഠവാക്യപുരത്തിൽനിന്നൊ അവിടെ നല്ലുഷതാന്മാരും ഉണ്ടൊ
ലൌകികാസക്തനമ്പ്യാർ- ഉണ്ടു സംശയമില്ല-
ക്രിസ്തിയാൻ- നിന്റെ പെർ പറയാമൊ-
ലൌകികാസക്തനമ്പ്യാർ- ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഒരു അന്യൻ നിങ്ങൾ എനിക്കും അന്യ
ന്മാരത്രെ നിങ്ങൾ ഈ വഴി തന്നെ പൊരുന്നെങ്കിൽ നമ്മൾ ഒരുമിച്ചു നടക്കാം
അതല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ തനിയെ പൊരും-
ക്രിസ്തി- സ്വഷ്ഠവാക്യപുരത്തിന്റെ അവസ്ഥ ഞാൻ കെട്ടിരിക്കുന്നു
അതു സമൃദ്ധിക്കാസ്ഥലം എന്നവർ പറയുന്നു-
ലൌകികാസക്തനമ്പ്യാർ- മഹാ സമൃദ്ധിക്കാസ്ഥലം തന്നെ എല്ലാരെ ധനവാ
ന്മാരായ ശെഷക്കാർ എനിക്കു അനെകരിടെ ഉണ്ടു-
ക്രിസ്തി- അവരുടെ പെർ ചൊദിച്ചാൽ അപ്രിയം തൊന്നുമൊ
ലൌകികാസക്തനമ്പ്യാർ- നാട്ടിലവരെ ഒക്കവെ കൊണ്ടു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രത്യെ
കമായി തിരിപ്പവാഴുന്നൊൻ- യഥാകാലപ്രമാണി സ്വഷ്ഠവാക്യമുഖ്യ
സ്ഥൻ ഇവന്റെ കാരണവന്മാരുടെ കുലനാമം സ്ഥലത്തിന്നും
നടപ്പായി വന്നു പിന്നെ മൃദുലനാകൻ ദ്വിപാർശ്വപക്ഷക പ്രധാനി-
നാനാചാരക്കുറുപ്പു എന്റെ അമ്മയുടെ അപ്പന്റെ ഉദയജ്ഞനായിരി
ക്കുന്നവൻ- എന്റെ മുത്തച്ഛൻ ഒരു സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു ശമ്പളവും കാഴ്ച
വടക്കത്തിൽനിന്നു ഒരു ചെറിയ സ്ഥാനം വാങ്ങി ഉള്ള ഒരു കൊൽക്കാര
ൻ മാത്രമായിരുന്നു എങ്കിലും ഞാൻ ആ പ്രവൃത്തി തന്നെ ചെയ്തു
ബഹുധനം സമ്പാദിച്ചു പ്രധാനിയായി വന്നു എന്നു ഞാൻ പറ
യുന്നതു വ്യാജമല്ല-
ക്രിസ്തി- ഭാര്യയും ഉണ്ടൊ-
ലൌകികാസ- ഉണ്ടു മഹാപുണ്യശീല കാപട്യഭക്തിവാണിയുടെ മകൾ
തന്നെ എന്റെ ഭാര്യ- സ്വാമികളൊടും പ്രഭുവാഴ്ചക്കാരൊടും കൂടി
ച്ചു പ്രസാദം വരുത്തുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവൾ തന്നൊരുത്തനും-

അതിഭക്തന്മാൎക്കും ഞങ്ങൾക്കും അല്പം ഭെദം ഉണ്ടെങ്കിലും അതു വലി
യതല്ല- ഞങ്ങൾ- നാട്ടൊടു പൊൾ നടവെ- എന്നെ വിചാരിച്ചു
ശിപ്പുഷ്ടിക്കിലും ഉത്യജ്ഞത്തിലും യാത്രയാകാതെ ക്ലെശത്തിലും
തണുപ്പിലും സഞ്ചരിച്ചു ഭക്തി കൊണ്ടു മാനം വന്നാൽ അതി
ഭക്തന്മാരാകും-

അപ്പൊൾ ക്രിസ്തിയൻ തനിയെ നടക്കുന്ന ആശാമയന്റെ അരികെ
ചെന്നു സ്വഛവാക്യപുരത്തെ ഹെതികാസക്കാരനമ്പ്യാർ ഇവൻ തന്നെ ആകു
ന്നതൊ ന്നു അവൻ ആകുന്നു എങ്കിൽ നല്ലകാൎയ്യം എന്നെ പതുക്കെ പ
റഞ്ഞ ശെഷം ആശാമയൻ തന്റെ പെർ അറിയിപ്പാൻ അവന്നു നാണം
തൊന്നുമൊ- ചൊദിക്ക എന്നു പറഞ്ഞാറെ ക്രിസ്തിയൻ അവ
ന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു നീ ഒരു മഹാ ജ്ഞാനി പൊലെ സംസാരിക്കുന്നു
കൊണ്ടു നീ ഹെതികാസക്കാരനമ്പ്യാർ തന്നൊ എന്ന് എനിക്ക തൊ
ന്നുന്നു-

ഹെതികാസക്കാ-ന- പെർ അങ്ങിനെ അല്ല എന്റെ പകയന്മാർ ഷണ
മാക്കിട്ട എന്നെ അങ്ങിനെ വിളിക്കുന്നു സത്യം- എന്റെ മുമ്പിലു
ള്ള സജ്ജനങ്ങൾക്കു വിരൊധമാക്കിയ ദുഷ്ടന്മാർ ഉണ്ടാക്കിയ ദുഷ്കീൎത്തി
കളെ അവർ സഹിച്ച പ്രകാരം ഞാനും ഇതിനെ സഹിക്കുന്നു-

ക്രിസ്തി- എങ്കിലും ഈ പെർ സംഗതി കൂടാതെ ഉണ്ടാകുമൊ-

ഹെതികാസ- ന- അതിന്നു ഒരു സംഗതി ഇല്ല- ഞാൻ ലൊകാചാരം പ്ര
മാണിച്ചു വന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എങ്കിലും
നെട്ടങ്ങൾ ഇതിനാൽ കൊണ്ടു ഉണ്ടായാൽ അതിനെ പൊറുക്കെ
എങ്കിൽ പെരുക്കട്ടെ ഈശ്വരൻ തരുന്ന ദാനമാകുന്നു എന്നു
ഞാൻ വിചാരിച്ചാൽ ദുഷ്ടന്മാർ എന്തിന്നു നിന്ദിക്കുന്നു-

ക്രിസ്തി- നിന്നെ കുറിച്ചു ഞാൻ മുമ്പെ കെട്ടതെല്ലാം നെർ തന്നെ എന്നു
നിന്നൊടു സംസാരിച്ച ശെഷം എനിക്കു ബൊധിച്ചു ഈ പെരും
നിനക്കു നല്ലവണ്ണം പറ്റുന്നു എന്നു എന്റെ പക്ഷം-

ഹെതികാ-സ-ന- നിനക്കു അങ്ങിനെ തൊന്നിയാൽ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യും
ഒരുമിച്ചു വരുവാൻ സമ്മതം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ നല്ല യാത്രക്കാ

രൻഎന്നുകാണ്മാൻസംഗതിഉണ്ടാകും

ക്രിസ്തി- ഞങ്ങളൊടുകൂടവരുവാൻമനസ്സുണ്ടെങ്കിൽനാടൊടുമ്പൊൾ
നടുവെഎന്നഭാവംഉപെക്ഷിച്ചുകുളിരിലുംതണലിലുംമാത്രമ
ല്ലാവെയിലിലുംമഴയുംതട്ടുമ്പൊഴുംനടന്നുജനങ്ങൾമാനിച്ചാൽ
മാത്രമല്ലദുഷിച്ചുനിന്ദിച്ചാലുംഭക്തനാകിയിരിക്കെണംഎങ്കി
ലുംഞെരുക്കത്തിലുംഇരുമ്പുമാകുമൊ-

ഐഹികാ.സ.ന- അങ്ങിനെഒന്നുംഎന്നൊടുകല്പിപ്പാൻആവശ്യമില്ല
എനിക്കബൊധിച്ചപ്രകാരംനിങ്ങളുടെകൂട്ടത്തിൽനടപ്പാൻസമ്മതമു
ണ്ടെങ്കിൽമതി-

ക്രിസ്തി- ഞങ്ങൾനടക്കുന്നത്പൊലെനടപ്പാൻമനസ്സില്ലെങ്കിൽഒരുകാ
ലടിവരരുത്-

ഐഹികാ.സ.ന- നിർദ്ദൊഷവുംഉപകാരവുമുള്ളഎന്റെമര്യാദഞാൻ
എങ്ങിനെഉപെക്ഷിക്കുംനിങ്ങളൊടുകൂടപൊരുവാൻവിരൊധമെ
ങ്കിൽമുമ്പെപൊലെഎന്റെകൂട്ടക്കാർആരെങ്കിലുംവരുവൊളം
തനിച്ചുനടക്കും—

അപ്പൊൾഞാൻസ്വപ്നത്തിൽകണ്ടത്എന്തെന്നാൽക്രിസ്തിയാനുംആശാ
മയനുംഅവനെവിട്ടുമുമ്പൊട്ടുനടന്നുകുറെദൂരംഎത്തിയശെഷംഅവ
രിൽഒരുവൻമറിഞ്ഞുനൊക്കിയപ്പൊൾലൊകപ്രെമശാലിഅത്യാഗ്രഹാചാര്യ
ൻസർവ്വസംഗ്രഹപ്രിയൻഎന്നിമൂന്നുപെർഐഹികാസക്തനമ്പ്യാരുടെ
പിന്നാലെവന്നുഎത്തിയപ്പൊൾതമ്മിൽകുശലംവിചാരിച്ചത്കണ്ടു-ഐഹി
കാസക്തനമ്പ്യാരുംആമൂവരുംചെറുപ്പത്തിൽലൊഭരാജ്യത്തിൽഉത്തരദി
ക്കിലെലാഭപ്രിയപുരത്തിൽഅഭ്യസിപ്പിച്ചുവരുന്നപിടിച്ചുപറിഗുരുനാഥ
ന്റെപള്ളിക്കൂടത്തിൽനിന്നുപഠിച്ചതുകൊണ്ടുതമ്മിൽനല്ലപരിചയമായിരുന്നു-
ആഗുരുനാഥൻബലാല്ക്കാരവുംവഞ്ചനയുംമുഖസ്തുതിയുംകളവുംകാപട്ടഭ
ക്തിയുംകൊണ്ടുഎങ്ങിനെഎങ്കിലുംലാഭമുണ്ടാകുവാൻതക്കവിദ്യകളെഗ്ര
ഹിപ്പിച്ചുശീലംവരുത്തിയതിനാൽഅവരിൽഒരൊരുത്തന്നുംഅങ്ങിനെ
ഒരുപാഠശാലക്കുഗുരുവാകിയിരിപ്പാൻസാമർത്ഥ്യമുണ്ടായിരുന്നു—
അവർതമ്മിൽസല്ക്കാരംകഴിച്ചശെഷംഅത്യാഗ്രഹാചാര്യൻഐഹിക

സക്തനമ്പ്യാരൊട്ടങ്ങളുമുമ്പിൽനടക്കുന്നവർആർഎന്നുചൊദിച്ചു—

ഫൈഹികാസക്തനമ്പ്യാർ- താനെന്താഅറിഞ്ഞായരണ്ടന്യദെശക്കാരത്രെ—

അത്യാഗ്രഹക്ഷാക്ഷൻ- അവരെതാമസിപ്പിക്കാഞ്ഞതെന്ത്‌ഞങ്ങൾനാംഎല്ലാവരുംയാത്രക്കാരാകകൊണ്ടുഒന്നിച്ചുനടക്കെണ്ടുന്നവരല്ലൊ—

ഫൈഹികാസക്തനമ്പ്യാർ- സത്യംഎങ്കിലുംഈയാളുകൾമഹാധികാരികളുംതന്നിഷ്ടക്കാരുംമറെറവരുടെമൎയ്യാദകളെയുംസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെയുംനിരസിച്ചുനടക്കുന്നവരുമാകുന്നു- മഹാഭക്തനായവനുംഒരുകാൎയ്യത്തിൽമാത്രംഅല്പംവ്യത്യാസംകാട്ടിയാൽഅവനെയുംതള്ളിക്കളയും—

സൎവ്വസംഗ്രഹവൈദ്യൻ- അക്കാൎയ്യം- എങ്കിലുമിയരുടെകാൎയ്യംഅങ്ങിനെതന്നെതങ്ങൾമാത്രംനല്ലവർഎന്നുവിചാരിച്ചുശെഷമുള്ളവരെനിരസിച്ചുകുററംവിധിക്കയുംചെയ്യും- എന്നാൽനിങ്ങളുംഅവരുംഎന്തെടപാടുണ്ടായി—

ഫൈഹികാസക്തനമ്പ്യാർ- അവർധികാരികളുംതന്നിഷ്ടക്കാരുമാകുന്നുഎന്നുഞാൻപറഞ്ഞുവല്ലൊ- അതുകൂടാതെഅവർഭ്രഷ്ടരുമായിവെദംമാററിഒരുപുതിയമാൎഗ്ഗത്തിലുംഅനുസരിച്ചുകൂടിയദൈവത്തെപുതിയമനസ്സുകൊണ്ടുസെവിച്ചുഅത്രകൊണ്ടാകാഞ്ഞിട്ടുംധനവുംപ്രാണനെയുംകൂടെവിടെണംഎന്നുവെറുതെപറഞ്ഞാൽകൊള്ളാം- അപ്രകാരംചെയ്യുന്നഅക്കാൎയ്യം- ഞാൻപൂൎവ്വന്മാർചെയ്തപ്രകാരംഭക്തിയെകാട്ടിക്കൊള്ളുന്നതെഞാനുംഭക്തിയെകാട്ടിഗണംചെയ്യുന്നതിനാൽശരീരസുഖവുംധനവുംമാനവുംവരെണംഎന്നുവിചാരിക്കുന്നു- ശെഷംജനങ്ങൾഒക്കപരിഹസിച്ചുനിന്ദിച്ചാലുംദൈവകല്പനഅനുസരിച്ചുനടക്കെണംഎന്നവർപറയുന്നു- ഞാൻ- നാടൊട്ടുപൊകുന്നതുവെഎന്നുവിചാരിച്ചുനടക്കും- അവർദാരിദ്ര്യവുംനിന്ദയുംഉള്ളതുന്നഭക്തിയെഎപ്പൊഴുംതിരിക്കുന്നു- ഞാൻയാഭവസ്ഥിതിസുഹമാനങ്ങളുടെഭക്തിയെപ്രമാണിക്കുന്നതെ

ഉള്ളു-

ലൊകപ്രെമശാസ്ത്രി- ഹാ നമ്പ്യാരെ നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധി എത്രെയും വിശെഷം
തനിക്കു അനുഭവത്തിന്നായി വെച്ചു നന്മകളെ വെറുതെ കളയുന്ന
വൻ മഹാമൂഢനല്ലയൊ നമുക്കു സല്പ്രയുക്തി വെണം- ചെറി
ൽ കൃമിയക്കൊഴിലും കുത്തംവരവഴക്കാൽ വർഷകാലത്തിൽ
വെറുതെ പൊത്തു വസന്തകാലത്തത്രെ തെൻ കൂട്ടും- ലൊകത്തി
ൽ ഇരിക്കുന്ന സമയം ലൌകികങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്നവൻ ജ്ഞാ
നി- ചാകുന്ന ദിവസം പ്രപഞ്ചം വിടാമല്ലൊ- വയറു ഉള്ളപ്പൊൾ വയ
റു നിറക്കും ശരീരം ഉള്ളപ്പൊൾ നല്ല വസ്ത്രം ഉടുക്കും പണം മാനം ഇത്യാ
ദികളെ സമ്പാദിക്കും തിന്മാൻ ഉള്ളുടനെ ഭക്ഷിക്കും കൊണ്ടുനടക്കുന്ന
ത്തനെന്നാരം- ഈ ലൊകത്തിൽ ഭൊഗം ആ ലൊകത്തിൽ യൊ
ഗം എന്നെ ചൊല്ലിനെ എൻ്റെ മൂത്തമ്മ എന്നെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു-
നാരായണ ശിവ ശിവ- നമ്മുടെ മുമ്പിൽ നടക്കുന്നതു രണ്ടുവെത്ത
ഭ്രാന്തി പിടിച്ചിരിക്കുന്നു സത്യം-

സർവ്വസംഗ്രഹവൈദ്യർ- ശാസ്ത്രികളെ ഇനി എന്തൊരു ആകാംക്ഷം നമുക്കു എല്ലാ
വർക്കും സമ്മതമല്ലൊ

അത്മാഗ്രഹാചാര്യൻ- പൂർവ്വന്മാരുടെ മര്യാദകളെയും ശാസ്ത്രങ്ങളെയും അ
റിയാത്തവരത്രെ ഇതിന്നു വിരൊധം പറകും-

വൈദികസത്തനമ്പ്യാർ- എന്നാൽ സ്വാമികളെ നമ്മുടെ യാത്രാസമയം
വെറും വാക്കുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നതിനാൽ കാലം കളയാതിരിക്കെ ത
ണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഒന്നു ചൊദിക്കട്ടെ- ജനങ്ങൾ ആചരിച്ചുവരുന്ന
പൂജകളും നെർച്ചകളും മറ്റും നിസ്സാരമുള്ള ക്രിയയത്രെ എന്നൊരു
വിദ്വാൻ കണ്ടെങ്കിലും ഐഹത്തിങ്കൽ സൌഖ്യവും ബഹുമാനവും
ധനവും മറ്റും സാധിപ്പാനായി ഭക്തിയെ കാട്ടുവാൻ ആവശ്യം എ
ന്നറിഞ്ഞു പൂജ ചെയ്തു നെർച്ച കഴിച്ചു അതിശ്രദ്ധയൊടെ
ദെവനാമങ്ങളെ ഉച്ചരിക്കുന്നെങ്കിൽ ദൊഷമൊ-

അത്മാഗ്രഹാചാര്യൻ- നിൻ്റെ ചൊദ്യത്തിൻ്റെ പൊരുൾ എനിക്കു മന
സ്സിലായി ഉത്തരവും പറകാം- ഈ ലൊകത്തിൽ നിലപാറനുക

ളും പൊൻ വെള്ളി ആഭരണങ്ങളും ധന്മ്മഹാഫലങ്ങളും പ്രാപിക്കയുള്ള
ഭാഗ്യവും മറ്റും ഉണ്ടാകകൊണ്ടത്രെ ഭക്തി കാണിപ്പാൻ ആവ
ശ്യമായി വന്നാൽ ഒട്ടും മടിക്കരുത്- എന്നു തെളിയുന്നു- ഒന്നാമത് കാ
ണൊരു കാൎയ്യത്തിലും ഭക്തിയല്ലൊ ഗുണം ആകുന്നത്— രണ്ടാമത്
ഭക്തിയുള്ള ഭാഗ്യവും ധനവും മാനവും കിട്ടിയാൽ നല്ല കാൎയ്യമല്ലെ-
മൂന്നാമത് ഭക്തന്മാരൊടു ചെൻ വരുന്നവൻ ഭക്തനല്ലെന്നുവന്നു
നല്ല ലാഭവും മാനവും പെണ്ണും മറ്റും സാധിക്കയില്ലാ അതുകൊണ്ടു
ഭക്തനാകുന്നത് ഏറ്റവും വഷിയഗുണം

അത്മാഗ്രഹാചാഷ്ടൻ- ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞ ഉത്തരത്തിൽ അവർ എല്ലാവരും
വളരെ പ്രസാദിച്ചു ഉപകാരവും സുബുദ്ധിയുമുള്ളതു ഇതു തന്നെ എന്നു
കെട്ടെങ്കിലും വിരൊധം പറവാൻ കഴികയില്ലാ എന്നു വിചാരിച്ചു ആശാ
മയനെയും ക്രിസ്തിയനെയും പരിഹസിപ്പാൻ വിശ്വസിച്ചു ഇല്ലെങ്ങ
ത്തിന്നു വിളിച്ചാറെ അവർ തിന്നു എങ്കിലും അവരുടെ അടുക്കൽ
എത്തും മുമ്പെ ഈ വിശ്വാസത്തെ ന്യായക്കാരും വർത്തം തമ്മിൽ വാദവാ
ദം ഉണ്ടായിരുന്നത്കൊണ്ടു ഇനി അവൻ എല്ലാ വൃദ്ധനായ ലൊഭ
പ്രേമശാസ്ത്രി അവരൊടു സംസാരിക്കണം എന്നു തമ്മിൽ നിശ്ചയി
ച്ചു പ്രകാരം എത്തിയാറെ അവൻ ന്യായാരുടെ ചൊദ്യം അവരൊടു
പറഞ്ഞു നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമെങ്കിൽ ഇതിന്നു ഉത്തരം കൊടുക്കണം എന്നു പ
റഞ്ഞു—

ക്രിസ്തി- സത്യഭക്തനായൊരു ശിശു പോലും ഈ പ്രകാരമുള്ള ആയിരം ചൊ
ദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരം പറവാൻ പ്രയാസമില്ല- കപടം ഏതു പ്രകാരത്തിലും
ദൊഷം തന്നെ കപടഭക്തി എല്ലാ ദൊഷങ്ങളെക്കാൾ വലിയത്- ഒ
രു മനുഷ്യൻ അപ്പം ബെറ്റ്പ്രെശുതയായത് നിസ്സാരമുള്ള കളി എന്നറിഞ്ഞാ
ലും പരലൊകഭൂലൊകങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു പ്രാണനെയും അന്നവസ്ത്രാ
ദികളെയും കൊടുത്തു വരുന്ന ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ സേവിക്കാഞ്ഞാ
ൽ മഹാദ്രൊഹം ചെയ്യുന്നു- ജനങ്ങൾ നടക്കുന്ന വഴി നിസ്സാരവും ഒരു ര
ക്ഷയും ആശ്വാസവും കൂടാതെയും ഉള്ളതാകുന്നു എന്നറിഞ്ഞു എങ്കി
ലും അതിൽ നടന്നും നടത്തിച്ചും കൊണ്ടു മററവരെ വഞ്ചിച്ചാൽ

ത്തിക്കും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായൊരിങ്ങൾ അനുതാപം ചെയ്തു ദൈവത്തെ
ജ്ഞാനത്തിലും സത്യത്തിലും സെവിക്കാഞ്ഞാൽ നിത്യനാശം ഉണ്ടാകും
എന്നു ക്രിസ്തിയാൻ ആശാമയന്റെ സമ്മതപ്രകാരം പറഞ്ഞവാക്കു
അവർ കെട്ട ശെഷം തിരസംകാട്ടി ചെന്നടപ്പാൻ മനസ്സില്ലാഞ്ഞ്കയാ
ൽ പത്രക്കെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു-

അപ്പൊൾ സഞ്ചാരികൾ അവരെ വിട്ട ശെഷം ക്രിസ്തിയാൻ ആശാമയനൊടു
ഉപകാരമനുഷ്യന്റെ വിധിക്കനില്പാൻ കഴിവില്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തി
ന്റെ വിധിക്കു എങ്ങിനെ നില്ക്കും- മൺപാത്രങ്ങളായ നമ്മൊടു മിണ്ടു
വാൻ കഴിയാതിരുന്നാൽ ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ മുമ്പാകെ അവ
രുടെ കാൎയ്യം എങ്ങിനെ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു- അനന്തരം ക്രിസ്തി
യനും ആശാമയനും ഒടിനടന്നു എളുപ്പം എന്നൊരു താഴ്വരത്തിൽ
ഭിസുഖമായി കടന്ന ശെഷം ലാഭഗിരിയുടെ അരികിൽ എത്തുക
യും ചെയ്തു- ആ ഗിരിയിൽ വെള്ളി എടുക്കുന്നൊരു കുഴി ഉണ്ടാകകൊ
ണ്ടു പണ്ടു യാത്രക്കാരിൽ പലരും ആ സ്ഥലത്തിൽ ചെന്ന ശെഷം കാണ്മാനായി
വഴി തെറ്റി കുഴിയുടെ വക്കത്തു ചെന്നു കുത്തനെ നൊക്കിയ
പ്പൊൾ പൊള്ള ഭൂമി ഇടിഞ്ഞതിനാൽ വീണു ചിലർ മരിച്ചു മറ്റും ചിലർ
മുടങ്ങി മരണം വരെക്കും മുഴുവനും സ്വസ്ഥരാകുന്നതും ഇല്ല വെള്ളി എ
ടുക്കുന്ന കുഴിയെ കാണ്മാനായി യാത്രക്കാരെ വിളിക്കുന്നതിന്നു ദെ
മാസാമി കുഴിക്കും വഴിക്കും മദ്ധ്യെ നിന്നു കൂടനെ പൊകുന്ന ആശാമയ
ക്രിസ്ത്യാനികളെ കണ്ടപ്പൊൾ എടൊ ഇവിടെ വരുവിൻ ഞാൻ ഒന്നു കാ
ണിപ്പാൻ ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു-

ക്രിസ്തി- വഴി തെറ്റി അങ്ങൊട്ടു ചെല്ലുവാൻ തക്ക കാൎയ്യം എന്തു

ദെമാസാമി- ഇവിടെ വെള്ളി എടുക്കുന്ന ഒരു കുഴി ഉണ്ടു അതിൽ ധനത്തി
നായി ജനങ്ങൾ കുഴിക്കുന്നതു പൊലെ നിങ്ങളും വന്നു അല്പം കുഴിച്ചാൽ
ബഹു സമ്പത്തു ഉണ്ടാകും—

അപ്പൊൾ ആശാമയൻ ക്രിസ്തിയനൊടു നാം ചെന്നു നൊക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു

ക്രിസ്തി- ഞാൻ അവിടെ പൊകുന്നില്ല അനെകം ആളുകൾ പൊയി നശിച്ചത
ല്ലാതെ ആ ധനം സമ്പാദിക്കുന്നവരുടെ യാത്രക്കു മുടക്കം വരുത്തുന്നൊ

ആ കണ്ണിയത്രെ ആകുന്നത എന്നെ ഞാൻ കെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഒരു ദെമാവൊടു അത് എത്രയും അനൎത്ഥവും എറിയ സഞ്ചാരികൾക്കു താമസവും ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള സ്ഥലമല്ലയൊ എന്ന ചൊദിച്ചു-

ദെമാസ്വാമി- നല്ലവണ്ണം സൂക്ഷിക്കുന്നവൎക്ക അനൎത്ഥമുള്ളതല്ല എന്നല ജ്ജിച്ചു പറഞ്ഞു-

അപ്പൊൾ ക്രിസ്തിയാൻ ആശാമയനൊടു ഒർ അടി പൊലും നാം തെറ്റാതെ നെർവഴിയിൽ തന്നെ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്ക എന്ന പറഞ്ഞു

ആശാമയൻ- ധനികസക്തന്മാർ വന്നു കുശലവാക്കു കെട്ടാൽ നൊക്കുവാൻ ചെല്ലും നിശ്ചയം—

ക്രിസ്തി- അവന്റെ സ്വഭാവത്തിന്ന ആ വഴി തന്നെ രസം തൊന്നുക കൊണ്ട അവൻ സംശയം കൂടാതെ അവിടെ പൊകും പക്ഷെ മരിക്കയും ചെയ്യും—

അപ്പൊൾ ദെമാസ്വാമി എന്നാൽ നിങ്ങൾ നൊക്കുവാൻ വരുന്നില്ലയൊ എന്ന പിന്നെയും വിളിച്ചു—

ക്രിസ്തി- ദെമാ നീ കൎത്താവിന്റെ നെർവഴിക്കു ഒരു വൈരിയാകുന്നു നിന്റെ തെറ്റു നിമിത്തം അവന്റെ സെവകന്മാരിൽ ഒരുവൻ നിന്നെ വിധിച്ചിരിക്കുന്നു ഞങ്ങളെയും നിന്റെ നാശത്തിലകപ്പെടുത്തുവാൻ നൊക്കുന്നതിന്ന എന്തു കാരണം- ഞങ്ങൾ നെർവഴി തെറ്റിയാൽ കൎത്താവ് അത് കെട്ടു ഞങ്ങൾ ധൈൎയ്യത്തൊടെ ഇരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു അപമാനിക്കും

ദെമാസ്വാമി- നമുക്ക എല്ലാവൎക്കും ഒരു മതം തന്നെ അല്ലയൊ നിങ്ങൾ അല്പം താമസിച്ചാൽ ഞാനും കൂടയാത്രയാകും എന്ന പറഞ്ഞു-

ക്രിസ്തി- നിന്റെ പെർ എന്തു ഞാൻ വിളിച്ചത് തന്നെ അല്ലയൊ-

ദെമാസ്വാമി- അതെ ദെമാ എന്ന തന്നെ എന്റെ പെർ ഞാൻ അബ്രഹാമിന്റെ പുത്രനാകുന്നു-

ക്രിസ്തി- ഞാൻ അറിയും നിന്റെ മുത്തച്ഛൻ ഗെഹസിയും നിന്റെ അച്ഛൻ യൂദാവും ആയിരുന്നവരല്ലൊ അവരുടെ പ്രവൃത്തിയിലും നീ പിഞ്ചെന്നു പിശാചിന്റെ സെവകനായിരിക്കുന്നു നിന്റെ അച്ഛൻ ദ്രൊഹി

സാക്ഷിമരിച്ച പ്രകാരം നിങ്ങൾക്കും വരുന്നതെങ്കിൽ രാജാവിന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ എന്റെ ബൊധിന്റെ കാൎയ്യം നന്നാക്കി അറിയിക്കും എന്നു പറഞ്ഞൊ ദെസഞ്ചാരികൾ യാത്രയാക്കി-

ങ്ങെനിന്റെ ശെഷം ചെവികാസർതന്മാർ മുതലായവർ പാടിയിലി കൂടെ അദ്ദിക്കിൽ എത്തിയപ്പൊൾ ദെമാസിന്റെ മെൽ കെട്ടു ഉടനെ ഞെങ്ങൾ വായനൊട്ടു ചെരുകയും ചെയ്തു - അവർക്കു ഇവിടെ ലെക്ക നൊക്കി പിന്നെ മരിച്ചു [illegible] ഴിപ്പാൻ വെണ്ടി ഞാൻ വെണ്ട നിത്യം കയറി വരുന്നതെങ്ങിനെ [illegible] സംമുദ്രമൊഴിച്ചു പിന്നെ വൊ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല അന്നു മുതൽ അവൾ വഴിയിൽ വന്നു കണ്ടില്ലനെന്നെ അറിയും - അനന്തരം ക്രിസ്തിയാൻ-

ദെമാസിനൊടു കടന്നൊക്കു ശാപം
ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വിടാ
അവൎക്കു പൊരും മണ്ണിലുള്ള ലാഭം
മെലാൽ വരുന്നതൊന്നും നിനയാതെ എന്നു പാടുകയും

ചെയ്തു - ഇതാപ്പുറകുടെ അപ്പുറം സഞ്ചാരികൾ വഴിങ്ങി [illegible] തന്നെ എത്തിയും പുരാണമായൊരു ഞങ്ങൾ നൊക്കി [illegible] ക്കിന്റെ മെൽ ഒരു സ്ത്രീയുടെ രൂപം പൊലെ ആക്കി കൊണ്ടു അവർ വളരെ അതിശയിച്ചു നൊക്കി കൊണ്ടിക്കുമ്പൊൾ ഒരുമായാൽ അതിന്റെ തലക്കലെ लोट: पत्नीं स्मरत എന്നൊരു എഴുത്തിനെ കണ്ടു അൎത്ഥം തിരിയാഞ്ഞു കൊണ്ടു തന്നെ ക്രാൾചതിയായുള്ള ക്രിസ്തിയാനെ വിളിച്ചു എഴുത്തിനെ കാണിച്ചാറെ അവൻ അക്ഷരങ്ങളെ അങ്ങൊട്ടു ഇങ്ങൊട്ടു നൊക്കിയ ശെഷം ലൊത്തിന്റെ ഭാൎയ്യയെ ഓൎക്കൊള്ളിൻ എന്നതിന്റെ അൎത്ഥം ബൊധിച്ചു പറഞ്ഞു സദൊമിൽ നിന്നു ഒടി പൊകുമ്പൊൾ ദ്രവ്യാഗ്രഹമുള്ള മനസ്സു കൊണ്ടു മറിഞ്ഞു നൊക്കി ഉപ്പു തൂണായിതീൎന്ന ലൊത്തിന്റെ ഭാൎയ്യ ഇതു തന്നെ എന്നറികയും ചെയ്തു-

അപ്പൊൾ ക്രിസ്തിയാൻ ആസഹൊദരാ ദെമാസ്വാമിയാഭഗിനിയെ കാണ്കയായിനത്തെ പിരിച്ച ശെഷം ഈകാഴ്ച എത്രയും ആവശ്യമായിരുന്നു [illegible] സമയം തൊന്നിയ പ്രകാരം അനുസരിച്ചു അവിടെക്കു ചരിച്ചു എങ്കിൽ നമ്മെയും പൊലെ വഴിയെ വരുന്നവൎക്കു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി തീരുവാൻ സംഗതി ഉണ്ടായിരുന്നു —

ആശാമയൻ- ആ ബുദ്ധികെട്ടതിനിമിത്തം എനിക്കഇപ്പൊൾ വളരെ സങ്കടം
ഉണ്ടു ഞാൻ ലൊത്തിന്റെ ഭാൎയ്യെപൊലെ ആയിതീരാഞ്ഞതു ആശ്ച
ൎയ്യം- അവളുടെ പാപത്തിന്നും എന്റെ പാപത്തിന്നും എന്തു
ത്രത്തൊളം ഭെദം ഉള്ളു- അവൾ തിരിഞ്ഞു നൊക്കി ഞാനൊ
പൊകുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു- ദൈവകരുണ വാഴ്ക- എന്നാൽ അ
ങ്ങിനെ ഉള്ള കാൎയ്യം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തൊന്നിയതുകൊണ്ടു ഞാ
ൻ നാണിച്ചിരിക്കട്ടെ-

ക്രിസ്തി- ശെഷം വഴിയിൽ സഹായം എത്തെണ്ടതിന്നു നാം ഇവിടെ കണ്ടതു
ഒക്കെയും ഓൎക്കെണം ഈ സ്ത്രീ സദൊമിന്റെ ശിക്ഷാവിധിയിൽ
നശിക്കാതെ തെറ്റിപൊയി എങ്കിലും മറ്റൊരു ശിക്ഷാവിധി
യിൽ അകപ്പെട്ടു നാം കണ്ട പ്രകാരം ഒരു ഉപ്പുതൂണായിതീൎന്നു

ആശാമയൻ- അവളെ പൊലെ പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ ഭയത്തിന്നാ
യിട്ടും പാപഭയമില്ലാത്തവൎക്കു വരുന്ന നാശത്തിന്റെ അടയാള
ത്തിന്നായിട്ടും ഇവൾ നമുക്ക ഇരിക്കട്ടെ അപ്രകാരം തന്നെ കൊ
രാ ദാഥാൻ അബീറാം എന്നിവരും അവരുടെ പാപത്തിൽ ന
ശിച്ചു ഇരുനൂറ്റെമ്പതു ആളുകളും ഭയത്തിന്നായിട്ടു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാ
യിതീൎന്നു എങ്കിലും ദെമാസ് മുതലായവർ അങ്ങു സൌഖ്യമായി നി
ന്നു ഈ സ്ത്രീ തിരിഞ്ഞു നൊക്കിയതിനാൽ തന്നെ പ്രാണഛെദം
വരുത്തിയ ധനത്തെ അന്വെഷിപ്പാൻ എങ്ങിനെ കഴിയും എന്ന
എനിക്ക തിരിയുന്നില്ല അവർ കണ്ണു അല്പം തുറന്നെങ്കിൽ ഈ ഭയ
ക്രി ങ്കര ദൃഷ്ടാന്തം കാണുമായിരുന്നു- ക്രിസ്ത്യാൻ അവരുടെ കാൎയ്യം ഹൃ
ദയകാഠിന്യത്തിന്റെ അടയാളവും വളരെ ആശ്ചൎയ്യമുള്ളതുമാ
കുന്നു അവർ ന്യായാധിപതിയുടെ മുമ്പാകെ നിന്നും കുലനിലത്തിൽ
ഉം മൊഷണം ചെയ്യുന്നവരെ പൊലെ തന്നെ- ഏദെൻ തൊട്ടം
പൊലെ എത്രയും വിശിഷ്ട രാജ്യം കൎത്താവു സദൊമ്യൎക്ക കൊടു
ത്തതിനാൽ അവൎക്കാണിച്ച സ്നെഹത്തെ അവർ വിചാരിയാ
തെ അവന്റെ മുമ്പാകെ തന്നെ പാപം ചെയ്തു കൊണ്ടു അവ
ർ എത്രയും വലിയ പാപികളായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു- ഇ

ങ്ങിനെക്കുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ കണ്ടിട്ടും വിചാരിയാതെ പാപം ചെ
യ്യുന്നവർ എല്ലാവരും കഠിനമുള്ള ശിക്ഷാവിധിയിലകപ്പെടും നിശ്ച
യം—

ആശാമയൻ നീ പറഞ്ഞവാക്കു സത്യം തന്നെ എങ്കിലും നീയൊ പ്രത്യെകമാ
യി ഞാനൊ ഇങ്ങിനെ ഉള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകാതിരുന്നത് എ
ന്തൊരു കൃപ ദൈവത്തെ ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഭയപ്പെട്ടു എപ്പൊഴും ലൊ
ത്തിന്റെ ഭാൎയ്യയെ ഓൎത്തുകൊള്ളുവാൻ വളരെ സംഗതി ഉണ്ട
ല്ലൊ—

അനന്തരം അവർ യാത്രയായി എത്രയും നല്ലൊരു നദീതീരത്ത് എ
ത്തി നദിക്കു ദാവീദ്രാജാവ് ദൈവനദി എന്നും യൊഹന്നാൻ ജീവവെള്ള
ത്തിന്റെ പുഴ എന്നും പെർ ഇട്ടിരിക്കുന്നു- അവരുടെ വഴി നദിയുടെ ക
രയിൽ കൂടി തന്നെ ആകകൊണ്ടു ക്രിസ്ത്യാനിയും ആശാമയനും വളരെ
സൌഖ്യമായി നടന്നു അതിലെ വെള്ളവും കുടിച്ചു ക്ഷീണതകൾ തീൎന്നു ഹൃദ
യസന്തൊഷം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു- ആ നദിയുടെ ഇരുപുറവും പൂത്തും കാ
ച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പലവിധ വൃക്ഷങ്ങളും ഉണ്ടു അവയുടെ ഇല യാത്രാകഷ്ട
ങ്ങളാൽ രക്തം ദുഷിച്ചുപൊകയാൽ ദഹനക്കെടു മുതലായ വ്യാധികൾ വരാ
തിരിപ്പാൻ എത്രയും വിശെഷമുള്ളതാകുന്നു അവിടെ വൎഷം മുഴുവനും തളി
ൎത്തും പൂത്തും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുല്ക്കാവിൽ ഇറങ്ങുവാൻ വിരൊധമില്ലാതെ
വർ അവിടെ ഞാത്തുകൊണ്ടു കിടന്നുറങ്ങുകയും ചെയ്തു- രാവിലെ അവർ എഴു
നീറ്റു വൃക്ഷഫലം പറിച്ചു ഭക്ഷിച്ചു പുഴയുടെ വെള്ളവും കുടിച്ചാറെ കിടന്നു
റങ്ങി അങ്ങിനെ അവർ പലദിവസം കൂടി സുഖെന കഴിച്ച ശെഷം

ഹാ വഴിപൊക്കൎക്കു തീരം
പളുങ്കൊഴുക്കം പൊലിതാ
വൃക്ഷാദി പുഷ്പമണം ഗംഭീരം
ഫലങ്ങൾ തിന്നൊൻ നിറയാ
ഇതിന്റെ ഇലകൾ ഔഷധം വാങ്ങുവാൻ
തനിക്കാം സൎവ്വം വിറ്റു ബുദ്ധിമാൻ - എന്ന് പാടി-

ഇവിടെ നിന്നു പ്രയാണം തീൎന്നിട്ടില്ല എന്നവർ അറികകൊണ്ടു യാത്രയാക

വാൻശിക്ഷിച്ചാറെ ഭക്ഷിച്ചു കുടിച്ചു പുറപ്പെട്ടു കാൎയ്യം ചെയ്തു-
അപ്പോൾ ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടത് എന്തെന്നാൽ അവർ അല്പം നടന്ന
ശെഷം നദിക്കും വഴിക്കും പിരിഞ്ഞു വഴിക്കു മഹാദുൎഘടവും പ്രയാണത്താൽ
അവരുടെ കാലുകൾ തെഞ്ഞതുമാകിയിരിക്ക കൊണ്ടു അവർ വളരെ ദുഃഖിച്ചു-
സഞ്ചാരികളുടെ ആത്മാവ് വഴി നിമിത്തം ക്ഷീണിച്ചു പൊയി- അവർ ഇ
ങ്ങിനെ നടന്ന സമയം വഴി നന്നാകിയെങ്കിൽ കൊള്ളാകിരുന്നു എന്നു ആശ
ിച്ചു മുമ്പൊട്ടു നൊക്കിയപ്പോൾ ഇടഭാഗത്തു ഒരു വയലും അതിലെക്കു ചെ
ല്ലുവാൻ തക്ക വെലിക്കടാവും കണ്ടു- അതിന്റെ പെർ ഇടവയൽ എന്നത
നെന്നാകുന്നു അപ്പോൾ ക്രിസ്തിയാൻ തന്റെ കൂട്ടുകാരനൊടു ഈ വയൽ ന
മ്മുടെ വഴിക്കൊട്ടു ചെന്നിരിക്കുന്നെങ്കിൽ നാം അതിലെ നടക്കാമല്ലൊ എന്നു
ചൊല്ലി കടാക്ഷിക്കൽ ചെന്നു നൊക്കി വെലിയുടെ അപ്പുറം ഒരു ഇടവഴി വ
ഴിക്കു ചെരത്തന്നെ ഉണ്ടു എന്നു കണ്ടു ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ച പ്രകാരമാകിയ സ
ഹൊദരവാ നാം അതിലെ പൊയി സുഖെന നടക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു-
ആശാമയൻ- ഇടവഴിക്കിൽ പൊകാൽ നെർവ്വഴി തെറ്റി പൊകുന്നില്ലയൊ
ക്രിസ്തി- അങ്ങിനെ ഒന്നും വരുന്നില്ല നെർവ്വഴി അടുത്തു ഉണ്ടല്ലൊ എന്നു ചൊ
ന്നാറെ ആശാമയനും സമ്മതിച്ചു ക്രിസ്തിയാന്റെ പിന്നാലെ വെലി
ക്കടാക്ഷി കടന്നു- ഇടവഴിയിൽ എത്തിയാറെ അവർ കാൽ നൊവു കൂ
ടാതെ നടന്നു മുമ്പൊട്ടു നൊക്കിയപ്പോൾ അവരെ പൊലെ നടക്കു
ന്ന വ്യൎത്ഥപ്രമാണി എന്നൊരുത്തനെ കണ്ടു എടൊ ഇതു എവ
ഴി എന്നു വിളിച്ചു ചൊദിച്ചാറെ വാനദ്വാരത്തിലെക്കു പൊകുന്ന വ
ഴി തന്നെ എന്നു കെട്ട ശെഷം ക്രിസ്തിയാൻ കണ്ടുവൊ ഞാൻ പറഞ്ഞ
പ്രകാരം തന്നെ വഴി നല്ലതു എന്നു അറിഞ്ഞില്ലയൊ ഇപ്പൊൾ ബൊധി
ച്ചുവൊ എന്നു പറഞ്ഞാറെ അവർ അവന്റെ വഴിയെ നടന്നു
കൊണ്ടിരുന്നു- എങ്കിലും ഇതാ സൂൎയ്യൻ അസ്തമിച്ചു ഇരുളും അധിക
മാക ശെഷം പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നവർ മുമ്പിൽ നടന്നവനെ കാണ്മാ
ൻ വഹിയാതെ ഇരുന്നു-
മുമ്പിൽ നടന്ന വ്യൎത്ഥപ്രമാണി വഴിയെ കാണാഞ്ഞുകൊണ്ടു ആ പ്രദെശത്തി
ന്റെ ഉടമക്കാരൻ വ്യൎത്ഥപ്രശംസികളായ മൂഢന്മാരെ പിടിപ്പാൻ വെട്ടി

വെട്ടിക്കുണ്ടാക്കിയൊരു അഗാധകുഴിയിൽ വീണകൊണ്ടാലും വെട്ടിമരി
ക്കയും ചെയ്തു- ഡ്യൂഷിയുടെ ഒട്ടു ത്രിങ്കിയനും അവന്റെ കൂട്ടുകാരനും
കൂട്ടഞ്ഞിക്കാക്കും ഏന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു ഉത്തരം പറവാൻ ഒരുത്ത
ല്ലാതെ ഞങ്ങളെ എന്നൊരുത്തിയ വിളിമാത്രം കെട്ടു- അപ്പോൾ ഡ്യൂശാമയ
ൻ ഹാ കഷ്ടം കഷ്ടം നാം ഇപ്പോൾ എവിടെ എന്നു ചൊല്ലി പറഞ്ഞാറെ ത്രി
ങ്കിയൻ താൻ അവനെ നെയ്ക്കുഴിയിൽനിന്നു തെറിച്ചു കളഞ്ഞു എന്നറിക
കൊണ്ടു മിണ്ടാതിരുന്ന അപ്പോൾ മഴയും മിന്നലും ഘോരമായി തുടങ്ങുക
ളവും പൊങ്ങി വരികയും ചെയ്തു-

അനന്തരം ഡ്യൂശാമയൻ വിളിച്ചു അക്കാണാൻ നെയ്ക്കുഴിയെ കഴിച്ചിട്ട തെന്തു എ
ന്നു ഉറക്കിട്ടു പറഞ്ഞു-

ത്രിങ്കിയൻ- എറവഴി നമ്മെ നെയ്ക്കുഴി തെറിക്കും എന്നു ഡ്യൂസമയം ഞാൻ
വിചാരിച്ചു-

ഡ്യൂശാ- ഞാൻ അപ്പോൾ തന്നെ വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടു അല്പം വിരോധിച്ചു
എങ്കിലും നിന്റെ ഇന്നേക്കാൾ വൃദ്ധനാകുന്ന എന്ന വിചാരിച്ചു സ്പഷ്ട
മായി പറവാൻ ശങ്കിച്ചു-

ത്രിങ്കി- ഹാ സഹോദര ഞാൻ തന്നെ നെയ്ക്കുഴി തെറിച്ചു വരുന്ന കഷ്ടത്തി
ൽ ആക്കിയത് എനിക്ക് വളരെ സങ്കടം എങ്കിലും അറിഞ്ഞും കൊ
ണ്ടു ചെയ്തതല്ലായ്കയാൽ എന്നോടു ക്ഷമിക്കേണം

ഡ്യൂശാമ- ഹാ സഹോദര വിഷാദിക്കരുതെ ഞാൻ എല്ലാം ക്ഷമിച്ചിരിക്കു
ന്നു ഈ കഷ്ടവും നമുക്കു ഗുണമായിത്തീരുമെന്ന വിശ്വസിക്ക
യും ചെയ്യുന്നു-

ത്രിങ്കി- ഈ ഹൃദയമുള്ള സഹോദരൻ ലഭിച്ചതുകൊണ്ടു എനിക്ക് വളരെ
സന്തോഷം എങ്കിലും നാം ഇവിടെ താമസിക്കാതെ വേഗം മടങ്ങി
പോവാൻ നോക്കേണം-

ഡ്യൂശാ- സത്യം സഹോദര ഞാൻ മുമ്പിൽ നടക്കാം-

ത്രിങ്കി- അല്ല എന്റെ കുറവു നിമിത്തം നാം നെയ്ക്കുഴി തെറ്റിയതുകൊ
ണ്ടു അനർത്ഥം വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ എനിക്ക് ആദ്യം വരേണ്ടതി
ന്നു ഞാൻ തന്നെ മുമ്പിൽ നടക്കട്ടെ-

ആശാമയൻ- വെങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ ഇപ്പൊൾ മടങ്ങും ... ഉണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ
കുഴിഞ്ഞിറങ്ങിപ്പൊവാൻ സംഗതിവരും എന്നു പറഞ്ഞൊരെ- ഞാൻ ന്റെ ഹൃ
ദയം വെറുവഴിക്കുടനെ ഞങ്ങൾ ഇരിക്കട്ടെ നടന്ന വഴിയായിട്ട മട
ങ്ങിപ്പൊക ക്രിസ്ത്യാനി എന്നൊരുത്തന്റെ വാക്കു കെട്ടിട്ടൊ
ൽ കരെത്തു ധൈര്യം വന്നെങ്കിലും വെള്ളങ്ങൾ പൊങ്ങുകകൊണ്ടു
മടങ്ങിപ്പൊവാൻ മഹാപ്രയാസമായിരുന്നു (വഴിയിൽനിന്നു തെ
റ്റുവാൻ എളുപ്പം മടങ്ങിച്ചെരുവാൻ പ്രയാസം തന്നെ എന്നറിയാ)
ഇരുളും വെള്ളത്തിന്റെ പൊക്കവും ഭയങ്കരമാകകൊണ്ടു അവർ
അഞ്ചെട്ടു പ്രാവശ്യം മുങ്ങിപ്പൊവാറായിരുന്നതല്ലാതെ എത്രയും
വലഞ്ഞുപൊട്ടായും ആ രാത്രിയിൽ വെളിക്കടയാക്കൽ എത്തുവാൻ ക
ഴിയാതെ ഒരു പങ്ങുശാലയെ കണ്ടു അകത്തു പ്രവെശിച്ചു കഴിഞ്ഞ
തിനിമിത്തം കണ്ണും മയങ്ങി പുലരുവൊളം കിടന്നുറങ്ങുകയും
ചെയ്തു-

അവർ ഇങ്ങിനെ കിടന്നുറങ്ങിയ സ്ഥലത്തിന്റെ സമീപത്തു സംശയപുരി
എന്നൊരു കൊട്ടയുണ്ടായിരുന്നു അവിടെ വാഴുന്ന ആശാഭംഗൻ എ
ത്രയും പുലൎച്ചെക്കു എഴുനീറ്റു തന്റെ നിലങ്ങളിൽ എങ്ങും സഞ്ചരിച്ചു ആശാ
മയനും ക്രിസ്ത്യാനിയും ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു കൊപിച്ചു ഉണരുവിൻ എന്നു ക്രുദ്ധിച്ചു നി
ങ്ങൾ എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്റെ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ എന്തുപണി എന്നു
ചൊദിച്ചാറെ അവർ ഞങ്ങൾ സഞ്ചാരികൾ ആകുന്നു വഴിയും തെറ്റി നടന്നു
എന്നു ചൊല്ലിയതു രാക്ഷസൻ കെട്ടപ്പൊൾ നിങ്ങൾ ഇന്നു രാത്രിയിൽ എന്റെ
ഭൂമിയെ ചവിട്ടി കടന്നതിനാൽ എനിക്കു ദ്രൊഹികളായി എന്റെ കൂടെ വ
രണം എന്നു കല്പിച്ചു അവരെ ബലപ്രമാണമാക്കി കൊണ്ടുപൊകയും ചെയ്ക
കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ കുറ്റം അറികയാൽ വിരൊധം പറവാൻ കഴിയാതെ ഇ
രുന്നു- ഇങ്ങിനെ രാക്ഷസൻ അവരെ തന്റെ കൊട്ടയിലെ തടവിൽ കൊണ്ടു
പൊയശെഷം എത്രയും ഇരുട്ടും മലിനതയും ദുൎഗ്ഗന്ധവും നിറഞ്ഞ തടവി
ൽ പാൎപ്പിച്ചു അതിൽ അവർ ബുധനാഴ്ച തുടങ്ങി ശനിയാഴ്ച വൈകുന്നെര
ത്തൊളം അന്നപാനമിത്രങ്ങൾ കൂടാതെ കിടന്നിരുന്നു- ഈ കഷ്ടം എല്ലാം എ
ന്റെ കുറ്റത്തിന്റെ ഫലം എന്നു ക്രിസ്ത്യാനി അറികകൊണ്ടു ഇരട്ടിയായി

ദുഃഖിച്ചു-

അന്നരാത്രിയിൽ ആശാഭംഗാസുരൻ ഭാൎയ്യയായ നിരാശയൊടു കൂടെ ആലൊ
ചിച്ചിരിക്കെ രണ്ടു പരദെശികൾ എന്റെ ഭൂമിയെ ലംഘിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു
ഞാൻ അവരെ പിടിച്ചു തടവിൽ പാൎപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു അവരെ ഞാൻ എന്തു ചെ
യ്യെണം എന്നു ചൊദിച്ചാറെ അവർ ആരെന്നും എവിടെനിന്നു വരുന്നു
എവിടെക്കു പൊവാൻ വിചാരിക്കുന്നു എന്നും അവൾ അന്വെഷിച്ചറിഞ്ഞ
പ്പൊൾ നിൎദ്ദയമായി എഴുനീറ്റാൽ പിന്നെ അവരെ നല്ലവണ്ണം അടിക്കെ
ണം എന്നു മന്ത്രിച്ചു പ്രകാരം അവൻ രാവിലെ എഴുനീറ്റു ഒരു മുൾവടി വാ
ങ്ങി തടവിൽ ചെന്നു തനിക്കു ഒരു നാളും വെറുപ്പു കാണിക്കാത്ത സഞ്ചാരി
കളെ നായ്ക്കളെ പൊലെ നിന്ദിച്ചു കഠൊരമായി അടിച്ചു പൊകയും ചെ
യ്തു- ഈ പ്രകാരം കൊണ്ട അടിയാൽ അവർ വളരെ വലഞ്ഞു അനങ്ങുവാൻ
കഴിയാതെ ആ ദിവസം മുഴുവൻ കരഞ്ഞും വീൎത്തും മുറയിട്ടും കൊണ്ടിരു
ന്നു- പിറെറ രാത്രിയിൽ രാക്ഷസി തടവുകാരുടെ അവസ്ഥ അന്വെഷി
ച്ചു അവർ ഇന്നിയും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കെട്ടാറെ തങ്ങൾ തന്നെ മരി
ച്ചു കൂടെണ്ടതിന്നു അവരൊടു കല്പിക്കെണം എന്നു ഭൎത്താവിനൊടു പറ
ഞ്ഞു- അതു കൊണ്ടു അവൻ രാവിലെ പിന്നെയും തടവിലെക്കു ചെന്നു മു
ന്പെയും വല്ലാത്ത മുഖലക്ഷണം കാട്ടി അവരുടെ മുറിവു തിണൎപ്പുകളും മറ്റും
കണ്ടപ്പൊൾ ഹാ നിങ്ങൾ ഒരു നാളും ഈ സ്ഥലത്തുനിന്നു വിട്ടുപൊകയില്ല കുടാ
വിഷ്ഠാ കത്തിയാലൊ കയറു കെട്ടി തൂങ്ങുന്നതിനാലൊ വിഷത്താലൊ മരിച്ചു
കളയുന്നതു നിങ്ങൾക്കു നന്നു ഇങ്ങിനെ ദുഃഖിച്ചു ജീവിക്കുന്നതു ബൊധമാകൊ
ല്ലയൊ എന്നു പറഞ്ഞ ശെഷം തങ്ങളെ വിടെണ്ടതിന്നു അവർ വളരെ അ
പെക്ഷിച്ചു- അപ്പൊൾ അവൻ അതിക്രുദ്ധനായി അവരുടെ മെൽ പാഞ്ഞു
അടുത്ത ക്ഷണത്തിൽ ഒരു മിന്നൽ വാതത്താൽ പിടിച്ചു കൈ രണ്ടും കുഴഞ്ഞി
ല്ലെങ്കിൽ അവരെ സംശയം കൂടാതെ കൊല്ലുമായിരുന്നു പ്രകാശം തെ
ളിവായാൽ അവന്നു പലപ്പൊഴും ഈ വക ദീനങ്ങൾ വരുവാറായിരുന്നു-
ഇപ്രകാരം അവൻ പൊയശെഷം സഞ്ചാരികൾ തങ്ങൾ ചെയ്യെണ്ടുന്നതി
നെ വിചാരിപ്പാൻ ഇടയുണ്ടായി അനന്തരം ക്രിസ്തിയൻ സഹൊദരനൊ
ടു കാൎയ്യം ബഹു സങ്കടമുള്ളതാകുന്നു ഇങ്ങിനെ ജീവിക്കയൊ മരിക്കയൊ

എന്തവെണ്ടു- എന്റെ ആത്മാവു ഇവനെക്കാൾ ഞെരിക്കിലയെയും ഉ
ൾക്കുന്നു (ക്രയാബെ. ൧, ൧൭) ഈ തടവിനെക്കാൾ ശവമായിരിക്കുന്നതു നല്ലതു സ
ത്യം ആകകൊണ്ടു നാം രാക്ഷസന്റെ വാക്കുപ്രകാരം ചെയ്ക എന്നവനെന്നു-
ആശാമയൻ നമ്മുടെ കാൎയ്യം എത്രയും ഭയങ്കരമുള്ളതാകുന്നു സംശയമില്ല ഇ
ങ്ങിനെ പാൎക്കുന്നതിനെക്കാൾ മരണം എനിക്കു നല്ലത് എന്നു ഞാനും വിചാരിക്കു
ന്നു എങ്കിലും നാം ഇരിക്കുന്ന രാജ്യത്തിലെ കൎത്താവ്-നീ കുലചെയ്യ
രുതെന്നു കല്പിച്ചതിനാൽ ഒരുത്തന്റെ ജീവനെ എടുത്തുകളയാൻ വിരോ
ധിച്ചുവെങ്കിൽ രാക്ഷസന്റെ വാക്കു പ്രമാണിച്ചു മരിച്ചുകളവാൻ എത്രയും വി
രോധം തന്നെ ഒരുവൻ അന്യനെ കൊല്ലുന്നവൻ ശരീരത്തെ മാത്രം നശിപ്പിക്കും
മരിച്ചുകളയുന്നവൻ ശരീരത്തോടുകൂടെ ആത്മാവിനെയും നശിപ്പിക്കുമല്ലൊ-
പിന്നെ സഹോദര നീ ശവക്കുഴിയിലുള്ള സ്വൈര്യത്തെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞുവല്ലൊ എ
ന്നാൽ കുലപാതകന്മാർ എല്ലാവരും നരകാഗ്നിയിൽ വീഴും എന്നു ഓൎത്തിട്ടുവൊ ആത്മ
കുലപാതകന്നു നിത്യജീവൻ ഇല്ല-സകലത്തിന്നും വിധി കല്പിപ്പാൻ ഇക്ക ആ
ശാഭംഗാസുരന്റെ പക്കൽ ഉള്ളതല്ല നമ്മെപ്പോലെ അവൻ മറ്റും പലരെയും
പിടിച്ചു എങ്കിലും അവർ അവന്റെ കൈക്കൽനിന്നു വിട്ടുപൊയി എന്നു ഞാ
ൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു-വല്ലപ്പൊഴും ഉണ്ടാകയില്ലൊ ദൈവം അവനെ ഒരു സമയം
നശിപ്പിക്കയൊ അവൻ വാതിൽ പൂട്ടുവാൻ മറക്കയൊ നമ്മുടെ അടുക്കൽ
വരുമ്പൊൾ ക്ഷണത്തിൽ മിൻവാതത്തിൽ പിടിച്ചു മടങ്ങുകയൊ ചെയ്കയാൽ
നാം ഒളിച്ചുപൊകാമല്ലൊ-എങ്ങിനെ എങ്കിലും ഞാൻ മരിച്ചുകളകയില്ല പു
രുഷന്നു യൊഗ്യമായ പ്രകാരം ധൈൎയ്യം കാട്ടി രാക്ഷസന്റെ കൈക്ക
ൽനിന്നു വിട്ടുപൊകുവാൻ ഇടവരെ പൊറുക്കും-ഞാൻ അത്ര മുമ്പെ ചെയ്യാ
ഞ്ഞതു മൌഢ്യം തന്നെ-ഹാ സഹോദരന്മാരെ ഈ കഷ്ടം ക്ഷമയൊടെ സഹി
ച്ചാൽ തൽകാലത്തു രക്ഷ ഉണ്ടാകും മരിച്ചുകളവാൻ ആവശ്യമില്ലെന്നി
ങ്ങിനെയുള്ള വാക്കുകൊണ്ടു ആശാമയൻ ക്രിസ്തിയാനെക്കുറെ മനസ്സാന്തവ
രുത്തി എങ്കിലും ആ ദിവസവും അന്ധകാരത്തിൽ ദുഃഖത്തോടെ കഴിഞ്ഞു ഭക്ഷ
ണപാനങ്ങൾ ഇല്ലായ്കയാലും സൎവ്വാംഗം മുറിഞ്ഞതിനാലും ശ്വാസം കഴി
ക്കയത്രെ ഉണ്ടായി-

വൈകുന്നെരത്തു രാക്ഷസൻ പിന്നെയും തടവിലെക്കു വന്നു അവന്റെ കല്പന

കല്പനയനുസരിച്ചു മരിച്ചുവൊ എന്നു നൊക്കിയവർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു ക
ണ്ടപ്പൊൾ ഏറെറവും ക്രുദ്ധിച്ചു ഞാൻ നിങ്ങളെ പറഞ്ഞിരിക്കും ഞാൻ പറഞ്ഞ
വാക്കനുസരിക്കായ്കകൊണ്ടു ഇനി ജനിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരി
ക്കുന്ന എന്നു പറഞ്ഞു-

അപ്പൊൾ അവർ വളരെ വിറച്ചു ക്രിസ്തിയാനന മൊഹാലസ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നെ
ങ്കിലും ഒന്നും സുബൊധമുണ്ടായാറെ അവർ രാക്ഷസന്റെ കല്പന
യെക്കുറിച്ചു തമ്മിൽ ആലൊചിച്ചപ്പൊൾ ക്രിസ്തിയാനൻ അനുസരിപ്പാൻ തൊ
ന്നിയത്കൊണ്ടു ആശാമയൻ ഹാസഹൊദര പണ്ടത്തിന്റെ ധൈൎയ്യം എ
വിടെ - അപ്പൊല്യൊനും മരണനിഴൽ താഴ്വരയിൽ നി കണ്ടും കെട്ടും സഹിച്ചും ഇ
രിക്കുന്ന സകല ഉപദ്രവങ്ങളും നിന്നെ ജയിപ്പാൻ മതിയായില്ല ഇത്ര
രഷ്യം ഭയങ്കരകഷ്ടസങ്കടങ്ങളിലും മഹാധീരനായിരുന്ന നീ ഇപ്പൊൾ എന്തി
ന്നു ഇത്ര പെടിക്കുന്നു - ഞാൻ നിന്നെക്കാൾ ബലഹീനനെങ്കിലും നിന്റെ കൂട
ഈ തടവിൽ പാൎക്കുന്നു രാക്ഷസൻ എനിക്കും മുറിയെല്പിച്ചു ഭക്ഷണപാനങ്ങ
ളെക്കും നിരൊധിച്ചു നിന്നെ പൊലെ ഞാനും ഈ അന്ധകാരത്തിൽ ദുഃഖി
ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു - ഹാസഹൊദരനാം കുറെ അധികം ക്ഷമിക്ക - മായാച
ന്തയിൽ നിചങ്ങല തടവു അവമൃത്യു എന്നിവ പെടിക്കാതെ വൃദ്ധജനകൊ
ഗ്രമായ ധൈൎയ്യം കാണിച്ചതു ഒക്കെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കു നിന്ദ്യമായതിനെ ഒഴി
പ്പാൻ വെണ്ടി നമ്മൾ കഴിയുന്നെടത്തൊളം ക്ഷമയുള്ളവരായിരിക്കെണം
എന്നു പറഞ്ഞു-

അന്നു രാത്രിയിൽ രാക്ഷസൻ ഭാൎയ്യയൊടു കൂടെ ഉറങ്ങുവാൻ പൊകുമ്പൊ
ൾ അവൾ തടവുകാർ നിന്റെ കല്പന അനുസരിച്ചുവൊ എന്നു ചൊദിച്ചാ
റെ ഈ കള്ളന്മാർ എത്ര കഷ്ടങ്ങളെ സഹിക്കേണ്ടി വന്നാലും തങ്ങളെ തന്നെ
നശിപ്പിപ്പാൻ മാത്രം മനസ്സില്ല എന്നവൻ പറഞ്ഞശെഷം രാക്ഷസി എ
ന്നാൽ രാവിലെ അവരെ തൊട്ടത്തിലെക്ക കൊണ്ടുപൊയി നീ മുമ്പെ കൊ
ല്ലപ്പെട്ടവരുടെ അസ്ഥികളെ കാണിച്ചു ഒൎന്നാഴ്ചവട്ടം കഴിയും മുമ്പെ ഞാ
ൻ നിങ്ങളെയും ഇവരെ പൊലെ സംഹരിച്ചു ഖണ്ഡംഖണ്ഡമാക്കി നുറുക്കി
കളയും എന്നവരൊടു പറയെണം എന്നു പറഞ്ഞു-

നെരം പുലൎന്നാറെ രാക്ഷസൻ തടവിലെക്ക ചെന്നു അവരെ തൊട്ടത്തി

ലൊക്കൊ കൊണ്ടു പൊക്കി ഭാര്യ പറഞ്ഞ പ്രകാരം എല്ലാം കാലത്തു തന്നെ അങ്ങളെ
വൊളെമ്മ സഞ്ചാരികളെ ആയവർ തന്റെ ഭൂമിയിൽ അതിക്രമി
ച്ചിരിക്കയാൽ ഞാൻ അവരെ പിടിച്ചു ബന്ധം ഖണ്ഡമാക്കിയിരുന്നു കീഴ
പ്രകാരം പത്തു ദിവസത്തിന്നകം നിങ്ങളെയും നുറുക്കും തടവിലെ പൊലെ
ചൊകാ എന്നു കല്പിച്ചു അതിടെ ഒളത്തും വരെയും അവരെ തല്ലിച്ചു ചൊ
ല്ലിയിരുന്നു - അതിന്റെ ശേഷം അവർ ശനിയാഴ്ച മുഴുവനും പൊ
ലെ ദുഃ പരവശന്മാരായി കിടന്നിരുന്നു - അന്ന രാത്രിയിൽ രാക്ഷസ
ൻ ഭാര്യയൊടു കൂട കട്ടിലിന്മെൽ കിടക്കുമ്പൊൾ അവർ പിന്നെയും തട
വുകാരെ കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു അവരെ എത്ര കും ദണ്ഡിപ്പിച്ചാലും പറഞ്ഞു
പെടുത്തിച്ചാലും മരിച്ചു കളവാൻ മാത്രം മനസ്സുവരാത്തതു എന്തൊരത്ഭു
തമെന്നു രാക്ഷസൻ പറഞ്ഞാറെ രാക്ഷസി അതിന്നു എത്താനും ഒരു സംശ
യമുണ്ടാകും - തങ്ങളെ രക്ഷിപ്പാൻ വരുന്ന വല്ല സഹായക്കാരെ നൊക്കി
പാർക്കയൊ വാതിലിനെ തുറപ്പാൻ വല്ല മറു താക്കൊൽ ഉണ്ടാകയാൽ
നല്ല അവസരം നൊക്കി കൊണ്ടിരിക്കയൊ എന്നൊരു ഭയം എനിക്കുണ്ടു
ണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞ ശേഷം അവൻ ഹാ പ്രിയെ നീ പറഞ്ഞതു സത്യമായിരി
ക്കും നാളെ ഞാൻ ഈ കാര്യത്തെ കുറിച്ചു അവരെ ശൊധന ചെയ്യും എ
ന്നു പറഞ്ഞു - ശനിയാഴ്ച പാതിരാത്രി തുടങ്ങി പുലരുവൊളം സഞ്ചാരികൾ പ്രാ
ർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പൊൾ ക്രിസ്ത്യാൻ ക്ഷണത്തിൽ കുതിച്ചെഴുന്നീറ്റു
ഹാ മൂഢനായ ഞാൻ ഈ ദുർഗ്ഗന്ധമുള്ള കാരാഗൃഹത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു എ
ന്ത - മടിയിൽ വാഗ്ദത്തം എന്നൊരു താക്കൊൽ കൊണ്ടു സംശയക്കൊ
ട്ടയിൽ എല്ലാ പൂട്ടുകളെയും തുറക്കാമല്ലൊ എന്നു പറഞ്ഞു സന്തൊഷി
ച്ചപ്പൊൾ ആശാമയൻ ഹാ സഹൊദര ഇതു എത്രയും നല്ല കാര്യം ക്ഷ
ണത്തിൽ മടിയിൽ നിന്നു ആ താക്കൊൽ എടുത്തു നൊക്കുക എന്നു
പറഞ്ഞ പ്രകാരം ക്രിസ്ത്യാൻ താക്കൊൽ എടുത്തു പൂട്ടിൽ ഇട്ടു തിരിച്ചപ്പൊൾ
താഴു ഇളകി വാതിലും തുറന്ന ശേഷം ഇരുവരും പുറത്തു പൊയി കൊ
ട്ടയിന്റെ വാതുക്കൽ ചെന്നു താക്കൊൽ ഇട്ടു തുറന്നു ഇരിമ്പു വാതി
ലൊളം എത്തി അതു തുറപ്പാൻ വെണ്ടി താക്കൊൽ ഇട്ടു തിരിച്ചു പണി
പ്പെട്ടു വെഗം ഒടി പൊകെണ്ടതിന്നു തുറക്കുന്നപ്പൊൾ വാതിൽ ശബ്ദിച്ചു

ന്റെ കാരച്ചൽ വഹിക്കാതാകകൊണ്ടു രാക്ഷസൻ ഒന്നെഴുന്നീറ്റു തടവു
കാരെ എത്തിപ്പിടിപ്പാൻ നോക്കി എങ്കിലും മുമ്പെപോലെ ദീനിൽ പാച്ചൽ വി
റച്ചു നടപ്പാൻ വഹിയാതെയായി- ഇങ്ങിനെ സഞ്ചാരികൾ പാഞ്ഞു രാജവഴി
യിൽ എത്തി രക്ഷ പ്രാപിപ്പാൻ സംഗതി വരികയും ചെയ്തു-
പിന്നെ അവർ വേലിക്കടമ്പിൽ കടന്ന ശേഷം വഴിയെ വരുന്നവർ ആരെ
ങ്കിലും ആശാഭംഗാസുരന്റെ കൈക്കലകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ നാം ഇവി
ടെ ഒരു കാര്യം ചെയ്യേണം എന്നു പറഞ്ഞു തമ്മിൽ ആലോചിച്ച ശേഷം
ഒരു തൂണു നിറുത്തി പിന്നെ വാനദേശത്തിന്റെ കർത്താവിനെ നിരസിച്ചു
അവന്റെ വിശുദ്ധസഞ്ചാരികളെ നശിപ്പിപ്പാൻ അന്വേഷിക്കുന്ന ആശാ
ഭംഗാസുരന്റെ സംശയപുരിക്കിലേക്ക് പോകുന്ന വഴി ഈ വേലിക്കടമ്പിൽ കൂ
ടെ തന്നെ ആകുന്നു എന്നു തൂണിന്മേൽ കൊത്തി എഴുതിക്കയും ചെയ്തു- ശേഷം ക
ടന്ന പല സഞ്ചാരികളും ആ എഴുത്തു നോക്കി വായിച്ചതിനാൽ തെറ്റാ
തെ നേർവഴിയിൽ തന്നെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു- അപ്പോൾ അവർ

നാം വഴി തെറ്റി വേഗത്തിൽ
വിലക്കിയ സ്ഥലത്തെ കണ്ടു
വിചാരിയാതെ ആർ ഇങ്കൽ
പുക്കാലും പെട്ടുപോമങ്ങു
ഈ കോട്ടക്കിരുക്കു സംശയം
അതിൽ വസിപ്പോർക്കാശനിസ്സ്വം- എന്നു പാടി-

അനന്തരം അവർ യാത്ര കഴിച്ചു മുമ്പൊന്ന ഗിരിയുടെ കർത്താവിന്നുള്ള
വാഞ്ഛിതമലപ്രദേശത്തിൽ എത്തി അവിടെയുള്ള പറമ്പുകളും പൂങ്കാവു
കളും മുന്തിരിങ്ങാത്തോട്ടങ്ങളും നീരുറവുകളും മറ്റും കാണ്മാൻ മുകളിൽ ക
യറി വെള്ളം കുടിച്ചും കുളിച്ചും മുന്തിരിങ്ങാപഴം ഭക്ഷിച്ചും കൊണ്ടു സന്തോഷി
ച്ചു- അവിടെ ആട്ടിൻകൂട്ടങ്ങളെ മേച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഇടയന്മാർ വഴിയരികെ തന്നെ
നില്ക്കകൊണ്ടു സഞ്ചാരികൾ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു ക്ഷീണമുള്ളരാക
വഴിപോക്കരുടെ മര്യാദപ്രകാരം വടി ഊന്നിനിന്നു ഈ മലകളും ആട്ടിൻകൂട്ട
ങ്ങളും ആർക്കുള്ളതാകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു ഇടയന്മാർ ഈ മലകൾ ഇമ്മാനു
വേലിന്റെ ദേശവും തന്റെ പട്ടണത്തിൽനിന്നു നോക്കുന്നതുമാക

അന്നവന്റെ കൂട്ടുകാരൻ ഉത്സാഹവതിമിത്തം അവൻ തന്റെ രക്ഷിതാവിനെ വെച്ചുപൊ ട്ടു ആ—

ക്രിസ്തി- ഇതു വാനപട്ടണവഴി തന്നെയൊ

ഇടയന്മാർ- അതെ നിങ്ങൾ വഴിക്കിൽ തന്നെ

ക്രിസ്തി- അവിടെക്ക് എത്ര ദൂരം

ഇടയന്മാർ- അവിടെ എത്തന്നെ പൊകുന്നവർക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും എത്തുവാൻ കഴിയാത്ത ദൂരം—

ക്രിസ്തി- വഴി നല്ലതൊ ദുർഗ്ഗമമൊ

ഇടയ- നല്ലവർക്ക് നല്ല വഴി- അക്രമക്കാർ അതിൽ വീഴും

ക്രിസ്തി- വലഞ്ഞും ക്ഷീണിച്ചും ഇരിക്കുന്ന സഞ്ചാരികൾക്ക് വെണ്ടി ഇവിടെ വല്ല ഉപകാരവും ഉണ്ടൊ ക്ഷമൊ

ഇടയ- അതിഥിസല്ക്കാരത്തെ മറക്കരുത് എന്ന് ഈ മലകളുടെ കർത്താവ് ഞങ്ങളൊട് കല്പിച്ചിരിക്കകൊണ്ട് ഈ സ്ഥലത്തിലുള്ള നന്മകളെ യഥെഷ്ടം അനുഭവിക്കാം—

അപ്പൊൾ ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടത് എന്തെന്നാൽ ഇവർ സഞ്ചാരികൾ തന്നെ എന്ന് ഇടയന്മാർക്ക് ബൊധിച്ചാറെ നിങ്ങൾ എവിടെനിന്നു വരുന്നു- ഈ വഴിയിൽ എങ്ങിനെ എത്തി യാത്രക്കാരിൽ ചിലർ മാത്രമെ ഈ മലകളൊളം എത്തുന്നുള്ളു കൊണ്ട് നിങ്ങൾ ആരുടെ സഹായത്താൽ ഇത്രൊടം സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടുന്നു എന്നു ചൊദിച്ചതിന്ന സഞ്ചാരികളുടെ ഉത്തരം കെട്ട് പ്രസാദിച്ച് അവരെ സ്നെഹത്തൊടെ നൊക്കി നിങ്ങൾ വാഞ്ഛിത മലപ്രദെശത്തിലെക്ക് വന്നത് എത്രയും നന്നായി എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു—

അനന്തരം ജ്ഞാനാഢ്യൻ പരിചയവാൻ ജാഗരണൻ ഭക്തൻ നിഷ്കളങ്കൻ എന്ന ഇടയന്മാർ അവരെ കൈ പിടിച്ചു കൂടാരത്തിലെക്ക് കൊണ്ടുപൊയി ഭക്ഷണം വെച്ചു കൊടുത്തു നമുക്ക് അന്യൊന്യപരിചയം ഉണ്ടാകെണ്ടതിന്നും നിങ്ങൾ ഇവിടെ പാർത്തു വാഞ്ഛിത മലകളുടെ നന്മ കൊണ്ട് ആശ്വസിച്ചാൽ നന്നായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞത് അവർ സമ്മതിച്ചു രാവു അധികം ആകകൊണ്ടു ഉറങ്ങുവാൻ പൊകയും ചെയ്തു—

പിന്നെ ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടത് എന്തെന്നാൽ രാവിലെ ഇടയന്മാർ

ത്തുശാ മയത്രിന്തിയന്മാരെ മലകളിന്മെൽ ഉലാവികൊണ്ടുള്ളങ്ങനെ വിളിച്ചു
റെ അവർ ഒക്കത്തക്ക പുറപ്പെട്ടു നടക്കുമ്പോൾ ദെശം എല്ലാം നന്നായി കാണ്മാ
ൻ ഇടയുണ്ടായി- ഇടയന്മാരെല്ലാം തമ്മിൽ തങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നു ഇവിടെ ഉള്ള
വിചിത്രകാഴ്ചകളിൽ വിചിത്രകാഴ്ചകളെ ഒന്നൊന്നായി പറഞ്ഞുകാണിക്കുന്നതിൽ
പ്രകാശം അവരെ ബോധിപ്പിക്കുന്നതിന്മെൽ കാരെറിയും ശ്രദ്ധയും കാണ്മതുള്ള ഭാഗങ്ങ
ളെ കണ്ടുതാഴെ എന്നൊക്കെണം എന്നു പറഞ്ഞാറെ അബ്ബശാ മയത്രിന്തിയന്മാ
ർ ഒരു മലയിൽ ഏഴെ ബന്ധം ബന്ധമാകുന്നതിനു ഇടക്കുന്ന ശവങ്ങളെ കണ്ടു ഇ
തിന്റെ കാരണം ക്രിസ്തിയാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ ഇടയന്മാർ ഉത്തരം ചൊല്ലിയില്ല
നെ കുറിച്ചു ഹമനയുൻ ഫിലെതൻ എന്നവരുടെ വ്യാജോപദെശത്താ
ൽ തെറ്റിപോയവരുടെ അവസ്ഥ കെട്ടില്ലയൊ അവർ തന്നെ ഈ ശവങ്ങ
ൾ- ആരെങ്കിലും അധികം കയറി ഈ മലയുടെ മുകളിൽ ചെന്നു വീഴാതിരി
ക്കെണ്ടതിന്നു ഇന്നുവരെയും മറക്കാതെ ദൃഷ്ടാന്തത്തിന്നായി വെച്ചി
രിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു-
അതിന്റെ ശെഷം അവർ അവരെ സന്ദ്രെക്ഷാമലമെൽ കയറ്റിയു
രവനൊക്കെ കണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശെഷം അവർ നൊക്കി ഒരു ശവക്കുഴി
യിൽ തപ്പിത്തപ്പി നടന്നു കാലും തടഞ്ഞു പുറത്തു ഇറങ്ങുവാൻ കഴിയാത്ത ചില കു
രുടന്മാരെ കണ്ടു അതെന്തു എന്നു ക്രിസ്തിയാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ ഇടയന്മാർ ഈ മ
ലകളെ ഒട്ടും എത്തുമ്പൊ ഒരു വഴിയിൽ കിഴിയുന്നതിന്നു ചെറിയൊരു വെ
ലിക്കടമ്പ കണ്ടില്ലയൊ അതു ഊശാഭിമാനന്റെ സംശയപുരിയിലെക്കു
പൊകുവാൻ ഒരു ഇടവഴി തന്നെ- ആ കുരുടന്മാർ മുമ്പെ സഞ്ചാരികളായി
ട്ടു ആ വെലിക്കടമ്പെക്കൊളം എത്തി നെരെ വഴി ദുർഘടമാകകൊണ്ടു അതിനെ വിട്ടു
കടമ്പ കടന്നു ഇടവഴിക്കൽ നടക്കുമ്പോൾ ഊശാഭിമാനൻ അവരെ പി
ടിച്ചു സംശയപുരിയിലെ തുറുങ്കിൽ പാർപ്പിച്ചു കുറയകാലം കഴിഞ്ഞാറെ കണ്ണും
പൊട്ടിച്ചു ശ്മശാനത്തിൽ ആക്കിയ ശെഷം അവർ ഇന്നുവരെയും
അങ്ങിനെ തപ്പിത്തപ്പി നടക്കെണ്ടിവന്നു- ജ്ഞാനവഴിയെ വിട്ടു തെറ്റിന
ടക്കുന്നവൻ മരിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ വസിക്കും എന്ന വാക്ക് അവരിൽ നിവൃ
ത്തിയായി എന്നതു കേട്ടാറെ സഞ്ചാരികൾ അന്യൊന്യം നൊക്കി കണ്ണീ
രും വാർത്തു എങ്കിലും ഇടയന്മാരൊടു ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല-

അനന്തരം ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടത എന്തെന്നാൽ ഇടയന്മാർ അവരെ ഒരു മല യുടെ അടിയിലെക്ക വരുത്തി ഒരു വാതിലിനെ തുറന്ന അകത്തു നൊക്കെണം എന്ന പറഞ്ഞാറെ അവർ നൊക്കി എല്ലാം ഇരുട്ടും പുകയും ഉള്ളതെന്നും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന കണ്ടു അഗ്നിയുടെ ശബ്ദവും പ്രാണവെദന പിടിച്ചവരുടെ നിലവിളിയും കെട്ടു ഇതെന്തു എന്ന് ക്രിസ്ത്യാനി ചൊദിച്ചതിന്ന ഇടയന്മാർ ഉത്തരം ഇത നരകത്തിലെക്കുള്ള ഇടവഴി തന്നെ - ഏസാവു പൊലെ ജന്മാവകാശത്തെയും യൂദാ പൊലെ കർത്താവിനെയും വിൽക്കുന്നവരും അലക്ഷന്തരെ പൊലെ സുവിശെഷത്തെ നിന്ദിക്കുന്നവരും അനന്യാവും സഫീരയും എന്ന പൊലെ സത്യത്തെ മറച്ചു വ്യാ ജം പറയുന്നവരും ആയ സകല കപടഭക്തിക്കാർ ഇതിലകപ്പെട്ടു എന്ന പറഞ്ഞു -

ആശാമയ - അവർ ഒക്കെ സഞ്ചാരവെഷം ധരിച്ചില്ലയൊ

ഇടയന്മാ - വളരെ കാലമായി ധരിച്ചു സത്യം -

ആശാ - ഇവരെല്ലാം നാശത്തിലകപ്പെട്ടവർ വഴിയിൽ എത്രൊടം എത്തിയി രുന്നു —

ഇടയ - ചിലർ ഈ മലപ്രദെശം കടന്ന ദൂരെ ദൂരം എത്തി മറ്റും ചിലർ ഈ മലയൊളം തന്നെ എത്തിയില്ല -

അപ്പൊൾ സഞ്ചാരികൾ തങ്ങൾ സർവ്വശക്തനൊടു ബലത്തിന്നായി പ്രാർത്ഥിക്കെ ണം എന്ന പറഞ്ഞാറെ ഇടയന്മാർ അതെ പിന്നെ ബലം ലഭിച്ചാൽ അതിനെ കൊ ണ്ടു വ്യാപരിപ്പാനും ആവശ്യം എന്ന പറഞ്ഞു -

അതിന്റെ ശെഷം സഞ്ചാരികൾക്കു യാത്രയാകുവാൻ തൊന്നി അപ്രകാരം ഇടയന്മാ ർക്കും അവരെ യാത്രയാക്കുവാൻ മനസ്സായി മലകളുടെ അറ്റത്തൊളം കൂടെ ചെന്നു തമ്മിൽ പിരിയും മുമ്പെ സഞ്ചാരികൾക്കു നമ്മുടെ കുഴലിൽ കൂടെ നൊക്കുവാൻ പ്രാപ്തി ഉണ്ടൊ കാൺപാനുള്ള പട്ടണവാതിലിനെ കാണിക്കുന്നതൊ എന്ന് പറഞ്ഞു എല്ലാവരും സ മ്മതിച്ചപ്പൊൾ അവരെ പ്രകാശമലമെൽ കയറി നൊക്കുവാൻ ആ കുഴൽ കൊ ടുത്തു എങ്കിലും മലയുടെ അടിയിലെ വാതിൽക്കൽ കണ്ടു കണ്ടും കെട്ടു ഉള്ള കാഴ്ച ങ്ങളുടെ ഓർമ്മനിമിത്തം കൈ കിറുകിറ വിറക്കയാൽ കുഴലിൽ നൊട്ടം ഉറച്ചില്ല എങ്കി ലും വാതിൽ പൊലെ ഒന്നു കണ്ടു എല്ലാ പിന്നെ സ്ഥല മഹത്വത്തിന്റെ അല്പം ഒരു ശൊഭയും കാണുന്നു എന്നത്രെ അവർക്ക തൊന്നി - പിന്നെ അവർ ഇറങ്ങി പാ ടി —

മനുഷ്യരിൽ എങ്കിലും ഘൊരതരഹസ്യം
ഉടയശുശ്രൂഷയാൽ ഏറ്റിപരസ്യം
മറപ്പൊരുൾ എല്ലാറ്റിൽ ഉറച്ചമായാൽ
അനേകർ പഠിക്കും ഉടയവശാൽ - എന്നെപാടുകയും ചെയ്തു

അവർ യാത്ര ചെയ്യുമ്പൊൾ ഉടയവരിൽ ഒന്നാമൻ അവർക്ക് വഴിക്കുടെ ഒരു സൂചകം ഇട്ടുകൊടുത്തു - രണ്ടാമൻ മുഖസ്തുതിക്കാരനെ സൂക്ഷിക്കിലിൻ എന്നും മൂന്നാമൻ ആഭിചാരനിലത്തു ഉറങ്ങരുത് എന്നും നാലാമൻ ദൈവം നിങ്ങളുടെ യാത്രസംഗിക്കുമാറാകട്ടെ എന്നും പറഞ്ഞു അവരെ അയക്കുകയും ചെയ്തു - അപ്പൊൾ ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ നിന്നു ഉണർന്നുപൊയി -

ഞാൻ പിന്നെയും ഉറങ്ങി സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടത് എന്തെന്നാൽ ആ രണ്ടു സഞ്ചാരികൾ മല പ്രദെശത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങി പട്ടണത്തിന്നായി പ്രയാണം ചെയ്കപ്പൊൾ പർവ്വതങ്ങളുടെ ഇടഭാഗത്തിൽ കിടക്കുന്ന വഞ്ചനനാട്ടിൽ നിന്നു ചെറിയൊരു ഇടവഴിയിൽ കൂടി അജ്ഞായൻ എന്നെത്രയും ഉല്ലാസിയായൊരു ബാല്യക്കാരൻ അവരുടെ വഴിയിൽ ചെന്നു വന്നു അവനൊടു ക്രിസ്തിയൻ അല്ലയൊ ചങ്ങാതി എവിടെനിന്നു വരുന്നു യാത്ര എവിടെക്കാകുന്നു എന്നു ചൊദിച്ചു

അജ്ഞായൻ - സ്വാമി ഞാൻ ഈ മലകളുടെ ഇടഭാഗത്തിലുള്ള ദെശത്തിൽ ജനിച്ചു വാനപട്ടണത്തെക്കു യാത്രയാകുന്നു -

ക്രിസ്തി - എങ്കിലും വാതിൽക്കൽ കൂടി അകത്തു കടപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്നത് എവിടെ വല്ല ഉപായങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാൻ സംഗതി ഉണ്ടൊ -

അജ്ഞാ - എല്ലാവരും എന്നപൊലെ ഞാനും കടക്കും -

ക്രിസ്തി - അവർ നിനക്കായി തുറക്കെണ്ടതിന്നു വാതിൽക്കൽ കാണിപ്പാൻ വല്ലതും ഉണ്ടൊ -

അജ്ഞാ - ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം അറിഞ്ഞു നെരായി നടന്നു ഒരൊരുത്തർക്കു കൊടുപ്പാനുള്ളത് കൊടുത്തു ഉപവസിക്കയും ചെയ്തുവരു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതല്ലാതെ ജന്മദെശത്തെയും വിട്ടു യാത്രയാകുന്നു -

ക്രിസ്തി - എങ്കിലും ഞാൻ ഒന്നു പറയട്ടെ നീ നിന്നെ കൊണ്ടു എന്തു തന്നെ വിചാരിച്ചാലും ഈ വഴിക്കുടെ തുടക്കത്തിലെ ഇടുക്കുവാതിൽക്കൽ കൂടി വരാത്ത വളഞ്ഞ വഴിയായി അകത്തു വന്നതിനാൽ [illegible]

ൽനിന്നുള്ളതും കവച്ചുകടക്കുന്നവരുമാകുന്നു എന്നെനിക്കു ഇണ്ടായിട്ടു പട്ടണപ്ര
വെശത്തിന്നു തടവുണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു-

അജ്ഞാ- സ്വാമികളെ ഞാൻ നിങ്ങളെയും നിങ്ങൾ എന്നെയും ഒട്ടും അറികുന്നില്ല-
നിങ്ങളുടെ ദെശാചാരപ്രകാരം നിങ്ങൾ നടന്നുകൊള്ളു എന്റെ ദെശാചാ
രപ്രകാരം ഞാനും നടക്കും- എന്റെ നാട്ടും നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ ഇടുക്കവാ
തിലും തമ്മിൽ ബഹുദൂരമായിരിക്കുന്നു എന്നു ലൊകത്തിൽ എങ്ങും സമ്മ
തം അവിടെക്കുള്ളവർക്കു ആർക്കും വാതുക്കലെക്കു പൊകുന്ന വഴി അ
റികുന്നില്ല ഇത്ര നല്ല ഇടവഴി ഞങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകകൊണ്ടു അറിവാൻ ആ
വശ്യവുമില്ല-

ആ മനുഷ്യൻ സ്വവഞ്ചിതനായിരിക്കുന്നത് താൻ ജ്ഞാനി എന്നു വിചാരിക്കുന്നത്
ക്രിസ്തിയൻ കണ്ടപ്പൊൾ ആശാമയനൊടു ഇവൻ മൂഢനായാൽ വെണ്ടതില്ല
എങ്കിലും ഞാൻ ജ്ഞാനി എന്നു വിചാരിക്കുന്നവനെ ഉപദെശിച്ചാൽ ആശ്രയ
യം- ഭൊഷനായവൻ വഴിയിൽ നടക്കുമ്പൊൾ അവന്റെ ജ്ഞാനം കുറഞ്ഞുപൊ
കും താൻ ഭൊഷനാകുന്നു എന്നു എല്ലാവരൊടും പറകയും ചെയ്യും പ്രസം. ൧൦.
൩ ഇനി ഞങ്ങൾ അവനൊടു സംസാരിക്കയൊ താൻ ഇപ്പൊൾ കെട്ടതിനെ വിചാ
രിപ്പാൻ ഇടയുണ്ടാകെണ്ടതിന്നു വിട്ടുകളയായൊ എന്നാൽ നല്ലത് നാം പിന്നെയും ഒരു
സമയം അവനായിട്ടു കാത്തു അവന്നു വല്ല ഗുണം ചെയ്യാനുള്ളതു കണ്ടു നൊക്കാം
എന്നു പത്രത്തെ ചൊദിച്ചാറെ

ആശാമയൻ- അജ്ഞാനി കെട്ടതെ മതി
ഇടക്കം പൊരാഞ്ഞാൽ വല്ലാത്ത തെറ്റി
എന്നൊപ്പിക്കുന്നൊരു സദുപദെശം
കൈക്കൊള്ളാതിരിക്കില്ല എല്ലാവശം
ഉണരില്ലാതെയും കതിക്കും നിശ്ചയം
ഇതിപ്പെട്ടെ ഉപചാരത്താൽ പ്രസിദ്ധം എന്നു പാടി-

അവൻ എല്ലാം ഒരിക്കൽ കെട്ടാൽ നന്നല്ല നാം ഇപ്പൊൾ അവനെ വിട്ടു കഴിഞ്ഞൊ
രു സമയം അവനൊടു സംസാരിക്കാമല്ലൊ എന്നു പറകയും ചെയ്തു- ഇങ്ങിനെ അ
വർ യാത്ര ആയശെഷം അല്പം നടന്നു ഇരുട്ടുള്ളൊരു വഴിയിൽ ചെന്നപ്പൊൾ
എഴു പിശാചുകൾ ഒരു മനുഷ്യനെ എഴു കയറുകൾ കൊണ്ടു കെട്ടി അവ

ൾ മുമ്പെ വഴിത്തലെൻറ അടിയിൽ വെച്ചു കണ്ടവാതിലിൻറ നെരെ ഉഴച്ചു
വരിക്കുന്നതു കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു കടന്നുപൊന്നാറെ അവൻ ധൃഷ്ട്യാഗവുമില്ലയൽ ശ്ര
ദ്ധാഗിക്കുമിരിക്കും എന്നു ക്രിസ്തിയാൻ വിചാരിച്ചു നൊക്കി എങ്കിലും വിശ്രമിച്ചു
യുക്താക്കളെ പൊലെ മുഖം താഴ്ത്തി കൊണ്ടു അവനെ സ്പഷ്ടമാക്കി തിരിഞ്ഞു
പ്പൊയതിന്റെ ശെഷം ആശാമയനും നൊക്കി വ്യഭിചാരിക്കു നരകഗാമിയുമാ
യ ധിക്കാരി എന്നൊരു എഴുത്തു അവന്റെ പുറത്തു പതിച്ചത് കണ്ടു അപ്പൊ
ൾ ക്രിസ്തിയാൻ തന്റെ കൂട്ടക്കാരനൊടു ഈ സ്ഥലത്തിൽ തന്നെ മുമ്പെ ഉണ്ടായ ഒ
രു കാര്യം ഞാൻ ഓൎക്കുന്നു സത്യപുരക്കാരനായ അല്പവിശ്വാസി എന്നൊരു സ
ല്പുരുഷൻ ഇവിടെ വന്നു ഘാതകവഴിയൊളം എത്തിയപ്പൊൾ ഉറങ്ങിയിരുന്നു ക
ണ്ടപ്പൊൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാറെ വിസ്താരവാതിൽ തൊട്ടു ഇറങ്ങുന്ന ഇടവഴിയി
ൽ ധൈര്യക്ഷീണഹൃദയൻ ശങ്കാമയൻ അപരാധി എന്ന മൂന്നു കള്ളന്മാർ ഓടി
യാറി വന്നു അല്പവിശ്വാസിയെ കണ്ടു ഉടനെ ചെല്ലു അപ്പൊൾ അവൻ ഉണർന്നു യാ
ത്ര ചെയ്വാൻ തുടങ്ങി എങ്കിലും അവർ അവനൊടു ഹത്തിൽ നില്ക്കണം എന്നു കൂക്കി
ച്ചു പറഞ്ഞാറെ അല്പവിശ്വാസി വിറച്ചു ഓടിപ്പൊവാനും എതിർപ്പാനും വഹിയാതെ
നിന്നു സമയം ക്ഷീണഹൃദയൻ നിന്റെ മുതൽ ഇങ്ങു കൊണ്ടുവാ എന്നു കല്പിച്ചതിനെ
ന്ന അനുസരിപ്പാൻ അവൻ മടിവു കാണിച്ചാറെ ശങ്കാമയൻ അടുക്കെ ചെന്നു
അവനിൽ നിന്നു ഒരു കെട്ടു വെള്ളിക്കാശ് പറിച്ചെടുത്തപ്പൊൾ അവൻ കള്ളൻ ക
ള്ളൻ എന്നു നിലവിളിച്ചാറെ അപരാധി കൈയിൽ ഉള്ള പൊന്തികയാൽ
ഒരു അടി തലയിൽ കൊണ്ടു മൊഹിച്ചു വീണു ചൊര ഒഴുകി പൊകിഞ്ഞതിന്റെ
ശെഷം കള്ളന്മാർ വഴിപൊക്കരുടെ ശബ്ദം കെട്ടു നല്ലാശ്രയപുരത്തിലെ കൃപാധ
നി വരുന്നു എന്നു പെടിച്ചു അവനെ വിട്ടു ഓടിപ്പൊകയും ചെയ്തു - കുറെ നെരം ക
ഴിഞ്ഞാറെ അല്പവിശ്വാസിക്കു ബൊധമുണ്ടായി എഴുനീറ്റു വഴിപ്പെട്ടു യാത്രത്തു
ടങ്ങി - ഇതത്രെ ആ കാര്യം -

ആശാമ - അവർ അവനുള്ളതെല്ലാം കവൎന്നുവൊ

ക്രിസ്തി - അവന്റെ രത്നമണികൾ കിട്ടാഞ്ഞത് ഒഴികെ കള്ളന്മാർ ചിലവിന്നു
വെച്ചുകൊള്ളതിൽ മിക്കവാറും പറിച്ചെടുക്കയാൽ അല്പം ചെമ്പുമാത്രം
ശെഷിച്ചതു ഉള്ളതിനെ രത്നമണികളെ വില്പാൻ കഴിയായ്കകൊണ്ടു വ
ളരെ സങ്കടപ്പെട്ടു ക്ഷീണപ്പെട്ടും യാത്ര തീരും വരെ വലപ്പൊഴും പിച്ച

സഹിക്കെണ്ടിയും വന്നു-

ആശാമ- വാനപട്ടണവാതിൽക്കലെ കാണിക്കെണ്ടുന്ന അവന്റെ ചീട്ടും അവർ പറിച്ചെടുക്കാഞ്ഞതു ആശ്ചര്യമല്ലയൊ-

ക്രിസ്തി- ആശ്ചര്യം തന്നെ അവൻ വളരെ പേടിച്ചു തനിക്കുള്ളതൊന്നും രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയായ്ക കൊണ്ടു അതുവും ഒളിപ്പാൻ പ്രയാസം ഉണ്ടായിട്ടില്ലായിരുന്നു അവർക്കു അതു കിട്ടാഞ്ഞതു ദൈവകരുണയാലത്രെ-

ആശാമ- രത്നമണികൾ അവർക്കു കിട്ടായ്ക കൊണ്ടു അവൻ സന്തോഷിച്ചില്ലയൊ-

ക്രിസ്തി- അതിനു സംഗതി ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും അവൻ വഴിയൊക്കെയും തനിക്കുണ്ടായ ഖെദം മാത്രം വിചാരിച്ചു രത്നമണികൾ ശെഷിച്ചതു ഓർത്തില്ല നെരമായി മറന്നും മറന്നില്ലെപ്പോൾ ഓർത്താലും ആശ്വസിച്ചാലും ഉടൻ നഷ്ടമായവരുടെ അവസ്ഥ ഓർക്കവണ്ണം ദുഃഖിച്ചു നടക്കും എന്നു ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു

ആശാ- അയ്യൊ കഷ്ടം അവന്റെ ദുഃഖം എത്രയും അസഹ്യം തന്നെ-

ക്രിസ്തി- എത്രയും അസഹ്യം അന്യരാജ്യത്തിൽ യാത്രയാകുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം എല്ലാം കവർന്നു പോകയും മുറിയും ഏറ്റുകൊണ്ടാൽ എന്തൊരു കഷ്ടം- നമുക്കും അങ്ങിനെ വന്നു എങ്കിലൊ- അവൻ ദുഃഖത്താൽ മരിക്കാഞ്ഞത് ആശ്ചര്യമല്ലൊ- അവൻ ശെഷം വഴി എല്ലാം സങ്കടപ്പെട്ടു ഖെദിച്ചു കൊണ്ടു അവരൊട് കണ്ടെത്തുകയും ഉണ്ടായ സ്ഥലവും വിവരവും കവർച്ചക്കാരുടെ പെരുകളെയും തനിക്കു വന്ന നഷ്ടവും മുറിവും അറിയിച്ചു നടന്നു എന്നു കെട്ടിരിക്കുന്നു-

ആശാ- എന്നാൽ അവൻ ചിലവിന്നു വെണ്ടി രത്നമണികളെ വില്ക്കയൊ പണയം വെച്ചു വല്ലതും വാങ്ങുകയൊ ചെയ്യാഞ്ഞതു എന്തു

ക്രിസ്തി- നീ ഒരു കുട്ടിയെപോലെ സംസാരിക്കുന്നു- അവൻ ആർക്കു എങ്ങിനെ വില്ക്കയും പണയം വെക്കയും ചെയ്യും- അവർ അതിനെ കൊള്ളുമൊ- ആ കവർച്ചയുണ്ടായ ദിക്കിൽ അവന്റെ രത്നങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്ന വില കിട്ടുന്നില്ല അവിടെ അഭക്ഷണ സാധനങ്ങളും അവന്നു ആവശ്യമല്ലാതെ രത്നങ്ങൾ കൂടാതെ വാനപട്ടണത്തിൽ അവൻ എത്തിയാൽ അകത്തു പ്രവെശിപ്പാൻ കഴികയി

ല്ലത്തതപതിനായിരം കള്ളന്മാരുടെ ഉപദ്രവത്തെക്കാൾ മഹാസങ്ക
ടമുള്ളതായിരുന്നു എന്നവൻ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞു-
ശി- ഹാ സഹോദര ഇത്ര ഉഷ്ണിച്ചു പറയുന്നത് എന്തിന്ന എസാവു മുഴു
ങ്ങിവെച്ചു വയറ്റിന്നായി എത്രയും വലിയതായ ജന്മാവകാ
ശം വില്ക്കയും ചെയ്ത പ്രകാരം അല്പവിശ്വാസിക്കും ചെയ്തുകൂടെ-
ഗു- എസാവു തന്റെ ജന്മാവകാശം വിറ്റ പ്രകാരം മറ്റും ചില
അല്പന്മാരും ചെയ്തുവരുന്നതിനാൽ അവനെപോലെ ശ്രേഷ്ഠാനുഗ്രഹത്തി
ൽ നിന്നു ഭ്രഷ്ടരായി പോകും- എങ്കിലും എസാവിന്നും അല്പവിശ്വാസി
ക്കും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ടു- എസാവിന്റെ ജന്മാവകാശം
ബാഹ്യമത്രെ അല്പവിശ്വാസിയുടെ ജന്മാവകാശം ആന്തരം തന്നെ-
എസാവിന്റെ ദൈവം വയറു അല്പവിശ്വാസിയുടെ ദൈവം വയ
റു അല്ല- എസാവിന്റെ അനുഗ്രഹം ജഡസംബന്ധമത്രെ അല്പവിശ്വാസി
യുടെ അനുഗ്രഹം ആത്മീയം തന്നെ- വയറു നിറക്കുന്നതല്ലാതെ എസാവു
ഒന്നും അപേക്ഷിച്ചില്ല- ഞാൻ മരിച്ചാൽ ഈ ജന്മാവകാശം കൊ
ണ്ടു എനിക്ക എന്തു പ്രകാരം എന്നവൻ പറഞ്ഞുവല്ലൊ- അല്പവിശ്വാസി
ക്കു വിശ്വാസം അല്പമെങ്കിലും ജഡമോഹങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു രത്നങ്ങ
ൾ വില ഏറിയതാകുന്നു എന്നറിഞ്ഞു എസാവു പോലെ വില്ക്കയും ചെയ്കി
ല്ല- എസാവിന്നു വിശ്വാസം അല്പമെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നറിവാ
നില്ലല്ലൊ- അവിശ്വാസിയും ജഡമോഹങ്ങളുടെ അടിമയുമാ
യ മനുഷ്യൻ ജന്മാവകാശവും ആത്മാവും മറ്റും എല്ലാം നരകത്തി
ലെ പിശാചിന്നു വില്ക്കുന്നതിൽ ആശ്ചര്യം എന്തു- അങ്ങിനെയുള്ളവർ
കാമവികാരത്താൽ മദിച്ച കാട്ടുകഴുതയെ പോലെ ആരു എങ്ങിനെ എ
ങ്കിലും തങ്ങളുടെ മനോഗതം സാധിപ്പിക്കയും ചെയ്യും- എങ്കിലും അ
ല്പവിശ്വാസിയുടെ മനസ്സു ദൈവത്തിൽ ചെന്നിരുന്നു മേലിൽനി
ന്നു ഇറങ്ങിവരുന്ന ആത്മികകാര്യങ്ങളാൽ ദിവസവൃത്തി കഴിക്കു
ന്നതു സാരം എന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു- ഇങ്ങിനെയുള്ളവൻ വയറു നി
റപ്പാൻ വ്യർത്ഥസാധനങ്ങൾക്കായി തന്റെ രത്നങ്ങളെ വില്ക്കുമൊ-
ഒരു മനുഷ്യൻ പുല്ലു കൊണ്ടു വയറു നിറെക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു വിശം

കൊട്ടക്കമൊ കാക്കശവം കൊത്തിതിന്നുന്നത് പ്രാവു കണ്ടിട്ടു താനും
ചത്തിന്നമൊ — അവിശ്വാസികൾ എല്ലാം പണെയും വെള്ളങ്ങളുമൊ
ഗലാഭത്തിന്നായിട്ടുത്തങ്ങളെക്കും തന്നെ വിശ്വാസം ചെയ്യുന്നത് പൊലെ
സത്യവിശ്വാസം അല്പമെങ്കിലും ലഭിച്ചവർ ചെയ്ക ക്രൂരതാ — ഗൗരസൈരാ
ദരക്കിമുമ്പെ ചൊദിച്ചത് ഒരു ബുദ്ധിമൊശമല്ലയൊ —

ആശാമ — ഉണ്ടായിരിക്കും എങ്കിലും നിന്റെ ത്രയിൽ പറഞ്ഞത് കൊണ്ടു എനിക്ക കുറെ അത്ഭുതം തൊന്നിയിരിക്കുന്നു —

ക്രിസ്തി — എന്റെ പാരുഷ്യം നിങ്ങൾക്കായതെ കാഷ്ടം സ്പഷ്ടമായി വിചാരിച്ചാൽ നമ്മിൽ എല്ലാം നന്നാകും —

ആശാമ — എങ്കിലും ക്രിസ്തിയാനെ വഴിയിൽ കൂടെ വരുന്നൊരു ആ അവന്റെ ശബ്ദം കെട്ടതിനാൽ തന്നെ ഭയപ്പെടുന്ന കള്ളന്മാർ ഇരുവർക്കും അത്ര എന്ന് എനിക്കു തൊന്നുന്നു അല്പവിശ്വാസി ഉൽകൃഷ്ടം പൂണ്ടു പൊരുതാഞ്ഞത് എന്തു —

ക്രിസ്തി — അവർ ഭീരുക്കൾ എന്നു പലരും പറഞ്ഞു എങ്കിലും പരീക്ഷാസമയത്തിൽ അങ്ങനെ മാത്രം അങ്ങിനെ തൊന്നിയിന്നു ഉൽകൃഷ്ടം അല്പവിശ്വാസിക്കുണ്ടായില്ല അങ്ങിനെയുള്ള പൊരിൽ നിന്നെക്കുണ്ടാകുമൊ എന്നൊരു സംശയം എനിക്കുണ്ട് നമ്മിൽ നിന്നു ദൂരമായിരിക്കുമ്പൊൾ അവരെ ഭീരുക്കൾ എന്നു വിചാരിപ്പാൻ എന്തു പ്രയാസം അവർ അടുക്കെ വരട്ടെ എന്നാൽ നിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടം സ്പഷ്ടമാകും —
അവർ വിരച്ചു പറിക്കാരും പാതാളപ്രഭുവിന്റെ സെവകന്മാരുമാകുന്നു — വെണമെങ്കിൽ താനും വന്ന് അവരുടെ സഹായത്തിന്നായി സിംഹം പൊലെ അലറും അല്പവിശ്വാസിക്ക് എന്നപൊലെ എനിക്കും ഒരിക്കൽ അവരെക്കൊണ്ട് ഉപദ്രവം ഉണ്ടായി ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ഉചിതമായ പ്രകാരം എതിർത്തു നിൽക്കുമ്പൊൾ അവർ ഒന്നു വിളിച്ചു ഉടനെ യജമാനനും വന്നു ദൈവകരുണയാൽ ബലമെറിയ ആയുധ വസ്ത്രങ്ങളെ ധരിച്ചില്ലെങ്കിൽ പ്രാണനാശം വരുമായിരുന്നു — എങ്ങിനെ എങ്കിലും പുരുഷന്നു യൊഗ്യമായ പ്രകാരം ശത്രുക്കളെ സകലവും നന്നായി നില്പാൻ എന്തൊരു പ്രയാസം അങ്ങിനെയുള്ള പട കഴിച്ചവന്നു അ

ത്രം അതിന്റെ അവസ്ഥ അറികും-

ആശാ- എങ്കിലും കൃപാധനി വഴിയിൽ ഉണ്ടെന്ന തൊന്നിയപ്പൊൾ തന്നെ അവർ മണ്ടിപൊയല്ലൊ-

ക്രിസ്തി- രാജാവിന്റെ വീരനായ കൃപാധനിയുടെ വരവിനാൽ അവർ പലപ്പൊഴും യജമാനനൊടു ക്രൊധമില്ലയായാൽ ഒരു ആശ്ചര്യവുമില്ല എങ്കിലും രാജാവിന്റെ പ്രജകൾ എല്ലാവരും വീരന്മാർ അല്ലായ്കയാൽ വീര്യം പ്രവൃത്തിപ്പാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല- ദാവീദ് ഗൊലിയാത്തെ ജയിച്ച പ്രകാരം ഒരു ശിശുവിന്നു കഴിയുമൊ- കാളയുടെ ശക്തി കാരെള്ളപക്ഷിക്കു ഉണ്ടൊ- ചിലർ ബലവാന്മാരാകുന്നു മറ്റും ചിലർ ബലഹീനന്മാരത്രെ- ചിലർക്കും അധികം മറ്റും ചിലർക്ക് അല്പവിശ്വാസം ഉണ്ടു- അല്പവിശ്വാസി വീരൻ അല്ലായ്കയാലവൻ തന്നെ അകെ കാണ്ടുള്ളൊട്ടിൽ തൊറ്റുപൊയി-

ആശാ- കൃപാധനി അവരൊടു എതിരെ എങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു-

ക്രിസ്തി അവൻ തന്നെ ആയാലും പ്രയാസമുണ്ടു തന്റെ ആയുധാഭ്യാസം മറക്കാതെ- വാളൊടു എതിർത്താൽ അവരെ നന്നായി തടുക്കും എങ്കിലും ക്ഷീണഹൃദയനും ശങ്കാമയനും ഉൾപുക്ക പൊരുതാൽ അവനെയും നിലത്തു തള്ളിയിട്ടുകളവാൻ സംഗതി ഉണ്ടാകും- എന്നാൽ ഒരുത്തൻ ക്ഷീണശേഷം ഞെറിവ്ഷാഹം കൃപാധനിയുടെ മുഖത്തിലെ മുറിവുകളുടെ കലകൾ ഞാൻ പറഞ്ഞത് സത്യം എന്നു തെളിയിക്കുന്നു- യുദ്ധകാലത്തിൽ ഞങ്ങൾ ജീവിക്കും എന്ന ആശവിട്ടുപൊയിരുന്നു- എന്നവൻ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു- ആ പെരുങ്കള്ളന്മാരുടെ ഉപദ്രവം നിമിത്തം ദാവീദ് എത്രനില വിളിച്ചു കരകയും ചെയ്തു- ഹെമാനും ഹിസ്കിയാവും തങ്ങളുടെ ആയുഷ്കാലത്തിൽ വീരന്മാരായിരുന്നു എങ്കിലും ഇവരൊടു പൊരുതുവാൻ ആവശ്യമായപ്പൊൾ വളരെ കഷ്ടിച്ചു അദ്ധ്വാനിക്കയും ചെയ്തു- അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ പ്രധാനനായിട്ടുള്ള ഒരു പെത്രു ഒരിക്കൽ തന്നാൽ എന്തെല്ലാം കഴിയും എന്നറിവാൻ വെണ്ടി പൊരുതപ്പൊൾ ഇവർ അവനെ ഒരു പെൺകിടാവിനെ പൊലും പെടിക്കുമാറാക്കി

കൂടാതെ അവരുടെ പ്രഭുത്വപ്പൊഴും വിളിപ്പാട്ടിൽ തന്നെ ഇ
രിക്കകൊണ്ടു അവൎക്കിനിമെലും സഹായിപ്പാൻ വെഗം വരുംഎങ്കി
ലും അവനൊടു അടുക്കുന്നവന്റെ വാൾ പാട്ടു കുന്തം അസ്ത്രംവിൽ എ
ന്നിവ ഒന്നുംനില്ക്കുന്നില്ല അവൻ ഇരിമ്പിനെ വൈക്കൊൽ പൊലെയും
ചെമ്പു ചത്തമരത്തെ പൊലെയും വിചാരിച്ചു അമ്പു അവനെ ഒടി
ക്കയില്ല കവിണക്കല്ലുകൾ അവന്നു താളടി പൊലെ ഇരിക്കുന്നു
കുന്തത്തിന്റെ ഇളക്കത്തെ അവൻ പരിഹസിക്കുന്നു (ഇയ്യൊബ് ൪൧. ൨൬–
൨൯) ഇങ്ങിനെയുള്ളവനെ വിരൊധിപ്പാൻ മാനുഷശക്തി മതിയാകുമൊ
മാ- ഒരാൾക്കു യൊദ്ധിന്റെ കുതിര കിട്ടി കയറി നല്ലവണ്ണം നടത്തുവാൻ
ധൈൎയ്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ വലിയ കാൎയ്യങ്ങളെ ചെയ്വാൻ സംഗതി ഉണ്ടാകും
സത്യം അതെന്തിന്നു- ആ കുതിരയുടെ കഴുത്തു ഇടിമുഴക്കം ധരിച്ചു വെ
ട്ടുക്കിളിയെ പൊലെ പെടിക്കുന്നില്ല അതിന്റെ മൂക്കിന്റെ പ്രതാപം ഭയ
ങ്കരമാകുന്നു താഴ്വരയിൽ അതിന്റെ കുളമ്പുകൾ മാന്തുന്നു തന്റെ
ശക്തിയൊടെ പ്രസാദിച്ചു ആയുധക്കാരുടെ നെരെ എതിൎപ്പാനായി ഒ
ട്ടു അടിഷെണിയിക്കൽ പരിഹസിച്ചു ഭയപ്പെടാതെയും വാളിൽനിന്നു പി
ന്മാറാതെയും ഇരിക്കുന്നു- അമ്പുറ്റിയും മിന്നുന്ന കുന്തവും അതിന്റെ
നെരെ ഇളകുന്നെങ്കിൽ ഗൎവ്വംകൊണ്ടും കൊപംകൊണ്ടും നിലത്തെ വിഴുങ്ങു
ന്ന കാഹളത്തിന്റെ ധ്വനിയെ പ്രമാണിക്കുന്നില്ല കാഹളങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
ഹാ ഹാ എന്നു വിളിച്ചു യുദ്ധത്തെയും സെനാപതികളുടെ ആൎപ്പിനെയും അ
ട്ടഹാസത്തെയും ദൂരത്തിൽനിന്നു മണക്കുന്നു (ഇയ്യൊബ ൩൯. ൧൯-൨൫)
എങ്കിലും കാലാളുകളായ നാം ശത്രുവിനൊടു എതിൎത്തു പൊരുതുവാൻ ആ
ഗ്രഹിക്കരുത് മറ്റെവൎക്കു പൊരിൽ തൊറ്റു പൊയ പ്രകാരം കെൾക്കുന്നെങ്കി
ൽ നാം അവരെക്കാൾ ധൈൎയ്യത്തൊടെ നിന്നു ജയിക്കും എന്നു വിചാരിക്ക
യുമരുത്- അങ്ങിനെ വിചാരിക്കുന്നവർ പരീക്ഷാകാലത്തിൽ അധികം
തൊല്ക്കുവാറുണ്ടു- കൎത്താവിനെ വെണ്ടി മറ്റെല്ലാ മനുഷ്യരെക്കാ
ളും വലിയ കാൎയ്യം ചെയ്യുന്ന വണ്ണം പൊരുതാം എന്നു തന്റെ മഹാഹൃദ
യത്താൽ വിചാരിച്ചിരുന്ന പെത്രുവിനെ ഒരു വെലക്കാരത്തി ഭ്രമിപ്പിച്ചു ന
ഷ്ടം വരുത്തിയതിനെ നിരൂപിക്കുന്നവൊ

നെഞ്ഞിൽ ഈവക പരിഭൂഷ ചിന്നട ചിതകൊണ്ടുനാം എല്ലാ ആക്രമങ്ങ ളൊട്ടും കൂടെ പരിശകൊയ്യും ധരിച്ചിട്ടു പുറപ്പെടെണം- പരിശക്കില്ലാഞ്ഞാ കൊണ്ടുള്ള വിശാലതനൊക്കെണ്ടു ആപത്ത വന്നു ചെതിപ്പാൻ പാടില്ലാതെ കാക്കിവന്നു പരിശ ഇല്ലെങ്കിൽ അവൻ നമ്മെ ഒട്ടും ഭയപ്പെടുകയില്ല- സകലത്തിനും മീതെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിശ കൈപിടിച്ചു കൊണ്ടാൽ ദുഷ്ടനായവന്റെ അഗ്നിയാസ്ത്രങ്ങളെ കെടുത്തുവാൻ കഴികും എന്നാണല്ലൊ നിശ്ചയമുള്ളവൻ പറഞ്ഞു- രാജാവ് ഒരു നായകനെ നടക്കെണം എന്നല്ല താൻ കൂടെ പൊരെണ്ടിനാണ് നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്- അതിനാൽ ദാവീദ് മരണനിഴലിന്റെ താഴ്വരയിലും സന്തൊഷിക്കയും ദൈവം കൂടെ തന്നെ ഇരുന്നാൽ ഒരു ആലംബി പൊലും മാറിപൊകുന്നതിനെ കാൾ താൻ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു തന്നെ മരിക്കുന്നതു നല്ലു എന്നു മൊശ വിചാരിക്കയും ചെയ്തുവല്ലൊ ഹാ സഹൊദരാ അവൻ നമ്മുടെ കൂടെ ഉണ്ടായാൽ നാം പതിനായിരം വിരൊധികളെ വെട്ടിക്കൊണ്ടൊ എങ്കിലും അവൻ ഇല്ലാതിരുന്നാൽ സഹായക്കാരും നശിക്കും—

ഞാൻ പൊരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ദൈവകാരുണ്യത്താൽ ഇന്നുവരെയും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിലും എന്റെ പൌരുഷത്തിൽ പ്രശംസിപ്പാൻ എന്തുമില്ല- നാം അനന്തരം തുടങ്ങിയതിൽ എന്തെങ്കിലും ആപത്തുകളും വരാതിരുന്നാൽ കൊള്ളാം എങ്കിലും സിംഹവും കരടിയും എന്നെ പിഴുങ്ങിട്ടില്ലാത്തകൊണ്ടു യാതൊരു ചെലാക്കില്ലാത്ത ഫിലിസ്ത്യൻ വന്നാലും ദൈവം എന്നെ രക്ഷിക്കും എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ക്രിസ്തിയാൻ പറഞ്ഞു—

അല്പവിശ്വാസിക്കെന്തൊരു കഷ്ടം
ദ്രവ്യവിശെഷം കവർച്ചയിൽ നഷ്ടം
ആക്കിയതാലെ ദരിദ്രനാകൊ
എന്നതിങ്ങിനെ കെട്ടവൻ ഒ
വാളു വിശ്വാസം അതാൽ അറികൊ
നീയും അല്ലാക്കിൽ ഒർത്തുവരുന്നുണ്ടൊ - എന്നു പാടി -

ഇങ്ങിനെ അവർ മുമ്പാകും ഇഗ്ഞൊറൻസ് പിമ്പാകും നടന്നു കൊണ്ടിരുന്ന

സമയം ഒരു തിരിഞ്ഞ ഞെരുവഴി കണ്ടു ഏതിൽ പൊകെണം എന്നു സംശയി
ച്ചിരിക്കുമ്പൊൾ വെള്ള ഉടുത്തും മുഖം വെളുപ്പിച്ചും ഉള്ള കറുത്ത മനുഷ്യൻ അ
ത്തരികെ വന്നു നിങ്ങൾ ഇവിടെ നില്ക്കുന്നത് എന്തിന് എന്നു ചൊദിച്ചാറെ ഞങ്ങൾ വാനപ
ട്ടണത്തെക്കു യാത്രയാകുന്നു ഏതു വഴി എന്നറിയുന്നില്ല എന്നവർ പറ
ഞ്ഞതിന്റെ ശെഷം അവൻ ഞാനും പൊകുന്നു അവിടെക്കു തന്നെ. എന്റെ കൂടെ
പൊരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞതു കെട്ടു അവർ അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നതി
ന്റെ ശെഷം വഴി ക്രമെണ വളഞ്ഞു തങ്ങൾ പൊവാൻ ഇച്ഛിച്ച പട്ടണത്തിൽ നി
ന്നു മുഖം പൃഷ്ഠവശം ആക്കി തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നിട്ടും അവർ അവന്റെ
പിന്നാലെ പൊയി അവരെ ബൊധം വരും മുമ്പെ ഒരു വലയിൽ കുടുങ്ങി വലഞ്ഞു നി
ല്ക്കുമ്പൊൾ കറുത്തവന്റെ വസ്ത്രം ഇളകിയതിനാൽ അവർ എവിടെ എന്നറിഞ്ഞു
വലവിട്ടു പൊവാൻ കഴിയായ്കകൊണ്ടു കില സമയം ദുഃഖിച്ചു കിടക്കയും
ചെയ്തു—

അപ്പൊൾ ക്രിസ്തിയാനി തന്റെ കൂട്ടാളിയൊടു ഞാൻ എന്റെ തെറ്റു ഇപ്പൊ
ൾ കാണുന്നു. മുഖസ്തുതിക്കാരനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ എന്ന് ഇടയന്മാർ നമ്മൊടു ക
ല്പിച്ചില്ലയൊ കൂട്ടുകാരനൊടു മുഖസ്തുതി പറയുന്നവൻ അവന്റെ കാല്ക്കു
ഒരു വല വിരിക്കുന്നു എന്ന് ജ്ഞാനം ഉള്ളവൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം നമുക്കി
ന്നു ഭവിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു—

ആശാമയൻ— വഴി അറിവാൻ വെണ്ടി അവർ നമുക്കു തന്നെഴുത്തുചീട്ടിനെ
നൊക്കി വായിക്കയും നശിപ്പിക്കുന്നവന്റെ വഴികളിൽനിന്ന
അകന്നിരിക്കയും നാം ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലൊ. നിന്റെ അധരങ്ങളുടെ വ
ചനത്താൽ ഞാൻ നശിപ്പിക്കുന്നവന്റെ വഴികളിൽനിന്ന് എ
ന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നു എന്നു ദാവീദ് പറഞ്ഞു നമ്മെക്കാൾ ബുദ്ധിമാ
നായിരുന്നു—

അവർ അങ്ങിനെ വലയിൽ ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പൊൾ കൈയിൽ ച
മ്മട്ടിയുള്ളൊരു പ്രകാശമയൻ അടുക്കെ വന്നു നിങ്ങൾ എവിടെനിന്നു വരു
ന്നു ഇവിടെ എന്തിന്നു കിടക്കുന്നു എന്നു ചൊദിച്ചാറെ അവർ ഞങ്ങൾ സീയൊനി
ലെക്കു പൊകുന്ന സഞ്ചാരികൾ ആകുന്നു വെള്ള ഉടുത്തൊരു കറുത്തവൻ ഞ
ങ്ങളെ കണ്ടു ഞാനും അവിടെക്കു തന്നെ പൊകുന്നു എന്റെ കൂടെ വരുവിൻ

എന്നു പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ നെർവ്വഴിയിൽനിന്ന തെറ്റിച്ചുകളഞ്ഞു എന്ന
റിയിച്ചാറെ ചമ്മട്ടി പിടിച്ചവൻ അവൻ കള്ള അപ്പൊസ്തലനും വെളിച്ച
ദൂതവെഷം ധരിച്ച മുഖസ്തുതിക്കാരനുമാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു വലകീറി
അവരെവിട്ടു ഞാൻ നെർവ്വഴിയിൽ നിങ്ങളെ ആക്കെണ്ടതിന്നു എ
ന്റെ പിന്നാലെ വരുവിൻ എന്നു കല്പിച്ചു മുഖസ്തുതിക്കാരനെ അനുസരിച്ചു
ഉപെക്ഷിച്ചു പൊയ വഴിയിൽ അവരെ എത്തിക്കയും ചെയ്തു — അപ്പൊ
ൾ അവൻ കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾ എവിടെ പാൎത്തു എന്ന ചൊദിച്ചു —
സഞ്ചാരികൾ — വാഞ്ഛിതമലയിൽ ഇടയന്മാരൊടു കൂടതന്നെ —
പ്രകാശമയൻ — വഴി അറിവാൻ വെണ്ടി അവരിൽനിന്നു ഒരു സൂചകച്ചീ
ട്ടു തന്നുവൊ —
സഞ്ചാരികൾ — തന്നു
പ്രകാശ — സംശയമുണ്ടായപ്പൊൾ നിങ്ങൾ അതിനെ നൊക്കി വായിച്ചുവൊ
സഞ്ചാരി — വായിച്ചില്ല —
പ്രകാശ — എന്തുകൊണ്ടു വായിച്ചില്ല
സഞ്ചാ — ഞങ്ങൾ ഒട്ടു മറന്നു പൊയി —
പ്രകാശ — മുഖസ്തുതിക്കാരനെ സൂക്ഷിപ്പിൻ എന്ന ഇടയന്മാർ പറ
ഞ്ഞില്ലയൊ —
സഞ്ചാരി — പറഞ്ഞു എങ്കിലും ഈ വെള്ളവസ്ത്രധാരി മുഖസ്തുതിക്കാരൻ
തന്നെ എന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചില്ല —

അനന്തരം ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടത് എന്തെന്നാൽ നിങ്ങൾ നിലത്ത
കിടപ്പിൻ എന്നവൻ കല്പിച്ചു അവരും അനുസരിച്ചു കിടന്നപ്പൊൾ നട
ക്കെണ്ടുന്ന നല്ല വഴി ഉപദെശിപ്പാൻ അവരെ നല്ലവണ്ണം ശിക്ഷിച്ചു അ
ടിക്കുന്നതിന്നിടയിൽ ഞാൻ സ്നെഹിക്കുന്നവരെ ഒക്കെ ശാസിച്ചു ശിക്ഷി
ക്കയും ചെയ്യുന്നു — നിങ്ങൾ ഉണൎന്ന അനുതപിച്ചു ഇടയന്മാരുടെ വാക്കുകളെ മ
റക്കാതെ നെർവ്വഴിയിൽ സൂക്ഷിച്ചു നടന്നുകൊൾവിൻ (അറി. ൩. ൧൯) എന്ന
കല്പിച്ചാറെ അവർ അവനെ പുകഴ്ത്തി യാത്രയായപ്പൊൾ

സഞ്ചാരിക്കൂട്ടം തെറ്റിപ്പൊകും കാലം
അനുഭവിപ്പതൊക്കെ നൊക്കുവിൻ

സുബുദ്ധിചൊൽ മറന്നാൽ ഒരു ജാലം
കൈക്കൊണ്ടാൽ കുടുക്കിക്കെട്ടിവെച്ചതിൻ
ദുർവശ്യങ്ങളും അവർക്കുണ്ടാകും അല്ലൽ
സംരക്ഷണങ്ങളൊടു കൂടെ തല്ലൽ എന്ന് പാട്ടുകളും ചെയ്തു-

കുറെ കാലം കഴിഞ്ഞശെഷം അവർ നെർവഴിയിൽ കൂടി മന്ദമായും എതി-രെ വരുന്നൊരുത്തനെ ദൂരത്തിന്ന കണ്ടപ്പൊൾ ക്രിസ്തിയാൻ തന്റെ കൂട്ടാ-ളിയൊട് അങ്ങു ചിയൊന് പുറമിട്ടു മടങ്ങിപ്പൊകുന്നൊരാൾ നമ്മുടെ നെരെ വരു-ന്നുണ്ടെന്ന പറഞ്ഞു-

ആശാ- ഞാൻ അവനെ കാണുന്നു- വക്കെഷം അവൻ മുഖസ്തുതിക്കാരൻ ആകാം നമ്മെ തന്നെ നല്ലവണ്ണം കരുതെണം എന്ന പറഞ്ഞു- അനന്തരം നാസ്-തികനായ അവൻ ക്രമത്താലെ അടുത്തുവന്നു നിങ്ങളുടെ യാത്ര എവിടെക്ക് എന്ന ചൊദിച്ചു-

ക്രിസ്തി- ചിയൊൻ മലെക്ക് തന്നെ എന്ന പറഞ്ഞാറെ നാസ്തികൻ പൊട്ടി-ച്ചിരിച്ചു—

ക്രിസ്തി- നിങ്ങൾ ചിരിക്കുന്നത് എന്തിന്ന-

നാസ്തികൻ- ബുദ്ധിഹീനന്മാരായ നിങ്ങൾ ഇത്ര കഷ്ടമുള്ള പ്രയാണം ചെയ്യു-ന്നത് കാണുകയാൽ ചിരിക്കുന്നു- നിങ്ങളുടെ പ്രയാസത്തിന്റെ ഫലം നടത്തം തന്നെ-

ക്രിസ്തി- എന്തിന്ന ഞങ്ങളെ ചെർക്കയില്ല എന്ന് വിചാരിക്കുന്നുവൊ-

നാസ്തികൻ- ചെർക്കുന്നതിന്ന എന്തെ നിങ്ങൾ കാനക്കുലത്തെപൊലെ അന്വെഷിക്കുന്ന സ്ഥലം ഈ സർവ്വലൊകത്തും ഇരിക്കയില്ല നിശ്ചയം.

ക്രിസ്തി- എങ്കിലും പരലൊകത്തിൽ ഉണ്ടല്ലൊ-

നാസ്തിക- എന്റെ നാട്ടിൽ പാർത്ത സമയം ഞാനും നിങ്ങൾ ഇപ്പൊൾ പറഞ്ഞതി-നെ കുറിച്ചു കെട്ടു കാണ്മാനായി പുറപ്പെട്ടു ഇരുപതു സംവത്സരമായിട്ട് ആ പട്ടണത്തെ തെടിനടന്നു എങ്കിലും യാത്രയുടെ ഒന്നാം ദിവസം കണ്ട-തിൽ അധികമായിട്ട് ഒന്നും ഇന്നുവരെയും കാണായ്‌വന്നില്ല-

ക്രിസ്തി- അങ്ങിനെ ഒരു സ്ഥലം കാണ്മാനുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ കെട്ടും വിശ്വ-സിച്ചും ഇരിക്കുന്നു—

നാസ്തി- എന്റെ നാട്ടിൽ പാർത്ത സമയം ഞാൻ വിശ്വസിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇ
ത്രോടം തേടി അന്വേഷിക്കുമൊ അങ്ങിനെയൊരു സ്ഥലം ഉണ്ടാ
യിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ നടന്നതിൽ അധികം ദൂരം ചെന്നവനായ ഞാൻ
ദേഹം കാണാതിരിക്കയില്ലായിരുന്നു നിശ്ചയം- അത് ഇല്ലായ്ക
കൊണ്ടത്രെ ഞാൻ വിട്ടുപോയ നന്മകളെ പിന്നെയും അനുഭ
വിച്ചു ആശ്വസിപ്പാനായി മടങ്ങി പോന്നു-

അപ്പോൾ ക്രിസ്തിയൻ തന്റെ കൂട്ടാളിയായ ആശാമയനോട് ഇവൻ പറ
യുന്നത് സത്യം തന്നെയൊ എന്ന് ചോദിച്ചു

ആശാമ- സൂക്ഷിക്ക- അവൻ മുഖസ്തുതിക്കാരൻ തന്നെ- നാം മുമ്പെ ഇ
ങ്ങിനെ ഒരുത്തന്റെ വാക്കിനെ അനുസരിച്ചപ്പോൾ എത്ര ദുഃഖം
അനുഭവിച്ചു എന്ന് ഓർക്ക- സീയോൻ മല ഇല്ല എന്നവൻ
പറഞ്ഞുവല്ലൊ- വാഞ്ഛിത മലകളിൽനിന്ന് പട്ടണവാതിലിനെ
കണ്ടുവല്ലൊ- നാം വിശ്വാസപ്രകാരം നടക്കേണ്ടുന്നതാകുന്നു- ൨ കൊ
മ്മട്ടിക്കാരൻ നമ്മെ പിന്നെയും പിടിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നാം നടക്ക
ആത്- എന്റെ പുത്രാ അറിവിന്റെ വചനങ്ങളെ വിട്ടു തെറ്റിപ്പോ
കുന്നതിനുള്ള ഉപദേശം കേൾക്കാതെ വിട്ടുകളക എന്നൊരു വാക്കിനെ നീ
ന്നെ എന്റെ ചെവിയിൽ മന്ത്രിക്കേണ്ടതായിരുന്നു- സഹോദര
അവനെ കേൾക്കാതെ നമ്മുടെ ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷക്കായിട്ടു
നാം വിശ്വസിക്ക-

ക്രിസ്തി- ഹാ സഹോദര നിന്റെ വിശ്വാസത്തെ കുറിച്ചു എനിക്കു സംശയം ഉ
ണ്ടാക കൊണ്ടു ഞാൻ അങ്ങിനെ ചോദിക്ക അല്ല നിന്റെ പരമാ
ർത്ഥ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് ഒരു ഫലം പറിച്ചെടുത്ത് അറിഞ്ഞുകൊ
ള്ളാൻ വേണ്ടി ചോദിച്ചതെ ഉള്ളൂ- ഈഹലോകത്തിന്റെ പ്രഭുവാ
മനുഷ്യനെ കുരുടനാക്കി എന്ന് എനിക്ക് വേണ്ടും വണ്ണം ബോധി
ച്ചിരിക്കുന്നു- സത്യവിശ്വാസം നമുക്ക് ഉണ്ട് എന്നറിഞ്ഞിട്ടു നാം നട
ക്ക- സത്യത്തിൽ ഒരു കളവും ഇല്ലല്ലൊ-

ആശാ- ഞാൻ ഇപ്പോൾ ദൈവമഹത്വത്തിന്റെ ആശയിൽ സന്തോ
ഷിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞാറെ ഇരുവരും നാസ്തികനെ വിട്ടു നട

ഇങ്ങനെ പൊൾ അവൻ മിത്ഥ്യതന്റെ വഴിക്കെ പൊകയും ചെയ്തു—

അപ്പൊൾ ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടത് എന്തെന്നാൽ അവർ പ്രയാണം ചെയ്തു ഇന്ദ്രിയാകർഷകം മയക്കം വരുത്തുന്ന കാറ്റ് നിറഞ്ഞ ദെശത്തിൽ എത്തിയാറെ ആശാമയൻ—വളരെ ഉറക്കം തൂങ്ങി ക്രിസ്തിയനൊട് എന്റെ കണ്ണുകൾ ഇപ്പൊൾ വളരെ മയങ്ങുന്നു ഒന്നും കാണ്മാൻ കഴികയില്ല നാം അല്പം ഉറങ്ങുക എന്നു പറഞ്ഞു—

ക്രിസ്തി— അതരുത് ഉറങ്ങിയാൽ പിന്നെക്കും ഉണരുമൊ—

ആശാ— എന്തിന്നു സഹൊദര അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവന്നു ഉറക്കം വെണ്ടതല്ലയൊ നാം അല്പം ഉറങ്ങിയാൽ ആശ്വാസമുണ്ടാകും.

ക്രിസ്തി— ആഭിചാരനിലത്തു ഉറങ്ങരുത് എന്നു ഇടയന്മാരിൽ ഒരുവൻ പറഞ്ഞില്ലയൊ—ശെഷമുള്ളവർ ചെയ്യുന്നതു പൊലെ നാം ഉറങ്ങാതെ ബുദ്ധിയുള്ളവരും ജാഗ്രതയുള്ളവരുമായിരിക്കണം എന്നു ആ വചനത്തിന്റെ പൊരുളാകുന്നു—

ആശാ— സത്യം ഞാൻ എന്റെ തെറ്റു സമ്മതിക്കുന്നു ഇവിടെ ഞാൻ തനിച്ചു ഇരുന്നെങ്കിൽ ഉറങ്ങി നാശം വരുമായിരുന്നു—ഏകാകിയായിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ രണ്ടു പെരായിരിക്കുന്നതു ഏറെ നല്ലതു എന്നു ജ്ഞാനമുള്ളവൻ പറഞ്ഞതു സത്യം—ഇതുവരെ നിന്റെ സംസർഗ്ഗം എനിക്കു ഉപകാരമായിരുന്നു—ദൈവം നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ—

ക്രിസ്തി— എന്നാൽ നാം ഉറക്കം ഒഴിപ്പാൻ സല്ലാപം ചെയ്ക

ആശാ— അങ്ങിനെ ആകട്ടെ എനിക്കു വളരെ ഇഷ്ടം—

ക്രിസ്തി— എങ്കിലൊ എവിടെ തുടങ്ങെണം—

ആശാ— ദൈവം നമ്മെ കൊണ്ടു പ്രവൃത്തിപ്പാൻ തുടങ്ങിയെടത്തിൽ നിന്നു തന്നെ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ നീ ആരംഭിക്ക.

ക്രിസ്തി— ഞാൻ മുമ്പെ ഒരു പാട്ടു പാടട്ടെ—

ഉറക്കം തൂക്കം പൊൾ വരും അപായം
അതിനെ ഒഴിച്ചു ലാഭിക്കട്ടൊരുപായം
ശുഭസംസർഗ്ഗം എന്നു വിശ്വാസി

ഇതൊന്നത്തിപറയാത്തദ്ധ്യായം

സല്ലാപം ചെയ്തുദൈവചൊല്ലുടെ

കലാപംഎന്നിലെല്ലാംഎന്നിട-

അപ്പോൾക്രിസ്തിയൻതുടങ്ങിആശാമയനോട്ടുഇന്നുകാണുന്നപ്രകാരംചെ
യ്യാൻതുണക്കത്തുളംപങ്ങിനെമനസ്സാക്കിഎന്ന്ചോദിച്ചു-

ആശാ- എന്റെആത്മരക്ഷയെഅന്വെഷിപ്പാൻആളംപങ്ങിനെമനസ്സാ
ക്കിഎന്നൊ-

ക്രിസ്തി- അതുതന്നെഞാൻചോദിച്ചത്-

ആശാ- ഞാൻബഹുകാലമായിമായാചന്തയിൽക്രയവിക്രയങ്ങളാക്കിവെച്ച
സാധനങ്ങളിൽരസിച്ചുഒരുവലിയകച്ചവടക്കാരനായിരുന്നുചൊരാ
ധനമദ്യപാനംദ്രവ്യാഗ്രഹംദുർമ്മോഹംവൈരാഗ്യാസംഗംവഞ്ചനചതി
വൈപരീത്യംഅസൂയാദിതങ്ങളുംഎന്നുംമറ്റുംഎന്റെആചരങ്ങ
ൾകൊണ്ടുരാപ്പകൽവ്യാപാരംചെയ്തുവന്നശേഷംനിന്നിൽനിന്നുംത
ന്റെവിശ്വാസഭക്തികൾനിമിത്തംമായാചന്തയിൽനിന്നുമരിച്ചവി
ശ്വസ്തനിൽനിന്നുംകേട്ടദൈവകാര്യങ്ങളെവിചാരിച്ചതിനാൽഈ
ക്രിയകൾക്കുടെഅവസാനംമരണമാകുന്നുഎന്നുംഅവനിമിത്തം
ദൈവത്തിന്റെകോപംഅനുസരണക്കേടിന്റെമക്കളുടെമെൽ
വരുന്നുഎന്നുംകാണുകകൊണ്ടുംചെയ്തുവരുന്നതിനെ—

ക്രിസ്തി- നീഅപ്പോൾതന്നെഈപാപബോധത്തിന്റെശക്തിയിൽകുടുങ്ങി
യൊ—

ആശാ- അതില്ലപാപത്തിന്റെവെറുപ്പുംഅതിനാൽവരുന്നശിക്ഷയുംസ
മ്മതിപ്പാൻമടിച്ചുതകൊണ്ടുഞാൻവചനത്തിന്റെവെളിച്ചംകാ
ണാതിരിക്കേണ്ടതിന്നുകണ്ണടച്ചു-

ക്രിസ്തി- ദൈവാത്മാവിന്റെപ്രവൃത്തിനിന്നിൽഈപ്രകാരംവിരോധിപ്പാ
ൻഎന്തുസംഗതി-

ആശാ- പാപിക്കുമാനസാന്തരംവരുത്തുവാൻദൈവംപാപഭയംജനിപ്പി
ക്കുന്നതിനാൽതുടങ്ങുന്നുഎന്നറിയായ്കകൊണ്ടുഅതുദൈവാത്മാവി
ന്റെപ്രവൃത്തിയാകുന്നുഎന്നുഞാൻവിചാരിച്ചില്ല-അതുകൂടാ

ത്തെഞാൻ പാപത്തിൽ രസിച്ചു അതിനെ വെടിഞ്ഞിപ്പാനും ഒരു
ക്കും ഉപദേഷ്ടാരായ ചങ്ങാതിമാരെ കിട്ടുവാനും മനസ്സുണ്ടായില്ല- ഒരു
പാപബോധവും എനിക്ക് അവരുടെ സഹായമായിരിക്കകൊണ്ട് എനി
ൻ്റെ ഒന്നുപോലും സഹിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല-

ക്രിസ്തി- എന്നാൽ ആ സുഖം കൂട്ടുകിടപ്പോൾ എന്തു പൊങ്ങിയെന്ന തോ
ന്നും-

ആശാ- കിടപ്പോൾ അങ്ങിനെ എങ്കിലും കൂടക്കൂട പുതുതായി മ
ഹാസങ്കടമുണ്ടായി

ക്രിസ്തി- എന്നാൽ നിൻ്റെ പാപം കൂടക്കൂട ഉണ്ടായതെങ്ങിനെ

ആശാ- ഞാൻ വല്ല ഭക്തനായ മനുഷ്യനെ വഴിയിൽ വെച്ചു കാണുകയും
ദൈവവചനം കേൾക്കയും എനിക്കു തലമറവും വല്ലവരുടെ രോഗങ്ങളെ
കയും വല്ലവരും ക്ഷണത്തിൽ മരിക്കയും ഞാനും ഒരു സമയം മരി
ച്ചു ന്യായവിസ്താരത്തിന്നു പോകേണ്ടി വരും എന്നു വിചാരിക്കയും ചെയ്താ
ൽ എൻ്റെ പാപം ഓൎക്കും-

ക്രിസ്തി- അങ്ങിനെ ഉണ്ടായപ്പോൾ പാപം എന്തു വഹിക്കാം കുറെ തള്ളുവാ
ൻ തോന്നിയോ-

ആശാ- അല്ല ഭയങ്കരമാക്കി തോന്നി പാപം ചെയ്യാൻ ഇച്ഛിച്ചതും ശേഷം
കൂട്ടുകെട്ടിച്ചുണ്ടായിട്ടും-

ക്രിസ്തി- അപ്പോൾ നിനക്ക് എന്തു ബോധിച്ചു-

ആശാ- എൻ്റെ നടപ്പു ഞാൻ മാറ്റുന്നില്ലെങ്കിൽ നാശം ഉണ്ടാകും എന്ന
റിഞ്ഞു ചിന്തിച്ചു-

ക്രിസ്തി- പിന്നെപ്പോൾ നന്നാക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചോ-

ആശാ- ഉടനെ ഞാൻ പാപകൂട്ടുകളെ ഒഴിക്കും പാപിഷ്ഠന്മാരായ ചങ്ങാതിമാ
രെ കൂട്ടിട്ടു പ്രാൎത്ഥിച്ചു ദൈവവചനം വായിച്ചു പാപത്തെ ഓൎത്തുക
രഞ്ഞു അയല്ക്കാരോടു സത്യം പറഞ്ഞു മറ്റും അങ്ങിനെയുള്ള സൽക്രി
യകളെ ചെയ്വാൻ തുടങ്ങി-

ക്രിസ്തി- ഞാൻ അതിനാൽ രക്ഷ പ്രാപിക്കും എന്നപ്പോൾ തോന്നിയോ-

ആശാ- കുറെ നാൾ അങ്ങിനെ തോന്നിയെങ്കിലും ക്രമത്താലെ എൻ്റെ ദുഃഖ

ങ്ങൾ മടങ്ങി വന്നു വരുത്തുകയും ചെയ്ത-

ക്രിസ്തി- അതെങ്ങിനെ- നീ അപ്പൊൾ ഗുണവാനാകയില്ലൊ-

ആശാ- ഞങ്ങളുടെ നീതികളൊക്കെയും അഴുക്കുള്ള ഷ്ടീവസ്ത്രം പൊലെ എന്നും ന്യായപ്രമാണക്രിയകളാൽ ഒരു മനുഷ്യനും നീതികരിക്കപ്പെടുകയില്ല- നിങ്ങളൊടു കല്പിച്ചതൊക്കെയും എല്ലാം ചെയ്ത ശെഷം ഞങ്ങൾ പ്രയൊജനമില്ലാത്ത വെലക്കാരാകുന്നു എന്നു പറവിൻ എന്നും മറ്റും വെദവാക്യങ്ങളുടെ ആകാട്ടിനാൽ സംശയിച്ചു എന്റെ നീതി അഴുക്കുള്ള ഷ്ടീവസ്ത്രം പൊലെ എന്നും ന്യായപ്രമാണക്രിയകളാൽ ഒരു മനുഷ്യനും നീതി ഇല്ല എന്നും ഞങ്ങളൊട് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതൊക്കെയും ചെയ്ത ശെഷം ഞങ്ങൾ പ്രയൊജനമില്ലാത്തവരാകുന്നു എന്നും വന്നു പൊയാൽ ക്രിയകളാൽ സ്വർഗ്ഗം പൂകാം എന്ന വിചാരം മൌഢ്യം തന്നെ എന്നു ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു- ഒരുത്തൻ വീട്ടുകാരനൊട് നൂറു ഉറുപ്പികക്ക ചരക്കു കടമായി വാങ്ങിയത് വീട്ടാതെ ശെഷം കൊള്ളുന്ന സകല വസ്തുവിന്നും മുതൽ കൊടുത്താലും മുതലാളി അവനെ പിടിച്ചു തടവിൽ പാർപ്പിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ടല്ലൊ എന്നൊർക്കയും ചെയ്തു-

ക്രിസ്തി- നല്ല ഉപമ- അതിന്നെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപദെശം എന്തു-

ആശാ- പാപത്താൽ ദൈവത്തിന്നു പെട്ട മഹാകടം ഞാൻ നടപ്പു മാറ്റി സൽക്രിയകളെ ചെയ്വാൻ തൊടങ്ങുന്നതിനാൽ വീട്ടുവാൻ കഴികയില്ല കൊണ്ടു മുമ്പെ ഞാൻ ചെയ്ത അപരാധങ്ങളാൽ വരുത്തിയ നാശഭയത്തിൽനിന്നു എനിക്ക എങ്ങിനെ രക്ഷ ഉണ്ടാകും എന്നു വിചാരിച്ചു-

ക്രിസ്തി- ആ വിചാരം നന്നായി എന്നാൽ പിന്നെയൊ-

ആശാ- നടപ്പു മാറ്റിയ ശെഷം ഞാൻ ചെയ്തു വരുന്ന ക്രിയകളെ സൂക്ഷ്മമായി നൊക്കുന്തൊറും അവ സകലവിധ പാപം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടു മുമ്പെത്ത നടപ്പു പാപം കൂടാതെ ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പൊൾ ഞാൻ ഒരു ദിവസത്തിൽ ചെയ്യുന്ന പാപം എന്നെ നരകത്തിലാക്കുവാൻ മതി എന്ന വിചാരം എന്നെ വിട്ടുകാമാത്രം ചെയ്യുന്നില്ല-

ക്രിസ്തി- അപ്പൊൾ നീ എന്തു ചെയ്ത

ആശാ- എന്തു ചെയ്യെണം എന്നറിയാതെ വിശ്വസ്തന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു

എന്റെ അപരാധങ്ങൾ അവനൊടു ഞാൻ അറിയിച്ചപ്പൊൾ അവൻ പാപം
കൂടാതെയുള്ളൊരുത്തനെന്റെ നിമിത്തം ജനിക്കപ്പെട്ടു ഞാൻ നിന്റെ
യും സകലലൊകത്തിന്റെയും നിമിത്തം നിന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ മരിക്ക
യില്ലയൊ എന്ന പറഞ്ഞു—

ക്രിസ്തി- അവൻ പറഞ്ഞത് സത്യം എന്ന് നീ അപ്പൊൾ വിശ്വസിച്ചുവൊ—

ആശാ- നടപ്പുമാറിയതിനാൽ എനിക്ക ആശ്വാസവും പ്രസാദവും ഉണ്ടായ
പ്പൊൾ അവൻ അങ്ങിനെ എന്നൊട് പറഞ്ഞു എങ്കിൽ ഞാൻ അവ
ന്റെ ദുഷ്ടൻ എന്ന പെർ തിങ്ങിയ മാറി ഇരുന്നു എങ്കിലും എന്റെ പൊരാ
യ്മയും സൽക്രിയകളിൽ കലർന്ന പാപവും സ്പഷ്ടമായ ശെഷം അതു സ
ത്യം തന്നെ എന്ന പ്രമാണിക്കേണ്ടി വന്നു—

ക്രിസ്തി- ഒരിക്കലും പാപം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവൻ ഉണ്ടെന്ന് നിനക്ക അപ്പൊൾ
ഉടനെ ബൊധിച്ചുവൊ—

ആശാ- ആ വാക്കുകൾ ആദ്യം കെട്ടപ്പൊൾ ഞാൻ വിസ്മയിച്ചു എങ്കിലും
കുറെ അധികം സംഭാഷണവും ചെയ്തശെഷം ഉണ്ടായശെഷം എനിക്ക ആ
ബൊധം വന്നു—

ക്രിസ്തി- പാപമില്ലാത്തവൻ ആരെന്നും അവനാൽ നീ എങ്ങിനെ നീതീകരി
ക്കപ്പെടും എന്നും കൂടി ചൊദിച്ചുവൊ—

ആശാ- ചൊദിച്ചു അത്യുന്നതന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്ന കർത്താവായ
യെശു തന്നെ പാപമില്ലാത്തവനാകുന്നു അവൻ ഭൂലൊകത്തിൽ മനുഷ്യ
നായി നടന്ന സമയം ചെയ്തതിലും മരത്തിന്മെൽ തറക്കപ്പെട്ടു സഹിച്ച
കഷ്ടങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്നതിനാൽ നീ നീതീകരിക്കപ്പെടും എന്ന അവ
ൻ പറഞ്ഞാറെ ഒരൊരുത്തൻ മനുഷ്യന്റെ നിമിത്തം വെറെ ഒരുത്തനെ
ദൈവമുമ്പാകെ നീതിമാനാക്കുവാൻ മതിയാകുമൊ എന്ന ഞാൻ ചൊ
ദിച്ചപ്പൊൾ ശക്തിയുള്ള ദൈവമായ അവൻ ചെയ്തതും മരിച്ചതും ത
ന്നിക്കായിട്ടല്ല എനിക്കായിട്ടു തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നത് കൊണ്ടു വിശ്വാ
സത്താൽ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളും അവറ്റിന്റെ ഫലവും എനിക്ക
സ്വന്തമാകും എന്ന അവൻ പറഞ്ഞു—

ക്രിസ്തി- നീ അപ്പൊൾ എന്തു ചെയ്തു—

ശുഭാ- എന്റെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം എന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ അവന്നു ഇഷ്ടമു
ണ്ടാകുമൊ എന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചു സംശയിച്ചു-

ക്രി- അതിന്നു വിശ്വസ്തൻ എന്തു പറഞ്ഞു-

ശുഭാ- പൊയി നൊക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാറെ ഞാൻ അതു ധിക്കാരമ
ല്ലയൊ എന്ന് ചൊദിച്ചപ്പൊൾ അവൻ അല്ല അവൻ നിന്നെ
ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു ധൈര്യം ഉണ്ടാകുവാനായി യെശു
വിനെ വർണ്ണിക്കുന്നൊരു പുസ്തകവും തന്നു അതിലെ ഒരൊരു പുള്ളി
യും വിസർഗ്ഗവും ഭൂമിസ്വർഗ്ഗങ്ങളെക്കാൾ ഉറപ്പുള്ളതാകുന്നു എന്ന
ത് കെട്ട ശെഷം ഞാൻ അവന്റെ സമീപത്തെത്തിയാൽ ഞാൻ എന്തു
ചെയ്യെണം എന്ന ചൊദിച്ചതിന്നു മുട്ടുകുത്തി പിതാവ് പുത്ര
നെ എനിക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുവാനായി പൂർണ്ണ ഹൃദയംകൊണ്ട് പ്രാ
ർത്ഥിക്കെണം എന്നവൻ പറഞ്ഞാറെ എങ്ങിനെ അപെക്ഷി
ക്കെണം എന്ന് ഞാൻ ചൊദിച്ചപ്പൊൾ അവൻ വരുന്നവർക്കെല്ലാ
വർക്കും കരുണയും ക്ഷമയും നല്കുവാനായി കാലം തൊറും ഇരിക്കു
ന്ന കൃപാസനത്തിന്മെൽ തന്നെ പാർക്കുന്നതിനെ കാണും എന്നവ
ൻ പറഞ്ഞു- അപ്പൊൾ ഞാൻ എന്തു പറയെണം എന്ന് ചൊദി
ച്ചശെഷം ദൈവമെ പാപിയാകുന്ന എനിക്ക് കരുണയുണ്ടാകെ
ണമെ- യെശുക്രിസ്തുവിനെ അറിഞ്ഞു വിശ്വസിപ്പാൻ എന്നെ
സഹായിക്കെണമെ- അവന്റെ നീതിയിങ്കൽ വിശ്വസിക്കാഞ്ഞാ
ൽ ഞാൻ നശിക്കുമല്ലൊ- ഹാ കർത്താവെ നിന്റെ പുത്രനായ
യെശുക്രിസ്തുവിനെ ലൊകരക്ഷിതാവാക്കി നിശ്ചയിച്ചു എന്നും
മഹാ പാപിയായ എനിക്കും അവനെ നല്കുവാൻ ഇഷ്ടവും കരുണയുമുള്ള
ദൈവമാകുന്നു എന്നും ഞാൻ കെട്ടിരിക്കുന്നു- ഹാ കർത്താവെ നി
ന്റെ പുത്രനായ യെശുക്രിസ്തു മൂലം എന്നെയും രക്ഷിക്കുന്നതി
നാൽ നിന്റെ കരുണയുടെയും വലിപ്പത്തെ കാട്ടെണമെ ആ
മെൻ എന്ന പ്രാർത്ഥനയെ അവൻ എന്നെ പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്തു-

ക്രി- അവൻ പറഞ്ഞ പ്രകാരം നീ ചെയ്തുവൊ-

ശുഭാ- ചെയ്തു വെണ്ടുംവണ്ണം ചെയ്തു—

ക്രി - എന്നാൽ പിതാവ് പുത്രനെ നിനക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയൊ-

ആശാ - ഞാനൊരു പ്രാവശ്യം അപെക്ഷിച്ചിട്ടും ആയില്ല-

ക്രി - നീ അപ്പോൾ എന്തു ചെയ്തു-

ആശാ - എന്തു ചെയ്യെണമെന്നറിഞ്ഞില്ല

ക്രി - പ്രാത്ഥന നിറുത്തുവാൻ തൊന്നിയില്ലയൊ

ആശാ - നൂറിരട്ടി അങ്ങിനെ തൊന്നി-

ക്രി - എന്നാൽ അതു ചെയ്യാഞ്ഞതു എന്തിന്നു

ആശാ - ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതി കൂടാതെ സകല ലൊകവും എന്റെ രക്ഷ
ക്കുമതിയാകയില്ല എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു പ്രാത്ഥന ഉ
പെക്ഷിച്ചാൽ മരിക്കും നിശ്ചയം എന്നാൽ കൃപാസനത്തിന്റെ
കാൽക്കൽ മരിക്കട്ടെ അതുമാത്രമെ വരുവാൻ കഴിയും എന്നു വി
ചാരിച്ചു- അതു താമസിച്ചാലും അതിന്നായി കാത്തിരിക്ക
അതു വരും നിശ്ചയം അതു താമസിക്കയില്ല എന്നു വെദവാക്യവും
ഓർത്തു പിതാവ് പുത്രനെ എനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തുവൊളവും പ്രാത്ഥി
ച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു-

ക്രി - അവൻ നിനക്കു എങ്ങിനെ വെളിപ്പെട്ടുവന്നു-

ആശാ - മാംസദൃഷ്ടികൊണ്ടല്ല ജ്ഞാനദൃഷ്ടികൊണ്ടത്രെ ഞാൻ അവനെ
കണ്ട പ്രകാരം പറയാം - ഒരു ദിവസം എന്റെ പാപത്തിന്റെ
വലിപ്പവും വെറുപ്പും ഭയങ്കരമായി കണ്ടു ദുഃഖപരവശനായി നി
ത്യനരകവും നാശവും അല്ലാതെ എനിക്കു ഒന്നും ഉണ്ടാകയില്ല എ
ന്നു വിചാരിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ കർത്താവ് സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നൊക്കി- നി
കർത്താവായ യെശു ക്രിസ്തുവിങ്കൽ വിശ്വസിച്ചാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടും-
എന്നു പറഞ്ഞ പ്രകാരം എനിക്കു തൊന്നി എന്നാറെ ഞാൻ ഹാ കർത്താ
വെ ഞാൻ എത്രയും വലിയ പാപിയാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു അ
വൻ എന്റെ കൃപ നിനക്കു മതി എന്നതു കെട്ടശെഷം എന്നാൽ
കർത്താവെ വിശ്വസിക്ക എന്നുള്ളതു എന്തു എന്നു ചൊദിച്ചാറെ അവ
ൻ എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവൻ ഒരുനാളും വിശക്കയില്ല എന്നി
ൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഒരുനാളും ദാഹിക്കയുമില്ല എന്ന വചന

താൽ വിശ്വസിക്കയും വരിക എന്നുള്ളതും ഒന്നു തന്നെ പൂർണ്ണ മനസ്സുകൊ
ണ്ടു രക്ഷ കാംക്ഷിച്ച് ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവൻ വിശ്വസിക്ക
തന്നെ ചെയ്യുന്നു എന്ന് ബോധിച്ചു കൊള്ളേണം. ദുഃഖി ഹാ കർത്താവെ
മഹാ പാപിയായ എന്നെയും നിശ്ചയമായിട്ടു കൈക്കൊണ്ടു ര
ക്ഷിക്കുമൊ എന്ന് ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ എന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നവനെ ഞാൻ ഒരു പ്രകാരത്തിലും തള്ളിക്കളകയില്ല എന്ന്
പറഞ്ഞപ്പോൾ ഹാ കർത്താവെ ഞാൻ വരുമ്പോൾ എന്റെ വിശ്വാ
സം എത്ര ക്ഷീണമായിരിക്കുന്നതിനെ എന്റെ നെരെ ചാ
രിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ തള്ളുക ഇല്ല എന്നു ബോധിച്ച ശേഷം അവൻ പാപികളെ
രക്ഷിപ്പാൻ ക്രിസ്തു ലോകത്തിലെക്കു വന്നിരിക്കുന്നു- വിശ്വസിക്കു
ന്ന എല്ലാവന്റെ നീതിക്കായിട്ടു അവൻ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ അ
വസാനമാകുന്നു- നമ്മുടെ പാപത്തിന്നായി അവൻ മരിച്ചു നമ്മുടെ നീ
തീകരണത്തിന്നായിട്ടു വീണ്ടും എഴുന്നീറ്റിരിക്കുന്നു- അവൻ നമ്മെ
സ്നേഹിച്ചു തന്റെ രക്തത്താൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ കഴുകിക്കളഞ്ഞു
ദൈവത്തിന്റെയും നമ്മുടെയും നടുവിൽ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനായി നമുക്കാ
യിട്ടു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതിന്നു നിത്യം ജീവിക്കുന്നു- എന്ന വെദവാക്യങ്ങ
ളാൽ നീതീകരണത്തിന്നു വെണ്ടി അവനെയും പാപപരിഹാരത്തിന്നാ
യി വെണ്ടി അവന്റെ രക്തത്തെയും നോക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്ന് വിചാ
രിച്ചു അവൻ പിതാവിന്റെ കല്പന അനുസരിച്ചതും ന്യായപ്രമാ
ണത്തിന്റെ ശാപശിക്ഷകളെ സഹിച്ചതും തനിക്കായിട്ടല്ല രക്ഷ
കായിട്ടു ഉത്തരകൊണ്ടു ക്രിതഞ്ഞതെനാക്കിരിക്കുന്നവനാവെണ്ടി
തന്നൊടു ചേരുന്നു എന്ന് ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദ
യത്തിൽ സന്തോഷവും കണ്ണിൽ നീരും നിറഞ്ഞു യെശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാമത്തെയും ജനനത്തെയും പഴിയെയും സ്തുതിപ്പാൻ തുടങ്ങു
കയും ചെയ്തു-

ശിഷ്യ- ഇപ്രകാരം ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായ ക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട് നിന്റെ അനു
ഭവത്തിൽ വ്യാപരിച്ചത് എന്ത

ഗുരു= സർവ്വലോകരുടെയും നമ്മുടെ സകല ദുഃഖങ്ങൾക്കും ഉപദെശിക്കുന്നവനായി

ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനെന്നും പിതാവായ ദൈവം നീതിമാനാകുന്നെ
ങ്കിലും തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്ന പാപിയെ നീതീകരിപ്പാൻ അവന്നു
ന്യായമുണ്ടെന്നും കണ്ടു- മുമ്പെയുണ്ടായ എന്റെ ദോഷങ്ങളുടെ
ള്ളിന്മെൽ ഞാൻ ലജ്ജിച്ചു മുമ്പെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സൌന്ദര്യത്തെ
കുറിച്ചു ഒരിക്കലും നല്ല വിചാരം ഹൃദയത്തിൽ ഇല്ലാഞ്ഞുകൊണ്ടു എന്റെ
ബുദ്ധിഹീനത നിമിത്തം ലജ്ജിച്ചു ശുദ്ധനാകിരിപ്പാനും കർത്താവായ യേ
ശുവിന്റെ മഹത്വത്തിന്നായിട്ടെന്തെങ്കിലും ചെയ്വാനും ആഗ്രഹിച്ചു- എ
ന്നെ എന്റെ ശരീരത്തിൽ ഉള്ള ശിരം മാത്രം രക്തം നിറഞ്ഞാലും കർത്താ
വായ യേശു നിമിത്തം സകലവും ഒഴിച്ചുകളവാൻ തോന്നി കാര്യം
ചെയ്തു-

അനന്തരം ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടതെന്തെന്നാൽ- ആശാമയൻ തിരിഞ്ഞു
അവർ മുമ്പെ വിട്ടിരുന്ന അജ്ഞാനിയെ കണ്ടു ക്രിസ്തിയനോടു ഉണ്ണി പിന്നാലെ വരു
ന്ന പ്രകാരം കണ്ടുവൊ-

ക്രിസ്തി- കണ്ടു നമ്മോടു കൂടെ പോരുവാൻ അവന്നു ഒരു താല്പൎയ്യവും ഇല്ലെന്നു
തോന്നുന്നു-

ആശാ- അവൻ ഇതുവരെയും നമ്മോടു കൂടെ നടന്നു എങ്കിൽ അവന്നു ചേദം
വരികയില്ലയായിരുന്നു പോൽ-

ക്രിസ്തി- സത്യം എങ്കിലും അവന്റെ വിചാരം വേറെ-

ആശാ- അങ്ങിനെ ഉണ്ടായിരിക്കും നാം അവനായി കൊണ്ടു അല്പം നില്ക്ക എന്നു
പറഞ്ഞാറെ അവർ താമസിച്ചു നിന്നു-

അവൻ എത്തിയാറെ ക്രിസ്തിയൻ അല്ലയൊ സഹോദര എന്തു വഴി ഇത്ര വൈകി
യതു എന്നു-

അജ്ഞാനി- എനിക്ക് ഒരു കൂട്ടുകാരുമായി നടക്കുന്നതിനെക്കാൾ തനിയെ നടക്കുന്നത് ഏറെ
നല്ലതു-

അപ്പോൾ ക്രിസ്തിയൻ നമ്മോടു കൂടെ പോരുവാൻ അവന്നു ഒട്ടും താല്പൎയ്യവും ഇ
ല്ല എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുവല്ലൊ എങ്കിലും ഈ വനത്തിൽ നേരം പോക്കേണ്ടതിന്നു
സംസാരിക്കുന്നതു നല്ലതാകുന്നു എന്നു പതുക്കെ ആശാമയനോടു പറഞ്ഞു പി
ന്നെ അജ്ഞാനിയെ നോക്കി അല്ലയൊ സഹോദര ദൈവവും നിന്നെക്കും തമ്മിൽ എങ്ങി

നൊ എന്ന ചൊദിച്ചു-

അജ്ഞാ- നല്ലതന്നെ എന്റെ മനസ്സിൽ വിടാതെ ഉണ്ടാകുന്ന നല്ല ചിന്തകൾ
സഞ്ചാരത്തിൽ ആശ്വാസം എത്തിച്ചുവരുന്നു-

ക്രിസ്തി- ആ നല്ല ചിന്തകൾ ഞങ്ങൾക്കും അറിയാമൊ-

അജ്ഞാ- ഞാൻ ദൈവത്തെയും സ്വർഗ്ഗത്തെയും വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു-

ക്രിസ്തി- അതു പിശാചുകളും നരകവാസികളും ചെയ്യാമല്ലൊ-

അജ്ഞാ- ഞാൻ അവ വിചാരിച്ചു ആഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു-

ക്രിസ്തി- ഒരു നാൾ എങ്കിലും അവിടെ എത്താത്ത പലരും അങ്ങിനെ തന്നെ ചെയ്യു
ന്നു- മടിയന്റെ ആത്മാവ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും ഒന്നും കിട്ടുന്നില്ല (സദൃ ൧൩)

അജ്ഞാ- ഞാനൊ അവ വിചാരിച്ചിട്ട എനിക്കുള്ളത സകലവും വിട്ടിരിക്കുന്നു-

ക്രിസ്തി- അതിൽ എനിക്ക സംശയമുണ്ട സകലവും വിടുവാൻ മഹാ പ്രയാസമാ
കകൊണ്ട വിലർ മാത്രം അങ്ങിനെ ചെയ്വാൻ മനസ്സവരും- ദൈവം:
നിമിത്തമായി സകലവും വിട്ടുവൊ എന്ന നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ അറി
യാം-

അജ്ഞാ- എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അങ്ങിനെ തൊന്നുന്നു

ക്രിസ്തി- തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ മൂഢൻ എന്ന ജ്ഞാ
നമുള്ളവൻ പറഞ്ഞുവല്ലൊ-

അജ്ഞാ- അതു ദൊഷമുള്ള ഹൃദയത്തെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞതാകുന്നു എങ്കിലും
എന്റെ ഹൃദയം നല്ലതാകുന്നു-

ക്രിസ്തി- അതിനെ എങ്ങിനെ നിശ്ചയിച്ചു-

അജ്ഞാ- അതു സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആശ കൊണ്ട എന്നെ സന്തൊഷിപ്പിക്കുന്നു-

ക്രിസ്തി- അതിലെ വഞ്ചന കൊണ്ടു അങ്ങിനെ ആകുന്നു എങ്കിലൊ ഹൃദയം അ
സ്ഥില്ലാത്ത ആശകളെ തൊന്നിച്ചു മനുഷ്യന്ന സന്തൊഷം വരുത്തുകയി
ല്ലയൊ-

അജ്ഞാ- എന്റെ ഹൃദയവും നടപ്പും ഒത്തു വരുന്നത കൊണ്ട എന്റെ ആശ
ന്യായമുള്ളതാകുന്നു-

ക്രിസ്തി- നിന്റെ ഹൃദയവും നടപ്പും ഒത്തതാകുന്നു എന്ന നിന്നോട പറ
ഞ്ഞതാര്

അജ്ഞാ- എന്റെ ഹൃദയം തന്നെ-

ക്രിസ്തി- തന്റെ ഹൃദയം തന്നെയൊ- ഈ കാൎയ്യത്തിൽ ദൈവവചനമല്ലാതെ
ഒരു സാക്ഷിയും ഇല്ല എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞതു നീ വിശ്വസിക്കാഞ്ഞാ
ൽ എന്റെ കൂട്ടാളിയൊട് ചൊദിക്ക

അജ്ഞാ- നല്ല ചിന്തകളുള്ള ഹൃദയവും ദൈവകല്പന പൊലെയുള്ള നടപ്പും നല്ലത
ല്ലയൊ-

ക്രിസ്തി- ഉണ്ടെങ്കിലും അങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്നതിനും അങ്ങിനെ വിചാരിക്കുമാ
ത്രം ചെയ്യുന്നതിനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടല്ലൊ-

അജ്ഞാ- എന്നാൽ നല്ല ചിന്തയും ദൈവകല്പന പൊലെ ഉള്ള നടപ്പും എങ്ങി
നെ-

ക്രിസ്തി- നമ്മെയും ദൈവത്തെയും ക്രിസ്തുവിനെയും മറ്റും ഏറിയ വിഷയങ്ങ
ളെ കുറിച്ചും നല്ല ചിന്തകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും-

അജ്ഞാ- നമ്മെ കുറിച്ചു എങ്ങിനെയുള്ള ചിന്തകൾ നല്ലവയാകുന്നു-

ക്രിസ്തി- ദൈവവചനപ്രകാരമുള്ള ചിന്തകൾ തന്നെ

അജ്ഞാ- നമ്മെ കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ ദൈവവചനപ്രകാരമാകുന്നത് എങ്ങി
നെ-

ക്രിസ്തി- നീതിമാൻ ആരുമില്ല ഒരുത്തൻ പൊലുമില്ല ഗുണം ചെയ്യുന്നവൻ ആരു
മില്ല ഒരുത്തൻ പൊലുമില്ല (റൊമ) മനുഷ്യന്റെ ദുഷ്ടത വലിയതും
അവന്റെ ഹൃദയത്തിലെ വിചാരങ്ങടെ ഭാവം ഒക്കയും എല്ലായ്പൊഴും
ദൊഷമുള്ളതുമാകുന്നു എന്നുള്ള ദൈവവചനപ്രകാരം നമ്മെ തന്നെ
വിചാരിച്ചാൽ നമ്മുടെ ചിന്തകൾ ദൈവവചനപ്രകാരവും നല്ലതുമാകു
ന്നു—

അജ്ഞാ- എന്റെ ഹൃദയം ഇത്ര ദൊഷമുള്ളതാകുന്നു എന്ന് ഞാൻ ഒരു നാളും
സമ്മതിക്കില്ല-

ക്രിസ്തി- അതുകൊണ്ടു തന്നെ നിനക്ക് ഒരു നാൾ എങ്കിലും നിന്നെ കുറിച്ചു നല്ല ചി
ന്തകൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എങ്കിലും ദൈവവചനം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ ന്യായം
വിധിക്കുന്നപ്രകാരം നടപ്പുകളും വിധിക്കുന്നു ആകയാൽ നാം നമ്മുടെ ഹൃ
ദയങ്ങളെയും നടപ്പുകളെയും ആ വിധിപ്രകാരം വിചാരിച്ചാൽ ചിന്ത

കൾനല്ലതാകുന്നു-

ബൌദ്ധൊ- അതെങ്ങിനെ

ക്രിസ്തി- മനുഷ്യന്റെ വഴിനന്നല്ലാതവും വിപരീതവും കുറവുമുള്ളതാകുന്നു അവർ വഴിഅറിയാതെ തെറ്റിനടക്കുന്നു എന്ന് ദൈവവചനം പറയുന്നപ്രകാരം തന്റെ നടപ്പിനെ മനൊവിനയത്തൊടെ വിചാരിക്കുന്ന മനുഷ്യന്നു ദൈവവിഷയങ്ങളെ ചൊല്ലി നല്ലതുമായ ചിന്തകൾ ഉണ്ടു-

ബൌദ്ധൊ- എന്നാൽ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നല്ലചിന്തകൾ എങ്ങിനെ-

ക്രിസ്തി- പരിശുദ്ധവചനം അവനെയും അവന്റെ സ്വഭാവങ്ങളെയും വർണ്ണിക്കുന്നപ്രകാരം അവനെ വിചാരിക്കുന്നവന്നു ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു നല്ലചിന്തകൾ ഉണ്ടു ഇത് ഇപ്പൊൾ വിസ്താരമാക്കി പറവാൻ നെരമില്ല എങ്കിലും നാം നമ്മെ തന്നെ അറിയുന്നതിനെക്കാൾ അവൻ നമ്മെ അറിയുന്നു- നാം നമ്മിൽ പാപം കാണുന്നില്ല എങ്കിലും അവൻ കാണുന്നു നമ്മുടെ അശുദ്ധവിചാരങ്ങൾ എല്ലാം ഹൃദയങ്ങളുടെ അഗാധവും അവന്റെ മുമ്പാകെ മറവുകൂടാതെ അറിക്കുന്നു നമ്മുടെ നീതി എല്ലാം ഒരു ദുർഗ്ഗന്ധം പൊലെ ആകകൊണ്ടു നമ്മുടെ ഗുണങ്ങളിൽ ആശ്രയിച്ചാൽ അവന്നു നമ്മെ കണ്ടുകൂടാ എന്ന് വിചാരിക്കുന്നെങ്കിൽ നമുക്കു നല്ലചിന്തകൾ ഉണ്ടു-

ബൌദ്ധൊ- എന്നെക്കാൾ ദൈവം അധികം കാണുന്നില്ല എന്ന് വിചാരിക്കയും എന്റെ സൽഗുണങ്ങളിൽ ആശ്രയിച്ചിട്ടു അവന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുവാൻ നൊക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മൂഢൻ ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു നീ വിചാരിക്കുന്നുവൊ-

ക്രിസ്തി- എന്നാൽ ഈ കാൎയ്യത്തിൽ നിന്റെ മതം എന്തു-

ബൌദ്ധൊ- ചുരുക്കമായി പറയാം നീതീകരണത്തിന്നായി ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കെണം-

ക്രിസ്തി- ഒരു മത്താലും കൎമ്മത്താലും നിനക്കു ഉണ്ടാകുന്ന കുറവുകളെ കാണാതെ ഇരിക്കുന്ന നിന്നെയും ക്രിയകളെയും പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പൊൾ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കെണം എന്ന് നീ പറഞ്ഞതെന്തു അവന്റെ നീതികൊണ്ടു നിനക്കു ആവശ്യം എന്തൊന്നും ഇല്ലല്ലൊ-

നിഞ്ചൊ- ആകട്ടെ ഞാൻ വെണ്ടുംവണ്ണം വിശ്വസിക്കുന്നു താനും

ക്രിസ്തി- നീ എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കുന്നു

നിഞ്ചൊ- പാപികൾക്കു വെണ്ടി മരിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെ കല്പന പ്രമാണിച്ചു അനു
സരണം കാണിക്കയാൽ അവൻ പ്രസാദിച്ചു എന്നെ ദൈവംമു
ബാകൊശാപത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കും എന്ന് എന്റെ പക്ഷം എ
ന്നിക്കു ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുസരണത്താൽ എന്റെ സെവാകൎമ്മ
ങ്ങളെ പിതാവിന്നു ഗ്രാഹ്യമാക്കുന്നതിനാൽ ഞാൻ നീതിമാനാകും
എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു-

ക്രിസ്തി- നിന്റെ വിശ്വാസത്തെ കുറിച്ചു എനിക്കു ചില വാക്കു പറവാൻ
ഉണ്ടു-

൧., അത് ദൈവവചനപ്രകാരമല്ലായ്കകൊണ്ടു മിത്ഥ്യമതിഭ്രമമു
ള്ളതാകുന്നു-

൨., ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതി നിന്റെ നീതിയൊടു ചെൎപ്പാൻ നൊക്കുന്ന
തു കൊണ്ടു നിന്റെ വിശ്വാസം കാവടം കലൎന്നിരിക്കുന്നു-

൩., ക്രിസ്തു നിന്റെ പ്രവൃത്തികളെക്കും പ്രവൃത്തിക്കാരൻ നിന്നെക്കും നീതീക
രിക്കും എന്നു നീ വിചാരിക്കകൊണ്ടു നിന്റെ വിശ്വാസം വ്യാജം തന്നെ-

൪., നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ വഞ്ചിച്ചു സൎവ്വശക്തനായ ദൈവത്തി
ന്റെ ദൎശിക്കൽ കൊപത്തെ വരുത്തുകയും ചെയ്യും- സത്യവും നീതീക
രണവും ഉള്ള വിശ്വാസം ന്യായപ്രമാണത്താൽ വരുന്ന ശാപത്തെ
ഉണൎത്തി ആത്മാവിന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതി ഒരു സങ്കെതസ്ഥലമാക്ക
വാൻ തൊന്നിക്കും- ഈ നീതി ആകട്ടെ നിന്റെ അനുസരണത്തിൽ
ദൈവപ്രസാദം വരുത്തുന്ന കൃപാവിലാസമല്ല അവൻ നമുക്കാകി
ട്ടു ന്യായപ്രമാണത്തെ നിവൃത്തിച്ചും അതിൽ വിധിച്ചിട്ടുള്ള ശിക്ഷ
കളെ സഹിച്ചും കൊണ്ടു നീ കാണുന്ന അനുസരണത്തെ കാട്ടിയതത്രെ
ആകുന്നു- ആകയാൽ നീ സത്യവിശ്വാസിയെ കൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ
വൊലെ ഉടുപ്പു വരുന്നതിനാൽ ദൈവമുമ്പാകെ കുറവും
ശിക്ഷയും വരാതെ ഒഴിവുള്ളവനാകയും ചെയ്യും-

നിഞ്ചൊ- ക്രിസ്തു സഹകാൎയ്യമായി ചെയ്ത ക്രിയകളിൽ ആശ്രയിക്കേണമൊ-

എന്നാൽ ഞാൻ ഹൃദയത്തിലെ മൊഹങ്ങളിൻ പ്രകാരം നടന്നു ഇഷ്ടം
പൊലെ പാപം ചെയ്യുന്നതിന്നു ഉത്തരിയൊടും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസി
ച്ചാൽ കുററവും ശിക്ഷാവിധിയുമില്ലല്ലൊ-

ക്രിസ്തി- നിന്റെ നാമവും പൊലെ ബുദ്ധിക്കുമിതിക്കുന്നു- നീതീകരിക്കുന്ന നീതി
ലെക്കും അതിൽ വിശ്വസിച്ചു നിന്റെ ആത്മാവിന്നു ദൈവ
കൊപത്തിൽനിന്നു രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്ന ക്രമത്തെയും നീ ധരിക്കുന്നില്ല-
ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതിയിങ്കലെ രക്ഷാപ്രദമായ വിശ്വാസം ഹൃദയത്തെ
ക്രിസ്തുവിനാൽ ദൈവമുഖാന്തരം തിരിച്ചുമടക്കുമാറാക്കി അവന്റെ
നാമം വചനം വഴികളെ നന്നുകൾ എന്നിവ സ്നെഹിപ്പാൻ സംഗതി വരുത്തു
ന്നു- എന്നു നീ ബൊധിക്കുന്നില്ല- അജ്ഞാനി അജ്ഞാധൻ എന്നത
ന്നു നിന്റെ പെർ-

ആശാമ- ക്രിസ്തു തനിക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വെളിവാക്കി വന്നുവൊ എന്നു അ
വനൊട്ട ചൊദിക്ക-

അജ്ഞാ- അല്ലകൊ ദുർനടക്കാരനായും നിന്റെ മതക്കാരെല്ലാവരും ആകാ
ശ്ചം കൊണ്ടു പറയുന്നതൊക്കെ ലവർ ബുദ്ധിക്കുടെ ഫലം തന്നെ എന്നു എ
ന്റെ പക്ഷം-

ആശാമ- എന്തിന്നു ജഡബൊധത്തിൽനിന്നു മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനെ
പിതാവ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു മനുഷ്യനും അവനെ അറി
ഞ്ഞുകൂടാ-

അജ്ഞാ- അതു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം എന്റെതല്ല എങ്കിലും എനിക്ക് അത്രെ
വരും തൊന്നൽ ഇല്ലെങ്കിലും നിങ്ങൾക്കുള്ളതു പൊലെ നല്ല വിശ്വാസം
ഉണ്ടു—

ക്രിസ്തി- ഞാൻ ഇനിക്കു ഒന്നുമാത്രം പറയട്ടെ- ഈ കാൎയ്യത്തെ കുറിച്ചു നീ പറഞ്ഞ
വാക്ക ഒട്ടും നന്നല്ല- പിതാവ് തന്റെ പുത്രനായ യെശു ക്രിസ്തുവിനെ
വെളിപ്പെടുത്താഞ്ഞാൽ ഒരു മനുഷ്യനും അവനെ അറിവാൻ കഴികയി
ല്ല- എന്നു എന്റെ കൂട്ടാളി പറഞ്ഞതു ഞാനും ധൈൎയ്യമായി സമ്മതിക്കു
ന്നു- പ്രകാരം ക്രിസ്തുവിനെ മുറുകപ്പിടിക്കുന്ന വിശ്വാസം ദൈവശക്തി
യുടെ മഹത്വമുള്ള ക്രിയ തന്നെ ... എങ്കിലും നിൎഭാഗ്യനായ ...

ബ്ബോധനെ അവിശ്വാസത്തിന്റെ വ്യാപാരശക്തിയെ തിരിക്കുന്നി
ല്ലല്ലൊ- ഹാ ഇതിനെന്തിന്റെ പാപംഎത്രതന്നെ വിചാരിച്ചു കാൎയ്യാപേക്ഷി
ച്ചാൽ അവന്റെ അടുക്കൽ ഒന്നു ചെല്ലുക- അപ്പൊൾ അവൻ തന്റെ ദിവ്യ
സ്തുതിയെ ചൊല്ലിനിന്നൊരി ക്ഷമാവിധിയിൽനിന്ന രക്ഷിക്കയും ചെയ്യും-

ആശാ- നിശ്ചയം ബഹുസ്വാദു കാരണം കൊണ്ടു എനിക്ക ഒരുമിച്ചു നടപ്പാൻ കഴിക
യില്ല ഞാൻ വഴിയെ വരാം-

അപ്പൊൾ അവൻ- തന്നെത്താൻ അറിയാഞ്ഞാൽ
പിന്നെത്താൻ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും
കുട്ടിത്തൊടെണ്ടിയാൾ
ഇഷ്ടം വിരെതൊട്ടുപൊരുളും
നെമമായി ചെവിക്കൊള്ളാ-
കെമമാക്കുന്നു കാരണം- എന്നു പാടുകയും ചെയ്തു

അനന്തരം ക്രിസ്ത്യാൻ തന്റെ കൂട്ടാളിയൊടു അല്ലയൊ ആശാ മകനെ നാം
പിന്നെയും തനിയെ നടക്കേണ്ടിവന്നുവല്ലൊ എങ്കിലും ഈ മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചു
എനിക്കു വ്യസനം ഉണ്ടു ഒടുവിൽ അവൻ നശിച്ചുപൊകും-

ആശാ- ഇവകൾ എന്റെ നാട്ടിലും വളരെ ഉണ്ടു വീടുകളും ഭവനങ്ങളും നി
റഞ്ഞിരിക്കുന്നകൂട്ടം- പിന്നെ ഇവൻ തെരുവായിൽ എത്രയൊ
പിക്കും ഉണ്ടാകും-

ക്രിസ്ത്യാ- അവർ കാണാതിരിക്കെണ്ടതിന്നു അവൻ അവരുടെ കണ്ണുകളെ കുരുടാ
ക്കി എന്നവചനം ഞാൻ ഓൎക്കുന്നു- അവൎക്കു ചിലപ്പൊൾ പാപബോധ
വും ഭയവും ഉണ്ടു എന്നു നിനക്കു തൊന്നുന്നുവൊ-

ആശാ- നീ എന്നെക്കാൾ പ്രായം ചെന്നവനാക കൊണ്ടു എനിക്കുള്ളതിനെക്കാൾ നിന്നെ
കുറിച്ചു നിന്നിൽ നിന്നു കേൾപ്പാൻ ആവശ്യം-

ക്രിസ്ത്യാ- ചിലപ്പൊൾ അങ്ങിനെ ഉണ്ടു എങ്കിലും അവർ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവരാക
കൊണ്ടു പാപബോധവും ഭയവും തങ്ങളുടെ നന്മക്കായിട്ടാകുന്നു എന്നറി
യാതെ അവയെ അമൎത്തി തനിച്ചു വഴിക്കിൽ മദിച്ചു പുകഴ്ച്ചു കൊ
ണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് എനിക്കു തൊന്നുന്നു-

ആശാ- ഭയം തന്നെ മനുഷ്യരുടെ നന്മക്കായിട്ടും സഞ്ചാരആരംഭത്തിന്

അവരെ നേരെയാക്കി വെക്കുന്നത് എന്നും പറഞ്ഞ പ്രകാരം എനിക്കും
തോന്നുന്നു-

ക്രിസ്തി- സാരമുള്ള ഭയം അങ്ങിനെ ചെയ്യും സംശയമില്ല- കർത്താവിന്റെ ഭ
യം ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭം എന്ന വചനമുണ്ടല്ലൊ-

ആശ- സാരമുള്ള ഭയത്തെ നീ എങ്ങിനെ വിവരിക്കും-

ക്രിസ്തി- സാരമുള്ള ഭയം മൂന്നു വിധം- അത്-

൧., രക്ഷാപ്രദമായ പാപബോധത്താൽ വരുന്നു-

൨., ആത്മ ഹൃദയം രക്ഷക്കായിട്ടു ക്രിസ്തുവിനെ മുറുകപ്പിടിക്കുമാറാക്കു
ന്നു-

൩., ആത്മ ദൈവത്തെ ശങ്കിച്ചു അവന്റെ വചനവഴികളിൽ അങ്ങുമാറാ
ക്കുന്നത് അല്ലാതെ നാം ഇടത്തോട്ടും വലത്തോട്ടും മാറി ദൈവത്തെ അ
വമാനിച്ചു സമാധാനം കെട്ടു ആത്മാവിനെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു ശത്രുവിന്നു
ദൂഷ്യത്തിന്നു അവസരം കൊടുത്തു ആവൊ കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഇത്ര സമ്പ്രേക്ഷയെ ജ്വലിപ്പിക്കുന്നു-

ആശ- നല്ലതു നീ പറഞ്ഞത് സത്യം തന്നെ- നാം ഇന്ദ്രവിചാരനിലം കട
ന്നൊഴിഞ്ഞില്ലെ-

ക്രിസ്തി- എന്തിന്നു ഈ സംഭാഷണം അലസലായൊ-

ആശ- എന്നിട്ടല്ല നാം എവിടെ എത്തി എന്നറിവാൻ വേണ്ടി ഞാൻ ചോദിച്ചു-

ക്രിസ്തി- ഇനി രണ്ടു നാഴിക മാത്രമെയുള്ളു എങ്കിലും നാം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരി
ക്ക- ഭയപ്രദമായ പാപബോധം നമ്മെ രക്ഷക്കായിട്ടാക്കുന്നു എന്നിരിക്കെ ബോധമി
ൽ അറിയായ്ക കൊണ്ടു അവർ അതിനെ അമുക്കി മുടക്കുന്നു എന്നു നാം പ
റഞ്ഞുവല്ലൊ-

ആശ- അവർ അതിനെ എങ്ങിനെ മുടക്കുന്നു-

ക്രിസ്തി- ൧- ദൈവകൃതമാകുന്ന ഈ ഭയം പിശാചിന്റെ ക്രിയ ആകുന്നു എന്ന്
അവർ വിചാരിച്ചു നഷ്ടം വരുത്തുന്ന കാര്യം പോലെ വിരോധിക്കുന്നു-

൨., ഈ ഭയം വിശ്വാസത്തെ ഇടിച്ചു കളയും എന്ന് അവർ വിചാരിച്ചു ഹൃദ
യം കഠിനമാക്കുന്നു വിശ്വാസം അവർക്കേട്ടും ഇല്ലതാനും-

൩., ഭയം തങ്ങൾക്കല്ല എന്ന് വിചാരിച്ചു മടിച്ചു കള്ള സമാധാനത്തിൽ

ശുശ്രൂഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു-

൫. അവർ വന്നു ശീലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വ്യാജമായ പുണ്യത്തെയും സ്വാസ്ഥ്യ
ജ്ഞെയെയും ഈ ഭയം നീക്കും എന്ന കണ്ടു അതിനെ കളയുന്നെടത്തൊ
ളം വിരോധിക്കുന്നു-

ആശാ- ഇതിൽ എനിക്കു അവരിലെ ഭയമുണ്ടു ഞാൻ എന്നെ തന്നെ അറിയുന്നതി
ൽ മുമ്പെ അങ്ങിനെ തന്നെ ചെയ്തു-

ക്രിസ്തി- നാം പഴയ തൊഴിൽ നായകന്മാരുടെ ഗുണങ്ങളെപ്പൊൾ വിട്ടു ഉപകാരത്തി
ന്നായി മറ്റും വല്ലതും സംസാരിക്ക-

ആശാ- നല്ലതു നീ തുടങ്ങുക-

ക്രിസ്തി- നീ പത്തു സംവത്സരം മുമ്പെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ പാർക്കും ഭക്തിവെഷം
ധരിക്കുകയും ചെയ്ത കാലൊന്നസാരിയെ അറിയുമൊ-

ആശാ- അറിയും അവൻ നെരസ്യ നഗരത്തിൽനിന്ന രണ്ടു നാഴികദൂരമായി
രിക്കുന്ന അകരുണനാട്ടിൽ വസിച്ചു വിന്തിരിപ്പൻ എന്റെ സമീപത്ത
ന്നെ പാർത്തു-

ക്രിസ്തി- അതെ അവരിരുവരും ഒരു പറമ്പിൽ തന്നെ പാർത്തു- ആ മനുഷ്യൻ ഒരിക്ക
ൽ നല്ലവണ്ണം ഉണർന്നു പാപത്തെയും അതിന്നു വരുന്ന ക്രൂരമിഷെയും വിചാ
രിച്ചു ഭയപ്പെട്ടു എന്ന് എനിക്ക തൊന്നുന്നു-

ആശാ- അതിന്ന സംശയമില്ല അവൻ എന്റെ ഭവനത്തിൽനിന്നു മൂന്നു
നാഴികദൂരമെ പാർക്കകൊണ്ടു പലപ്പൊഴും എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു ക
ണ്ണീരും ഒഴുക്കിയതിനാൽ എനിക്ക അവനിൽ [illegible] മമത ഉണ്ടായിരു
ന്നു എങ്കിലും കർത്താവെ കർത്താവെ എന്നു നിലവിളിക്കുന്നവൻ എല്ലാം സ്വർഗ്ഗ
രാജ്യത്തിലെക്ക പ്രവെശിക്കയില്ല എന്ന വാക്ക എത്രയും സത്യം-

ക്രിസ്തി- ഞാനും യാത്രയാകും എന്ന അവൻ ഒരു സമയം എന്നൊടു പറഞ്ഞു എ
ങ്കിലും കുറെ കാലം കഴിഞ്ഞ ശെഷം സ്വരക്ഷകൻ എന്നൊരുത്തനൊട്ടു
ചെൻ എനിക്ക അന്യനായിതിൽ-

ആശാ- ആ വകക്കാർ ഇത്ര വെഗം പിൻവാങ്ങിപ്പൊകുന്നതിന്ന എന്തു സം
ഗതി--

ക്രിസ്തി- ഇതുകൊണ്ടു എന്റെ പക്ഷം എന്തെ-

ആശാ - അതിന്നാലുകാരണങ്ങളുണ്ടു-

൧. അവൎക്കപാപബൊധ്യം ഉണ്ടാകയില്ലെങ്കിലും മാനസാന്തരമില്ലായ്കകൊ
ണ്ടുഭക്തികൊണ്ടിട്ടുഉണ്ടാകുന്നഗുണങ്ങളുടെവഴിയിലും മരണശെഷം
അവൎമുമ്പെത്തമക്കാരങ്ങളെപിന്നെയുംആചരിപ്പാൻതുനികയും-ഒ
രുനാളുംമനസ്സിലുള്ളവിഭ്രമത്തിന്നുതിനെചൊൎദ്ദിക്കുംഎങ്കി
ലുംഅവൻചൊൎദ്ദിച്ചതിനെവെറുക്കായ്കകൊണ്ടുവെദനമാറികശെ
ഷംഉടനെതിരിഞ്ഞുസകലവുംഅങ്ങാമുതൽനീതിനിയമങ്ങളെയുംനാശി
തന്റെചൊൎദ്ദിക്കലെക്കതിരിക്കുന്നവരെഎഴുതിഇരിക്കുന്നവല്ലൊ-അ
പ്രകാരംആമനുഷ്യൻനരകവെദനയുടെഒൎമ്മനിമിത്തംമാത്രംസ്വ
ൎഗ്ഗത്തെആഗ്രഹിക്കകൊണ്ടുനരകഭയംതീരകയുംആളുകളിൽസ്വൎഗ്ഗക
ൾആശയുംരക്ഷയിങ്കലെതാല്പൎയ്യവുംകുറയിച്ചുപൊകും-ഇങ്ങിനെ
കുറഞ്ഞാൽഉണ്ടായഭയവുംനിത്യജീവമഹത്വങ്ങളുടെആശയുംന
ശിച്ചശെഷംഅവൎഉടനെമറിക്കുകയും-

൨. മനുഷ്യനെകുറിച്ചുള്ളഭയംകുടുക്കിനെവരുത്തുന്നു(സുഭ-൨൯.൨൫)
എന്നവാക്കിൽകാണുന്നപ്രകാരംഅവൎക്കുഇടമല്ലെട്ടുതന്നമാ
നുഷഭയമുണ്ടാകകൊണ്ടുനരകജ്വാലകൾചെവിക്കുപുറവുംചെവി
ച്ചിരുന്നെങ്കിൽസ്വൎഗ്ഗത്തിലെതാല്പൎയ്യംനിജമനസ്സുഭെദിച്ചുഇരി
ക്കുംഅല്പംതാമസിക്കാതെബദ്ധപ്പാടൊന്നുംവെണ്ടസകലവുംഉപെ
ക്ഷിച്ചുകഷ്ടങ്ങളെസഹിപ്പാൻഎന്നുള്ളവൃത്താന്തംഎന്നെവിചാരിച്ചുപി
ന്നെയുംലൊകത്തൊടുചെരുന്നു-

൩. അടുത്തിരിക്കുന്നിന്ദകുംഅവൎക്കുള്ളൽഅടച്ചു-ഡംഭികളുംതന്നിഷ്ടക്കാ
രുമായഅവൎക്കുഭക്തിഎത്രെയുംനിരസവുംനിന്ദ്യവുമാകകൊണ്ടുനരക
ഭയവുംവരുവാനുള്ളകൊപത്തിന്റെഒൎമ്മയുംവിട്ടശെഷംഅവൎമു
മ്പെത്തവെറുപ്പിലെക്കമടങ്ങിചെല്ലും-

൪. കുറഞ്ഞിട്ടുംഭയത്തിന്റെഒൎമ്മയുംഅവൎക്കസഹ്യമാകകൊണ്ടും
നാശംവരുന്നതിന്നുമുമ്പെഞങ്ങൾവിചാരിക്കെണ്ടതിന്നുമനസ്സില്ലായ്കകൊ
ണ്ടുംനിത്യമാൻധാവനംചെയ്തുരക്ഷപ്രാപിക്കുന്നവരെഅതിലെത്ത
ഒട്ടുചെല്ലുവാൻസംഗതിവരാതെദൈവകൊപവുംഭയങ്കരങ്ങളും

മറ്റൊരു ശേഷം അവർ ഹൃദയം കഠിനമായിട്ടുള്ള വഴിയിൽ കൂടി തന്നെ നടക്കും—

ഗുരു — ഇപ്രകാരത്തിലെ കാരുണ്യം കിട്ടാതെ വരുന്നതു മനുഷ്യനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതും മാറാം വരാത്തതും അവരിൽ ഉള്ള കാരണം — ന്യായവിധിയുടെ മുമ്പാകെ നില്ക്കുന്ന കുറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതു പാപം ചെയ്യുന്നവരെ തന്നെ ആകുന്നു അവന്റെ മനസ്സു മടിച്ചു കാര്യങ്ങളും ദോഷവും ചെയ്തു കൊണ്ടു ഇരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു തന്നെ ദോഷങ്ങളെ ഇടവിടാതെ പ്രവൃത്തികളെ തന്നെ ചെയ്യുന്ന പ്രകാരം മനുഷ്യരും ചെയ്തിരിക്കുന്നു—

ശിഷ്യൻ — അവരുടെ ഉപേക്ഷയിൻ വീഴ്ചയുടെ കാരണങ്ങളെ കുറെ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുവല്ലോ എങ്കിലും അതിന്റെ ക്രമങ്ങളെ അറിയിക്കേണ്ടതു ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു—

ഗുരു — പറയാമല്ലോ—

൧. ദൈവം മരണം ന്യായവിധി എന്നിവരെ കുറിച്ചുള്ള വിചാരം മിക്കത്രം വിടുന്നു

൨. അവർ ക്രമത്താലെ പ്രാർത്ഥനകളും കൂദാശകളും ഉപദേശവും വായനയും ഇവറ്റിലുള്ള സന്തോഷവും ഉപേക്ഷിക്കുന്നു—

൩. അവർ ഭക്തിയുള്ളവരോട സംസർഗ്ഗത്തെ ഒഴിക്കുന്നു—

൪. അവർ ദൈവവചനം കേൾക്കുന്നതിലും വായിക്കുന്നതിലും മറ്റും ഭക്തിക്കടുത്ത കാര്യങ്ങളിലും മടിയുള്ളവരായിത്തീരുന്നു—

൫. അവർ ദൈവശാസ്ത്രഭാവം ഉണ്ടു വിശ്വാസികളെ കൊണ്ടു ദോഷങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി അവരിൽ കാണുന്ന കുറവുകൾ നിമിത്തം ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തെ നിന്ദിച്ചു പരിഹാസം ചെയ്തു സംസാരിച്ചു തുടങ്ങുന്നു—

൬. അതിന്റെ ശേഷം അവർ ദൈവശുശ്രൂഷയിൽ പരിഹാസികളും ദൈവഭക്തി ഇല്ലാത്തവരുമായ വരെപ്പോലെ ആകും—

൭. ഇതിന്റെ ശേഷം അവർ നാനാവിധ ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ പറയുന്നതിലും ചെയ്യുന്നതിലും രസിക്കുന്നു—

൮. അതിന്റെ ശേഷം അല്പം നില പാപകാര്യങ്ങളെ കൊണ്ടു പരസ്യമാക്കിക്കൊള്ളുന്നു—

൬൦. ൧ ഈപ്രകാരം അവർക്കിനിയാശയുള്ളവൻ തങ്ങളെ ഉള്ളവ പൊലെ കാട്ടി
ഒരതിശയത്താൽ രക്ഷ വരാഞ്ഞാൽ പാപാന്ധകാരത്തിൽ തങ്ങ
ളുടെ വഞ്ചനയിൽ നശിച്ചു പൊകയും ചെയ്യും—

അപ്പൊൾ ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടതെന്തെന്നാൽ സഞ്ചാരികൾ മന്ത്രഭൂമി
ലംഘിച്ചു പൊന്ന ശെഷം ബെയുലാ രാജ്യത്തിൽ എത്തി—ആ ദെശത്തിലെ വായു നല്ല
വാസനകളുള്ളതാകകൊണ്ടു അവർ കുറെ കാലം ആശ്വസിച്ചിരുന്നു—അവിടെ അവ
ർ പക്ഷികൾ പാടുന്നതും കെട്ടു ഭൂമിയിൽ വിടരുന്ന പുഷ്പങ്ങളെയും ദിനം തൊ
റും കണ്ടു മരണനിഴലിന്റെ താഴ്വരെക്കും നിരാശാഭീമാസുരന്റെ സംശയപുരിക്കും
അകലെ ആകകൊണ്ടു സൂര്യചന്ദ്രന്മാർ ഇടവിടാതെ പ്രകാശിച്ചു—ആ ദെശം സ്വർഗ്ഗത്തി
ന്റെ അതിരിൽ ആകകൊണ്ടു തെജൊമയന്മാരുടെ (ദൈവദൂതന്മാരുടെ)
സഞ്ചാരം പലപ്പൊഴും ഉണ്ടാകയല്ലാതെ അവർ അന്വെഷിച്ച പട്ടണത്തെയും
നിവാസികളെയും കണ്ടു ആ ദെശത്തിലും മണവാളനും മണവാട്ടിക്കും ഉണ്ടായ
വിവാഹക്കരാർ പുതുതാക്കപ്പെട്ടു മണവാളൻ മണവാട്ടിയുടെ മെൽ സന്തൊഷി
ക്കുന്നപ്രകാരം അവരുടെ ദൈവം അവരുടെ മെൽ സന്തൊഷിക്കയും ചെയ്തു—(യെ
ശ. ൬൨. ൫) അവിടെ ധാന്യത്തിലും വീഞ്ഞിലും ഒരു കുറവ് വരാതെ അവർ സഞ്ചാ
ര കാലത്തിൽ അന്വെഷിച്ചതു ധാരാളമാക്കി സാധിച്ചു ഉടനെ നിന്റെ
രക്ഷ വരുന്നു എന്നു ചീയൊൻ പുത്രിയൊടു പറവിൻ അവനൊടു കൂടെ പ്രതിഫലവും
ഉണ്ടെന്നുള്ള ശബ്ദങ്ങളെ പട്ടണത്തിൽനിന്ന കെട്ടു (യെശ. ൬൨. ൧൧) കർത്തൃരക്ഷി
തന്മാരും വിശുദ്ധജനവും എന്ന ആ നാട്ടുകാർ എല്ലാവരും അവർക്കു പെരിട്ടു
കയും ചെയ്തു—(യെശ. ൬൨. ൧൨)

അന്വെഷിച്ച രാജ്യത്തിനു അടുത്തിരിക്കുന്ന ആ ദെശത്തിൽ അവർ സഞ്ചരി
ച്ചു ദൂരം വിട്ട സ്ഥലങ്ങളിലെക്കാൾ അധികം സന്തൊഷിച്ചു—പട്ടണത്തിന
ടുക്കെ ചെല്ലുന്തൊറും മുത്തുകളും രത്നങ്ങളും കൊണ്ടു പണിതതും ഒരു വീഥിക
ൾ പൊന്നുകൊണ്ടു പടുത്തതുമാകുന്നതിനാൽ അതിന്റെ ശൊഭയും സൂര്യകിരണങ്ങ
കിരുന്നതു കണ്ട ശെഷം ക്രിസ്ത്യാനി ആശയാൽ ദീനം പിടിച്ചു അപ്പൊൾ ആശ
യുള്ളവനും കുറെ സുഖക്കെടു വന്നാറെ അവർ വിലാസമായി കിടക്കുമ്പൊൾ എ
ന്റെ പ്രിയനെ കണ്ടാൽ ഞാൻ സ്നെഹപരവശനായിരിക്കുന്നു എന്ന് അവനെ
അറിയിപ്പിൻ എന്നു വിളിക്കയും ചെയ്തു—

പിന്നെ അവർ അല്പം ശക്തിയേറീട്ട ദീനവും സഹിപ്പാൻ പ്രാപ്തന്മാരായപ്പോൾ യാത്രയായി പട്ടണത്തിന്ന അടുത്തടുത്ത ചെന്നു പെരുവഴിക്ക എതിരെ വാതിലുകൾ തുറന്നിരിക്കുന്ന പൂങ്കാവുകളും മുന്തിരിങ്ങാത്തോട്ടങ്ങളും മറ്റും കണ്ടു വഴിയരികെ നില്ക്കുന്ന തോട്ടക്കാരനോട ഈ നല്ല മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും ഉദ്യാനങ്ങളും ആൎക്കുള്ളതാകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ രാജാവിന്റെ ആകുന്നു തന്റെ സന്തോഷത്തിന്നും സഞ്ചാരികളുടെ ആശ്വാസത്തിന്നും വേണ്ടി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ചൊല്ലി അവരെ മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളുടെ അകത്ത കടത്തി നിങ്ങൾ ഇഷ്ടംപോലെ ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തരാകാം എന്നു പറഞ്ഞു രാജാവിന്റെ വഴികളെയും അവന്റെ ഇഷ്ടവാസസ്ഥലങ്ങളായ വള്ളിക്കെട്ടുകളെയും കാണിച്ചശേഷം അവർ അവിടെ ഉറങ്ങി—

അനന്തരം ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടത എന്തെന്നാൽ അവർ സകല സഞ്ചാരത്തിലും ഈ കാലത്തിലെക്കാൾ അധികം ഉറക്കത്തിൽ സംസാരിച്ചതുകൊണ്ട ഞാൻ അതിശയിച്ചപ്പോൾ തോട്ടക്കാരൻ എന്നോട നീ എന്തിന്ന ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു ഈ തോട്ടങ്ങളിലെ പഴങ്ങളുടെ മഹാമധുരം ഉറങ്ങുന്നവരുടെ അധരങ്ങളെയും സംസാരിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു-
(പാട്ട. ൭, ൯)-

പിന്നെ അവർ ഉണൎന്നാറെ പട്ടണത്തിലേക്ക പുറപ്പെട്ടു എങ്കിലും ഞാൻ പറഞ്ഞ പ്രകാരം ആ പട്ടണം ശുദ്ധ പൊന്നുമയമാകകൊണ്ടും സൂൎയ്യരശ്മികൾ പ്രസന്നമായിരിക്കകൊണ്ടും അവൎക്ക നോക്കുവാൻ വേണ്ടി വിശിഷ്ടദൎശനം അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു-
(൨ കൊ. ൩, ൧൮) അപ്പോൾ ഞാൻ ഇനി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സ്വൎണ്ണമയ വസ്ത്രം ഉടുത്ത രണ്ടു തേജോമുഖന്മാർ എതിരെ വരികയും ചെയ്തു-

ആ പുരുഷന്മാർ സഞ്ചാരികളോട നിങ്ങൾ എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്നു ചോദിച്ചാറെ അവർ അറിയിച്ചപ്പോൾ അവർ വഴിയിൽനിന്ന എവിടെ എല്ലാം പാൎത്തു എന്നും എല്ലാം സങ്കടങ്ങളും കഷ്ടങ്ങളും സഹിച്ചു എന്നും എല്ലാം ആശ്വാസവും സന്തോഷവും അനുഭവിച്ചു എന്നും ചോദിച്ചതിന്ന അവർ എല്ലാം വിവരമായി പറഞ്ഞാറെ നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിൽ എത്തുമ്മുമ്പെ ഇനി രണ്ടു കഷ്ടങ്ങളെ മാത്രം സഹിക്കേണ്ടിവരും എന്നു പറഞ്ഞത കേട്ടിട്ട ക്രിസ്ത്യാനും കൂട്ടാളിയും നിങ്ങൾ ഞങ്ങളോടുകൂട വരേണം എന്ന അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു എങ്കിലും

ന്നെങ്ങൾ തന്നെ വിശ്വാസത്താൽ സകലവും സാധിക്കൊന്നം എന്നു പറഞ്ഞു പട്ടണ
വാതിലിനെ കാണും വരെക്കും ഒത്തിച്ചു നടന്നു എന്നു ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടു-
വിശെഷം അവർക്കും പട്ടണവാതിലിന്നും മദ്ധ്യെ ശത്രുക്കും ആഴമുള്ള ഒരു പുഴ ഉണ്ടാ
യിരുന്നു- അവിടെ കടപ്പാൻ പാലമില്ലാക്കകൊണ്ടു സഞ്ചാരികൾ സ്തംഭിച്ചു നി
ല്ക്കുമ്പോൾ ഒരുത്തൊ മനുഷ്യൻ നിങ്ങൾ പുഴയിൽ കൂടി കടക്കാതെ കണ്ടു വാതിൽക്ക
ൽ എത്തുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു-
അപ്പോൾ സഞ്ചാരികൾ വാതിൽക്കൽ ചെല്ലുന്നതിന്നു മറെറാരു വഴി ഇല്ലയൊ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവർ ഉണ്ടു എങ്കിലും ലോകാരംഭം തുടങ്ങി ഒടുക്കമുള്ള കാ
ഹളത്തുരുത്ത സമയം വരെക്കും ഹാനൊക്കും ഏലിയാവും അല്ലാതെ ഒരു മനുഷ്യനും അ
തിലെ പോവാൻ കഴികയില്ല നിശ്ചയം എന്നു പറഞ്ഞതു കെട്ടാറെ സഞ്ചാരികൾ
ഇരുവർക്കും പ്രത്യെകം ക്രിസ്തിയാനും വളരെ മനോവ്യസനം ഉണ്ടായി അങ്ങും ഇങ്ങു
ം നോക്കീട്ടും പുഴയെ ഒഴിച്ചു മറെറാരു വഴിയെ കണ്ടില്ല- അനന്തരം അവർ
വെള്ളം ഒക്കെ ആഴമുള്ളതൊ എന്നു ചോദിച്ചാറെ അവർ ഇല്ല എങ്കിലും ഈ രാജ്യത്തി
ൻെറ രാജാവിങ്കൽ നിങ്ങൾ വെക്കുന്ന വിശ്വാസപ്രകാരം
ആഴം അധികമായും ന്യൂനമായും ഇരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു-
അനന്തരം അവർ വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങിയാറെ ക്രിസ്തിയാൻ മുങ്ങിപ്പോയി
തന്റെ ആശാമയനെ വിളിച്ചു ഞാൻ നിലയില്ലാത്ത വെള്ളങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടു
തിരകൾ എല്ലാം എന്റെ മീതെ കവിഞ്ഞു പോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
അപ്പോൾ മറെറവൻ സഹോദരാ ധൈര്യമായിരിക്ക ഞാൻ നല്ല നിലയിൽ ഞാ
ൻ എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാറെ ക്രിസ്തിയാൻ ഹാ സ്നേഹിതാ മരണവേദന
കൾ എന്നെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശം ഞാൻ കാണുകയില്ല എന്നു പ
റഞ്ഞശെഷം ക്രിസ്തിയാന്റെ മേൽ വലിയ അന്ധകാരവും ഭയവും വീണു മുമ്പോട്ടു
നോക്കുവാൻ കഴിയാതെ ആയി ബോധവും വിട്ടു യാത്രാകാലത്തിൽ ഉണ്ടായ
ആശ്വാസവും എല്ലാം മറന്നു താൻ ഒരു നാളും വാതിൽക്കൽ എത്തുകയില്ലയൊ പു
ഴയിൽ മരിച്ചു പോകുമൊ എന്നു സംശയിച്ചു ഭയപ്പെട്ടു സഞ്ചാരത്തിന്നു മുമ്പും പി
മ്പും ചെയ്ത പാപങ്ങളെ ഓർത്തു വളരെ ദുഃഖിച്ചു എന്നു ക്രിസ്തിയാൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകളാലും
കെട്ട പിശാചുക്കളും ഭൂതങ്ങളും അവനെ വളരെ ഞെരുക്കിയെന്നു അവൻ പറ
ഞ്ഞ വിലാപങ്ങളാൽ തെളിവായി വരികയും ചെയ്തു- അതുകൊണ്ടു ആശാമയൻ

തന്റെ സഹോദരന്റെ തല പ്രയാസത്തോടെ പിടിച്ചു വെള്ളത്തിന്മീതെ ഉയ
ർത്തി നടന്നു. ചിലപ്പോൾ അവൻ മുഴുവനും മുങ്ങിത്തിരിയുമ്പോൾ ശ്വാസം മുട്ടി മര
ണത്തിനടുത്ത പ്രകാരമാകുന്നതു കണ്ടാറെ ആശാമയൻ ഹാ സഹോദര വാതിലി
ന്മേൽ നമ്മെ കാത്തിരിക്കുന്നവരെയും ഞാൻ കാണുന്നു എന്നു ആശ്വാ
സിപ്പിച്ചതിന്നു ക്രിസ്തിയാൻ എന്നെ കാത്തിട്ടല്ല നിന്നെ കാത്തിട്ടു തന്നെ അവർ കാ
ത്തിരിക്കുന്നു ഞാൻ നിന്നെ അറിഞ്ഞതു മുതൽ നീ ആശയുള്ളവൻ തന്നെ എ
ന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ടു ആശാമയൻ നീയും അങ്ങിനെ തന്നെ ആയിരുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞ ശേഷം ക്രിസ്തിയാൻ ഹാ സഹോദര എന്റെ കാര്യം നേരായി
രുന്നു എങ്കിൽ അവൻ എഴുന്നേറ്റു എന്നെ സഹായിക്കുമല്ലോ എങ്കിലും എന്റെ
പാപം നിമിത്തം അവൻ എന്നെ ഈ കണിക്കിൽ കുടുക്കിവിട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറക
ട്ടാറെ ആശാമയൻ ഹാ സഹോദര. അവരുടെ മരണത്തിൽ ഒരു കഷ്ടപ്പാടും വരി
കയില്ല ബലവും സ്ഥിരമാകുന്നു. അവർ മറ്റവർ എന്നപോലെ ഉപദ്രവത്തി
ൽ ആകയില്ല എന്നു ദുഷ്ടന്മാരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതു നീ മറന്നുവൊ
യൊ - ദൈവം നിന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചതു കൊണ്ടല്ല നീ ഈ വെള്ളത്തിൽനിന്നു അനുഭവി
ച്ചു വരുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾ എല്ലാം ദുഃഖത്തിലും അവനെ ഓർത്തു എന്നിരിക്കുമോ എന്നു നി
ന്നെ പരീക്ഷിപ്പാൻ വേണ്ടിയിട്ടും ഈ വെള്ളത്തിൽ ഞെരുക്കങ്ങളും ദു
ഖങ്ങളും ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു —

അനന്തരം ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടതെന്തെന്നാൽ ക്രിസ്തിയാൻ മിണ്ടാതെ വി
ചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആശാമയൻ നീ ധൈര്യമായിരിക്ക യേശുക്രിസ്തു
നിന്നെ സൌഖ്യമാക്കും എന്നു ആശ്വസിപ്പിച്ച ശേഷം ക്രിസ്തിയാൻ ഹൊ ഞാൻ
അവനെ കണ്ടു നീ വെള്ളത്തിൽ കൂടി കടക്കുമ്പോൾ ഞാൻ കൂടെ ഇരിക്കും നീ
നദികളിൽ കൂടി ചെല്ലുമ്പോൾ വെള്ളങ്ങൾ നിന്റെ മീതെ കവികയില്ല എന്ന
വൻ എന്നോടു പറയുന്നു എന്നു ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചതിനാൽ ഇരുവർക്കും ധൈര്യം ഉണ്ടാ
യി ശത്രുവും ഒരു കല്ലു പോലെ മിണ്ടാതെയായി. അപ്പോൾ ക്രിസ്തിയാന്നു നില്പാ
ൻ വെള്ളത്തിൽ നില കിട്ടിയ ശേഷം പുഴയും ആഴമില്ലാതെ ആകകൊണ്ടു അവർ സുഖേന കടന്നു.
മറുകരയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ആ രണ്ടു തേജോമയന്മാർ അവരെ കാത്തു വെള്ള
ത്തിൽനിന്നു കയറിയ ശേഷം കുശലം വിചാരിച്ചു രക്ഷ അവകാശമാക്കി അനുഭ
വിപ്പാനുള്ളവർക്കു വേണ്ടി അയക്കപ്പെട്ട സേവകന്മാർ ഞങ്ങൾ തന്നെ എന്നു

ക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞാറെ അവർ ഒരുമിച്ചു വാതിൽക്കലെക്ക പുറപ്പെട്ടു- വാനപ
ട്ടണം എത്രയും ഉയൎന്ന പൎവ്വതത്തിന്മെൽ ഇരിക്കുന്നെങ്കിലും തെജൊമയന്മാർ
ഇരുവരും നശ്വരമായ വസ്ത്രങ്ങൾ പുഴയിൽ അഴിഞ്ഞു പൊയ സഞ്ചാരികളെ ഒ
ക്കെ പിടിച്ചു നടത്തുക കൊണ്ടു മെലെങ്ങുളെട്ടു തെജസ്ഥാനമുള്ള പട്ടണത്തി
ന്നാകിവായുമാൎഗ്ഗങ്ങളെ കടപ്പാൻ കഴിവുണ്ടാകി പുഴ വിട്ടു പൊന്നതു കൊണ്ടും
ഇത്ര മഹത്വമുള്ള കൂട്ടാളികൾ ഉണ്ടാക കൊണ്ടും പ്രസാദിച്ചു തമ്മിൽ സംസാരിച്ചു
കയറുകയും ചെയ്തു-
തെജൊമയന്മാർ ആ സ്ഥല മഹത്വത്തെയും അവരൊട്ടു അറിയിച്ചു- അവിടെ ശി
യൊൻ പൎവ്വതമായ സ്വൎഗ്ഗീയ യരുശലെമും അസംഖ്യ ദൈവദൂതന്മാരുടെ കൂട്ട
വും തികഞ്ഞു ചമഞ്ഞ നീതിമാന്മാരുടെ ആത്മാക്കളും ഉണ്ടു- (എബ്ര-൧൨-൨൨)
നിങ്ങൾ ഇപ്പൊൾ ദൈവത്തിന്റെ പരദീസയിൽ പ്രവെശിച്ചു ജീവവൃക്ഷത്തെ ക
ണ്ടു അതിന്റെ വാടാത്ത ഫലങ്ങളെ തിന്നു വെള്ള വസ്ത്രവും ഉടുത്തു രാജാവിനൊ
ടു കൂട നടന്നു സംസാരിക്കയും ചെയ്യും- മുമ്പെത്ത കാൎയ്യങ്ങൾ എല്ലാം ഒഴിഞ്ഞു പൊ
യതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഭൂലൊകത്തിൽ കണ്ട ദുഃഖ കഷ്ട ദീന മരണങ്ങൾ ഇനി ഉണ്ടാ
കയില്ല- (യെശ-൬൫-൧൬ അറി-൨൧-൪) ദൈവം വരുവാനുള്ള കഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്നു ര
ക്ഷിക്കയാൽ തങ്ങളുടെ കിടക്കയിൽ ആശ്വസിക്കയും ഒരൊരുത്തൻ അവനവ
ന്റെ നീതിയിൽ നടക്കയും ചെയ്യുന്ന അബ്രഹാം ഇസഹക്ക യാക്കൊബ് മുതലായ
പ്രവാചകന്മാരൊടു നിങ്ങൾ ചെരും എന്നു പറഞ്ഞാറെ സഞ്ചാരികൾ എന്നാൽ ആ
പരിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു എന്തു വെല ഉണ്ടാകും എന്നു ചൊദിച്ചതിന്നു അവ
ർ നിങ്ങളുടെ പ്രയാസത്തിന്നു പകരം ആശ്വാസവും ദുഃഖത്തിന്നു പകരം സന്തൊഷ
വും ലഭിച്ചു പ്രാൎത്ഥനയാലും കണ്ണീരാലും വഴിയിൽ വെച്ചു രാജാവിന്നിമിത്തം നിങ്ങ
ൾ സഹിച്ച കഷ്ടങ്ങളാലും വിതച്ചതിന്റെ ഫലം കൊയ്യും- സ്വൎഗ്ഗകിരീടങ്ങളെ ധരി
ച്ചു പരിശുദ്ധിയുള്ളവനെ അവൻ ഇരിക്കുന്ന പ്രകാരം തന്നെ നിത്യം കണ്ടു ജഡത്തി
ന്റെ ബലഹീനത നിമിത്തം പ്രയാസത്തൊടെ നിങ്ങൾ ഭൂലൊകത്തിൽ സെവിപ്പാൻ
ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവനെ നിത്യം നന്ദിയൊടെ വാഴ്ത്തി പുകഴ്ത്തി സെവിച്ചു- മഹത്വമുള്ള
വനെ കണ്ടു അവന്റെ മധുരശബ്ദം കെൾക്കുന്നതിനാൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾക്കും ചെവി
കൾക്കും വളരെ സുഖമുണ്ടാകും- മുമ്പെ അവിടെ എത്തി ചെൎന്നവരെയും കണ്ടു ആ പരി
ശുദ്ധസ്ഥലത്തിലെക്ക പിന്നാലെ വരുന്നവരെയും നിങ്ങൾ സന്തൊഷിച്ചു കൈക്കൊ

ള്ളും- അന്നിടെ മഹത്വവും പ്രകാശവും ധരിച്ചു മഹത്വമുള്ള രാജാവിനൊടു കൂടെ സ്വർഗ്ഗാരൊഹണം ചെയ്യുണ്ടതിന്നു ഇതിന്നമായ വാഹനം ഒരുങ്ങും അവൻ കാഹളശബ്ദത്തൊടെ മെഘങ്ങളിൽ വരുമ്പൊൾ നിങ്ങളും കൂടെ വരും ന്യായാസനത്തിന്മെൽ ഇരിക്കുമ്പൊൾ നിങ്ങളും കൂടെ ഇരിക്കും തനിക്കും നിങ്ങൾക്കും ശത്രുക്കളും എതിരിക്കുന്ന ദുഷ്ടന്മാരായ മനുഷ്യരെയും പരലൊകവാസികളെയും വിധിച്ചാൽ നിങ്ങളും വിധിക്കും- പട്ടണത്തിലെക്ക അവൻ മടങ്ങി ചെല്ലുമ്പൊൾ നിങ്ങളും കൂടെ പൊകും എന്നും അവനൊടു കൂടെ വാഴുകയും ചെയ്യും-

അവർ ഇങ്ങിനെ പാതിവഴി അടുത്തപ്പൊൾ ഇതാ ഒരു സ്വർഗ്ഗസെനാസംഘം അവർക്കെതിരെ വന്നാറെ ഇതെല്ലാം മക്കാമാർ ലൊകത്തിൽ വെച്ചു നമ്മുടെ കർത്താവിനെ സ്നെഹിച്ചു അവന്റെ പരിശുദ്ധനാമം നിമിത്തം സകലവും ഉപെക്ഷിച്ച മനുഷ്യർ ഇവർ തന്നെ ആകുന്നു- ഞങ്ങൾക്ക കല്പന വന്ന പ്രകാരം അവരെ കൊണ്ടുവന്നു ഞങ്ങൾ രക്ഷിതാവിന്റെ മുഖം സന്തൊഷത്തൊടെ കാണുന്നതിനായി ഞങ്ങളുടെ വാഞ്ഛിതയാത്രയിൽ ഇത്രൊടം എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന അവരൊടു പറഞ്ഞ ശെഷം സ്വർഗ്ഗസെനകൾ ആർത്തട്ടഹസിക്കുകയും ഉടനെ ... പ്രിയപ്പെട്ടവർ ഭൂമിയിലെ വാസം ... അതിനെന്നിട്ട ഉറക്കെ ആർപ്പുവിളിച്ചപ്പൊൾ വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ച രാജാവിന്റെ കുഴൽക്കാർ പലരും തങ്ങളുടെ മധുരഗാനങ്ങളുടെ മാറ്റൊലി കൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ മുഴങ്ങുമാറാക്കി പുറത്തുവന്നു ക്രിസ്ത്യാനിയെയും അവന്റെ കൂട്ടാളിയെയും പതിനായിരം കുശലവാക്യങ്ങളാലും കാഹളശബ്ദത്താലും സല്ക്കരിച്ചു ശെഷം അവർ എല്ലാവരും സഞ്ചാരികളെ ചുറ്റി നാലുപുറവും നടന്നു കാത്തു സ്വർഗ്ഗീയഗീതങ്ങളെ പാടുകയും കാഹളം ഊതുകയും ചെയ്തു- ആ കാഴ്ചയും കാണെണ്ടതിന്നു കണ്ണുള്ളവർക്ക സ്വർഗ്ഗം തന്നെ അവരെ എതിരെല്പാൻ ഇറങ്ങിവന്നു എന്ന തൊന്നും- അവർ ഇങ്ങിനെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പൊൾ കുഴൽക്കാർ കൂടക്കൂടെ കാഹളം ഊതി സന്തൊഷശബ്ദം ഉണ്ടാക്കി തങ്ങൾക്കുള്ള സ്നെഹവും അവരുടെ വരവിനാൽ ഉണ്ടായ സന്തൊഷവും പല മുഖഭാവവിചെഷ്ടങ്ങളാൽ ക്രിസ്ത്യാനിക്കും അവന്റെ സഹോദരനും അറിയിച്ചു ഇത്രകൊണ്ട സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എത്തും മുമ്പെ തന്നെ അവർ സ്വർഗ്ഗീയസുഖം അനുഭവിച്ചു ദൈവദൂതന്മാരെ കണ്ടു അവരുടെ മധുരശബ്ദങ്ങളെ കെട്ടു സന്തൊഷിച്ചു വട്ടണം മുഴുവനും കണ്ടു തങ്ങളുടെ വരവിനാൽ ഉണ്ടാകുന്ന സന്തൊഷം നിമിത്തം അതിലെ മണികൾ എല്ലാം മുഴങ്ങുന്നു എന്ന തൊന്നി ഇങ്ങിനെ ... നിത്യം

ഈ ദൂതരൊടു കൂടവാഴുന്നതും എന്നെന്നെക്കുമായിട്ടിരിക്കകൊണ്ടവൎക്കുണ്ടാ
യസന്തൊഷം നാവുകൊണ്ടൊ തൂവൽകൊണ്ടൊ പ്രകാശിപ്പിപ്പാൻ എന്തുകഴിവു-
ഉണ്ടിനി അവർ വാതിൽക്കൽ എത്തിയാറെ ജീവവൃക്ഷത്തിൽ അധികാരം
വാങ്ങുവാനും വാതിൽക്കൽ കൂടി പട്ടണെ പ്രവെശിപ്പാനും ദൈവകല്പനകളെ പ്ര
മാണിക്കുന്ന പരിശുദ്ധന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാരാകുന്നു എന്നു പൊന്നിറമായൊരെ
ഴുത്തുകളിൽ എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടു - അറി ൨൨ ൧൪-
അപ്പൊൾ ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടതെന്തെന്നാൽ തെജൊമയന്മാർ അവ
രൊടു നിങ്ങൾ വാതിൽക്കൽ വിളിക്കെണം എന്നു പറഞ്ഞ പ്രകാരം അവർ വിളി
ച്ചു ഉടനെ ഹനൊക്ക മൊശ എലിയാ മുതലായവർ മെലിൽനിന്നു നൊക്കി സഞ്ചാ
രിക്കുന്നവരാകുന്നവർ ഈ സ്ഥലത്തിന്റെ രാജാവിനെ സ്നെഹിച്ചു നാശപുരം വിട്ടു ഇ
വിടെക്കു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു കെട്ടാറെ സഞ്ചാരികൾ പ്രയാണാരംഭത്തിങ്കൽ കി
ട്ടിയ ചീട്ടുകളെ അവൎക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്ത ശെഷം അവരെ ഉടനെ രാജസന്നി
ധിയിങ്കൽ കൊണ്ടുചെന്നപ്പൊൾ രാജാവ് വാങ്ങി വായിച്ചു അവർ എവിടെ എ
ന്നു ചൊദിച്ചു അവർ വാതിൽക്കൽ ഉണ്ട് എന്നു കെട്ടു ഉടനെ സത്യത്തെ പ്രമാണിക്കു
ന്ന പരിശുദ്ധജനം പ്രവെശിക്കെണ്ടതിന്നു വാതിലിനെ തുറക്കുവിൻ - യെശ. ൨൬,൨
എന്നു കല്പിച്ചു-
അനന്തരം ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടതെന്തെന്നാൽ ആ മനുഷ്യർ രണ്ടും അ
കത്തു കടന്ന ഉടനെ അവരുടെ രൂപം മാറി പൊന്നിറമായ വസ്ത്രം ഉടുത്ത ശെഷം
ചിലർ വന്നു അവൎക്കു വീണകളും കിരീടങ്ങളും കൊടുത്തു അവരെ വീണകൾ സ്തുതിക്കും
കിരീടങ്ങൾ ബഹുമാനത്തിന്റെ അടയാളത്തിന്നും ആകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞ
പ്പൊൾ പട്ടണത്തിൽ എല്ലാമണികളും കൎത്താവിന്റെ സന്തൊഷത്തി
ലെക്കു പ്രവെശിപ്പിൻ എന്നു സഞ്ചാരികളൊടു കല്പനയുണ്ടായ ശെഷം അവർ സിം
ഹാസനത്തിന്മെൽ ഇരിക്കുന്നവന്നും ആട്ടിൻകുട്ടിക്കും ബഹുമാനവും മഹത്വവും ശ
ക്തിയും എന്നെക്കും ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു ഘൊഷിച്ചു പറഞ്ഞതിനെ ഞാൻ സ്വപ്നത്തി
ൽ കെൾക്കയും ചെയ്തു-
ആ മനുഷ്യർ പ്രവെശിക്കെണ്ടതിന്നു വാതിൽ തുറന്നിരുന്നപ്പൊൾ ഞാനും അക
ത്തെക്കു നൊക്കി ആ പട്ടണം എല്ലാം സൂൎയ്യനെ പൊലെ പ്രകാശിച്ചു തെരുവീ
ഥികൾ ശുദ്ധപൊന്നു കൊണ്ടു പടുത്തതും കിരീടം ധരിച്ചു കരങ്ങളിൽ ഒലകളും സ്തു

വന്നു പിന്നെയും പിടിച്ചു നടന്നു സ്തുതിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെയും കൎത്താവ് പരി
ശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധൻ എന്ന് ഇടവിടാതെ വിളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കു
ന്നവരെയും കണ്ടപ്പോൾ അവർ വാതിലിനെ അടച്ചശേഷം ഞാനും അങ്ങോ
ട്ടു ചെന്ന് അവരുടെ ഇടയിൽ പാൎത്തിരിക്കേണമെന്നു വിചാരിക്കയും ചെ
യ്തു— ഇവകളെയും വിസ്മയിച്ചു നോക്കിയ ശേഷം ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി അജ്ഞാ
നൻ നദീതീരത്ത് എത്തിയത് കണ്ടു എങ്കിലും മറ്റെ ഇരുവരും സഹിച്ച പ്രയാസ
ത്തിൽ പാതിയും കൂടാതെ വേഗം കടന്നു പോന്നതിന്റെ സംഗതിയാവിതു— അ
വൻ എത്തുമ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ടായ മായാശരൻ എന്നൊരു തോണിക്കാരൻ അ
വനെ കയറ്റി മറുകരയിൽ എത്തിച്ചു— പിന്നെ കടന്നവരെ മറ്റവരെപ്പോലെ
അവനും പൎവ്വതത്തിന്മേൽ കയറി നടന്നു എങ്കിലും അവനെ എതിരേല്പാനും
പ്രസാദിപ്പിപ്പാനും ആരും വന്നില്ല— വാതിൽക്കൽ എത്തിയ ശേഷം മെ
ലെഴുത്തിനെ നോക്കി തട്ടുകയും ഉടനെ തുറക്കും എന്നു വിചാരിച്ചു മുട്ടുവാൻ തു
ടങ്ങി എങ്കിലും പുറത്തു നോക്കിയവർ നീ എവിടെ നിന്നു വന്നു എന്തു വേ
ണം എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ ഞാൻ രാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഭക്ഷി
ക്കയും കുടിക്കയും ഞങ്ങളുടെ തെരുവീഥികളിൽ അവൻ പഠിപ്പിക്കയും ചെ
യ്തു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ രാജാവിന്നു കാണിപ്പാൻ നിന്റെ ചീ
ട്ടു എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചതു കേട്ടു അവൻ മടിയിലും മറ്റും അന്വേഷിച്ചു നോ
ക്കി ഒന്നും കാണായ്കകൊണ്ടു അവർ ചീട്ടു ഇല്ലയോ എന്നു
ചോദിച്ച ശേഷം അവൻ മിണ്ടാതിരിക്കയും ചെയ്തു— അപ്പോൾ അവർ എല്ലാം
രാജാവെ ഉണൎത്തിച്ചാറെ അവൻ ഇറങ്ങി ചെന്നു അവനെ നോക്കുവാൻ മനസ്സുണ്ടാകാ
തെ ആശാമയ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പട്ടണത്തിൽ എത്തിച്ച തേജോമയന്മാരോടു നി
ങ്ങൾ പോയി അജ്ഞാനിയെ കൈകാലുകളെയും കെട്ടി കൊണ്ടുപോകു
വിൻ എന്നു കല്പിച്ച പ്രകാരം അവർ ചെന്നു അവനെ പിടിച്ചു ഞാൻ മുമ്പെ
മലയുടെ അരികിൽ കണ്ട ദ്വാരത്തിന്നകത്തു കൊണ്ടുപോയി ഇട്ടുകളഞ്ഞു—
അപ്പോൾ നാശപുരത്തിൽനിന്നു മാത്രമല്ല സ്വൎഗ്ഗവാതിൽക്കൽനിന്നും
തന്നെ നരകത്തിലേക്ക് ഒരു വഴി ഉണ്ടു എന്നു ഞാൻ കാണുകയും
ചെയ്തു—

അനന്തരം ഞാൻ ഉണൎന്നു ഇതു സ്വപ്നം എന്നറികയും ചെയ്തു—

ഇനിക്കും മഹാസാരമുള്ളൊരു സ്വപ്നം ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും മലയാളത്തിൽ അതിനെ വിസ്താരമായി പറവാൻ സംഗതി വന്നില്ല- ക്രിസ്തിയാൻ സഞ്ചാരം തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഭാൎയ്യാപുത്രന്മാരും അവനെ പരിഹസിച്ചും നിന്ദിച്ചും കൊണ്ടു വളരെ ദുഃഖിച്ചു തനിയെ യാത്രയായ്പ്പോയെന്നു കെട്ടുവല്ലൊ എങ്കിലും അവൻ പുഴ കടന്നു വാനപട്ടണത്തിലെക്ക പ്രവെശിച്ചശെഷം ഭാൎയ്യയാകുന്ന ക്രിസ്തിയാനെക്കും മത്തായി ശമുവെൽ യൊസെഫ യാക്കൊബ് എന്ന പുത്രന്മാൎക്കും അനുതാപം ജനിച്ചുടക്കത്തക്ക നാശപുരം വിട്ടു അയല്ക്കാരത്തിയായ കരുണാമതിയൊടു കൂടി യാത്രയായി അച്ഛൻ നടന്ന വഴിയിലും സഞ്ചരിച്ചു വളരെ കഷ്ടങ്ങളെ സഹിച്ചു ദൈവസഹായത്താൽ പുഴ കടന്നതിന്റെ ശെഷം അമ്മയും കടന്നു കൎത്താവിന്റെ സന്തൊഷത്തിലെക്ക പ്രവെശിച്ചു എങ്കിലും പുത്രന്മാർ ഇനി വരെയും സഭാവൎദ്ധനക്കായിട്ടു പുഴസമീപ പ്രദെശത്തിൽ പാൎക്കുന്ന പ്രകാരം കെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന ചുരുക്കമായി പറഞ്ഞു തുടങ്ങുമ്പോൾ മതി എന്നെ തൊന്നുന്നു—

TELLICHERRY MISSION PRESS

1849

1922 G 9992

3.40 Schimmeltrockenreinigung
08/2016

ഇഹത്തിൽനിന്നു പരത്തിൽ

പ്രവെശിക്കുന്ന

സഞ്ചാരിയുടെ പ്രയാണം

Bunyan, Pilgrim's Progress.

യൊഹൻപുനിയൻ

ഇങ്ക്ലിഷിൽ എഴുതിയ ചരിത്രത്തിന്റെ

മലയാള ഭാഷാന്തരം

(Tellicherry 1849)

തലശ്ശെരിക്കല്ലെച്ചരാച്ചിതം